

8' III' I

Handwritten text in a cursive script, likely a historical record or account. The text is written on aged, stained paper and includes various words and numbers, such as '8' III' I' and '1000'.

A digital facsimile of Walters Ms. W.534, Book of Hours
Title: Book of Hours

Published by: The Walters Art Museum
600 N. Charles Street Baltimore, MD 21201
<http://www.thewalters.org/>

Released under a Creative Commons Attribution-
NonCommercial-ShareAlike 3.0 Unported license
<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/3.0/legalcode>
Published 2013

This document is a digital facsimile of a manuscript belonging to the Walters Art Museum, in Baltimore, Maryland, in the United States. It is one of a number of manuscripts that have been digitized as part of a project generously funded by the National Endowment for the Humanities, and by an anonymous donor to the Walters Art Museum. More details about the manuscripts at the Walters can be found by visiting The Walters Art Museum's website www.thewalters.org. For further information about this book, and online resources for Walters manuscripts, please contact us through the Walters Website by email, and ask for your message to be directed to the Department of Manuscripts.

Shelf mark	Walters Art Museum Ms. W.534
Descriptive Title	Book of Hours
Text title	Book of Hours <i>Vernacular:</i> Ὁρολόγιον σὺν Θεῷ ἀγίῳ περιέχον ἅπασαν ἀκολουθίαν τοῦ νυχθημέρου <i>Note:</i> Horologion
Abstract	Illustrated Books of Hours in Greek are extremely rare. This example is also of interest because its miniatures show interaction between the Late Byzantine and Gothic artistic styles. It may have been copied on the island of Crete, which in the fifteenth century was ruled by Venice.
Date	Mid-15th century CE
Origin	Eastern Mediterranean
Form	Book
Genre	Devotional
Language	The primary language in this manuscript is Greek, Ancient (to 1453).
Support material	Parchment Medium-weight parchment
Extent	Foliation: 260 Foliated in black ink, upper right rectos
Collation	Formula: 1(8,-1,-2), 2-4(8), 5(8,-1), 6-9(8), 10(10,-3), 11-17(8), 19(8,-7), 20(8,-6), 21(8), 22(10,-3,-7), 23-32(8), 33(6), 34(10) Catchwords: None Signatures: Written by the scribe; some visible on the bottom right corner of the first folio of each quire; many are lost Comments: Quires begin on fols. 1(1), 7(2), 15(3), 23(4), 31(5), 38(6), 46(7), 54(8), 62(9), 70(10), 79(11), 87(12), 95(13), 103(14), 111(15), 119(16), 127(17), 135(18), 143(19), 150(20), 157(21), 165(22), 173(23), 181(24),

189(25), 197(26), 205(27), 213(28), 221(29), 229(30),
237(31), 245(32), 253(33), 259(34)

Dimensions 7.3 cm wide by 9.2 cm high

Written surface 3.5 cm wide by 6.0 cm high

Layout Columns: 1
Ruled lines: 15

Contents *fols. 1r - 260v:*
Title: Book of Hours
Contents: Fols. 1r–64v: Matins; fols. 65v–75v: Prime;
fols. 77v–92r: Terce; fols. 93r–105v: Sext; fols. 106v–
119r: None; fols. 119r–134r: Typika; fols. 134v–143r:
Refectory; fols. 144r–157v: Vespers; fols. 158v–205v:
Compline; fols. 206v–233v: Nocturns; fols. 234r–250v:
Saturday Nocturns; fols. 251r–260r: Canon at the
Separation of the Soul from the Body
Hand note: One hand throughout; the scribe did not
sign this manuscript, but he can be identified, through
palaeographic comparison, with a Nicholas who copied
the present Ms. Vatic. gr. 1143 in 1449 CE
Decoration note: Seventeen full-page miniatures; light
pen-drawn ornamental headpieces, headbands, and
initials throughout; rubrics in red; text in brown ink

Decoration *fol. 1r:*
Title: Book of Hours title page
Form: Decorated headpiece
Comment: The title reads "Book of Hours, with Holy
God, Containing All the Services of the Night and the
Day." The ornamented headpiece is drawn in the same
red ink as the titles and rubrics and must be the work of
the book's scribe.

fol. 20v:
Title: Israelite women dancing
Form: Full-page miniature
Text: Exodus 15:2-18

Comment: The morning prayer service (Matins) comprises nine odes (canticles), poetic excerpts from various books of the Bible. Each of them is introduced in this manuscripts by a full-page miniature. The one here precedes the first ode, taken from the Book of Exodus. The Israelite women are shown dancing in a circle to celebrate Israel's crossing of the Red Sea (Exodus 14:5-31). Their high-girded dresses reflect fifteenth-century fashion.

fol. 24r:

Title: Moses Praying

Form: Full-page miniature

Text: Deuteronomy 32:1-43

Comment: The inscription reads "The Prophet Moses." This miniature introduces the second ode (canticle). Even though this ode was originally recited by Moses "in the hearing of the whole assembly of Israel" (Deuteronomy 31:30), the prophet is depicted alone, his arms stretched out in prayer and his face turned toward heaven. He thus sets an example for the reader, who is to recite the ode as a morning prayer.

fol. 32v:

Title: The Prophet Habakkuk

Form: Half-page miniature

Text: 1 Samuel 2:10 (on this page), Habakkuk 3:2-19 (on the following pages)

Comment: The inscription reads "The Prophet Habakkuk." The text on this page is the end of Ode 3, the frontispiece miniature to which is lost. Habakkuk is portrayed as the author of the following, fourth ode. His face is turned upward as he addresses the Lord. The scroll in his hand represents his written prophecy.

fol. 36r:

Title: The Prophet Isaiah

Form: Full-page miniature

Text: Isaiah 26:9-20

Comment: The inscription reads "Isaiah the Prophet." This miniature introduces Ode 5. Its author, Isaiah,

is shown holding an open scroll, perhaps originally inscribed with the ode's first words (the pigments have now flaked).

fol. 38v:

Title: Jonah Praying

Form: Full-page miniature

Text: Jonah 2:2-9

Comment: The inscription reads "The Prophet Jonah." This miniature illustrates Ode 6, the prayer that Jonah spoke to the Lord from the belly of the fish (Jonah 1:17). God is symbolically represented by a hand reaching out from heaven. The fish is not in evidence.

fol. 40v:

Title: The Three Jews in the Fiery Furnace

Form: Full-page miniature

Text: Apocrypha: Prayer of Azariah

Comment: The inscription reads "The Three Children." This miniature introduces Ode 6, a text not present in the Hebrew Bible and found in the Greek Old Testament after Daniel 3:23. It shows the three young Jews thrown into a blazing furnace as punishment for refusing to worship a golden statue set up by the Babylonian king Nebuchadnezzar (Daniel 3:1-23) and then miraculously saved from the fire (Daniel 3:27). "So the men were bound, still wearing their tunics, their trousers, their hats and their other garments" (Daniel 3:21). The small red hats seen in this miniature were traditionally considered Persian headgear and, thus, appropriate for Jews living in Babylon. The text on the following pages is the Jews' prayer for deliverance.

fol. 46r:

Title: The Three Jews in the Fiery Furnace

Form: Full-page miniature

Text: Apocrypha: Song of the Three Jews

Comment: The inscription reads "The Three Holy Children." Like the preceding Ode 7, the text illustrated here is not part of the Hebrew Bible and is only found in the Greek version of the Book of Daniel. Ode 8 is the

song of thanksgiving that the three young Jews offered to the Lord after escaping harm (Daniel 3:27). An angel is shown shielding them from the flames. Their hands are raised in prayer. The furnace is somewhat schematically represented as a box with four openings for stoking the fire. The pigments have mostly fallen off, revealing the preliminary drawing that guided the artist. The word "holy" in the labeling inscription signals that the Three Jews are venerated as saints by the Eastern Orthodox Church. Their feast day is December 17, that same day as that of the prophet Daniel.

fol. 50v:

Title: The Virgin Mary praying

Form: Full-page miniature

Text: Luke 1:46-55

Comment: The inscription reads "Mother of God." The last, ninth ode (canticle) consists of two parts, both taken from the Gospel of Luke. The passage introduced by this miniature are Mary's words spoken during her meeting with Elizabeth (Luke 1:39-45). The Virgin's hands are raised in a gesture of prayer.

fol. 52r:

Title: Zechariah

Form: Full-page miniature

Text: Luke 1:68-79

Comment: The inscription reads "The Prophet Zechariah." The second part of Ode 9 is the thanksgiving prayer of Zechariah, father of John the Baptist. Zechariah is shown here in the dress of a priest from the Temple of Jerusalem. His ritual headgear is quite similar to the Persian hats worn by the three Jews on fols. 40v and 46r.

fol. 65r:

Title: King David Praying

Form: Full-page miniature

Comment: The inscription reads "The Prophet David." Given that each of the prayer hours (Prime, Terce, Sext, None, Vespers, Compline) begins with a series of

psalms, it was appropriate to portray at their beginning King David, traditionally considered the author of the Psalter. This miniature serves as frontispiece to Prime, which begins on the next page with the call "Come, let us worship..." and the text of Psalm 5. David is shown praying in front of an altar. God is symbolically represented by a hand reaching out from heaven. The room in which David stands is rendered in perspective, as a three-dimensional rectangular object. This is unusual for Byzantine art but quite common in the late Gothic art of the medieval West.

fol. 76r:

Title: Pentecost

Form: Full-page miniature

Comment: The inscription reads "The Pentecost." Christ's disciples, with Peter and Paul in the center, are seated on a semicircular bench. Red fiery rays fall from heaven to their heads. Terce is introduced by an image of Pentecost because the Holy Spirit was traditionally believed to have descended upon the apostles at the third hour of the day. A short hymn on fol. 86r reads: "Lord who in the third hour sent down Your most holy Spirit to the apostles, do not withhold It from us, O Goodly One, but send it again toward us who pray to You."

fol. 77v:

Title: Title Page for Terce

Form: Ornamented headband

Text: Psalm 17 (LXX Psalm 16)

fol. 85v:

Title: The Penitence of David

Form: Full-page miniature

Text: Psalm 51 (LXX Psalm 50)

Comment: Psalm 50, a widely known song of penitence, was traditionally illustrated in many Psalters (compare W.733, fol. 25r). This tradition carried over into the present Book of Hours, where the last of the three psalms used in Terce is accompanied by a separate miniature. This image illustrates the circumstances

under which the psalm was originally recited: when the prophet Nathan came to David to rebuke him after he had gone in to Bathsheba (2 Samuel 11:2-12:15). An angel hovers over David, holding in his hand an unsheathed sword as a reminder that God punishes sin. An empty throne is seen behind the prostrate, penitent king. Nathan's scroll stands for the parable he told David (2 Samuel 12:1-4).

fol. 92v:

Title: The Crucifixion

Form: Full-page miniature

Text: Sext

Comment: The inscriptions read "The King of Glory" (on the tablet on top of the cross), "Jesus Christ," "Mother of God," and "John." Jesus was believed to have been crucified in the sixth hour of the day. Accordingly, a short hymn on fol. 99r of the present manuscript begins "You who were nailed to the cross on the sixth day [of the week] and at the sixth hour [of the day]" The image here serves as the frontispiece for Sext and shows the dying Savior flanked by his mother and closest disciple, with the wall of Jerusalem in the background. The details of the faces of the Virgin and Jesus have been partly re-inked to compensate for the pigment lost through flaking.

fol. 106r:

Title: The Lamentation

Form: Full-page miniature

Comment: The inscription reads "The Deposition." The dead body of Christ is laid on a slab, to be anointed before burial. This is a frontispiece to None, the ninth prayer hour, includes the following hymn (fol. 113r): "You who at the ninth hour tasted for our sake death in the flesh, deaden the desire of our flesh, Christ O God, and save us."

fol. 119r:

Title: Title of the Typika

Form: Ornamented headband

Text: Typika

Comment: This page contains the end (last verses of the concluding prayer) of the text for Sext and the title of the Typika, a supplementary prayer office between Sext and None.

fol. 143v:

Title: King David Praying

Form: Full-page miniature

Text: Vespers

Comment: The book upon the altar before the praying David is probably the book of psalms that he composed. Vespers begin on the following page with Psalm 104 (LXX Psalm 103). The pointed arch of the decorative frame around the miniature is a typical element of the Gothic style current in western Europe at the time when this manuscript was made.

fol. 144r:

Title: Title Page of Vespers

Form: Ornamented headband

Text: Vespers

fol. 158r:

Title: King David Praying

Form: Full-page miniature

Text: Compline

Comment: The inscription reads "The Prophet David." David is shown praying in front of a structure that resembles a small chapel. Compline begins on the next page with Psalm 4.

fol. 158v:

Title: Title Page for Compline

Form: Ornamented headpiece

fol. 206r:

Title: King David Praying

Form: Full-page miniature

Text: Nocturns

Comment: The inscription reads "The Prophet David."

fol. 206v:

Title: Title Page of Nocturns

Form: Ornamented headpiece

Text: Nocturns

fol. 234r:

Title: Title Page of Nocturns

Form: Ornamented headpiece

Text: Nocturns for Saturday

Binding

The binding is not original.

Greek, ca. sixteenth-seventeenth century; green patterned silk (now very worn and soiled) over flush-grooved wooden boards; paper pastedowns (probably added later); raised endbands; flat spine; traces of clasps on the back cover

Provenance

Henry Walters, Baltimore, by purchase before 1931

Acquisition

Walters Art Museum, 1931, by Henry Walters' bequest

Bibliography

Parpulov, G.R. "A Catalogue of Greek Manuscripts at the Walters Art Museum." *Journal of the Walters Art Museum* 62 (2004): pp. 71-189, at pp. 126-131

Ševčenko, N.P. "The Walters' Horologion." *Journal of the Walters Art Museum* 62 (2004): pp. 45-59

Contributors

Principal cataloger: Parpulov, Georgi R.

Cataloger: Walters Art Museum curatorial staff and researchers since 1934

Editor: Herbert, Lynley

Copy editor: Dibble, Charles

Conservators: Owen, Linda; Quandt, Abigail

Contributors: Bockrath, Diane; Emery, Doug; Joyal, Stephanie; Noel, William; Tabritha, Ariel; Toth, Michael B.

The Walters Art Museum
600 N. Charles Street
Baltimore, Maryland
21201
<http://www.thewalters.org/>

Released under a Creative Commons Attribution-
NonCommercial-ShareAlike 3.0 Unported license
<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/3.0/legalcode>
Published 2013

8' III' I

Handwritten text in a cursive script, likely a historical record or account. The text is written on aged, stained paper and includes various words and numbers, such as '8' III' I' and '1000'.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΚΥΝΟΥ ΑΓΓΛΩ
ΠΕΡΙΧΕΥΟΥΣ ΤΟ ΒΕΒΛΗΚΟΝ
ΤΟΥ ΜΑΡΤΥΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΠΑΡΜΕΝΙΟΥ

Ὁ Ζακάρυ εὐχόμενος καὶ βασίλειος
εἰρήνης ἡμῶν εὐδοκίᾳ.

Ἐταχεῖν μου ἀφοίξῃς καὶ
φομα μου ἀρῶ χειτῆρ
μεσί σου:

ἐπίβουθησθῆνο μοι ἰθὺς
βοηθῆσέ με· ὡς χροῖσται
καὶ ταῖς με· ὡς χροῖσται
χρῆσται τῆ ψυχῆ μου οὐκ

στῆναι αὐτῷ, ἐν τῷ θῶρα αὐτοῦ.
Ὁ δὲ κέ ἀντίχρηστος μου εἶ. δὸ
ξάμου καὶ ὑψοῦ τῆς κεφαλῆς μου
σορὴ μου σὸς κῆρ ἐκράζου.
Ὁ δὲ σὴ κοίτη μου ὁ ἴσος τοῦ
αὐτοῦ. ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ
ὑπνώσασθαι. ἔβην ἐρῶν ὅτι
κῆρ ἀντίχρηστος μου.

Ὁ δὲ φωνήσασθαι ἅπαντες
ἀδελφοὶ αὐτοῦ κῆρ ὡς ἰσὺς
τίθεται ἡμεῖς. ἀφ' ἧς κῆρ
σοσῶμε ὁ θεὸς μου, ὁ τίς
ἐπιτάξας ἡμῖν τὰς τοῦ
εὐφραδίης τὰς κοίτας ἡμῶν
ὁ δὲ τὰς ἀμαρτῶν ἡμῶν εἶ

κεφαλῆ μου. ὡσεὶ φορτίον
βαρὺ ἐβάρυνθησα ἐπ' ἐμέ.
Προσώξασα καὶ ἐσαύτησα ὀϊ
μαχώπεις μου, ἀπὸ προσώ
που ὑπὲρ ἀφροσύνης μου. ἔσθ
λεπόρησα καὶ κατεκάμην
ἕως τέλους. ὄχνητήν μερ
σκυθροῦ σάζωμ βροβόλην
ὀπίσθην μου ἐπέχθησα
ἐπισηματόν. καὶ οὐκ ἔτι
ἴασιν βρῆσάρι μου. ἐκακο
θήνηκα ἐταπεινώθη ὡς
φόδρος. ὡρὶ βροβόλην ἄσπε
ρὸν τῆς καρδίας μου.

Κέβραυτιορσου πασση βασιθι
 μεμου. καὶ ὄφρυμοσ μου
 ἀποσούου κατωε κρύβη.

Η καρδία μου ἐταράχθη. ἔματε
 χιπέ μεν ἰσχύσ μου. καὶ το
 φῶσ τοῦ ὄφθαλμοῦ μου. ἔ
 ἀποσούου κέσ τι μεν μου. οἱ φίλοι
 μου καὶ οἱ σκησίορ μου. ἔβραυ
 τίασ μου ἠγίσσα καὶ ἐψησά.
 ἔβραυ τίασ μου ἀπο μακροῦ θέρ
 ἐψησά. καὶ ἔβραυ τίασ τοσ
 ἐψησάτεσ τὴν ψυχὴν μου.

Καὶ οἱ ἐψησάτεσ τὴν κακία μου.
 ἐψησάτεσ τὴν κακία μου.

αἰδοχιοτητα οχητητην
μεραμελεχτησαμ. εγω δε ω
σειεωφορος ουκ ηκουσα. εως
αλαχος ουκαμουσα το πομα
αυτου. και εβρομην ωσει αμω
ουκακουσα και ουκ εβρομην
επι το ματι αυτου εχρημοισα.
τι βρασι σοι κεν χητισα. συ ει
παλαιση κεν οθς μου. οτι
ει πομ. μη ποτε βρασι αρωσι
μοι οι εχθροι μου. εβρομην
σαχα θυμα. ποδα μου βρασι
και βρασι χορρη μου η σου. οτι
εγω εις ματι σου ετοιμος.

ταχίως μενε ὁ θεός μου. μη
αποφθίς αὐτῶ μου. τὸ ροχέ
εἰς τὴν βουβειά μου κε τῆς
στο τῆς ας μου.

Θς ὁ θεός μου τὸ ροχέ ὀρθίω
εἰς τὴν βουβειά μου. τὸ
ρατὸ ροχέ σὸ ἰησὺ μου βῆν
ερημοκαταβάτω καὶ ἐν
δρῶ. αὐτὸς ἐν τῷ βουβειά μου
στο τῆς ας μου. ὅτι κρείς
στο τῆς ας μου ὁ ροχέ

Καὶ ἐν τῷ βουβειά μου ὁ ροχέ
στο τῆς ας μου ὁ ροχέ

την ψυχῆ μου εἰς χεῖρας σου
εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.
παράδωθή σου ταῖς χεῖρας
ρομφαίας μερίδες ἀχαιῶν
καὶ σου ταῖς οὐδὲ βασιλεῖς
εὐφρανθήσονται τῷ θῷ.
παρθενοῦ σου οὐδὲ οὐδὲ
ἀρκυῖα τοῦ οὐτιβρὺ φραγ
τομα χαχοῦ αὐτοῦ ἀδελκα
εἰς τοὺς ὀρθοὺς με χεῖρας
οὐτιβρὺ θηναβονθός
οὐτιβρὺ θηναβονθός
οὐτιβρὺ θηναβονθός
οὐτιβρὺ θηναβονθός
οὐτιβρὺ θηναβονθός

εμου δε αυτη χαροι τον δι
 αου. **Κ**οινην μου
 εοθες της σαρκα μου, ημερ
 εχε κρανα, και βρυχιε
 μαρτυροσου. εισηθε το
 βρωπι ορσου η καρδια
 μου, κ χειρο το ομα σου ες τω
 δειτη μου. οτι εσηνη
 κ κωρη ψυχη μου. εσηνη
 μου το εδνη η σις. καρρο
 χορθη με ατο κ ατα
 μου τωρ εις ακρον εδνη
 ωσει αμωσ εβανθη το
 με κρασι εχ εδνη

Κ

ΚΕΧΡΩΘΗΤΕ ΟΥΝ ΟΧΗΝ
 ΤΗΝ ΗΜΕΡΑΝ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
 ΟΥΤΑΙΣ ΕΙΡΕΝΟΜΟΙΣ ΜΑΤΟΙΣ
 ΡΕΧΡΩΣΙΟΝ ΤΟΝ ΘΑΥΜΑ
 ΟΥΤΑΙ ΗΜΕΡΑΝ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
 ΟΥΤΑΙΣ ΕΙΡΕΝΟΜΟΙΣ ΜΑΤΟΙΣ
 Η ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΤΙΣ ΒΥΒΛΙΣ
 ΦΩΤΟΓΡΑΦΗΣΑΝ ΤΗΝ Δ
 ΧΗΘΕΙ ΑΠΟ ΟΥΤΗΝ ΑΠΟ ΔΕ
 ΗΜΕΡΑ ΟΥΤΗΝ ΑΠΟ ΟΥΤΗΝ
 ΤΕΙ ΤΑΙΣ ΜΑΤΟΙΣ ΑΠΟ ΟΥΤΗΝ
 Η ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΤΙΣ ΒΥΒΛΙΣ
 ΧΕΙΡΟΤΗΡΗ ΚΑΙ ΟΥΤΗΝ

κελευσθησιν. και τα
τορω η τρω ταυ η μου
πρω φθασατος. ηρατι
κα αποθεοις τω ηρω
μου αποφρεφρο το
πρω το πω ηω ηω ηω
τοω ηω ηω ηω ηω ηω
ποικηρο ο τα το μου
V ψοθειο δε βω ηω ηω ηω ηω
και βη ηω ηω ηω ηω ηω
ηω ηω ηω ηω ηω ηω ηω
φοβηοις μου ηω ηω ηω
ηω ηω ηω ηω ηω ηω ηω

Σὺ πᾶν τάλαντον μου
το ὄνομα τοῦ κυρίου
ἐν χερσὶν ψυχῆ μου τοῦ κυρίου
ἐν χερσὶν χερσῶν σου
ταῦτα πάντα ἔδωκες αὐτοῦ
Ποῦ δὲ χερσῶν σου ταῦτα πάντα
ταῖς ἀνομίαις σου τοῦ βίου
μερῶν σου τὰ ἐμὸν σου
τοῦ κυρίου μερῶν
ἐξ ἄρχῆς τῆς ζωῆς σου
Ποῦ δὲ φάρμακα σε βρέχουσιν
καὶ οἱ κτηνάδεις τοῦ ἐμ
ποῦ σου ταῖς βλάστησιν
ταῦτα πάντα ἔδωκες σου ἅπαντα
καὶ ἔσθης ταῦτα ὡς αἶμα

ημεοτηςσα παλαιε
 χενμοσιωα οκσεκευ
 μαπασι τοις εδκουμι
 μοις ερωορισετασ οδου
 αυτου τομοιοη τοις
 υοις ενχ ταθεχηματω
 αυτου οικτιρμουαει
 χενμοροε μακροθυ
 μοσ ε ποχυελεος εκε
 τεχοσ ορμιοθνηση ου
 δεφετορ ηοραμνηριε
Ο χατατασ προμιασ ηα
 βωινοτερημ η ουδεκα
 τασ μαρτιασ ημωυ η

τις σεις δε κερνησαι. οτι
κατα το φως του ποσηου
απο της υμν εκρατα
ατε κος το εχος αμτου
απο το φως του ποσηου
αυτου. καθου αλα ου
σιν ερατα χη α πο διο
μου. ελα κρησ βρα φη
κωυ αε αμολιασ η μου.
καθου οικ ερει πωρ του
ακτυ ην εκε το φω
βου μρω αμτου. οτι
κατος φως το φως μα
η μου εμνησθη οτι Χ

Καὶ μεμνημένοις τῶν ἐν
τοῦ χώρου αὐτοῦ τοῦ ποιήσαν
αὐτὰς. καὶ ἐν τῷ οὐρανῷ ἡ
τοῖμασε τοῦ θρόνου αὐτοῦ.

Καὶ ἡ βασίλειά αὐτοῦ πάν
τα ἔτασσεν. εὐλογεῖτε
τοῦ κῆρ πάντες ὕψιστοι
αὐτοῦ. δυνατοὶ ἰσχυροὶ ποι
ηται τοῦ θρόνου αὐτοῦ.
τοῦ ἀκούσαντες τῆς φωνῆς
τοῦ θρόνου αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τοῦ κῆρ πᾶσα
ἀδελφὰ αὐτοῦ. καὶ ἡ
τοῖμασε τοῦ ποιήσαντες.

ἔργοις σου· ἐποίησάν με
 σὶ τῶν χειρῶν σου· με
 χεῖρ· διέσπασάν με
 σὲ τὰς χεῖρας μου· ἢ ψι
 χή μου ὡς ἢ ἄνυδροσ
 σοι· τὰ χεῖρά σου ἐκώσῃ
 μου· ἐξέλιξέ με τὸ πνεῦ
 μου, μή τι σπάρῃ ἐν ἔ
 σπασάν σου τὸν ἄνθρωπον
 μου· καὶ ὡς ἄνθρωπος
 τοῖς κατὰ ἐν ἡμῶν ἔργοις
 χεῖρας· ἐκώσῃ τὸν
 ἄνθρωπον τοῦ πνεύματος
 σου ὅτι ἐποίησάν με.

ἡ ψαύω· ἡ ῥοῖσος μοι ἐ
ὄδοι βρῆσος ἀσομαί, ὅτι
προς σε ἡ ραῖσος ψυχῆ μου.
Εξέχου μακταρῆ ἐχθρῶν
κεπρος σε κατεφύω.
διδασκόμε τοῦ σοι εἶμ, το
θέχημα σου ὅτι σου εἶ ὁ θε
μου· το πρῶ σου τοῦ γα
θου, ὁ δὴ ἡ σεί με βρῆσος
θεῖα· ἐρεβρ τοῦ ὄρο μα
τος σου ἐβρῆσεί με.
Εμὴ δὴ παροσῶν σου βρῆ
ξείσε ἐκ θίψε στήν ψυ
χῆ μου· καὶ βρῆσος ἐχθρῶν σου

βοχολοθράσει τοις ἄθ
 ρυίο μου. ἕως σοχείς
 πάντας τοις θλίβοιτας
 τῆς ψυχῆς μου. ὅτι ἦν
 δούλος σου ἄμι. **Ε**ισακού
 σόμου ἐν τῇ δικαιοσύ
 μῃ σου καὶ μὴ ἐισέλθῃς
 ἔσκεισιν μετὰ τοῦ δούλου
 σου. τὸ πρῶτον σου τὸ ἔργον
 σου, ὅδνησει μετὰ τῆς
 θεῖας. **Δ**όξα. καὶ ἡ
Δηλοῦσα τρίς. καὶ ἐμ
 ἔτι μεορτή. ἐπίσημ. **Η**κυ
 ελακή, **ψ**αλλεται, **Θ**ς ες

ροεραει και αυχορηντρομε
 ποιουρογαρ και τελοσιν
 μεχωνματι τρισιστο
 φατου θεοτητος δε ραιροι
 εχμαλιρ χειρου βικωσ
 βονστομυ ρος ρ. ρ. ρ.
 ρ. οθς Διαιτης θνου ρ. ρ. ρ.

III

 εχμαλιρ χειρου βικωσ
 τωβρι ριτοι βονστομυ
 του τελοσχορααμεχτου
 τες ανου ρος ρ. ρ. ρ.
E

 εχμαλιρ χειρου βικωσ
 τωβρι ριτοι βονστομυ

αφοιξομ οσποσμ μωχο
μερτημ ημεσισου οωμ
τες υος αγιος υος φθα

πτασομοιοσεκααδιμρε
μορας τρισυποτατεκα
σινη διε σοι οσ φθα τουμ
μωχομ τομ μωχομ οωμ μερ

υος αγιος ε ε φθα διε
ε φθαμ τομ μωχομ οωμ μερ
τουμ μωχομ οωμ μερ

τηταμ μωχομ οωμ μερ
ησομ μωχομ οωμ μερ
ε φθαμ τομ μωχομ οωμ μερ

τη κηε κηε τουμ μωχομ οωμ μερ
μωχομ οωμ μερ

φόνεω κραβασμὲν ἐν τῷ
μέσῳ τῆς ῥυκτός. ἦλος:

Ποῦ ἀρχοῦ σου πορεύου καὶ
σεχεῖ ὁ θεὸς καὶ τὸ παρρησίῳ
σου πᾶν χερυβικῶδες
βόλοισι τοῦ χιμῶντες ἦρε
μεν. ἦλος. ἦλος. ἅγιος ὁ θεός.

Ωσὶ ἀτάβητος ἡ πῶν ἡμέρων
ἐν ὄψω καὶ τὰς εἰς φόβω
ἐν ὄψω τῆς γῆς. ἔστι
μικίον ἄμνηστος φέρου
τίσι ἡ δέ. ἦλος. ἦλος. ἦλος.

Ποῦ ἀρχοῦ σου πορεύου καὶ

προς φέρουσι θηνητοι τον
υμνον του κοινου του χαριου α

Υμνοδιας ο καρρος και δεη
σεως ωρα εκ τωσων
στομυ του μορθω α

Μομαδαισ ποτατον
τειδα ομοιοτον στω
μελοισ αμοι ποροσκηρι

βοησων μεν υος υος υος
κοριζων ταχων τεστα

Υροερασων φρατα ματα
φρατα εφρατα τομασιν

Δμαβιοισ βοσμισιν
στοματοις φρατασιν

ἰη τοῖς δοξολογίαις ταῖς
ἐπιτέροις ἀδούτοις τοῖς
σὺν ἡμῶν ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ
ἡμεῖς οἱ ἁγιοὶ ἀποβίοντες
ἐσθὶν ἡμῶν σοὶ ἁγαθὰ ἔμελλο
μεν ἦμος ἦμος ἦμος εἶθε

Π

εὐχαριστοῦμεν ἡμῶν
ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι
καὶ ἐν τῷ κυρίῳ Ἰησοῦ
Χριστῷ τῷ κυρίῳ καὶ
θεῷ καὶ πατρί ὁ θεὸς ἡμῶν
καὶ ἡμεῖς οἱ ἁγιοὶ ἀποβίοντες

Τ

ἐκ τῆς ἐκκλησίας τοῦ θεοῦ
καὶ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ
τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ πατρί
ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς οἱ ἁγιοὶ ἀποβίοντες

σομεν. ἦος. ἀγίος. ἦος θός.

Θ ἡσὶσθω δὲ καὶ χερσὺν βίχως
ἀρὺ μπουμβρος καὶ θείκη

τῆ δόξῃ βίχως τὸ ἴσον
μούμερος. σὺν μέλοι καὶ

ἡμᾶς τὸ ἴσον βίχως ἡσ
βοῶντας σοι. ἦος. ἀγ. ἀγ. ἡ

Ω σὺ τὸ ἴσον ἡσὶσθω θε
μέρη ψυχῆ. δόξῃ σὺ τὸ ἴσον

ἡσὶσθω δὲ καὶ χερσὺν βίχως
ἐν φόβῳ νόσου. ἦος. ἀγ.

Π ἡσὶσθω δὲ καὶ χερσὺν βίχως
ἐν φόβῳ νόσου. ἦος. ἀγ.

Ι ἡσὶσθω δὲ καὶ χερσὺν βίχως
ἐν φόβῳ νόσου. ἦος. ἀγ.

Εἰς οὐρανὸν τὰς καρδίας σου
τῆς. Μεχί κηρμίχην τὸ με
θαλαβίη. Ἐβηφόβω τὸ
εὐεκαίητο πορρὶ τὲσσάμην.
βωπικίον ἀμακρὸν βωρτες
ἄμωρ. ἦμος. ἦμος. ἦμος ἔθες.

Ῥαμσεμη τοχίωρ ταλαχε
ρυνίη. Ἰπτάμερα κραυ
γὰς ἀλαχρῖω. τὸ βηθεορ
μέχος τῆς τειοῦμας φωρῆς.
μεθούη. ῖν ἡμῆς βοῶμεν
οὐρανὸς τοχοί. ἦμος. ἦγ. ἦγ.

Κατακρηστοίμην οὐρανὸς

ἡσυχία σου· καὶ ἡ ἀμαρ
τανία μου βυθὸς τοῦ ὄμου ἐστὶ
διασπαρτός· σοὶ μοῖρῶν μαρ
τοῦ· καὶ τὸ πνεῦμα βυθὸς
τοῦ ὄμου σου βυθὸς ὄψους
ἐν δὲ καὶ ὄψους ἐν τοῖς ἰσχυρί
σιν σου· ἐν δὲ καὶ ὄψους ἐν τῷ κρη
μεισθῶσι· ἰδοὺ γὰρ βυθὸς
μῆκος οὐχὲν φθῆνη καὶ ἐν
ἀμαρτίαις ἐκίστησάν με
μῆρ μου· ἰδοὺ γὰρ ἀχὴ φθῆνη
ἠρῶσθαι τὰ ἄδνη καὶ
τὰ κρυφίῳ τῆς σοφίας τοῦ
ἐδνησῶσάν μοι· ῥαυτίεις

με ἄσπετος ἔκαθεν ἰοῦν
 σωμα. ὅπως με καὶ τὸ
 χίονα καμθῆσμαι.
 ἀκούτις με φραξίαν. ἔ
 ἔβροχῆν φραξίαν
 ὁ θεὸς τὰ πνεύματά μου.

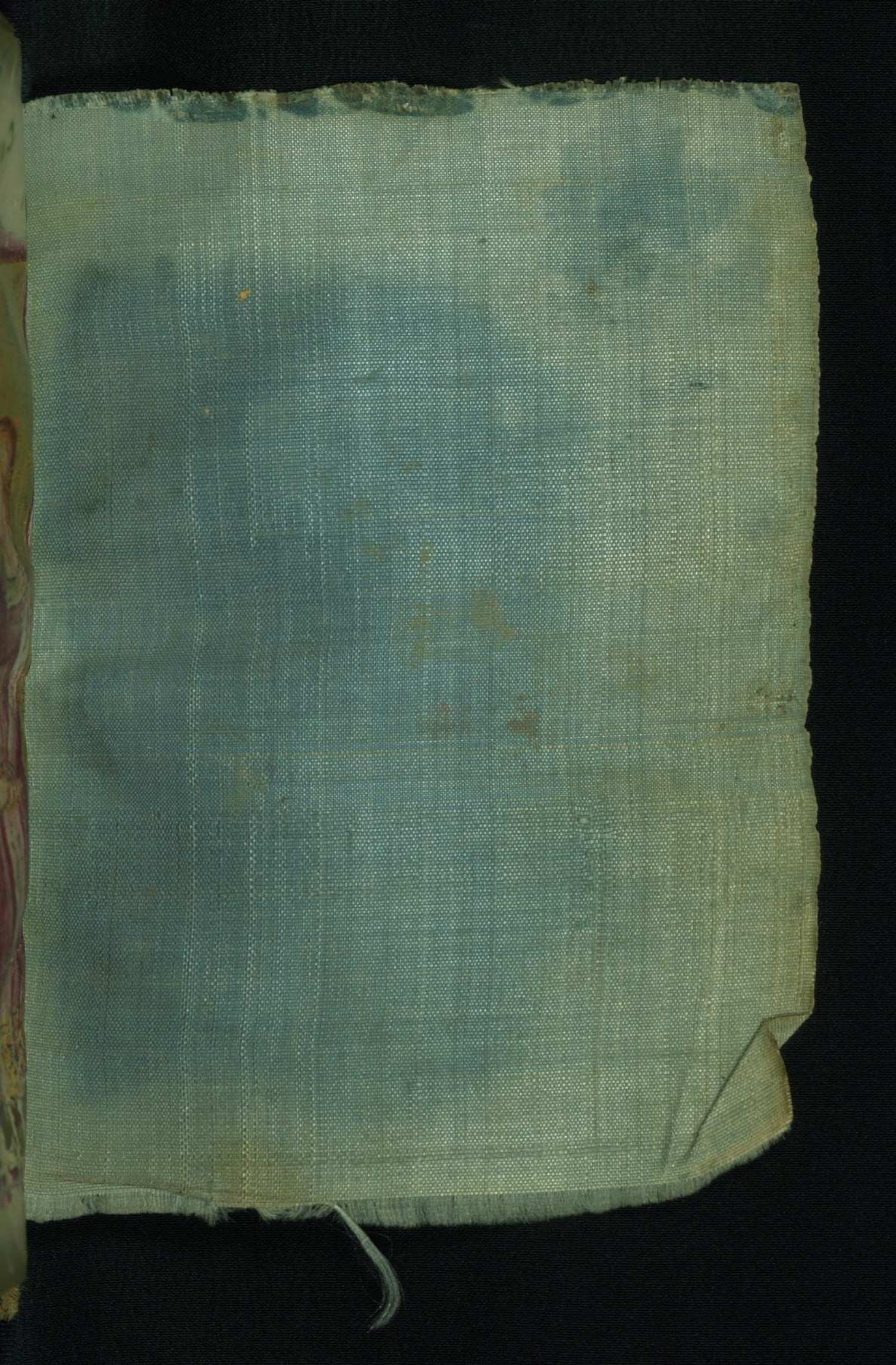
Α πὸ φραξίαν τὸ πνεῦμα
 σου ἄσπετος τὸ πνεῦμα
 ἔσασα τὰ πνεύματά μου
 ἔβροχῆν. καρδίαν κατὰ
 ραψ. καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ

Κ αὐτῶν ἀθῆς φραξίαν
 ἐν τοῖς φραξίαις μου. μὴ
 ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ
 πνεύματός σου. ἔτο

πρὸς τοὺς ἰσχυροὺς καὶ τοὺς
ἐπισημοὺς μου. ἀποδοῦ
μοι τὴν χάριν τοῦ σπύρι
του. Ἐπισημοὶ καὶ ἐπι
σημοί μου. διὰ τὸ ἄπο
δοῦναι τὰς ὁδοὺς σου. Ἐπε
ὅσον ἐστὶν ἐπὶ τὰς ἁγίας.
Ροθὸς τῆς χάριτός μου. καὶ
ἐπισημοὶ καὶ ἐπισημοί μου
καὶ τὰς ὁδοὺς σου. καὶ τὰς
ἐπισημοὺς μου. καὶ τὰς
ἐπισημοὺς μου. καὶ τὰς
ἐπισημοὺς μου. ὅτι ἡ θεία

θυσίαν, ἔδοξα ἑμ. ὄχι
 καλτὸ ματῶν οὐκ ἔδοξα
 σεις. θυσίαν ὁθῶ, παρῶ
 σιωπῆ ἡμέρον. καρδί
 αυσῶτε τῶ ἡμέρον
 καὶ τε τῶ σείρον μετῆρον
 θεοὺς οὐκ ἔβοησεν ὁ σεί
Α ἡμῶν κε ἐν τῆ ἐν ἀρκί
 σῶσῶ σῶσῶ, εὐχομένη
 θῆσῶ σῶσῶ τῶ ἡμῶν
Π ὅτε ἔδοξα σεις θῶ ἡμῶν
 καὶ σῶσῶ. ἡμῶν σῶσῶ
 εὐχο καλτὸ ματῶν. το
 τῶ ἡμῶν σῶσῶ τῶ ἡμῶν
 ἡμῶν σῶσῶ τῶ ἡμῶν

Α δὲ ἰσχυροὶ ἐν τῇ ἐξοδίᾳ
στομῆ τῶν κωβιδόξων καρ

Α δεδοξασθαι ἰσχυροὶ καὶ ἀμει
βάστην ἐρεῖ ψυχοὶς θάχα αὐτῶν

Β οηθὸς καὶ σκῆπτρα αὐτῶν ἐβρε
τόμοις ἐς οὐρανὸν οὗτος μου
θεὸς καὶ δόξα αὐτοῦ θῆτο
τοῦ μου ἐν ψυχοῦ αὐτοῦ

Κ εἰς οὐρανὸν ἐβρετοῦ μου
καὶ σκῆπτρα αὐτοῦ

Α ρματα φαρμακῶν καὶ τῶν
δυνάμεων αὐτοῦ ἐρεῖ ψυ
χοὶς θάχα αὐτῶν ὅτι ἐπι
τοῦ ἀνδραβῶντα τρεῖς

τας κατε πορτισε με
ρυθρα θαλασση.

Πορτισε καχυβραυτοι κατε
δυναμεις βυθου οσει χιθος.

Η δεξι σου κεδεδοξα και
βριση η δεξι σου χειρ
κε εθρασε με χερσισ.

Και το σπληνει της δεξι σου
σπληνισ τοισ υιοις σου
μακροισ ασεφειλ

την ορκω σου κατεφαι
υβραυτοι οσει θαλασση.

Και δια του σπης του θυμου
σου διεφνητο λαος.

ΕΠΥΝΩΣΕΙ ΤΕΙΧΟΣ ΤΑΥΤΟ
 ΔΕΛΤΑ· ΕΠΥΝΗ ΚΑΙ ΤΑ ΚΥ
 ΜΑΤΑ ΕΡΜΕΣ ΤΗΣ ΘΑ
 ΧΑΣΗΣ· ΕΙ ΠΕΡ Ο ΑΧΘΡΟΣ·
 ΔΙΟΞΑΣ ΚΑΤΕΧΗΨΟΜΑΙ·

III ΕΡΕΩΣΚΥΧΑ· ΕΜΠΩΧΗ ΣΟΥ
 ΨΥΧΙΜΟΥ· ΑΝΕΧΩ ΤΗ
 ΜΑΧΗΡΑΤΗΡΟΥ ΚΥΡΙΑΣΕΙ
 Η ΧΕΙΡ ΜΟΥ· ΑΠΟΣΕΧΕΙΧΑΣ
 ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΣΟΥ· ΕΚΑΧΙΤΕΡ
 ΑΥΤΟΙΣ ΘΑΛΑΣΣΑΙ· ΕΔΙΣΤΗ
 ΩΣΕΙ ΜΟΧΛΙΔΟΣ ΤΗΥΣΑ
 ΤΙΦΟΔΡΩ· ΤΙΣ ΟΜΟΙΟΣ
 ΣΟΙ ΒΥΘΟΙΣ ΚΕ· ΤΙΣ ΟΜΟΙΟΣ

δεδοξαμενος εν γλοις
θωμενος ενδοξωσσοι
στερατα ενδοξωσσοι
ζητησους κατεσπειραται
γη· ωδηγησας τα δεικνυ
σων σου· στομχου σου σου
στομχου ενχυρωσω·

παρελαβεσθη ισχυισου εις
καταχυμα χειρ σου· ηκου
τοι εν ημε και ωργηθησιν·
ωδηγησας εν ορεισιν
στασ φιλιαται· στοστω εν
συνηγεμενος ενωμ εν αρχη
στομχου σου ενωμ εν αρχη

τρομος εταρηνται παντες
οι κτηνησιντες υμιν

και τοσοις βασιλευσιν φοβος
και τρομος μηθει βραχιο

μοσ του υαλου θου αντιστου
ου αν παρεχνη ο υαλος σου

ει εως αν παρεχνη ο υαλος
ου αν ουτος ουκ εστι

εταρηνται παντες υμιν
αυτοις εσθρος υμιν τοις

αυτοις εσθρος υμιν τοις
αυτοις εσθρος υμιν τοις

αυτοις εσθρος υμιν τοις
αυτοις εσθρος υμιν τοις

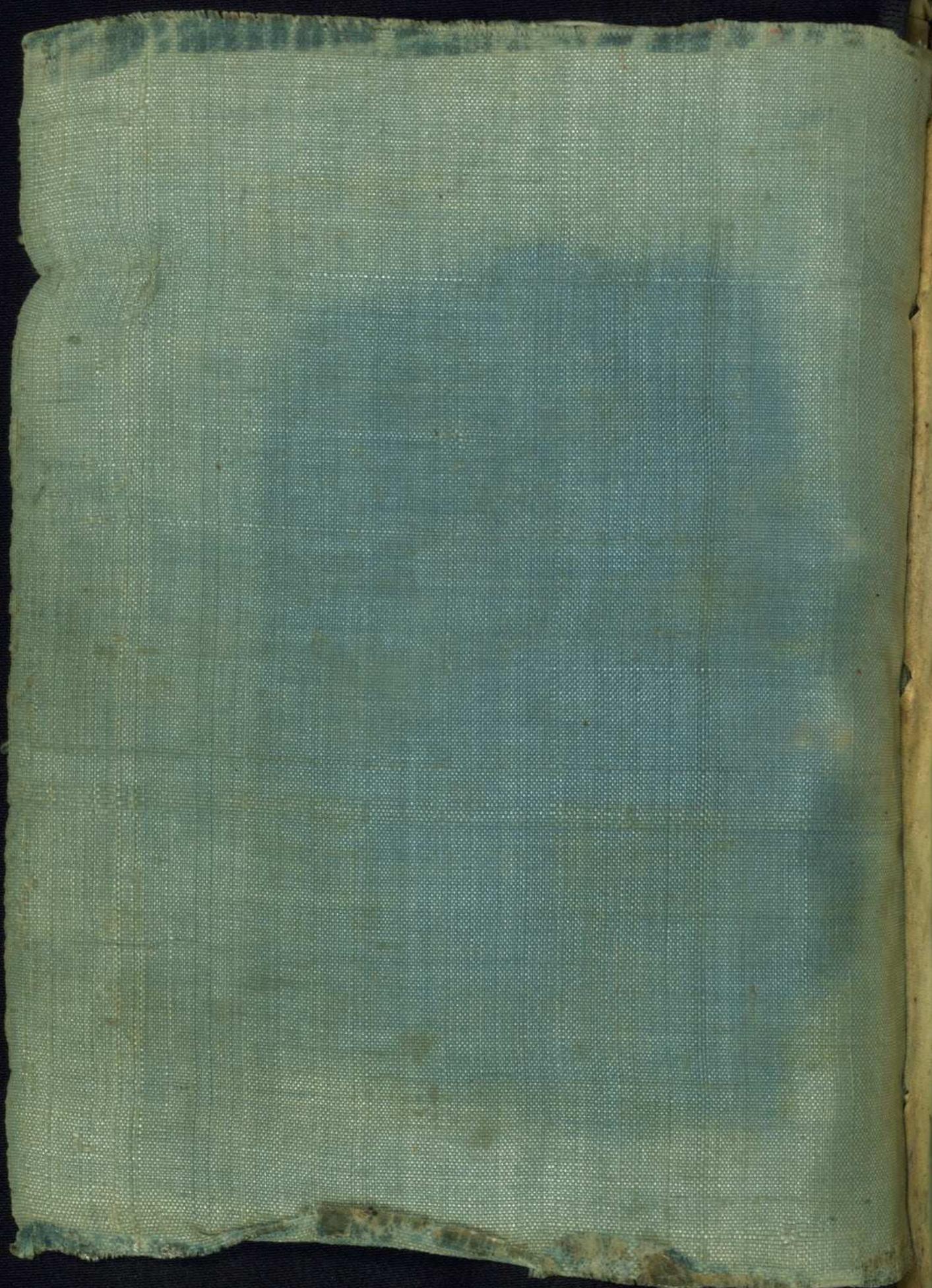
αυτοις εσθρος υμιν τοις
αυτοις εσθρος υμιν τοις

ὅτι πάλιν καὶ ἐτι ὅτι ἡ
σηθερί-στος φανερὸν
ἀρμαστὶ καὶ ἀναβατικῆς
εἰς θάλασσαν. καὶ βόσκον
ἡβασταῖοις ἐς τὸ ἕδωρ
τῆς θαλάσσης. οἱ δὲ υἱοὶ
ἰηχ. βωποράθης σαρδάνης
ρῆς ἐρμίστου τῆς θαλάσσης
ὁ δὲ υἱὸς καὶ υἱὸς υἱοῦ
τοῦ ἰηχ.

καὶ υἱὸς υἱοῦ καὶ υἱοῦ
ἡβασταῖοις τῶν ἀσσοῦν,
δμῶν.

ὅτι ἡ
ἀμύση καὶ ἡ δασυμοῦ

ὁ ἄρχιεπίσκοπος ἡγουμένης

24

Καὶ ἔδωκεν ἡ καρδία σου καὶ
 ἀκούε τὸν ῥῆμα τῆς κη-
 λησίας μου. προσδοκᾷ δὲ
 ὡς ἔχεις τὸ ἄσποφθονοῦμα
 καὶ καταβῆτω ὡς δρόσος
 τῆς ῥήματά μου. ὡς ὄμβρος
 βροχῶν καὶ ὡς εἴμνη φετος
 βροχῶν. ὅτι ὁμοιωθή-
 σε καὶ ἐσὶν ὡς ὅτι μετὰ σου
 μνησθήσονται. ὅτι ἀκινή-
 τα ἔργα αὐτοῦ. ὅτι ἄφρα-
 ται ὁδοὶ αὐτοῦ καὶ σεις ὅτι
 ἄγνωστοι. καὶ οὐκ ἐπιγινώσκου-
 σιν αὐτὸ δίκαιος ὁ σὸς.

οἷς ἡμερτοσαμου καὶ τὸ
 τε ραμμομητῶν ὑπερῶστο
 χιῶ καὶ διε φραμερνη τῶν τε
 εὐαγγέλιον τοῦ ἰδοτε· οὗτος
 λαός μορος καὶ οὐ χριστός·
 ὁ καὶ τὸς οὗτος σου τῶν ῥεβωῶν
 σε σε καὶ βωχισέ σε· μνησθῆ
 τῆν μέρα τῶν ἁφῶρος· σὺ γὰρ
 δὴ μερὰς ὑπερῶστον βωρεῶσθι
 σου τὸν τῶν ῥεβωῶν καὶ ἐμμε
 λῆσοι· τοῖς τῶν ῥεβωῶν
 σου καὶ ἐροῦσθι· ὅτι διε
 μερὰ βρωῦ ἴτος ἔθρη· οὗ
 διὰ τῶν βρωῦ ἴτος ἔθρη

ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἐθέλομεν καὶ ταπεινῶς
μαρτυροῦμεν. καὶ ἐβλήθη
μερική χροὸς αὐτοῦ ἰακωβ.
σχίρις καὶ κρηρρομία αὐ
τοῦ ἰηχ. ἀπὸ κρηρρομίας
τοῦ βυτῆ ρήμα. ἐρδίψα
καὶ μάλτος βυαμύδρω.
καὶ ἡμεῖς αὐτοῖς εἰπαί
μεν αὐτοῖς. εἰς εὐχὰ
εὐατοῖς ὡς κόρη φθα
μοῦ. ὡς αὐτὸς σὺν πάσαι
μοῖα αὐτοῦ. εἰς τοῖς
μεροῖς αὐτοῦ ὡς πύθη σερ.

Διεις τις πτερυγας αυτ. εδε
ζωτο αυτοιο. εαρεχ αυ βραυ
του βου του μη εφρεμωμ
αυτου. εεμορος η υβραυτου.

Και ουκ ηρμυ αυτου θς αλλο
τρος. αρεβι βασερ αυτου
βου. ηω ισχυ της της εφω
μυσερ αυτου η ηματ αυτου.

Εθη ασαμ μεχι εν αυρατ.
και εχαομ εφερεατ πετρ.
βου τυ ρημ βοου και γαυ
αυτου. μη αφεατο
αφρωμ και κριωμ. ηφωται
ρομ και τρωμ. μη αφεατ

μεφροῦ τούτου· καὶ ἔμα
τεφύχης ἐπιποροῖμορ· καὶ
ἐφρυϊακωβ καὶ βρε-ση
τη· καὶ ἄλλοι ἄλλοι στυδῆ
ση μένος· ἐχίπυθην· ἐ
παυῖθην· ἐπαυῖθην· ἐ
κατεχίπεθῆτορ· πομπῶν
αὐτοῦ καὶ ἄλλοι φησὶ ποθῶ
οὐδ' αὐτοῦ· παρὰ ζῆλον
καὶ ἄλλοις ἐν βδοχῶν
σὺν αὐτοῦ βδοχῶν καὶ ἄλλοι
ἐθιστῶν ἀλλοίσι καὶ ποθῶ
θροῖσι καὶ ἄλλοι καὶ ἄλλοι

εως φαστονη καστη.
 οισου κη εισαμ οισορες
 αλταυ. θυ του υβρησταυ
 τασε φαστε χι τασε και
 βαση του αυ του τρε φασ
 τασε και δε εε και ε
 ηω σε και παρ ο ζωθη.
 Δορυνη του αυταυ ε
 αυταυ ερ ο ε παρ
 ατα φρε φα ε παρ ο ε
 παρ μου ατα αυταυ. ε
 δε φα ε φα αυταυ ε φα
 αυταυ. ο τι αυταυ ε φα

ἡραμεμένη ἐστὶν· ὑοι, οὐς
οὐκ ἐστὶ σίσις ἐν αὐτοῖς·

Αὐτοὶ παρεζήσωσάν με βω
ουθῶ, παρορμητὰ μέβρ
τοῖς εἰδοχοῖς αὐτῶν· ἐγὼ
παρεζήσωσάν αὐτοῖς βωου
κἔθρη· ἐστὶ ἐθμεῖ ἀσκητῶ
παρορμητῶ αὐτοῖς· ὅτι παρ
ἐκ ἐκαστῶ ἐ τοῦ θυμοῦ μ
αυθῆσυχῆς ἕως ἄδου κατω
τάτου· κατὰ ρητὴν
ἐταῖρην ματα αὐτῆς·

Φχ' βεθεμέχια ὀρίωμ· ἐ

τα βίχνη (απεχέσθη
 αυτοσ τη κοίμησι μα

καθρώσει όρρεσθ και
 οσπιδότομος αμίστα

Ο δόμτασ θηρζωμ βσπασπο
 τεχσ εις αυτασ μη

θυμου σφρζωμ τσρζωμ
 ησ δζωθιμ ατε κρσσθ

αυτοσ μαχρσ και εκ
 τσρζωμ ταμίσωρ φόβσ

Η εαμίσκος σω παρθίμω
 θηζέζωμ μη ατε τετη

κότος παρσ βύτου

Ε ισωμ διασφρζωμ αυτασ

Πρωτοδὴν βλαύουρ βλαύουρ
σὺν οὐρανῶν· εἰ μὴ δὲ ὁρῶν
ἐφ' ὅρα· ἰραμὴ μακροχρόνῃ
σῶσι· εἰραμὴ σὺν βῶσι βουτῶν
οἱ τῶν αὐτῶν· μὴ εἴπωσιν
ἢ χεῖρ ἡμῶν ἢ λῆξιν καὶ οὐχ
ἐσβῶσιν σε ταῦτα τῶν αὐτῶν·
ὅτι ἔθνος ἀποχόχου ἐκ σοῦ
βουχὴν ἐφί· καὶ οὐχ ἐφίρεν
αὐτοῖς βῶσι φημὴ· οὐχ ἐφρο
μὴ σαρωσὶ βῶσι· ταῦτα τῶν αὐτῶν
κατὰ βλαύουρ σῶσι τῶν βῶσι
οὐ ταχέρον· τῶν δὲ ἰσῶσι
ταῖς χεῖρ· εἰ μὴ καὶ

μησοισι μη ραδασ ειμη

οθσ αγω δω το αυτοισ

Κμο κς παρ εδω κ βυ αυτοισ

ου γαρ εισι μοι θεοι αυτοισ

ως οθς ημων οιδε θυροι

ημων ανοητοι εκ κρημα

τε χωρ σοδομων η αμ

τωχος αυτοισ εν κηνησ

τις αυτοισ κρημα ρυετ

Η φρυχη αυτοισ φρυχη

ης βοτριοσ τι κριασ αυ

τωισ θυμοσ δρακομ τωμο

οιμοσ αυτοισ θυμοσ λασι

λασ φριστος δ κιδου

21

ταῖς παλαιαῖς σὺν ἡκτιμῶσιν
ἐμοὶ καὶ ἐφρῆν ἔχουσιν τοῖς
θνητοῖς μου. ἐν ἡμέρῳ
ἐκδικήσεως ἀρτὰς ποδώστον.
ἐν καρπῷ ὅταν φραχὴ ὅσους
αὐτῶν. ὅτι ἔγωγε ἡ ἡμέρα
ἀγῶνείας αὐτῶν. ἔσται
ἔργον τοῖς κακοῖς. ὅτι κρι-
μὴ ἐστὶν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. ἔσται
τοῖς δούλοισιν αὐτοῦ παρὰ
κλήθησεται. εἶδε γὰρ αὐτοὶ
παρὰ χεῖρ μέμου ἔκχε-
λοι πῶτα ἐν ἔργῳ γῆ καὶ
ἐπαρῆμῶσιν. καὶ εἰσεῖς

ταυτα παρ σὺν ἡκταυ παρ
 εμοι καὶ ἐφρῆ γαυεμ τοις
 θησαυροῖς μου. βρῆ μερῶ
 ἐκ δὲ ἡσέως ἀρταυ ποδῶ σπο
 βρ καυρῶ ὅταυ φραχῆ ὅ σπο
 αυτῶν. ὅ τὶ ἄλλο ἡ ἡμέρα
 αλταυ χείας αυτῶν. εσπαρ
 φῆν ἔτοι μαι ἕμην. ὅ τὶ κρ
 ρεῖ κς τομ λαομ αυτῶν. εβσ
 τοις δούχοις αυτῶν παρ
 κληθήσεται. εἶδε γὰρ αυτῶ
 παρ αλεχὺ μένοισ εε κ
 χοι ποτα εἰν ὅ πρῶτο γῆ καυ
 σπαρ φμῶοισ κ εἰ σκεκ

του εισηγοι θεοι αυτων, ε
 φοις εσθε ποιθησαυδων
 ταις αυ το γεαρτων θιστων
 αυτων ησθι γε εβασιρχε
 του ομορτων αποδωρ αυτων.

Αρα η τωσαυ και εονθησα
 τωσαυ υμων και ηρηθητε
 σαυ υμων εκθωτα.

Γε ειδετε οτι ερωειμι ε
 ουκ εστι θεσ πληρεμιου.
 ερωω αποκτερω και ηρη
 ποιησω. παλαβω κρω
 ιλωμα. ουκ εστι θεσ
 ελιχταυ ετωμ χαρωτα.

Ὁ τίτλος εἰς τοῦ ὁμοίου τῆς
χειρᾶ μου καὶ ἁμῶν ματῆ
δὲ βία μου κατ' ἑρῶ ἡμῶν
εἰς τοῦ ἁμῶν. Ὁ τίτλος
ζωῆς ὡς ἄφραση τῆς
μαρτυρίας μου. Ἐὰρ ὁ βίος
καὶ ἁμῶν ἡ χειρᾶ μου καὶ
ἡ τῆς ἁμῶν ὡς ὁ δὲ ἡμῶν
ἡμῶν. Ἐπὶ τῆς ἁμῶν
ἡμῶν ὡς ὁ δὲ ἡμῶν
ἡμῶν ὡς ὁ δὲ ἡμῶν

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΕΡΑΤΟΝ ΤΟΥ ΜΟΥ

ΤΡΕΨΩ ΘΗΝ ΚΑΡΔΙΑΝ ΕΡΚΩ
ΥΨΩΘΗ ΚΕΡΑΤΟΝ ΜΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΜΟΥ

ΒΑΤΗΩ ΘΗΝ ΤΟ ΜΑΡΜΟΥ ΒΑΤΕ
ΧΡΟΙΣ ΜΟΥ ΕΥΦΡΑΙΝΘΗΝ

ΕΡΣΕΙΣ ΣΟΥ ΟΤΙ ΟΥΚ ΕΓΙΝ
ΦΛΟΣ ΟΚΣ ΣΟΥ ΚΕΤΙ ΔΙ

ΚΑΙ ΟΣ ΟΘΕΝ ΜΟΥ ΚΑΙ ΟΥ
ΚΕΤΙ ΦΛΟΣ ΤΟΥ ΣΟΥ ΜΗ

ΧΑΙΡΕΤΕ ΜΗ ΧΑΙΡΕΤΕ ΜΗ
ΥΨΗΧΑΙΣ ΥΠΕΡΟΧΗΡ ΜΗ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΟ ΜΑΡΤΟΣ Η ΜΟΥ
ΟΤΙ ΘΕΣ ΜΟΥ ΚΣ ΘΕΣ

ΤΟΙ ΜΑΡΤΟΣ ΤΗ ΔΟΥ ΜΟΥ
ΕΙΣ ΤΟΝ

ὁ ζουδισαγορ ἠσθερνοσε. ὁ
 οἰαοθεροῦτες. ὁδεζωσαρ
 τοδισαμιρ. ὁχηρνεαρτορ
 ἠχαττοθνοσαρ. κελιοι. ὁτιρορ
 τεε. ὁταρῆκαμῆνρ. ὁ. τιττει
 ραυ. ὁκβρ. ἔ. ὁταλ. καῖν. ὁπο
 ληβρ. τεκροισ. ἠδερνοσε.

Κ ὁθωρατοῖ καὶ ζωο. ὁποῖει.
 κατῆ. ἠεῖς. ἠδου. καὶ ἠρρ. ἠει.

Κ ὁποχοῖζει καὶ ὁχουτῆζει.
 ὁτασπειροῖ καὶ ἠρρ. ἠφοῖ. ἠρῖ
 ὁταῖ. ἠπορῆτ. ὁρῆ. ὁτα. καὶ ἠ
 ὁπο. ὁπο. ὁρα. ἠεῖ. ὁτα. ὁχο. ὁ
 ὁπο. ὁτα. ὁτα. ὁτα. ὁτα. ὁτα.

αποχαιου· και θρονον δοξης
κατακρηρομομου αυτου.

Ιδοις αυχην του αυχαιου, ε
ευχογησεν ετη δεαυου.

του κβρισχου ιδου ατος αυτη
εμτη ισχια αυτου· και αδερην

ποισει τον αυτη δεαυου
εσθλας· μη και χεα του οση

φοσβρη σοφια αυτου· και
μη και χεα του οση ατος εμ

τη δεα αυτου· εμη και
χεα του οση οση οση οση οση

του αυτου· αλλη εμ του οση και
χεα του οση οση οση οση οση

οση οση οση οση οση οση οση
οση οση οση οση οση οση οση

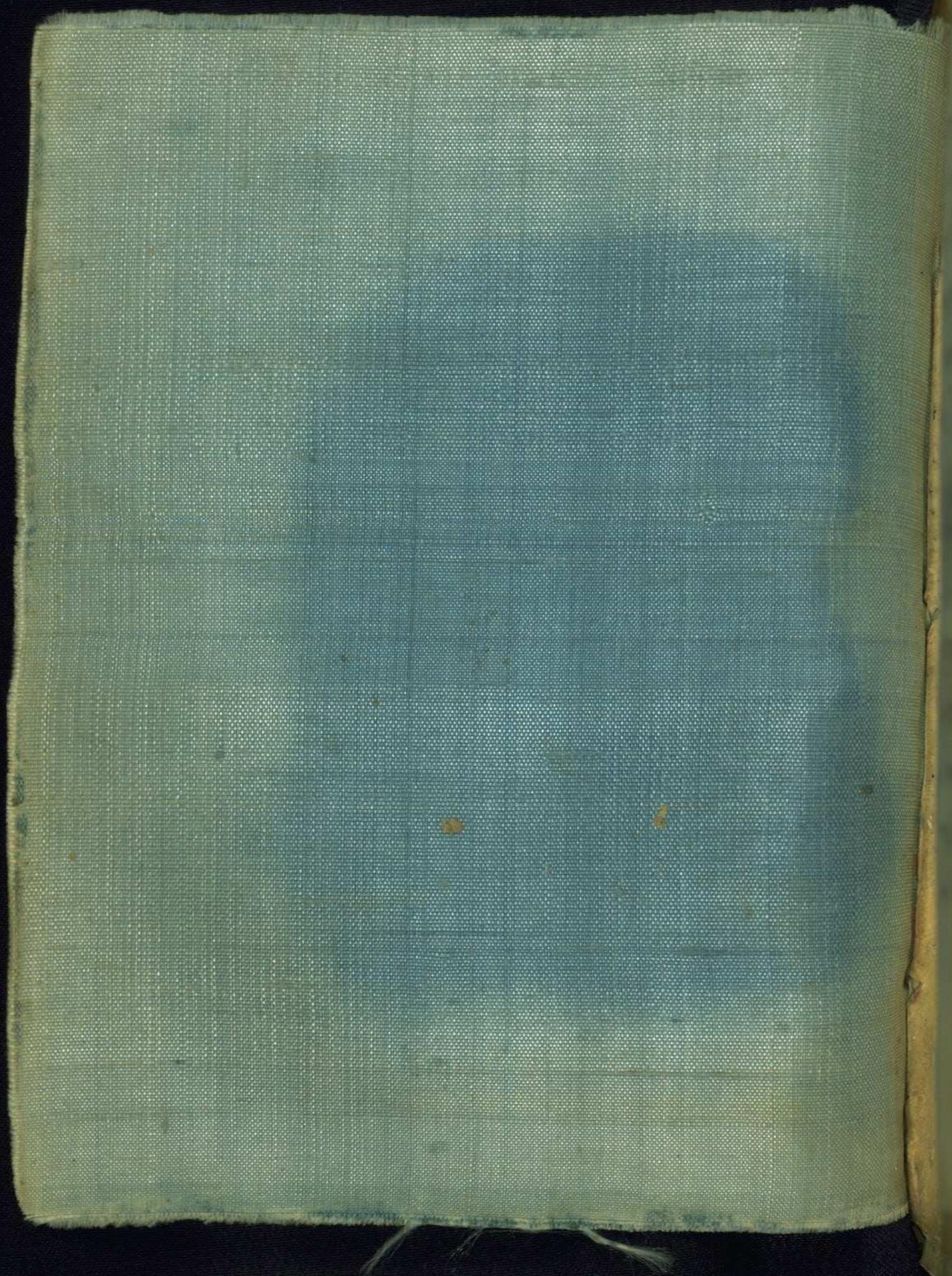
αὐτοῦ καὶ θρονοῦ δόξης
 καὶ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ.
 Ἰδοὺ ἀρχὴ τῶν ἡμερῶν,
 εὐχομένη ἐπὶ τῆς δεξιᾶς
 τοῦ ἐκτίστη ἰδωσατοσ ἀνήρ
 ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ. καὶ ἀδερμὴ
 ποιήσει τὸν αἰὲν ἰδωσατοσ
 καὶ ἰσχύϊ αὐτοῦ. καὶ ἀδερμὴ
 φῶς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ. καὶ
 ἀδερμὴ ἰδωσατοσ ἐν
 τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ. Ἐμνησθε
 ἰσχύϊ αὐτοῦ. ἀλλ' ἐν τούτῳ καὶ
 ἰσχύϊ αὐτοῦ καὶ ἰσχύϊ αὐτοῦ
 σὺν ἰσχύϊ αὐτοῦ καὶ ἰσχύϊ αὐτοῦ

ὁ προφήτης αβουαλον

Καὶ ποιεῖ ἅμα ἐδικαίω
την ἡμετέραν τῆς ἡμετέρας.
Καὶ ἐν τῇ ἐκείνῃ ἐκείνῃ ἐκείνῃ
τις ἐκείνῃ ἐκείνῃ ἐκείνῃ
ἐκείνῃ ἐκείνῃ ἐκείνῃ ἐκείνῃ
ἐκείνῃ ἐκείνῃ ἐκείνῃ ἐκείνῃ
ἐκείνῃ ἐκείνῃ ἐκείνῃ ἐκείνῃ

ὀδυμῶσ σου· ἠεὶ θαλάσση
 τοῦ ὀδυμῶσ σου· ὅτι ἐπι
 βήσῃ ἐπὶ τοὺς ἰσχυροὺς σου·
 ἐπὶ πᾶσι σου ὀφθαλμοῖς·

Εντεῖνον ἑρπετεῖς τὸ τόξον
 σου ἐπὶ σκῆπτρον ἰσχυροῦ·
 ἡ δόξα σου ῥῆσιν ἰσχυροῦ· ὅ
 ψοντα σε καὶ ἀδύνησιν ἰσχυ
 ροῦ· σκῆπτρον ἰσχυροῦ ἰσχυ
 ροῦ· ἐδοκίμησεν ἄβυσ
 σος φωνῆ αἰτῆς· ἕως
 φωνῆσιν αἰτῆς·
Εν τῇ ῥοῇ ἰσχυροῦ· καὶ ἡ σκῆπτρον
 ἐν τῇ ῥοῇ ἰσχυροῦ·
 ὡς φωνῆσιν αἰτῆς σου ὀφθαλμοῖς

στον ταχ· εις φησιν αφεσ
της οσχωρτου· εμ ασει
λη ολιγοσιν γνη· κα ερθου
αω κατα β εθμη· β η λ
θε εσ ορι αρχαιου· του
σωση του χριτου σου εχ
χουθασ· ε βαλε ε ε κε φαι
λας αρ ο μωρ θηραταρ·

Εζημιρασ δε μοι εως
τραχηλου ετεχος·

Δι εκομα εβρε ε φασει κε φ
λας δνω α φωρ· σι σθησση
τα ηυ α τοις δια μοις ασι
χα λιμοις αιτηρ· ω ε ο εσθι

στον ταχ· τις φωνε αρα
της ο'αχορσου· εν ατα
λη ολιγοσιν ενη· κα ερθυ
αοκαταβ ες εθνη· εζη
θε ες ορι αρχαιου· του
σασα τοι χριτου σου εν
λιθασ· εβαλε ες κεφα
λας αρου θαρατορ·
Εζημιας δε μοι εως
ταχυ ηου εις τεχος·
Δι' εκο'α εβρη' κ φασει κεφ
λας λυατορ· σι σθησαι
τα βυ'α τοις δ'αμοις αυτ
χα λιμοις αυτων· ω ε ο εθι

ἄποχοι χάραι ἔβωε
 βίβασαι εἰς βαχασαυ
 τοῖς ἰπποῖσ σου, ταρα
 οσορτας ἰδατασομα.

Ε φυχέζαμνη καὶ ἔπονη
 θηή καρδίᾳ μου. ἀποφο
 ηῖς πορσευήσ χειλεσ
 μου. καὶ εἰσῆθε τρομ
 ῆς τὰ ὄφθα μου. καὶ βρῆ
 μοί τὰ ἀχθῆ ἡ ἰσχυρο μου.

Α πωσάσσομα εἰς ἡμέρας
 ἀχίψωσ μου. τοῦ ἀραβῆ
 ημερῆσ μου. παροικίω
 μου. διότι σὺ κηοῦ καρ.

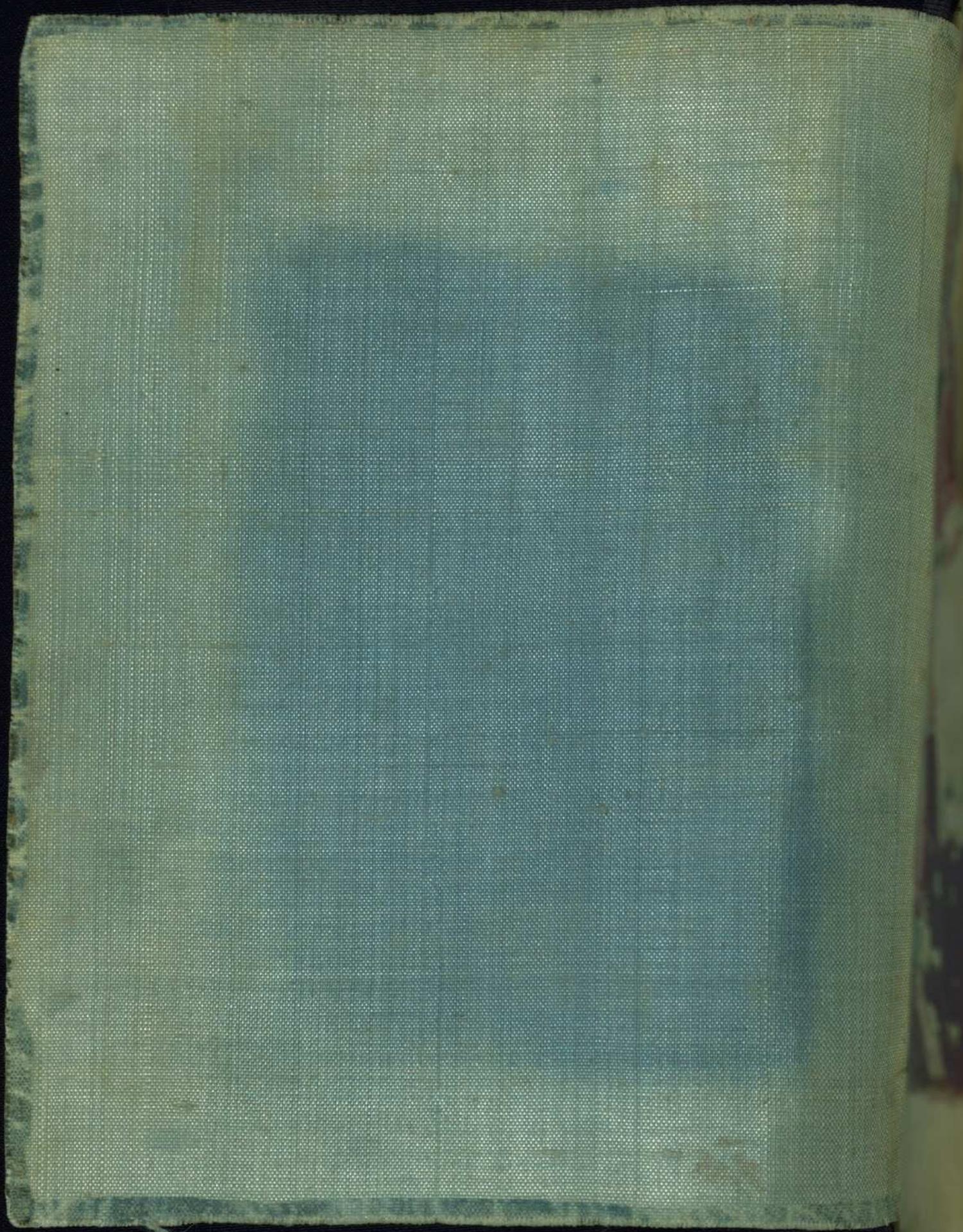
ποφορήσει. και ουκέτι
κερνήσεται εν ταῖς ἀμωπέ
χοις. Ἐκείνηται ἐρρημι^α
σταγασεδία ἡ ποιοῖσιν βρώσῃμ.

Εξελίπορῃσιν βρώσεος
πορόβαται. Σουχ^ασ^α
ζουσι βόεσσι φαίτησι.

Εποδὲ ἐν τῷ κώφῳ ἀσσομα.
χαρήσσομα βσι τῷ θῷ τῷ
σπίμου. ἐς ὅθ^α μουδ^α
μαμ^α μου. Σταζει τοιο
ποδάσμου εἰς σῆπτεχαμ.

Καὶ ἐπὶ ταῦτ^α ἤχ^ασσε βιβ^α
μα του ρικησ^α με ἐν
τη ὁδῇ αὐτου:

Handwritten text in red ink at the top of the page, possibly a title or identifier, including the word "ΠΡΟΦΗΤΗΣ" (Prophet).

36

Κρυκτος ορθριζει το πνευ
μου προς σε οθς. δι οτι
φως τα προσφυματα σου
βωι της υης. δικαιοσυ
νη μαθη ο ιβραϊκοις τε
εσσι της γης. δε παλαι
γαρο σε ενς ου μη μαθη
δικαιοσιν η βωι της υης
αληθεια μου μη ποιησιν

Αρθη το οσενς. ιραση
ιδη τω δοξαρι. κεινη
δου σου οβραχικαι.

οὐκ ἐδεισάμ. κρῶν τε σὸ ε
 ἀσχυθῆν τῶσιν.

ἦχος ἡ ψῆφον ἡχοῦ ἀγῶν
 δευτέρ. κρῶν τῶσιν τοῖσ
 ἡχοῦ τῶσιν ἐδεισάμ.

Κ εὐθὺς ἡμῶν εἰρήνην δὸς
 ἡμῶν. πᾶσι τῶσιν ἀγῶν
 ἀσχυθῆν. κρῶν ἡμῶν
 τῶσιν ἡμῶν. κρῶν τῶσιν
 ἀσχυθῆν. οἱ δὲ τῶσιν
 ἀσχυθῆν. οἱ δὲ τῶσιν
 ἀσχυθῆν. οἱ δὲ τῶσιν
 ἀσχυθῆν. οἱ δὲ τῶσιν

οὐκ ἔδεισαν. κρησάτεσδε

αὐτοὶ θήτωσαν.

ἡχοσὶν ἡχοσὶν ἡχοσὶν

δεύτον. κρησάτεσδε

αὐτοὶ θήτωσαν:

εὐθεσὶν κρησάτεσδε

ἡχοσὶν ἡχοσὶν ἡχοσὶν

δεύτον. κρησάτεσδε

αὐτοὶ θήτωσαν.

εὐθεσὶν κρησάτεσδε

ἡχοσὶν ἡχοσὶν ἡχοσὶν

δεύτον. κρησάτεσδε

αὐτοὶ θήτωσαν.

εὐθεσὶν κρησάτεσδε

ἡχοσὶν ἡχοσὶν ἡχοσὶν

δεύτον. κρησάτεσδε

αὐτοὶ θήτωσαν.

εὐθεσὶν κρησάτεσδε

ἡχοσὶν ἡχοσὶν ἡχοσὶν

δεύτον. κρησάτεσδε

αὐτοὶ θήτωσαν.

ἡ σοφία διαγοῦτο ἐπὶ τῆ
ἡρώδου καὶ ἡ σοφία ἐστὶν
ἡ σοφία αὐτῶν αὐτῶν
ὅτι θεοὶ αὐτοῖς κέκασκε· ὅτι
θεοὶ καὶ τοῖς βυρδὸ ζοῖς τῆς
ἡσ· καὶ ἐπὶ τῆς ἐπιπέδου
ἡρώδου ἐπὶ τῆς ἐπιπέδου
ἡ σοφία αὐτῶν ἡσ
Καὶ ὁ σὺν ἡρώδου αὐτῶν
τῆς ἐπιπέδου καὶ τῆς ἐπιπέδου
ἡσ ἐπὶ τῆς ἐπιπέδου
ἡσ ἐπὶ τῆς ἐπιπέδου
Καὶ ὁ σὺν ἡρώδου αὐτῶν

ἰατρὸν ἐχάρομεν καὶ ὁδὴν
 σαμῆν καὶ ἐτέκομεν
 πρὸς ἁγορίαν ὁ βασιὴν σαμῆν
 βῶσι τῆς γῆς. οὕτως σου με
 θα ἀχάτω σου ἡμεῖς καὶ
 τες οἱ βῶσι κοῦτε βῶσι
 τῆς γῆς. **Δ**ραχμῆ σου τα
 οἱ με κερδίκα ἰατρὸν ἠσορ
 τα οἱ βῶσι τοῖς μνημείοις
 ζε δραχμῆ σου τα οἱ ἐρ
 τῆν ἠ. ἠ. ἠ. ἠ. ἠ. ἠ. ἠ.
 τα παρασῶσι τα οἱ τα οἱ
 εἴτα ἠ. ἠ. ἠ. ἠ. ἠ. ἠ.
 τα οἱ τα οἱ τα οἱ

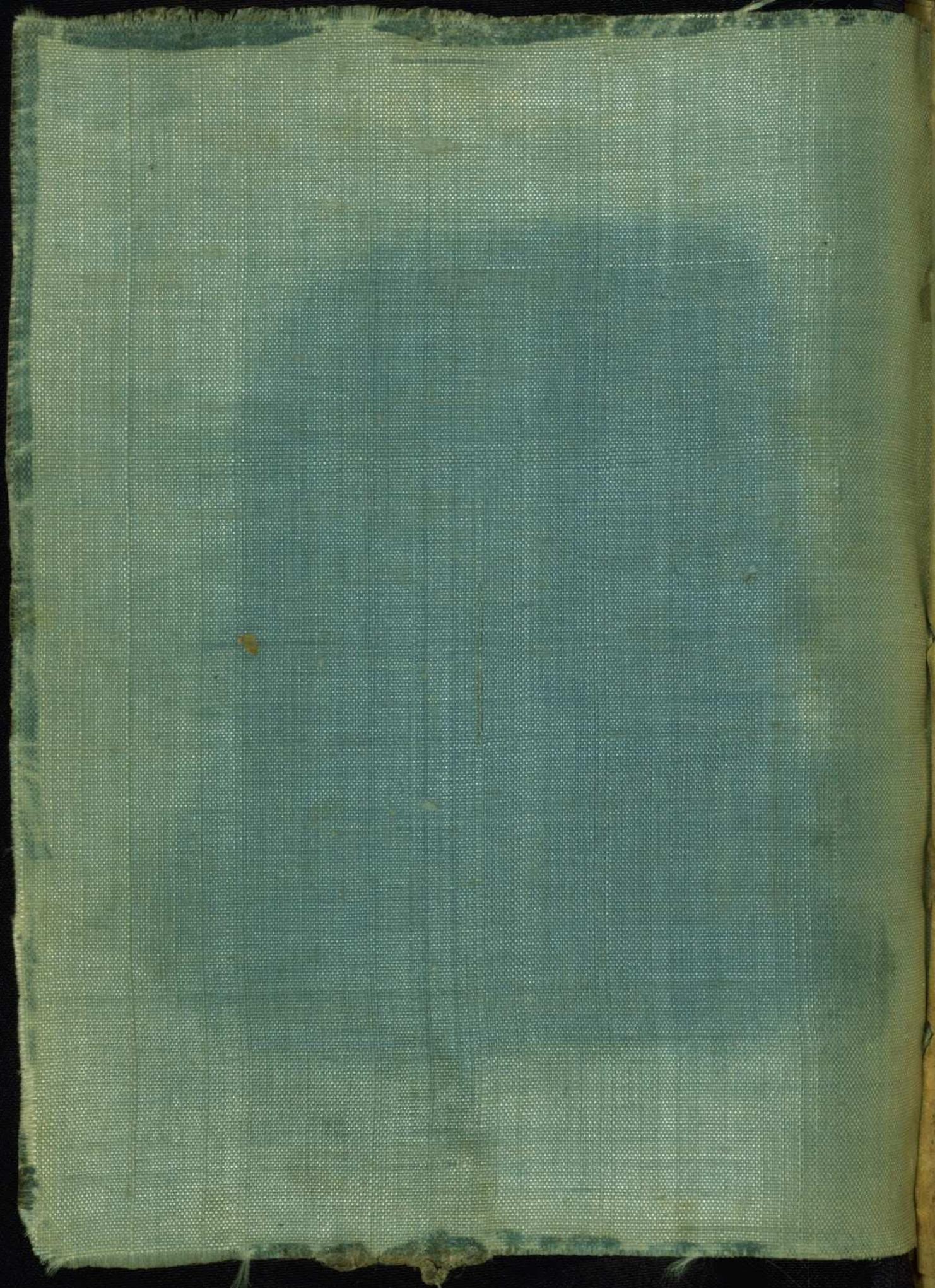
Handwritten text in red ink at the top of the page, likely a title or reference number.

Vertical decorative scrollwork on the left side of the page.

Vertical decorative scrollwork on the right side of the page.

Β αδελφεοσ μου· εισελθου
ταμιειοσ σου· αποκρυψου
τω θυρα σου· αποκρυβη
θι μικρον· οσομ οσομ· ε
ως αν παρελθη η ορμη κυ·

Α ωφ· Ιωη αυτοποροφητ
βοησω εν χειρα μου
κντορθου μου εσηκοισε·
κκοιχιασ αδου κραυγης
μου ηκοισατ φωνησ μου
περριψατ με εσβαθη
καρδιασ θαλατησ εσο
ταμοι εκυκλωσαμ με·

Π αμτες οι μετεορτες μοι

Ἐτακύνματα σου ὕψω με δὲ
ἤχθου. κῆρ εἰ πορ ἄποός
με βροφθαχμοῦ σου. ἄρα
ποροθήσω τοῦ ὕψω βλε
ψα με πορομαορ ἤχορ σου.

Περί χυθνοί ἄπορέως
ψυχῆς μου, ἄβισσος ἐκ
ἐχουσε με εἰσχατη.

Εδύη κε φακῆ μου εἰσχατισμ
ορέωρ. κατέβλω εἰς κηρ,
ἡσοί μοχλοὶ αὐτῆς καστοχοί
αυτοῖοι. Σαυανή τω ἐκ
φθορ αὐτῆς ἡ ζωῆ μου, πορ
σε κε οἴθου μου:

Εμ τῷ ἐκ χειρὸς ἐμῆς
ψυχῆ μου τοῦ κυρίου ἐμῆς στήθους.

Καὶ ἔλαθον ἄσπερον ἄσπερον
χρῆμα ἄσπερον ἄσπερον.

Φύλασσόν μοι μάτια καὶ
ψαλμὸν ἔλαθον αὐτὸν ἄσπερον
τέχνη ἄσπερον ἄσπερον
φωρῆς ἀνέσπερον καὶ ἄσπερον
μοχλῆς ἀνέσπερον ἀνέσπερον:

Οσα ἡνιγαμνη ἀποδοῦσα
σοι εἰς σὺλαμ μισθῶ:

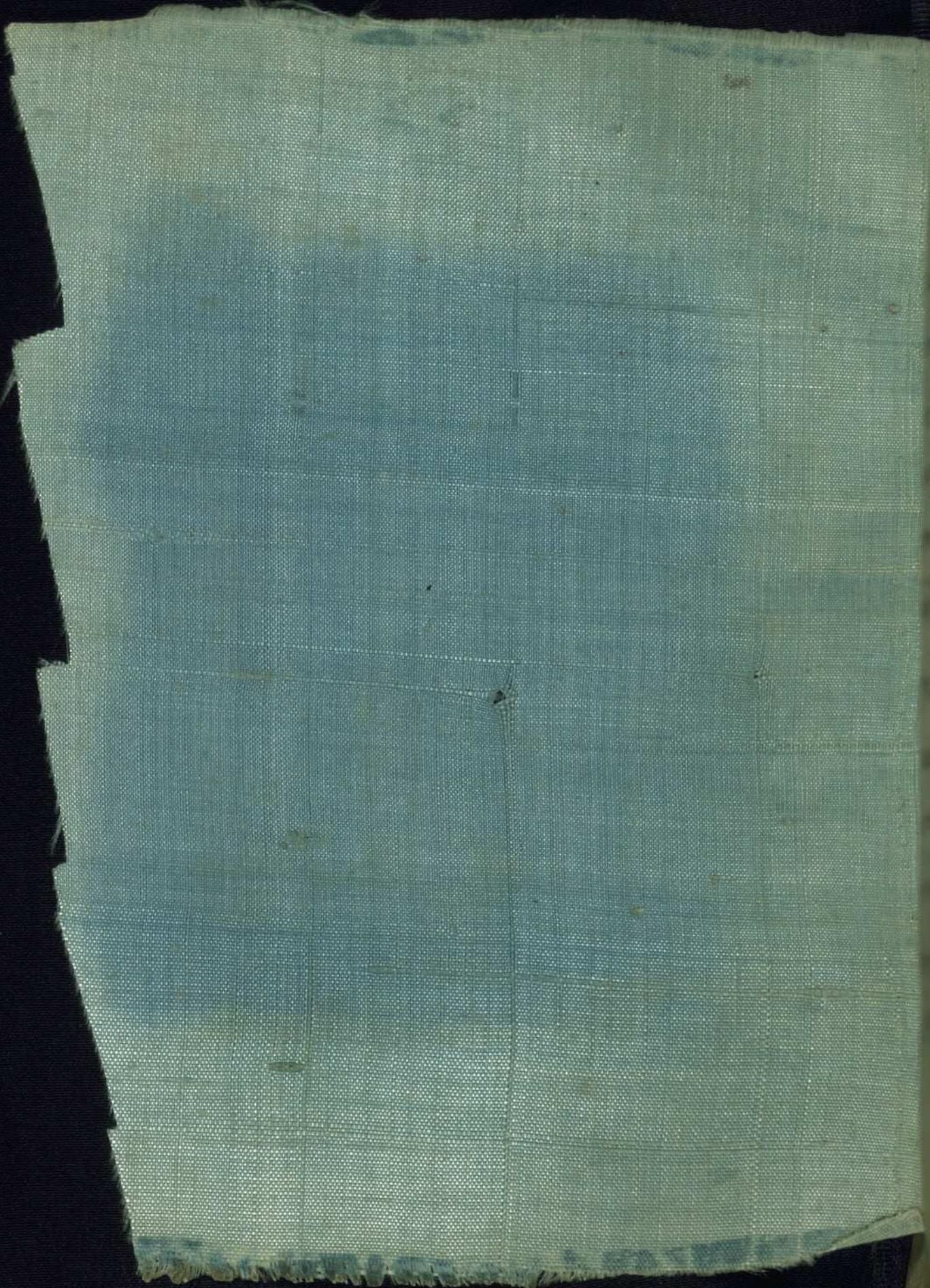
Δόξα σοὶ καὶ ἡ δόξα σοὶ καὶ ἡ δόξα σοὶ

Καὶ μὴ καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰῶν:

Handwritten text in red ink at the top of the page, likely a title or chapter heading in an Indic script.

τοῦ ἁγίου ἁγίου ἁγίου ἁγίου
Ο ἵνα ἴδῃς τὰ ἔργα τῆς
ἐξουσίας αὐτοῦ ἐν τῇ
ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν τοῖς
ἁγίοις. ὅτι ἡμεῖς
τομερὴ καὶ ἡμεῖς ἡμεῖς
ἀποστολῆς αὐτοῦ.

Κ αὶ ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς
ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν
τοῖς ἁγίοις. οὐδέποτε
ἡμεῖς. οὐδέποτε ἡμεῖς
καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
καὶ ἐν τοῖς ἁγίοις.

Κ αὶ ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς

οὐκ ἔστιν ἡμῶν· καὶ τὰς τὰς οὐ
 σὺ βῶσθι γὰρ ἐστὶν ἡμῶν· ἐμὴ
 χεὶρ ἡ κρείσσει βῶσθι ἡσθαι.

Καὶ παρέδωκε τὴν μάστιγος
 χεῖρας ἑθροῦν ἀνόμων,
 ἑθροῦν ἀποστασίων· ἔ
 βασιλεῖ ἀδίκῳ καὶ πορνῆ
 ροτάται παραστῆσαι
 τὴν γῆν· καὶ οὐκ ἔστιν
 ἡμῶν ἀνοίξαι τὸ στόμα.

Αλοχίῳ καὶ ὀνειδος ἑβρῆ
 θημερτοῖς δούλοισ σου,
 ἑτοῖς σε βολέμοις σε.

III ἡ δὲ παραδοὺς ἡ ματρὶς
τέλος διατὸ ὄνομα σου.
ὅμη διασκεδάσῃς τὴν
διαθήκην σου. ὅμη αὖ
ποφῆσῃς τὸ ἔλεός σου
ἐφ' ἡμῶν. Δὲ αὐραδί
τοῦ ἡγῶν ἡ μέρον ἡ σοφ.
ὅμη αὖ ἴσαι αὐτὸν ὁ ἄχρον
σου. ὅμη αὖ ἴσαι αὐτὸν ὁ ἄχρον σου.
O ἵς ἐχέσῃς αὐτὸν ἡ θῆρα
τὸ σπέρμα αὐτῶν, ὡς
ταῖς ἀφ' αὐτοῦ οὐνοῦ. ὅμη
ὡς τὴν ἡμέραν τὴν

III ἡ δὲ παραδοὺς ἡμῶν
τέχος διατὸ ὄμμα σου.
ὁμιλία δὲ ἀσχεδῶν σου
διδάσκου σου. ὁμιλία
ποφῆσιν σου ἐχέου σου
ἡμῶν. Δὲ ἀβραμ
τοῦ ἡγετῆρος μερῶν σου
ὁμιλία σου ἀπὸ τοῦ ὄχου
σου. ὁμιλία σου ὄχου σου.
O ἵς ἐχέου σου ἀπὸ τῆς
τοῦ ἀπὸ μερῶν σου, ὡς
ταῦτα ἀπὸ τοῦ οὐνοῦ. ὁ
ὡς τῆς ἀμῶν σου

παρατοχειλος της θαλα
 οτης. οτι δε απο τω εσμι
 κριωθη μεν παρα τω αυτω
 τα εθνη. και ες μεν τα
 πειροι βρ. παση τη γηση
 μεν δαυτα τα μαρτυρια
 ημων. και ουκ εστι μεν
 τω καρω τουτω αρχον
 σφρηκτης και ηγουμε
 νος. ουδε οχο και τω σις.
 ουδε θωια. ουδε προς
 φορα. ουδε θυμιαμα.
 ουτωπος του καρω

βροχολοσοι και ευρειν
εχεις· αλλ' ευψυχισατε
τριμερη και περιτασει
μωσσεως πορσδ' αυθειν μν
Ω βροχοκατωμασι και οωρ
και ταυρωρ και ως ερμυ
ρλεσι μαρμων ποιορωρ
Ω υτος υνεσθη θωια
ημορ ερω ποιορωση
μρρμ και εκ τεχέσθω
Ο ποθερσου ο'τι ου κε
φιρ' ασχηνη τοις πεποι
θησιρβωσι και ρυμ

Ἐκκοχουθοῦ μερβρὸχῆ
 καρδία καὶ φοβοῦμεθα
 σε καὶ ζήτου μερτο πορ
 σπο πορ σπορ μὴ κατασχ
 ρησῆματ. ἀλλὰ πορ
 σπορ μεθῆμαρ κατασχ
 βπεί κείμαρ σου. καὶ κατα
 σχῆθος τοῦ ἐχέουσα
 Ἐβρὸν ἡμᾶρ καταπαύθαι
 μαστᾶ σου. Ἐδος δόξα
 τ. ὁμοματί σου κε.

Κ αὶ ἐμ τρεπείησαρ πορ
 τεσοῖβρ δεικρῖ μεροί

τοῖς δούχοις σου κακῶς.
Σκατασχίψθεις ἀπὸ
πρασίνων ἀφείας, ἡ δὲ
χρῆσται σου τρεῖς βεῖν.
Καὶ ἠρώτωσάν, ὅτι σὺ εἶ
κς ὁ θεὸς μοῖρος καὶ ἐμδο
ζος ἐφ' ὅλην τὴν οἰκον
μην. ἡ δὲ οὐδέχισον
οἱ ἐμβαχχοῦτες αὐτοῖς
ἡ δὲ ἡ δὲ τοῦ βασιχέως
καὶ οἱ τες τὴν κάμνον.
ἡ δὲ φθνη καὶ τὴν ἀσνη καὶ τὴν
ἡ δὲ τὴν κληματαῖδι.

τοῖς δούχοις σου καὶ
ἐκαστῶν οὐκ ἐθέλων ἑαυτοῦ
πρασίνων ἀφ' ἑαυτοῦ. Ἐν ἰσ
χίᾳ αὐτῶν οὐκ ἐθέλων
Καὶ ἰσχυροῦσαι, ὅτι οὐκ
ἐστὶν ἄλλο μέρος καὶ ἐνδο
ξοῦ ἐφ' ὅλην τὴν οἰκον
μενῆρ. Ἐν οὐκ ἐδέχθησαν
οἱ ἐμὲ ἀλλοτρίους αὐτοῖς
ἐπὶ τὴν ἐκείνου βασιλείαν
καὶ οὐκ ἐδέχθησαν
μάρτυρα καὶ ἰσχυροῦσαι
ἐπὶ τὴν ἐκείνου κληματαῖς.

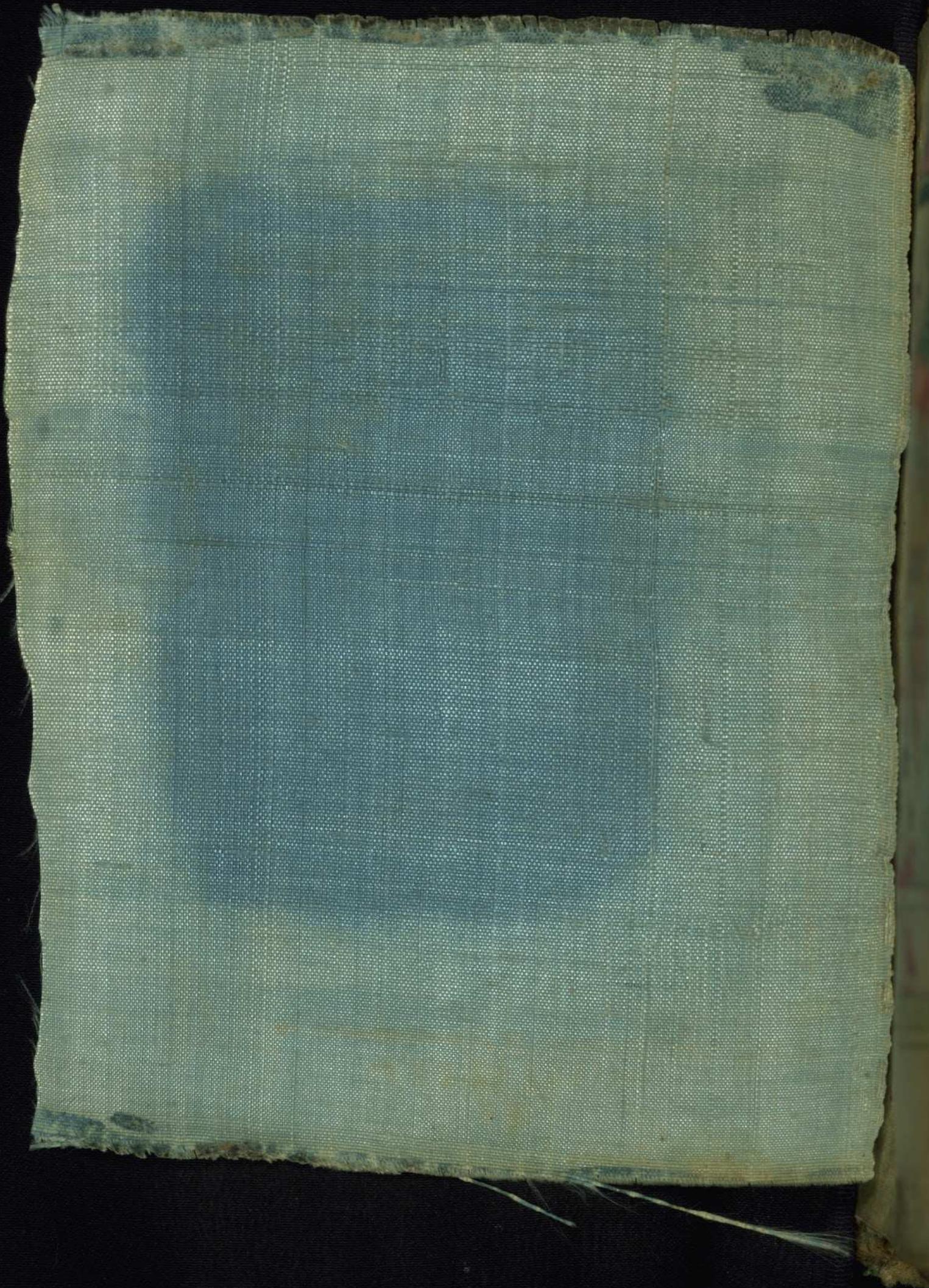
Κ αὐδὲ χεῖτον ἤφχοζ βωα
 ρωτῆς καμῖμου βωί τω
 χεις τε αταρα κορταερνέα
 καὶ δὲ ὄδεω τε καὶ βρ βωῦ
 εἰσεμοῦ εὐρε φεῖ τω
 καμῖμου τῶν χαλδαίων:

Θ δεῦρε χος κὺ σὺ κεντέβη
 αματοῖς περὶ τοῦ ἀζαρῆ
 ἀφείστη καμῖμου.

Κ αὐδὲ βεῖμα βε τὴν φλο
 γατοῦ σου ρεσ· καὶ βωῖ
 ησε τὸ μεσορ τῆς καμῖ
 μου, ὡς πᾶν ἀδρῶ σου

δασυρίκωρ. και ουχη ψη
το αυτωρ το καθο χουτο
ουρ ουδε εχυσησεν ουδε
παρημοχλησεν αυτου
Το τε οϊ τρεις ασβερος το
ματος. υμνοισι και ει
λογοισι και εδοξαζοντο
την εν τη κακη μοχη
τες.

οἱ ἅγιοι βράς

παύδω

46

ὁσὶν ἔστι
ὑμῶν τῶν ἡμετέρων πατρῶν

Εὐχοῦντος εἰς ἐὸς τῶν
πατρῶν ἡμετέρων καὶ ὑπερῶν
μηντος καὶ ὑψιφούμερ
εἰς τοῖς ἀσώμας

Καὶ εὐχοῦν μερῶν τοῦ ὀνομα
τῆς δόξης σου τοῦ ἁγίου καὶ
ὑπερῶν μηντος ἔν ὑπερῶν
ψούμερ εἰς τοῖς ἀσώμας

Εὐχοῦν μερῶς εἰ ἐμ τῶμα
εἰς τῆς ἁγίας δόξης σου ἔν
ὑψιφούμηντος καὶ ὑψιφού
ψούμερ εἰς τοῖς ἀσώμας

Εὐχοῦν μερῶς εἰ ὅβ ἕσασσιν
καὶ ἕσασσιν καὶ ἕσασσιν

βασίλευσεν ἐν ἐμοὶ οὐρανὸν

μηνῶν καὶ ὑπερφύμενος

εἰς τοὺς αἰῶνας. Ὑ

Ⲭυχογήμενος εἰς τὸν θρόνον

δοξῆς τῆς βασιλείας σου.

Ὁ ὑπερμηνῶς εἰς τὸν

οὐρανὸν, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ⲭυχογήμενος εἰς τὸν

θρόνον τοῦ οὐρανοῦ.

Ὁ ὑπερμηνῶς καὶ

ὑπερφύμενος εἰς

τοὺς αἰῶνας

καὶ ἡμεῖς τε σὺν ἁποστόλοις σου

αὐτοῖς τοῖς ἀδελφοῖς.

Εὐλογεῖτε ἄνθρωπον καὶ σκηνὴν
ἀγαθῶν ἔργων σου. τὸν κύριον.

ἡμεῖς τε καὶ ἡμεῖς σὺν ἁποστόλοις
αὐτοῖς τοῖς ἀδελφοῖς.

Εὐλογεῖτε πάντοτε τὸ μένος

τῆς ἀγάπης σου καὶ τῆς ἀγαθότητος
σου κύριον ἡμῶν ἡμῶν.

αὐτοῖς τοῖς ἀδελφοῖς.

Εὐλογεῖτε τὸν κύριον καὶ πάντοτε
τὸν κύριον καὶ τὸν κύριον.

ἡμεῖς τε σὺν ἁποστόλοις σου αὐτοῖς τοῖς ἀδελφοῖς.

κὴ ἡμεῖς τε σὺν ἁγίου
 τε αὐτοῖς τοῖς ἁγίοις.

Ε υλογεῖτε ἡλῖος καὶ σελήνη
 ἀστέρων οὐρανοῦ. τὸν κ̄μ̄.
 ἡμεῖς τε καὶ ὑπερυψώθητε
 αὐτοῖς τοῖς ἁγίοις.

Ε υλογεῖτε πάντα μέγρος
 ἑσθρῶς καὶ ἀτασθαλίαι
 τατοῦ κ̄μ̄. ἡτ̄ σὺν ἁγίου
 αὐτοῖς τοῖς ἁγίοις.

Ε υλογεῖτε πύρ καὶ κῆμα
 ψῆρος καὶ κῆσσοι τὸν κ̄μ̄.
 ἡτ̄ π̄ν̄ αὐτοῖς τοῖς ἁγίοις.

Εὐχαγεῖτε δὲ ὅσοι καὶ μὴ φε
τοὶ πνεῦμα καὶ ψυχὴ τοῦ
κὲν ὑμρεῖτε καὶ ὑποβρυφού
τε αὐτοῦ εἰς τοὺς αἰῶνας

Εὐχαγεῖτε πνεῦμα καὶ χρο
νες· ἡμεῖς καὶ ἡμεῖς
τοῦ κὲν· ὑμρεῖτε καὶ ὑπο
αὐτοῦ εἰς τοὺς αἰῶνας

Εὐχαγεῖτε φῶς καὶ σκοτός
αἰῶνα πνεῦμα καὶ ψυχὴ
τοῦ κὲν· ὑμρεῖτε καὶ ὑποβρυφού·

Εὐχαγεῖτε ἡ ὄρη καὶ βοῶσι
ταῖς ταῖς φῶς ἡμεῖς.

εἰς αὐτοῖς τοῦ κ. μ. ^{αὐτ.}

ἐν ἑσπέραις αὐτοῦ ἔς
τοῦ ἀσπρά

Εὐ. θαλασσαν καὶ ποτα

μοῖ. πηγὰς κήτη. καὶ

παντατα κίμου μύρα

ἐν τοῖς ἕδασι τοῦ κ. μ. ^{αὐτ.}

ἐν αὐτοῖς τοῦ ἀσπρά

Εὐ. γείτε πάντα ταυσε

τετραπόδου τριπο

δίου καὶ πτηνῶν κτή

νητοῦ κ. μ. ἕλκετε καὶ

ἐν ἑσπέραις αὐτοῖς

τοῦ ἀσπρά

ἐρᾶν τοῖς τοῦ κμ
ἐν τῷ ἱερῷ αὐτοῦ
τοῦ ἀγῶνα

Εὐχαριστῶ καὶ σοὶ
μοι. τῆς γὰρ κήτης καὶ
καὶ τῆς ταύτης κίβου
ἐν τοῖς ἱεροῖς τοῦ κμ
ἐν αὐτοῖς τοῦ ἀγῶνα

Εὐλογεῖτε πάντα τὰ
τετραπόδα του κυρίου
καὶ τὰ περὶ τῆς
κῆτης κίβου
ἐν τῷ ἱερῷ αὐτοῦ
τοῦ ἀγῶνα

Ευχογείτε οἱ υἱοὶ τοῦ μυστήριου.
ευχογείτε ἐν ἡχοῦ κῆ. ^{αὐτ}
ἐν τῷ ὑψοῦτε αὐτοῦ μείε τοῖς:

Ευχογείτε ἐν ἐργῶ κῆ. δούχοι
κῆ τοῦ κῆ. ὑμμεῖτε. ἐν τῷ ὑψοῦ
ψοῦτε αὐτοῦ μείε τοῦ μυστήριου.

Ευχογείτε ἐν ταῖς καὶ ψυ
χαῖ τοῦ δικασίου. ὅσσοι
ἐν ταῖς πειροῖς τῆ καρδίας
τοῦ κῆ. ^{αὐτ} ἐν τῷ ὑψοῦ:
αὐτοῦ μείε τοῖς μυστήριον.

Ευχογείτε ἐν ἀναμίαια ἀλαρί
αὐτῶν ἡχοῦ κῆ. ὑμμεῖτε

πεν, εν, αν, αν
 εν αυτομεις τ' αγωνας

Ευλογειτε απο καρδια καρ
 φηται και μαρτυρες κυ
 του κη. εν ενωρυλουτε
 αυτομεις τοις αγωνας

Ευλογου μεν καρδου υμων εν
 κλη του κη. υμναι
 ενωρυλουτε αυτομεις
 τοις αγωνας

Και νυν και αι. και εις τοις
 αγωνας του αγωνασμου

Διμου μεν ευλογου μεν
 καρδια του κη:

~ ۱۱۱۱ ~

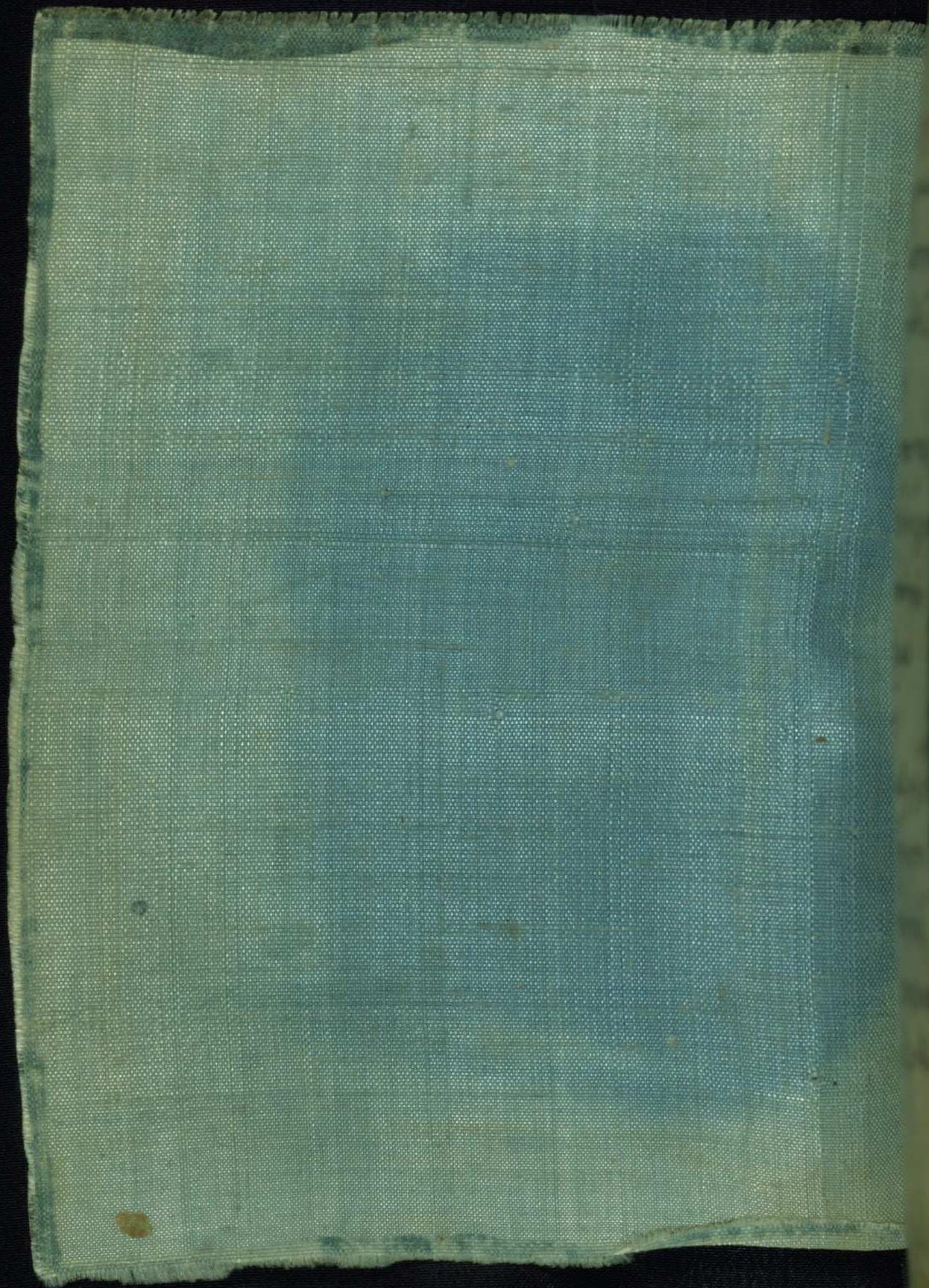

۱۱۱۱

۱۱۱۱

~ ۱۱۱۱ ~

51
Ὁ ΤΗΣ ΚΑΡΤΗΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ:

III ΕΓΧΥΣΕΙ Η ΨΥΧΗ ΜΟΥ ΤΟΥ
ΚΥ. ΚΑΙ Η ΚΑΛΙΑ ΣΕ ΤΟ
ΠΥΛΟΥ ΜΟΥ ΒΩΤΙ ΤΟΥ ΘΩ
ΤΩ ΣΩΤΗΡΕ ΜΟΥ:

Ο ΤΙ ΕΣΤΙ ΒΛΑΨΤΕ ΤΗΝ
ΤΑ ΠΕΙΡΟΤΗ ΤΗΣ ΔΟΥΧΗΣ
ΑΥΤΟΥ. ΙΔΟΥ ΓΑΡ ΑΠΟ ΤΟΥ
ΜΥ ΜΑΚΑΡΙΟΥ ΣΙ ΜΕ
ΠΑΣΑ ΑΓΕΡΕ ΑΥ:

Ο ΤΙ ΒΩΤΙ Η ΣΕ ΜΟΙ ΜΕ ΧΕΙ
Ο ΔΩΑΤΟΣ. ΚΑΙ ΕΛΟΡΤΟ
Ο ΜΟΜΑ ΑΥΤΟΥ. ΚΑΙ ΤΟ Ε
ΧΕΟΣ ΑΥΤΟΥ, ΕΙΣ ΤΕΡΕ ΑΥ
ΣΥΡΕ ΑΥ ΤΟΙΣ ΦΟΒΥ

μέμοις αὐτοῦ:

Εποίησε κράτος ἐν βραχίον
ῥί αὐτοῦ. διεσκόρπισεν
ὑπερῆ φάρμακα τοῖς
καρδίαι αὐτοῦ:

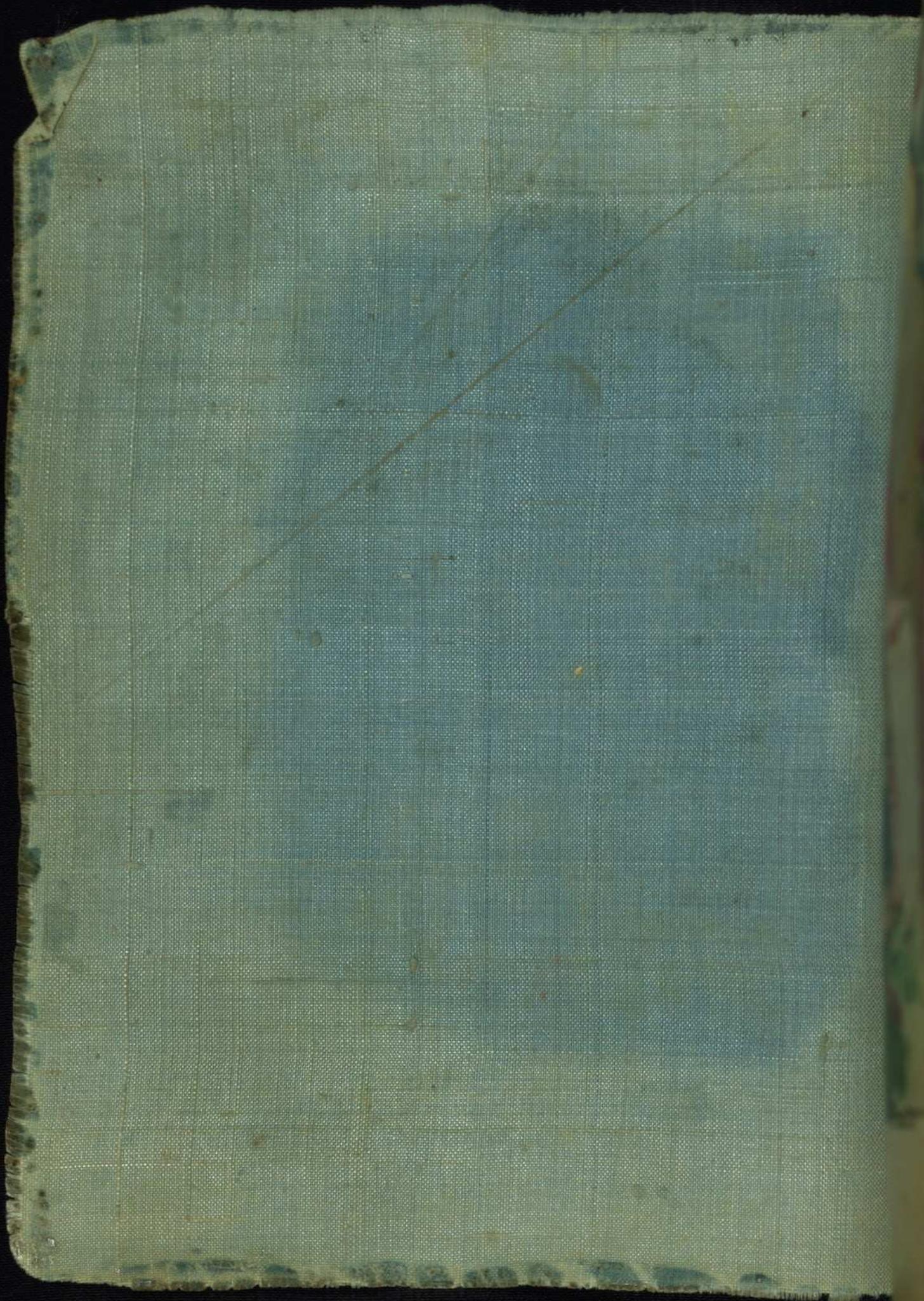
Καθεῖχε δὲ ψάλας ἀποθνή
σκον. συνέσωσε τὰ πεινοῦσ.
πεινοῦντα τὸν ἔσθλησιν
φροῦν. συνέσωσε τὰς
βασίλειαι κεκοιμισθῶν:

Αντεχάβησεν ἡ καρδία αὐ
τῆς ἐν ἡμέρᾳ ἐξέοισ. καθὼς
ἐλάλησεν ἄρως τοῦ πρῶτος
αὐτοῦ. ὡς ἀβραμὶς ὡς ἄρ
ματῶ αὐτοῦ ἕως αἰῶν:

Handwritten text in a cursive script, likely a medieval or early modern manuscript. The text is written in dark ink on a light-colored parchment or paper. The script is dense and difficult to decipher, but appears to be a list or a series of entries. Some legible fragments include:

- ...a...
- ...b...
- ...c...
- ...d...
- ...e...
- ...f...
- ...g...
- ...h...
- ...i...
- ...k...
- ...l...
- ...m...
- ...n...
- ...o...
- ...p...
- ...q...
- ...r...
- ...s...
- ...t...
- ...u...
- ...v...
- ...w...
- ...x...
- ...y...
- ...z...

ОТРОФИ

ЗАХАРИ: 52

υλογητος κς οθς του
 ιηλ. οτι βωε σκ εφαστο
 ε ποιησε χυτροσιν τω
 λαω αυτου.

Και η χειρ εκερατοσ εν αση
 λιμ. εν τω οικω δεσ του
 παδου αυτου.

Καθως εχλησε διατομα
 τος των υμων των αυτων
 αιωνος περιφνη των
 αυτων. οτι αν εχθησιν
 ημων, και εκ χειρος παδ
 των των υμων αυτων
 ημεσ.

Η οἰησάμενος ἐχέουσα καὶ αὐτῶν
 τῶν ἡμερῶν καὶ μηνῶν
 μακάριον ἔκαστον αὐτοῦ.

Ο ρκοῦ ὁ ὄμοσε τὸ ροσ αὐ
 βραδὶ τῶν τῶν ἡμερῶν.
 τοῦ δοῦναι ἡμῖν ἀφ' ὅθεν
 ἐκ χειρὸς τῶν ἁθροῦν ἡ
 μαρ ῥυθέρτας.

Λ ατρά ἄμ' αὐτῶ ἐμὸ σιότη
 τίκαδι καὶ οὐκ ἔβρω
 πῶ αὐτοῦ: πᾶσα τὰς
 ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Κ αὶ σὺ παῖδ' ἰομ τὸ ροφῆ τῆς
 ὑψίστου κ' ἠθῆσιν τὰ ρο

ποράση γὰρ σφραγισθῆναι
σου κὺ· ἔστι ματα ὁδὸς
αὐτοῦ· τοῦδοῦσα γινώ-
σιν ὁρίαν τῶ χαῖ αὐτοῦ
ἔμα φέσει ἀμαρτίαν αὐ-
τοῦ· διὰ ἀσχηματῶν ἐχέ-
οισθὺ ἡμῶν·
ἔμοις ὅπως κἀγαπο ἡλιασ
αγαπο ἡ βύβου· ὅπως
φάρμακοῖς ἐμφοκό τει κα
σκιὰ θανάτου καὶ θνήσκουσιν·
Τοῦ κατεβήθη αὐτοῦ τὸ π
δασ ἡμῶν, εἰς ὁδοῦ ἡμῶν·
ἀόξια· καὶ ἡμῶν·

Καί ἐστι κὺρ εὐακὴν, ἡ φειο
ἱερειῶν. Ἀγίος κς ὁ θς ημ:

Καὶ χρομεν τὸ βραχὺ τῆς
ἱστορίας ἐμεγαλῶσαι ἡ χρομ
εὐεῖ ἡ γῆ ἡ χρομ. Ἀφρομε
ὁ φωτρηγὶ κερ τὸ ἡ χρομ:

Ὁ φως ἀγαπᾷ τὸν κοσμὸν σου
καὶ ἐμσκότειν ψυχῶν μου καθάρι
σθαι ἀποσάσεως ἀμαρτίας
παρρησίας τῶν ἁμαρτωλῶν
καὶ σωματῶν ἡ σὺ σὺ με:

Ὁ φως σου τοῦ αἵματος
ἀποσθαι χρομ κς. ἡ φως

τίσον τὰ ὀμματα
κρύψα τῆς καρδίας
πρησθαι τῶν ἁσσο
ματων καὶ σῶσον με ::

Εξάλθησον τὸ φῶς σου
ἐφ' ὅτι σὸν τὴν καρδίαν
μου. πρησθαι τῶν ἁσσο
ματων καὶ σῶσον με ::

Ο τὸ φῶς ἀνάλθησον
τὴν ἐμὴν σκοτεινίαν
ἀπαρχοισαυ, ἀπὸ πη
σης ἀμαρτίας καθάρια
πρησθαι τῶν ἁσσο
ματων καὶ σῶσον με ::

Φωτοδοταυκε βρασο
χειρομ το φως σου και
φωτισομ τη καρδιαμ
μου. περιστασιαις των
μαστων και σωσομ με:

Περιστασιαις κε των ασω
ματων, κατασχυλομ
ταις ψυχαις ημων το φως
σου το αιδιον:

Φως υπαρχομχε. φωτι
σομ με βουσοι. περιστα
σιαις των ασω ματων
σωσομ με:

Το αιδιον σου φως βραυ

ποφειχομκε· και τλωκαρ
διαρμουφωτισου· πορρ
φασιας τουρ ασομαλτωρ
καισοσομμε:: διηδεμα.
οτη τηδαιτρ αλφμεμ.
ποροφασιας τουρ ασω· τηδε
τι· πορεσ βρας του ποροδρ·
τηδ· λιαμφ του φρω· στη πορα
τηε· πορεσ βρας τουρ ασοφο
λομ και του τεραρχου:

Αειτατω αμειτασ φστομη
αμειτε τομ κμ εκτωμ
οιωσομ· αμειτε αωτομ
εμ τοις υφισοις:

Διμείτε αὐτὸν πάντες
οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ. ἀμείτε
αὐτὸν, πᾶσα αἰδωάμηρ
αὐτοῦ. **α**μείτε αὐτὸν
ἠχίος καὶ σελήμη, ἀμείτε
αὐτὸν πάντα τὰ ἄστρα
καὶ τὸ φῶς.

Λιμείτε αὐτὸν οἰνοὶ τ
οἰνωῶν, καὶ τὸ ἕδωρ τὸ
ὑπερανωτῶν οἰνωῶν.
ἀμείτε αὐτὸν τὸ ὄνομα κυ.

οτι αὐτὸς εἶπε καὶ ἄβρη
θῆσαν. αὐτὸς ἐμείχαστο
καὶ ἐκτίσθησαν.

εφησεν αὐτῶν εἰς τὸ μαῦσθαι
καὶ εἰς τὸ μαῦσθαι τοῦ ἁώριου.

πρόφημα ἔθετο καὶ αὐτῶν
ρεχάσεται. ἄμειτε
τὸν κῆρ ἐκ τῆς γῆς. δρυ-
κομτες καὶ πᾶσαι ἄβυ-
σσοί. πύργα χαλκῶν
κρύφαλος. πῦρ καὶ
λίθος τὰ σοιοῦντα τοῦ
λόγου αὐτοῦ.

ἦτα ὄρη καὶ πᾶντες οἱ
βουνοί. ζύχαι καρπο-
φόραι καὶ πᾶσαι κέδραι.

Ταύθηρῶν καὶ παρ' ταύτων
κτημῆν· ἐρῶσιν τὰ καὶ πρὸς
πειμαλωτέρων τῶν.

Βασίλεις τῆς γῆς καὶ παρ'
τεσχαοὶ ἄρχοντες
καὶ τεσκριτὰ γῆς.

Ηεαπίσκοποι καὶ παρ' θείων·
πρὸς βυτέρων μετὰ με
σοτέρων· αὐμεσάτω
σαμ' τὸ ὄμομα κὺ, ὅτι
ἰψώθη τὸ ὄμομα αὐτῶν.

Ηβρομοχόησις αὐτοῦ
βσι γῆς καὶ οὐρανοῦ· καὶ
ἰψώσει κέρασχαοῦ αὐτοῦ.

Υμνος πάντοιοις
αυτου. τοις υιοις ηχλαω
μζοντι αυτω.

Ασπτε τω κωαεμα καμμο
η αυμεσις αυτου εμε κλη
σιω οσιωμ. εφραμθη
τω ηχλαω τω ποιησαμ
τη αυτω. και υιοι σιωμ
εραχλιαδω σαμπε τω
βασιχει αυτωμ.

Αιμε σωτασαμ δομομα
αυτου εμ χορω. εμ τυμ
σαμω και φακτηρω
φαχάτωσαμ αυτω.

Οτι ευδοκεί κς βρωχασσ
αυτου και υψωσει τωρα
εις εμσοτηρια.

Καλησομτα οσοι βρωδο
ζη και γρησιασομτα οσοι
τωμκοι των αυτων.

Αι υψωσεις του θυεμτω
χαριμη αυτων και ορι
φαιαδιτομοι βρωταης
χεροι αυτων.

Που ποιησα εκδικησημ
βρω τοις εθρεσιμ ελθμοις
εμ τοις χασοις.

Του δησα τοισ βασιχαις.

αὐτοῦ ἐν πένθεσι· καὶ
τοῦ ἐμδοξοῦ αὐτοῦ, ἐν
χειρὶ πένθεσι σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς
κρίμα ἄγραπτον· δό
ξα αὐτῆ ἐφ' ὅσα τοῖς
ὄσίοις αὐτοῦ·

Αἰνεῖτε τὸν θῆ ἐν τοῖς
ῥαῖοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν τερροῦ ματι
διωάμεος αὐτοῦ·

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ταῖς
διωάμεος αὐτοῦ· αἰ

ῤεῖτε αὐτὸν καὶ αὐτὸ
 σπῆθος τῆς μαλακίας
 οὐκ ἔστι αὐτοῦ.

Κῖ μείτε αὐτὸν ἐν ἡχοῖς
 σπῆθος. ἄμειτε αὐτὸν
 ἐν ψαλτῆρι καὶ κίθαρ.

Λῖ μείτε αὐτὸν ἐν τυμ-
 ψάμῳ καὶ χορῷ. ἄμει-
 τε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ
 ὄργανῳ.

Λῖ μείτε αὐτὸν ἐν κύμβα-
 χοῖς ἁλῆχοῖς. ἄμειτε
 αὐτὸν ἐν κύμβαχοῖς
 ἀγαλλοῦ.

ἀσπασμον ἡμεσας τω τω
κμ. Δόξα σοφί και ψω
και γλω σοφί και ρυω
και κει και εις τω σω τω

Σοιδοξα σοφί και κει οθση
μαρ. σοιδοξα σοφί και τω
ωσω μερ τω σοφί και τω
ψω και τω γλω σοφί εις

Δοξα σοφί και τω γλω σοφί
οξα σοφί και τω γλω σοφί
δοξα σοφί και τω γλω σοφί
σοφί και τω γλω σοφί
ευδοκία. Υμνου μερο

τῆς δὲ ἡσυχίας σου ὅπου
θήμενος ἐν δόξῃ σου
παρὰ ἐχέου σου.
ὅτι σου εἰμὸς ἄλλος.
σου εἰμὸς κέ. ἰούχε.
εἰς δόξα σου παρὰ ἀμήνη.
Καθὲν ἡμέραν
εὐχολοῦσθε, ὁμοίως
τὸ ὄνομα σου εἰς τὸν
αἴμα, καὶ εἰς τὸν αἴμα
τοῦ αἴματος. καὶ κατὰ
φύνη ἄβρη θησὴ μὲν
μερεῶ καὶ ἄβρη.

61 με
φωει πακε βρεησση
Γασα τη ψυχη μου
οτι ημαρτομ σοι κε
πορροσε κατε φηρη
Σιδασομ με του σοι
Ειμ το θελημα σου οτι
συει οθς μου οτι φη
σοι φηρησωνς βρω
φωτισου οφωμεθα
φως παρατειρομ
το εχεος σου τοις νι
μωσ κοιτισε

Καταβίωσση κε βρω τη
ημερα ταυτη αμα

μαρτητοισ φυλαχθή
μαημάς· ευλογητός
είκε ὁ θεὸς τῶν πατρῶν
μου, καὶ ἄγε τὸν καὶ δε
δοξατ μένον τὸ ὄνομα
σου εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμην·
ἔργοι τοῦ ἐλεός σου
ἐφῆμας καθάπερ ἤλ
πίσα μεν βῶσι σοί·
ευλογητός εἶκε δίδου
ξοῖ με τὰ δικαιώμα
τά σου· ευλογητός εἶ
δέσποτα, σωγίσορ με

τὰ δὲ κάματοματά σου· εὐ
 λογητὸς εἶ ἦ, φῶτι σου
 μετὰ δὲ κάματοματά σου·
 κέ τοι ἔλεος σου ἐστὶν ἅμα
 μαι, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν
 σου μὴ παρίδης· σοὶ
 ὁρᾷ ἄμος· σοὶ ὁρᾷ
 ὁρᾷ ἄμος· σοὶ δεξιά
 ὁρᾷ· τὸ ὄριον αὐτῶ
 ἦ καὶ τὸ ἔλεος σου· μὴ
 ὄρει καὶ εἰς τοὺς ἀστέρας
 τῶν οὐρανῶν ἡ ἀλήθεια
 καὶ ψαλλομένη αὐτῶ ἡ ψαλμὸς
 ἐπὶ τῆς ἡμετέρας· εἰ δὲ ἐπὶ

39
ο ἰδίο μελ^{ομ} και το μερ^{τε}
Εμε πησθη μερ το πορσι
του εχου σου κε και η
μαλια σου μεθαι και ευ
φρασηθη μερ ανθω η με
ρση βρωπει μου σαση μετ
ε του σω ει δε μερ κακα
και δε βω τοις δουλοις
σου και βω τοις εργατοις σου
βω ανηκτορ τοις υιοις αυτ

Και εφωη χαμωρ της κυ
του θυ εφηματ και τα
εργα των χειρων ημων
καταθωμεν εφηματ

ἵστο ἐργον τῶν χειρῶν
 ἡμῶν κατευθύνου:

Δόξα καὶ μὴ θ. εἶται

ὅταχθε, ἄφει οὐτος:

Αγαθὸν τὸ βρομοχογεῖσθαι

τῶ κῶ. ἔψαλλῃ τῶ ὀ

ροματίσου ὑψιθε τοῦ

ἀμνῶν ἔψαλλῃ τὸ τῶ τῶ

θεοῦ σου καὶ τῶ ἀχῆθα

αἴμου κατὰ μύκτας:

Επίσος ὁ θεὸς ἔπίσος ἰσχυρός

ἔπίσος ἀδαυατος ἐχέντορ

ἡμῶν τῶ ἀμνῶν τῶ τῶ

τῶ ἐρῆμῶν κατὰ τῶ τῶ

καὶ σκληροῦ μέρης τῆς
ἐκτερῆς. λέγει δὲ σοφί.

Οσοῦν εὐχομένη τὸς θεῶν ἡμῶν, ὡς
ῥηὶ καὶ εἰ καὶ εἰς τοὺς αἰῶ
ταῦτά σοῦρον. **Ο** λαός.

Εποσητὶ εὐασίχεν, τοῖς πῶ
τοῖς βασιλεῖς φερῶσον.
τῆν πῶ φερῶσον. τῶ
ἔθην πῶ φερῶσον. τῶ κοσ
μορ εἰρήνησον. τῆν φερῶ
μορ ἡ ταῦτα κακῶς δια
τήρησον. τοῖς πῶ φερῶσον
θεῶν τας φερῶσον καὶ ἀδεχφοῖς
ἡ κερῶ. ἐρ σκληροῦ καὶ σοῦ

τὰ ζῶντα καὶ ἡμᾶς ἐμὸ ῥθὸ
 δόξω πείθει διαφυλάξομαι
 καὶ ἐμὴ μαρτοία καὶ ἔξο
 μοχολήσει ἐπὶ σπέρμα λαβε
 ὡς ἄνθος καὶ φιλία ἄνθος:

καὶ ἀρχόμεθα τὴν πρῶτην
 ὥραν. εἶδε ἔτι τε ἀτράκτο.

εἰς ἡμέρας τὰς χεῖρας ἄς ὕ
 ψος, λήθητες ἔτι πρῶτος

Ἐκείνη ἡ ἰσότης τῆς ῥῆσις:

Καὶ ἀμαρτίας, περὶ
 ἐργείας, φιλαρχίας, καὶ
 ἀρχολογίας, μνημοσύνης
 πρῶτος φροσύνης
 τῆς πρῶτης φροσύνης:

ὑπομομης καὶ ἄρασθης,
χαρισά μοι τὸ σὸ δούλω
μαὶ κέ βασιλεύ. δώρησά
μοι τοῦ ὄρα ἡ τὰ ἐμαγοταῖς
μαγτα, καὶ μὴ κατακεί
ρηι τοῦ ἀδρυφορμου.
Ὅτι εὐχομητος εἶ ἔς τοια
ἀφῶμας ἀμην: καὶ ἄλλο
μερταῦτω ἐκτείτου:
ποιοῦτες καὶ τὰς τρεῖς
μέγασ μακαροίας.
εἰτω, τὰς 1β. Ναι τοῖσα 29.
εἰτω σαχίμ τὴν εὐχίω.
εἰθ' οὕτως,

ὁ προφῆς δαδ

69

ΔΕΥΤΕ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΟΜΕΝ
ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΗΜΩΝ ΘΩ :

ΔΕΥΤΕ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΟΜΕΝ ΧΩ
ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΑΙ ΘΩ ΗΜΩΝ :

ΔΕΥΤΕ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΟΜΕΝ
ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΠΕΣΟΜΕΝ
ΤΟ ΧΩ ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΑΙ
ΘΩ ΗΜΩΝ : Μ ΒΑΡΟΙ Γ :

ΤΑΙΡΗ ΜΑΓΓΑ ΜΟΥ ΒΡΩ ΤΙΣΑ
ΚΕ ΣΩΕΣ ΤΗΣ ΚΡΑΥΓΗΣ
ΜΟΥ ΠΡΟΣ ΧΕΣ ΤΗ ΦΩΡΗ
ΤΗΣ ΔΕΗΣΕΩΣ ΜΟΥ. Ο ΒΑΣΙ
ΛΕΥΣ ΜΟΥ ΚΑΙ ΘΩ ΜΟΥ.
ΟΤΙ ΠΡΟΣ ΣΕ ΠΡΟΣΕΥ.

ζομαίκε· τὸ πρῶτον εἰ
 σακοῖσιν τῆς φωνῆς μου.
 τὸ πρῶτον παρασησο
 μάσοι καὶ βροψόμε.
 ὅτι οὐχὶ θεῶν ἀνο
 μάσουει· οὐ παραοικη
 σαι· σὸν ἠρᾶ μέμος.
 οὐδὲ διαμεροῖσι παρα
 μομοικατέραι τῶν
 ὀφθαλμῶν σου· ἐμίσθη
 σαι· πάντα τοῖς ἐργα
 ζομένοις τῆν ἀνομίαν.
 ὡς παρὰ χεῖρας πάντας τοῖς
 χερούσιν τοῦ ψαύου·

ἀνδραγαθία καὶ ματὸν καὶ δό-
χιον ἡδεχίωσεται κς.
ὧδὲ ἐν τῷ στήθει τοῦ
ἐλεοῦστος. εἰσεχάσο
μαεῖε τοῖ μοι κομστος.
σποροκωησω τωροσ
μαομ ἄγορ σου ἐμφόβω
σου. κεοδὴ ἦν σομ μεβρ
τηδὲ κακοσση σου. ἐμε
κατωρ ἔθρωμμου, κδ
τεύθωομ βρῶστωμοστος
τιω ὀδορμου. ὄπου
κὲ γτῖμ ἐμ τῷ φοματῖ
αυτωμ ἀχὴ θωα. ἕκαρ.

Δὴ αὐτῶν, ματαίαν·
 τάφος ἀρεῶν γέμερος ὁ
 χάρις αὐτῶν· τὰς γὰρ
 αἰτίας αὐτῶν ἐδοχίωσαν·
 κέρμον αὐτοῖς ὁ θεὸς· ἀπο-
 σπεσέτωσαν ἀποτοῶν
 διαβουχῶν αὐτῶν·
 καὶ αὐτὰ τῶν θεῶν
 ἀσεβῶν αὐτῶν ἐξω-
 σον αὐτοῖς· ὅτι παρε-
 στικράμασέκε· καὶ
 ἀφραμθῆτωσαν· παρ-
 τες οἱ ἐκ τῶν τεσσάρων
 τεσσάρων· εἰς αἰῶνα ἀλλή-

ἀσσηται. Σκατασκηνώ
σεις βράχτοις· καὶ κωχί
σσηται ἐμσοιοῖ ἰσσηται
τὸ ὄρομα σου· ὅτι σου ἐυ
λογησεις δίκασση. ὡς
ὅτι σου ἐυδοκία εἶσε φα
ρμασση ἡμασ :

Κεκαταφυγή βρηθησ ἡ
μῆρ ἐμ βρεῶ καὶ βρεῶ.
ἔσση τὸ ὄρη βρηθησ.
Σκασθησ ἡμασ τῆρ γῆ καὶ
τῶ ὄρομα μερῆρ. ὅτι
ἔσση τὸ ἄσση καὶ ἔσση
τὸ ἄσση σου εἶ· μῆ.

ἀπογράφης ἀπομείνεις τῶν
 πειρωσῶν. καὶ εἰ πᾶσι
 ἔσθι γράψατε οἱ υἱοὶ τῶν
 ἀμων. ὅτι χίλια ἔτη
 ἐν ὀφθαλμοῖς σου κέ-
 ῶσιν ἡμέραν ἕθεσ. ἡ τῆς
 δὲ ἡμέρας καὶ φῦλα κήβη
 μύκτι. τὰ βροδύρωμα
 τὰ αὐτῶν ἔτη ἔσομαι.
 τὸ πρῶτον ὡσεὶ χλοὴ πᾶ-
 ρεχθῆ. τὸ πρῶτον ἀμθῆσαι
 ὁ παρεχθῶν. τὸ ἔσπερ
 ἀποπῶσαι. σκηνῶν
 θείν καὶ ξηραμθῆν. ὅτι

Ῥεχίτω μερ τῆ ὄρ
γῆ σου καὶ ἐρ τῷ θυμῷ σου
ἔταρα χθὲ μερ. ἔθου τὰς
ἀνομίας ἡμῶν ἐραψίτι
- ον σου. Ὁ ἀνομήμων, ὅς
φωτῖς μου τοῦ ποροσώ
- τω σου. Ὅτι πᾶσα αἰ
- ἡμέρα ἡμῶν Ῥεχίτω μερ.
Ἐρ τῆ ὄρ γῆ σου Ῥεχί
- τω μερ. τῷ ἔτη ἡμῶν
ὥσπερ ἀραχὴν ἐλεχέτω μερ.
αἱ ἡμέρα τῶν μετῶν ἡ
μῶν ἐν αὐτοῖς, εὐδοκίη
κορ τῶν ἔτη. Ἐαὐδὲ ἐρ

ὀψαφείας, ὁ γδοηκομ·τω
 ἔτη· καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν,
 κόπος καὶ πόμος· ὅτι
 ἔβη χθεσραότης ἐφ' ἡ
 μῶν καὶ παρ' εὐθυσόμε
 θω· τίς γ' ἴσκει τὸ κρ
 τος τῆς ὀρῆσ σου· καὶ
 ἀπὸ τοῦ φόβου σου τὸ μ
 θυμό σου ὀβριθμη
 σαδα· τὴν δὲ ἰαύ σου
 οὕτως ἠρορίσομαι· ὅ
 τω πᾶσι με μολο
 τῆ καρδία ἐμσοφία·
 ἔσθ' ἀρα φρικέ εἶος ποτε·

καὶ παρακλήθη ἐπιβίβω
δούλω σου ἐμπλήθη
μεν τὸ πνεῦμα τοῦ ἔλεός
σου καὶ ἠμεθισάμεθα
εὐφρανθήμεν βρυση
ταῖς ταῖς ἡμέραις ἡμεῶν
εὐφρανθήμεν ἀνθῶν
ἡμεῶν βλαστῆσαι
ἡμᾶς ἐπὶ τῶν ἔργων
κακῶν καὶ ἐπιβίβω
δούλω σου καὶ ἐπιβίβω
ἔργου καὶ ὁδὸν τῶν
τοῦ ἰσραὴλ καὶ
τοῦ ἰσραὴλ καὶ

τοῦ θυμῆ μου ἐφῆματ
 ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡ
 μου κατεῦθιμι ἐφῆ
 μας· καὶ τὸ ἔργον τῶν
 χειρῶν ἡ μου κατὰ θυμὸν
 χειρῶν καὶ κροστῆρά μου
 σοικε· ψαλῶ καὶ σὺν ἡ
 στοβῶ δὲ ἀμώμω· πο
 τε ἤξουσιν με· διε
 σπασθῶν μὲν βυβλάκι
 καρδίας ἐν μέσσοι τοῦ
 οἴκου μου· οὐ σπασθῶ
 βέλῳ· σπρῶ δὲ φθαλ
 κῶν μου· σπρῶ δὲ φθαλ
 κῶν μου· σπρῶ δὲ φθαλ

Βασίς ἐμίσησα. οὐκ ἐ
κολληθή μοι καρδία
σκამβή. ἐκ κλίμορ^{ος}
ἀπὸ ἐμοῦ τοῦ σπομῆρου
οὐκ ἄμωσκορ. τὸν κα
τελαχοῦντα χάρωντορ
σχησίορ αὐτοῦ, τούτορ
βεδίσοκορ. ὑπερῆφα
μοῦ ὁ φθακμοῦ καὶ ἀπὸ
πῶ καρδία, τούτο ὁ
σσηνοθίορ. οἱ ὁ φθακ
μοῦ μοῦ βπὶ τοῖσ π
ποῖσ τῆς κῆσ τοῦ σῦ
καθῆ ἀτα αἰτοῖσ με ἐμ

πορδρμνος βγδωαυ
 μωμω, ουτος μοι εχθουρ
 γει ουκατω κφ εμ μεσσο
 της οικιας μου ποι ων
 υπερηφανιαμ. χαλωμ
 εδικαι ουκατευθω βγ
 εμω ποιωμ τωμ οφθαλ
 μωμ μου. εις τας πορωι
 ας αποκτενωμ παμτας
 τοις αμαρτωλοισ της
 ηης του βροχοθρασσε
 εκ πολεως κυ. παμτας
 τοις εργαζομενοισ τω
 αρομαμ. **Δοξα ει**
αλη η εν αι μεγαλοι τρι

ἔϊται, ἀπορῆς ἡμέρας.
εἶδε ἔτι μὲν, ψαλλῶ ὁ κερνο
μαρχος. τὸ πορὸ κέρνου.

Χ
Η

Π ὁ πορὸ εἰσακοσῶν τῆς
φορῆς μου. ὄβασιχάσ
μου καὶ ὄθς μου. καὶ ἡ
μου ἀποκριμὸν τὸ αὐτὸ
ποιοῦ μὲν ἔμοισα. **ΣΤ**

τὸ ἔρῆματά μου ἔβασιχάσ.

Ὅτι πορὸ σὲ πορὸ σάββατον.

ἀόξαι τὸ αὐτὸ. καὶ μὴ.

Π ἵσε καλέσω μερῶν κέρνου
τὸ μερῆ. οὐσῶν, ὅτι ἀρε
τεῖλας τὸ ἡχίον τῆς δὲ
κέρνουσῆς. παραδῶσιν.

ὅτι ἐβλάστησας τὸ σπέρμα
 τῆς ἀφθαρσίας παρ
 θεοῦ. ὅτι ἐμείρασας
 φθορῆς ἐν φθαρτῆ. λέγει ὅτι
 ἐβλάστησας ἐν καρδίᾳ σου
 τὸ σπέρμα τοῦ θείου αὐτοῦ
 ἵνα ἀποθνήσκῃς ἡμεῖς
 μετ' ἡμῶν.

Παροβήματα κατὰ
 θέου κατὰ τὸ μέτρον σου.

Σὺ κατὰ κύριον αὐτῶν
 μου πάσα ἀνομία.

Λιτρώσῃ με ἀπὸ σὺκο
 φαρτῆς ἀρσῆς καὶ φῦ
 λαβῶτας ἐν τοχαίῃ σου.

Τὸ ἄποστολόν σου ἐπίφω
ρον ἐπὶ τὸν δούχου σου
Σιδάβου μετὰ δὲ καὶ
ματῶ σου.

Πληρωθῆτω ὄφθαλμοί σου
ἀμέσεως ὅπως ἴδῃ
σοὶ τὴν δόξαν σου ὅχι
τὴν ἡμέραν τὴν μαχο
σπρέπει σου.

τὸ ἄποστολόν σου ἐπὶ τὴν
ἐρῆμῶν καὶ τῶν

Παύσθη κατὰ τὰς ἐπι
δοχὰς τῶν ἡμερῶν σου
ἐν τοῖς ἔσχατοις ἡμερῶν σου
ἐν τῇ ἐπιχοίῳ τῆς ἡμερῆς

ἰθὺς ἡμῶν ἀμεχεῖ ὡς φῶς
 σου τοῖς ἡμῶν ποχεμοῖς
 τῶν μαθῶσι πῶς ἰσχυ
 εῖ ὀρθοδόξω ἡσπίτις
 πρεσβυτέρου τοῦ θεοῦ μο
 μεφίχαμε. **Τ**ὸ κεεχέ μ
 ἐμ παρτί κερῶ καὶ ἐμ
 παση ὡρῶ. ἐμ ὡς ὡ
 καὶ βωί γης παροσκῆψ
 μέρος καὶ δοξαζόμενος
 θεὸς ὀχρητός. ὁ μακροθύ
 μος ὁ τοῦ δικαιοσ
 γατοῦ καὶ τοῦ ἀμαρ
 τολοῦ ἔχεσθαι ὁ πάντα
 καχοῦ παρὲς σῶμα διέ

μενοι. Καταμνησομεν
40 τω εμοτητα της ποι
φειας. και εις τω βοιωτη
στη της αρωροσι τοιαυ
δοξης. οτι ευχομητος
εις τοιαυτα του
αυουραμω: **κ** ε εχενσ.

κ ε εχενσ. **κ** ε εχενσ.

Δ οξαυορι και υω και υω
τορι. υρω και αει και 40

τοιαυτα του αυουραμω:

Α ξιορ εφωσ αχνηθωσ μω

και ριζειμσε τω θκομ:

Υ η τιμωτεραμ του χερου

ειμ και βυδοξοτεραμ σιν

κρίτος τοῦ σφραγίμ· την
αδιαφθόρου ζήλου τε
κοίτου· τῷ ὄρτος ἰσχυροῦ σε
μαρτυρομεν· ΕΡΜΟΜΑ
ΤΙΚΟΥ ΔΕ ΔΟΥΝΤΟΥ ΠΕΡ·

Θς οἰκτεῖρήσων ἡμᾶς καὶ
ἀδογῆσων ἡμᾶς· βοῆσαι
μητοῦ πορροστοπορ αἰστού
ἐφῆματ καὶ ἐχένησων ἡμᾶς·
στῆσων οἰσων ἀχ· μητρε

Κεκαδέστω τῆς ζωνῆς μου·
πορ ἀμαρτίας· πορ εἰερ
τίας· φιλάρχιας· εἰερ
χόριας· μενμοιδος· πορ
εἰερ πορροσῆς τῆς τῆς

μοφροσίνης. ὑπομομίνης
 ευαγγέλιος. χαρισμοί μοι τοῦ
 σοῦ δούλω. μακροκασιχά.
 δωρνομοί τοῦ ὄραυ
 τῶν εργατοῦσμάτα. καί
 μικροτακρίνειν τοῦ ἀδεχ
 φορμου. ὅτι εὐχομῆτος
 εἰ εἰς τοῦσώματ τῶν
 εἰ θούτος τας δούδεκα μεθα

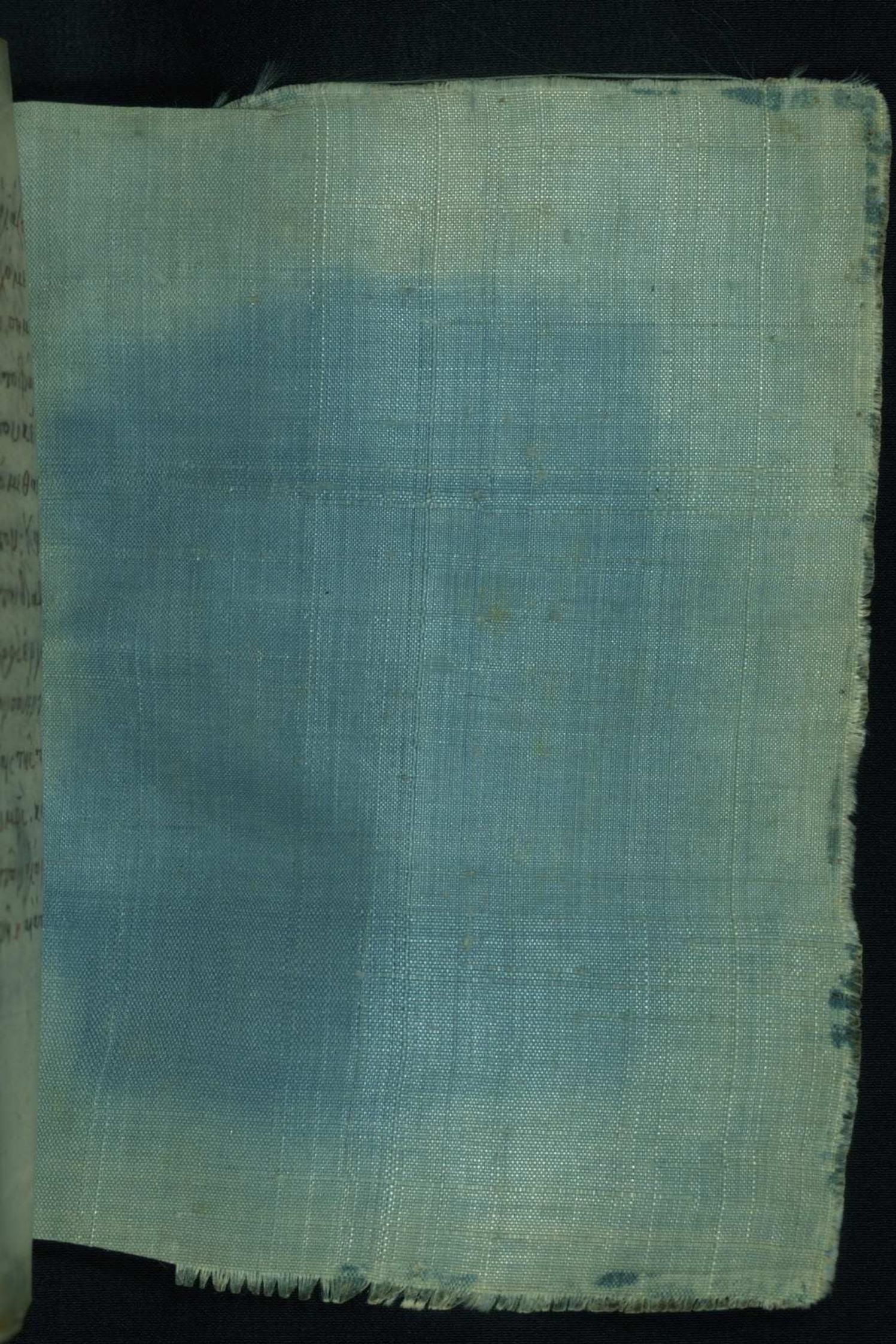
μοίαν. εἰ ταῦ ἀρομῆνας
 ὑφαστας χείρας. χέρμτες
 στήσας. καὶ αἰανθίς.

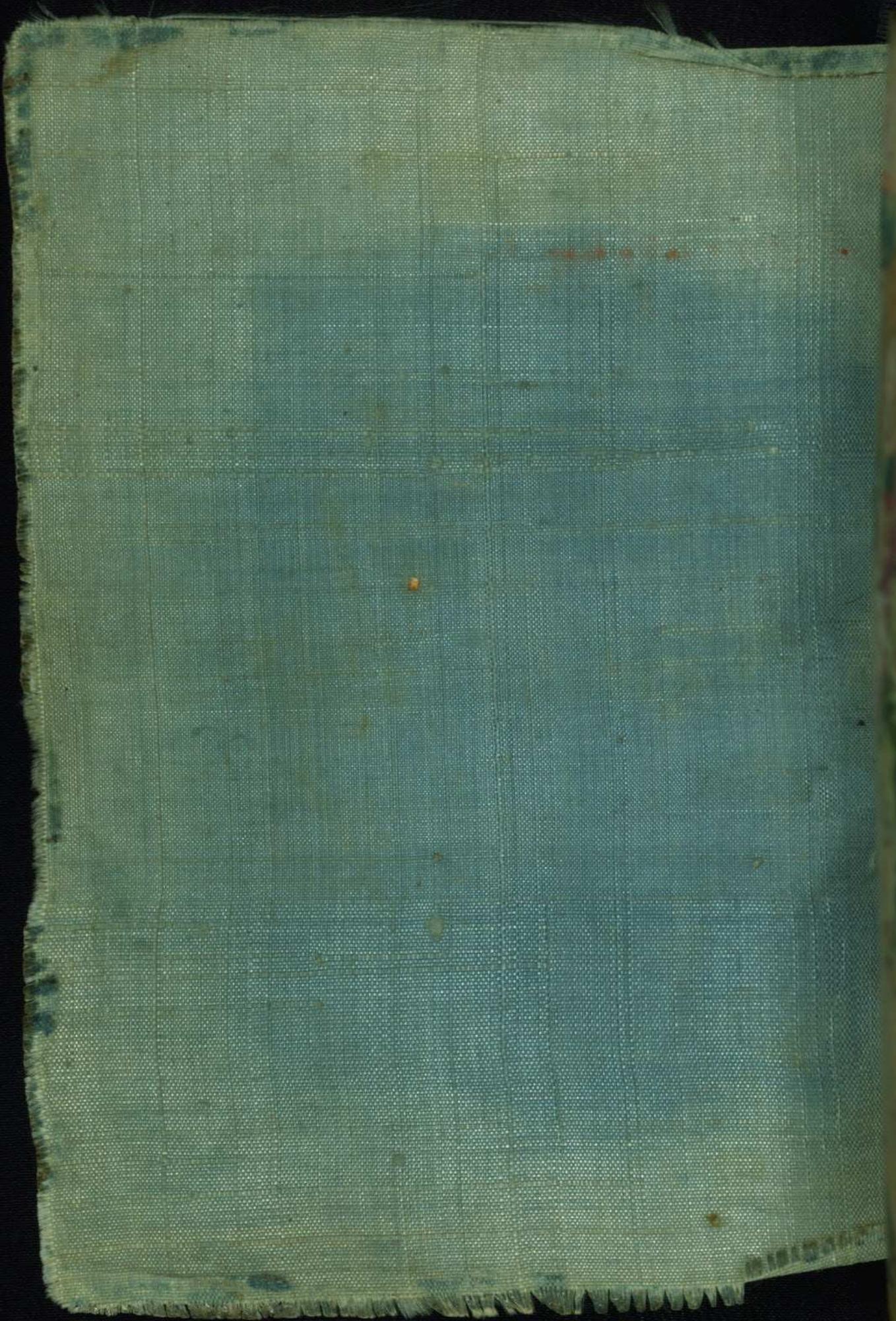
τρισσοῦ παυμ τριαν.

πέρημοῦ. ἔχει ἰβ καὶ η δ.

εἰς τὸ φῶς τὸ ἀληθῆ μοῦ.

το φῶς τὸ ἴσον καὶ ἴδιον
παρὰ τῶν ἄνω ἐρχόμε-
νοις τοῦ κόσμου, οὐ με-
σθῆται ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς
τοῦτο ὅσῳ ποιοῦκε
ἰμαθῆναι τὸ ὄψομεθα
φῶς ἀπὸ ῥοσίου; Καὶ
κατὰ θυμὸν τοῦ διαβή-
ματος, πρὸς ἐργα-
σίαν τῶν ἁλοῦσιν ἐν το-
λῶν. πρὸς ἐργασίαν τῆς πα-
μαχρᾶν τοῦ σου μέρους, καὶ
παρὰ τῶν σου τῶν ἁλοῦσιν, ἵ-
αμην: **ε**κ τέρη καὶ ἀποχ

סוף סוף

76 סוף

77

δόξα σοι ὁ θεὸς ἡμῶν δόξα σοι
Βασίλευ ὡς ἦς τρισυῶν
 παρθέστριας πέρημων
 κ' ἔχου σου ἴβ· εἶτα,
 δευτε' ὀροκωήσω μὲν γ'
 καὶ μετὰ τοιαῦτα, τρῆς
 ἰσάκω σου κ' ἐδύκαο σὺν ἡ
 μου· τὸ ροχέστω δὲ ἡ
 στείμου· βρῶ τῶσσι τῶ
 ὀροσεύχῳ μου οὐκ ἐβ
 χεῖλεσι δολίοις κ' τὸ ρ
 σὺ τὸ σὺ σὺ τὸ κρῆμα μου
 δ' ἐλθοι· οἱ ὀφθαλμοί

μου ἰδὲ ὡς παρευθύνθη
 τὰ π. ἐδοκίμασται τὴν
 καρδίαν μου ὥστε σὺ δὲ
 ῥυτίκος ἔσται ῥωσάει με
 καὶ ἄχει ῥέθνη βρῆμα ἰ
 δικίαι. ὅτι σὺς ἐμὴν
 λαλήσει το φιλία
 τὰ ἔργα τῶν ἡσῶν. ὅτι
 τοῖς χόρῳ τῶν χεῖλε
 σου σὺ φῶς φυλάξαι
 ὁδοῦ σκηνῶν. καταρ
 τίσαι τὰ δάβνη ματῶν
 μου ἐν τοῖς τρέβοις σὺ
 ἰραμῆσαι ἀδῶσι τὰ
 δάβνη ματῶν μου.

ὄψω Κεκραβω ὀπίσθη σου
σας μου ὄθς· κλίμω το
οὐ σου ἐμοὶ καὶ εἰσακοισί
τοῦ ἤρῃ μάτωρ μου·
ἐπιμαίω σου ταῖ ἔχρησ
σασί σου τοῖς ἐπίλοιπ
ταῖς σου· ἐκ τῶν σου
ἐπὶ τὴν κόττωρ τὴν ὄψω
φύλαξομαι ἐως κόρη
ὄφθαλμοῦ· ἐμοκβω
τοῦ ἄτερ ἡμῶν σου σκε
πασεῖς με· ἄλλω σου
σπῶ σου σὺ ὄψω τοῦ
τοῦ σου τὴν σέρτωρ μου

οὐκ ἔχθη μου τὴν ψυχὴν
 μου περὶ ἔσχατον. τὸ γὰρ
 ἀρ' αὐτῶν σὺν ἐκχέουσα.
 τὸ φῶμα αὐτῶν ἐχάλη
 σεν ὑπὸ τῆς φαρμάκῃ. ἐκ
 βαλλοῦντες με μὴ ὑπέσπε
 ρε ἐκὺκχουσαί με. τοῖς
 οὐφθαλμοῖς αὐτῶν ἐθέρι
 τὸ ἐκκίμαβρ τῆς γῆ.
 ὡς ἐχέου με ὡς σείχε
 ἑρμῆτος ἄσθην αὐ.
 ὡς σείσκυμπος οἰκῶν
 ἐν ἀποκρύφαις. ἀμφὶ
 τῆς θείκης ἀρ' ἐφθασαί.

αὐτοῖς. ἔντασσε χίσση
αὐτοῖς. ρίσση τήν ψυχὴν
μου ἀπὸ ἀσεβοῦς. ρο
μφάια σου ἀπὸ θυρῶν
τῆς χίρας σου. κέ ἀπὸ
ὀχίω ἀπὸ ἡσ δία μέ
ρῶν αὐτοῖς ἐν τῆ ζοῆ
αὐτῶν. καὶ τῶν κερυ
μμένων σου ἐπὶ τῆ σθῆ
νῆ αὐτῶν. ἄρτα
σθῆνῶν καὶ ἀφῆκ
τῶν κατὰ τοῖς μῆ
νοῖς αὐτῶν. ἦ δὲ ἐν
δικαιοσίῃ ὁ φθῆσολμη

ὦ πρὸς ὅσα πάντα χορ
 τασθῆσομαι ἐμ' τῶ ο'
 φθῆναι μοι τὴν δόξα μου·
Πρὸς σέ κ' ἠρξατὴν ψυχῆ
 μου· ὅθ' ἐμοὺ βῶσι σοί
 τω ἑσθ'· μή κατὰ
 σχῆμα θείη μείετο ἄνωγ'·
 μή δὲ καταφρασάτω
 σαί με οἱ ἀφ' ἑρῆ μου·
 ἔμεν' ὅσα τες οἱ ἔσο
 μένοντες σε, οὐ μὴ κα
 τὰ σχῆμα θῶσιν· ἀσχῆ
 θήτωσα μοι ἄμ' ὁμοῦντ
 Διαβρῆς· τὰς ὁδοῦντ

Τὸ πρῶτον πᾶσα χορ
 γασθῆσομαι ἐν τῷ οἶ
 θῆναι μοι τὴν δόξαν σου·
 ὅς σε κένη ῥατὴν ψυχῆ
 μου· ὅθς μου ἔπι σοί
 σε ποιεῖ· μή κατα
 χύω θείη ρεῖς τοῦ σώματός
 σου· κατὰ βλάσφημο
 ἄλλοι ἄφρονες μου·
 γὰρ πάντες οἱ ἄπο
 κέρουτες σε, οὐ μὴ κα
 τὰ χύω θῶσιν· ἀποχύω
 ἡττοσάμοι ἄνομοι
 κακῆς· τὰς ὁδοὺς

σου κενώριον μοι και
τα τριβοια σου δεδωξορ
με. οδνηνοσυ με βοιω τω
αληθεια σου. και δεδω
ξορ με οτι συ ει ο θεος οσηρ
μου. και σε υπαγε μιν
οχητη ημεραν. μη
σθη τι το βοιω κτιρ μορ
σου κε και τα εχεν σου
οτι οσ το του αωροσ
συ ει. αμαρτιασ με ο υ
τητος μου και υμοιασ μ
μη μνησθης. καταστο ε
θεος σου μη σθη τι μ ου.

ἔμελλεν τῆς χρηστότητος
 σου κέ. Χρηστος καὶ εὐ
 θὺς ὁ κς. διὰ τοῦτο μο
 θήσεται ἁμαρτάνουτα
 ἔμωδω. ὁδηγήσει πρὸς
 εἰς ἑμὴν κέσει. διδάξει
 πρὸς εἰς ὁδὸν αὐτοῦ.
 πᾶσα ἡ ὁδοὶ κυ, ἔχει
 ἰσότητος. τοῖς ἐκζη
 τοῖσι τῶν δεικνύων
 τοῦ. ἔμελλεν τοῦ ὁμοῦ
 τος σου κέ. καὶ ἰχάσθη
 τί τῆ ἁμαρτάνουτα
 ἡ ἁμαρτάνουτα. τίς ἐστὶν

ἄνθρωπος ὀφθαλμοῦ μερῶς τοῦ
κῆ· μομοθῆσει αὐτῶ·
βροδῶν ἢ ἡρετίσαστο· ἢ
ψυχὴ αὐτοῦ ἐν γράσοις
αὐχισθήσεται· καὶ τὸ
σπέρμα αὐτοῦ κληρονο
μήσει· κρυστάλλοι
ἐς τὸν ὀφθαλμὸν αὐτοῦ· καὶ ἡ δαδὴκὴ αὐ
τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῖς· οἱ
ὀφθαλμοὶ μου διασπασ
τὸς ὄρας τοῦ κῆ· ὅτι
αὐτὸς ἐκπάσει ἐκ τῆς
δαδῶν τοῦ ποταμοῦ·

ἔπιβλάσθη ἔσθ' ἐμὴ καὶ
 ἔχρησά με. ὅτι μοι οὐ
 ἔβη καὶ τὸ πῶς εἰμι
 ἀπὸ ἀθλίψεως τῆς καρ
 διασμου ἐπὶ ἠθώθησαν.
 ἔκ τῶν ἀγαθῶν μου ἔβα
 λυγέ με. ἴδε τίς τῶν
 πειραστῶν μου καὶ τῶν
 κόπων μου. καὶ ἀφ' ἑσ
 τασαὶ τὰς μαρτίας
 μου. ἴδε τοὺς ἀθροῖς
 μου ὅτι ἐπὶ ἠθώθησαν.
 ἐμίσος ἀδικοῦ ἐμὴ σπ
 σά με. φυλάξομαι τὴν

Ψυχῆ μου καὶ ῥῆσιν με
μή κατασχῶ θείη ῥοή
ἢ ἡγοισάσθαι σε· ἀκακαί
ς ἀθεῖς ἐκολλῶντο μοι·
ὅτι ὡς με μίσησεν
λύτρωσά με ὁ θεὸς τὸν ἡλ
ἐκ πασῶν τῶν θλίψε
ων αὐτοῦ·
Κλέησόν με ὁ θεὸς καταπύ
μας ἐλεός σου· καὶ
καταπύσθη θος τῶν
ὀκτιρῶν σου· ὅρα
λάσων τὸ ἀπόμνημα
ἐπὶ πλείον τῶν ὀκτιρῶν

συνεχῆ φθνή και βρω
μαρτίας εκίατησε με
η μηρμου. ιδου γαρ αλη
θειαν ηρωτησας. τω
αδελφω και τω κρυφτω
της σοφιας σου εδηλο
σας με. ραυτιεις με.
ωστοσο και καθαρι
ωθησομαι. τω σωζε με.
και υπερχωμα δεικα
θησομαι. ακουτιεις
μεγαλασιαμ. εαυ
φροσηνη μεγαλασιαμ
τα οφθαλμα ταλαση

μέμου. ἀπὸ γραφῶν τοῦ
 ἔργου σου ἀπὸ
 τῶν ἁμαρτιῶν μου.
 ὕψιστος τὰς ἀνομίας
 μου βλάψον. καρδίαν
 καθαράν κτίσον ἐν ἐμοί
 ὁ θεός. καὶ τὸ πνεῦμα
 ἄκλινον ἐκτίσον ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς
 τοῖς μου. μὴ ἄπορρι-
 ψῆς με ἀπὸ τοῦ ἔργου
 σου. καὶ τὸ πνεῦμα
 σου τοῦ ἀγαθοῦ. μὴ ἀρτὰ ἀπέ-
 λθῃ ἀπὸ ἐμοῦ. ἀπὸ
 δόξῃ σου τὴν ἁγίαν

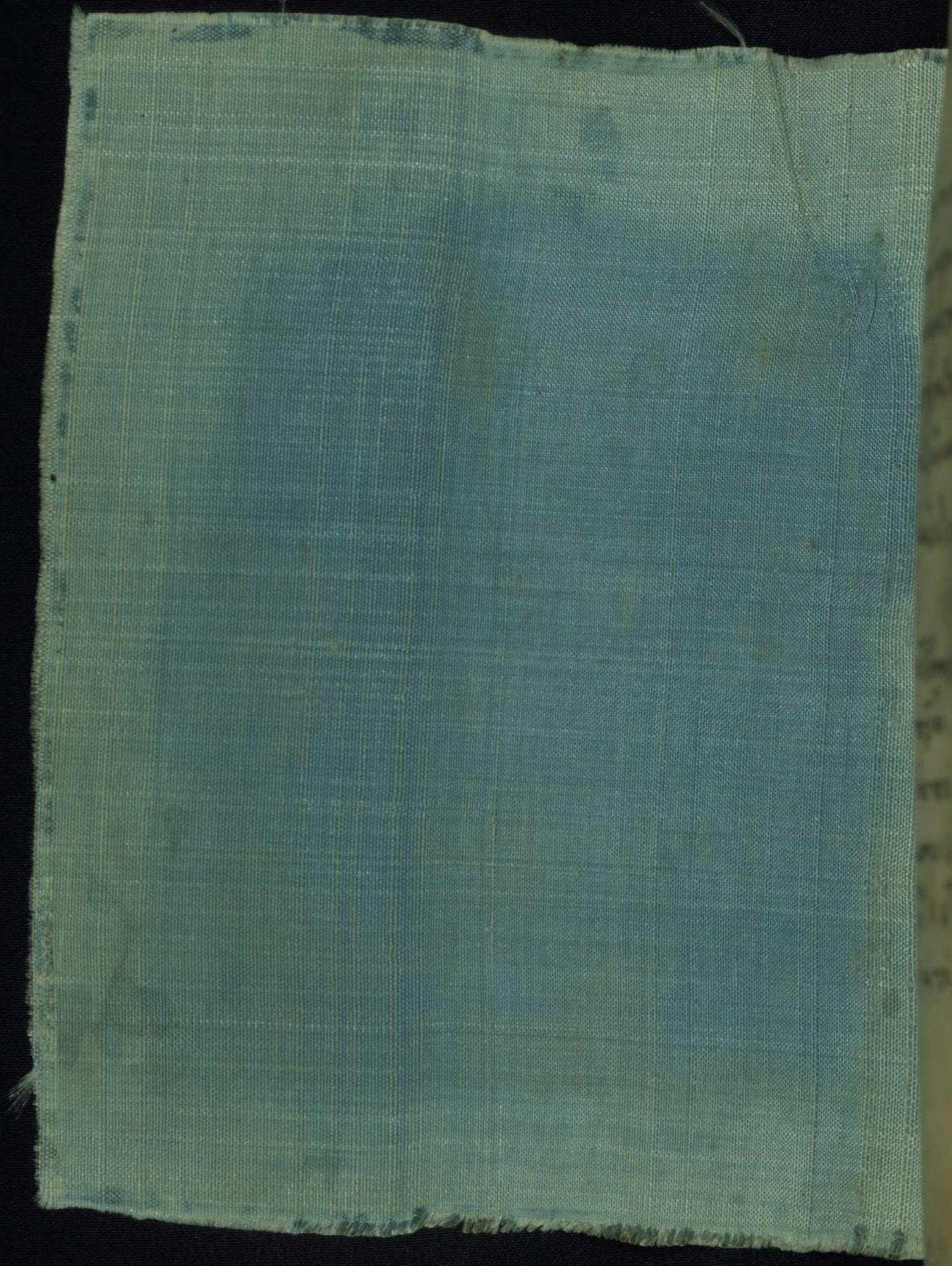
του σφίσιου σου. ἔσται ἡ
γεμορῖ κὸ φηρὶ ζορ με.
διδὰ ζωὰ μοι στας ὁ
δοιο σου. ἔσσε βῆς ὅτι
σὲ βῆς φῶσι. ρισα
με βῆς αἰματὸς ὁ
θῆ της σφίσιου σου. ἔσται
χῆ αἰσε ταῖ ἡ γῶσται
μου τῶ δὲ καο σῆ ηρσ
κῆ τῶ χεῖ χη μου αἰμοί
ζεις. καὶ τὸ σῶμα μου
ἀρραβῆ τῶ αἰμε σῆ
σου. ὅ τῆ ἡ θῆ χη σου

Handwritten text in a medieval script, likely Hebrew or Aramaic, is visible in the margins of the page. The text is arranged in several lines, with some characters appearing to be decorative or part of a larger inscription. The script is dark and somewhat faded, typical of an ancient manuscript.

Κ εὐτόπα μὲν ἄλλο σου ὑπῆρξεν.
 ἐν τῇ τρίτῃ ὄρα τοῖς
 ἀποστόλοις σου κατὰ
 πῆμας, τοῦτο γὰρ
 μὴ ἀνταρξῆσαι φημι.
 ἀλλ' ἄνευ ἰσορροπίας
 μέμνησθε.

Κ ἀρδίαν καθαράν ἵσορροπία
 ἐνέμοι ὅτι ἐστὶν ὑμῶν.

III ἢ ἀπορρίψετε με ἀπὸ
 τοῦ προσώπου σου.

κ ἀδελφοί μου ἐμὲ ἵσορροπία
 φωρεῖται δὲ, αἰτοῦ.

συλ. 2
Κε ο το παρδου παρ
Δοξα και μω μερμερω

Θε ου ει η αμω εχοση
ληθιρη η βλασησασα
του καρτου της ζωης
αει κη αμερτες
βαδε ασοιη αμω ατορ
αμορ ασοοχομ εχεν
θηρατα η ασημορ

Κε ο θε ευχογη τοσ ευχο
γη τοσ κση μερ αρκαθη
μερ αρ κατα ρωσση η
μη ο θε του σελωρημορ
ο θε ημορ ο θε του σωζημ

Αγιος θεος υψιστος υψιστος
υψιστος εχενσος
η μας εκ τρι του

το αρηστειας περ ημων
και κρη της ημερας ειδω

Ευλογητος ειχε ο θεος ημων
ο παμσοφος τοις αχθις
αμαδειξας κατασχε
ψας αυτοις τα σπαστο υχον

εδωκοντων τω οικου μεμνη
συνελασας φιλανθρωπιας

Παχαμ και φαθμα διδου
παραμυθια τοις δουχοις
σου υψιστος ελεησας
τα σπαστα ημων μεμνη

χορίζουτοῦ ψυχῶν ἡ
μοῦ ἐμθλίψεσιν. μή με
κρίνω οὐτοῦ φρεσῶν ἡμῶν
ἐν τῷ εἶτα σε σὶν. ἀλλ' αἰ
ἡμαῖτ' ἀφ' ἑθασοῦ. ἐν
σορ ἡμῶν ἐπίστομοῦ παρ
ταχοῦ. ὡς περ καὶ τοῖς
ἀποστοχοῖς σου παρτο
τεσηνῆς. οὐτοῦ καὶ τοῖς
σε ποθοῖσιν ἐμοσοῦ
σαπτομοῖς κτήρομ. ἡμα
σηνῆ μέροι ἡμροῦ μερ
δεξοχογοῦ μερ τοῦ πα
ρτοῦ παρτοῦ.

Η ἔχουσιν καὶ τὸν φασγάνον
καὶ καταφυγὴν τῶν χρι-
στῶν. τὸ ἀκαταμά-
χητον τείχος. τῶν κατὰ
ποροῦ μέσσω ὀχίμω
ὁ ἀχίμαθος, σὺ εἰθ κέ
ἀχραυτε. ἀλλῶς τὸν κος
μορσου σὺ ζουσα τῆ αἰ-
σωνοσ τὸν εὐβρασίου.
μνησθι τὴ καὶ ἡ μωρ τῶ
θέμε σαμύ μνη τε. . . χ
κ ε ἔ χ ε σ ο ρ μ λ . κ α ἡ η α ὲ :
βη τω μ τὴ κ α ρ ῶ σ τ α
σ η ῶ ρ α . β ρ ὀ μ ῶ σ β σ τ ἰ γ η σ .

ποροσκωούμεν. ἕδω
ζαζόμενος. θεὸς ὁ χρηστός.
ὁ μακροθύμος. ὁ τοιο
δί καιὸς ἡγαθῶν καὶ τοιο
ἁμαρτολοῦ ἐχέων. ὁ
πάντας καλῶν πορ
σπίαν διατάττοντα
τοῦ μελλόντων ἁμαρτι
ων ἡγαθῶν, αὐτὸς κέ, πορ
δύναμι καὶ ἡμῶν βρυτη ὄ
ρα ταύτη ταῖς βρυταῖς
καὶ ἰθὺσιν τῶν ζωνῶν ἡ
μῶν πορ ταῖς βρυταῖς.

τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἡμῶν
 σου· τὰς σὺ ματὰ ἡμῶν
 τοῖς λογισμοῖς διόρθω
 σου· τὰς βρυοῖατ κάθω
 εἰρη· καὶ ῥύσαι ἡμᾶς ἀ
 πό πάσης θλίψεως
 κακῶν καὶ ἀμύμων· τί
 χί σου ἡμᾶς ἡμῶν ἡμῶν
 σου· ἰρατὴ παρεμβο
 λή αὐτῶν φρουροῦ με
 μοὶ καὶ ὀδῶν ἡμῶν
 καταρτήσων μὲν εἰς τὴν
 βρότη τῆς πίστεως
 καὶ εἰς τὴν ἡμῶν

8
της ἀποστολῆς τοῦ
ξυνομένου πνεύματος
ἐν τοῖς ἀσκήτοις τοῦ
ἀσκήτου ἀμνή. κ. ἐξέλεγον

τρῖς. **Δ**ὲ καὶ ἡ
τιμωρία τοῦ χυνομένου
ἐμοῦ καὶ πνεύματος.

Θεοὶ κτείνου ἡμᾶς.
καὶ ταῦτ' ἄρα μετὰ
μετὰ τοῦ ἀσκήτου.

Κεκαὶ δὲ τὸ πνεῦμα
μου, τὸ ἀσκήτου.
ἀσκήτου. φιλίαν.

σαρτοχόμασκημοίδοι.

ταυδεσοφροσωνης.

ταπεινοφροσωνης.

υπομονηςκαιυπασης

χαριταιμοιτωσοδου

λω. ηαγε βασιχευ.

δωρησαιμοι του ορανυ

ταιεμασταυς ματα.

σηκαστακριμειρτομ

αδεχφορμου. οτιευ

λογητοςειειςτοισαυ

ωναςτουραυσομομαμω:

ειται, ταειβ. κηαμοιασ:

Χ
ΑΙΝΕΥ. ΕΙΤΑ Η ΤΑΧΥΤΑ
ΕΠΙΣΤΑΘΕ ΤΩΡ ΤΑΥΤΩ
ΤΟ ΚΡΑΤΟΡ. ΚΕΥΕ ΜΟΝΟ
ΥΜΕΣ ΤΟ ΧΕ ΚΑΙ ΤΟΡ ΤΑΥΤΑ
ΜΙΑ ΘΕΟΤΗΣ ΜΙΑ ΔΥ
ΜΑΜΙΣ, ΕΞΕΝΘΟΜ ΜΕ ΤΟΡ
ΑΜΑΡΤΟΧΟΜ. ΚΑΙ ΟΙΣ ΒΟΙ
ΦΑΣΑΙ ΚΕΙ ΜΑΣΙ, ΟΤΩΣΟΥ
ΜΕ ΤΟΡ ΑΜΑΡΤΟΧΟΜ ΔΟΥΧΟΜ
ΟΤΙ ΕΥΧΟΜΕΝ ΤΟΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ
ΑΓΩΡΑΣ ΤΩΡ ΑΓΩΡΑ ΜΟΝΟ ΔΥΝΗ
ΕΙΒΟΥΛΙ. ΛΥΕ ΚΑΙ ΤΟ ΤΑΥΤΑ
ΕΘΕΝ ΜΟΝΟ ΟΤΗ ΜΟΝΟ.

Κ

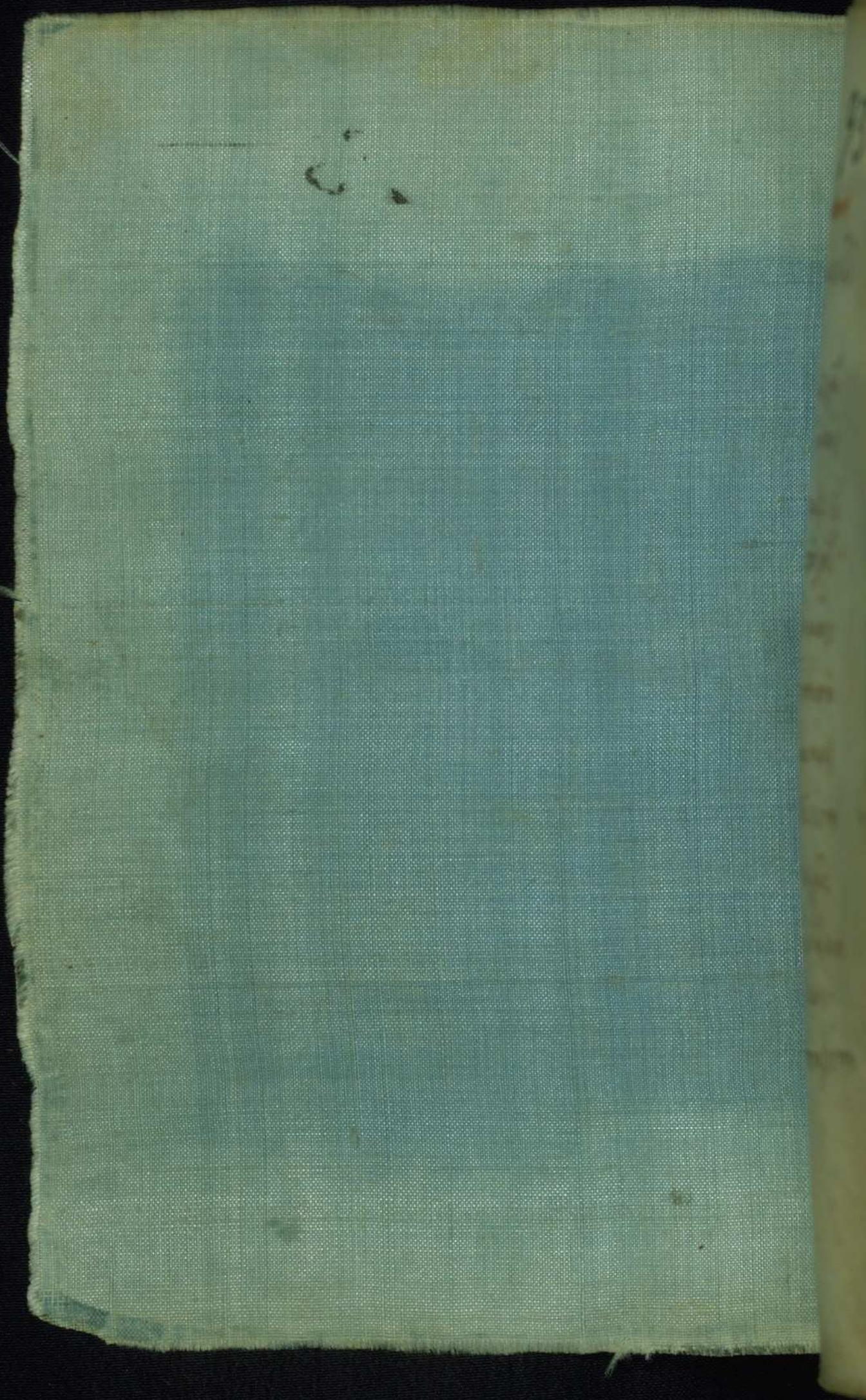

μηδ' ἡμεῶν τὴν ζωὴν,
ὁ εὐδίας τοῦ χειμαζο-
μενος χιμῶ. Καὶ
ἡμεῖς οὖν ἡμῶν οὐδὲν
βρῆσθαι σοφίαν.
τῶν ἀφ' ἑσέως ἐκείνου
βρῆσθαι ἐκείνου ἡμεῶν.
καὶ τῶν ἡμεῶν ἡμεῶν
τῆς διαφορίας ἡμεῶν
τῆς ἐξ ὁμοιοτήτων.
ἵνα καὶ ἐκείνη ἡμεῶν
ὡς τῶν ἡμεῶν ὡς τῶν ἡμεῶν
τῶν ἡμεῶν ὡς τῶν ἡμεῶν

μύοι, καταξίσοθ' ὅμ
 ποιείντας ἐν τοχάσῃ.
 Ἐτῆς σῆς ἀείμην μοῦα
 εἰν' ἐν δόξου καὶ ἐρευνῆ
 τῆς τῶν πεπύσας
 μύοις ἀποῖς παροῦσι
 καὶ μὴ τοῖς φθειρομέ
 μοις τοῦ κόσμου τούτου
 ἐν αὐτῶν ἀδῶν τε
 τῶν οἰς ἀλλ' αὐτῶν μελλοῦ
 τῶν οἰσ' ἀδῶν τῆς αὐ
 ποχάσεως ἐν ἰσχυροῦ
 θησαυροῦ. ὅτι εὐλο
 γητοῖς ἐν μὴ οἰσ' ἀρχῆς,
 εἰς τὴν ψῶ τ' ἀψῶ:

~~_____~~
Δεῦτε πρὸς κωνή στομῆν
 βασιχέην μωρῶν:

Δεῦτε πρὸς κωνή στομῆν
 τῶ βασιχέην μωρῶν:

Δεῦτε πρὸς κωνή στομῆν. ὁ
 πρὸς στομῆν αὐτῶν
 τῶ βασιχέην μωρῶν:

Οὗτος ὁμοματῖσσι
 σου με καὶ βρῆτη δισαμῆ
 σου κρῖνεις με. ὅθ' εἶσα
 κοισμῆς πρὸς εὐχῆς
 μου βρῆτησιν τῶν ῥημάτων
 τῶν ὁμοματῶν μου.
 ὅτι ἄλλοτε δόξα μου ἐστίν

σαμ' ἐπέμει· ἔσπιω γὰρ
γῆ κραταυροῦ ἐκλήθησαν
τῆν ψυχῆ μου· καὶ οὐτορο
ἐθερτο τοῦ θῆβρ' ὅτι
οἱ αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ὅθ' ἔ
βοηθεῖ μοι· καὶ ὅκ' αὐ
τήν ἔσπιω τῆς ψυχῆς μου.
ἀποφράσται καὶ αὐτοῖς
ἄφροῖς μου· ἐν τῇ ἔκ
θείᾳ σου ἔξοχόθρα σου
αὐτοῖς ἔκοιώς θύωσσι.
ἔξοχοχόησονται ὁ
ματί σου κέ ὅτι γὰρ
ὅτι ἐκ πάσης χίψεως

ἔρριπόμε· ἔβριτοῖς
 ἄθροῖς μου βώει δὲ μ
 ὁ ὀφθαλμός μου·
Καὶ ἵστασθε τὴν ἰσχυ
 ραίαν μου· ἑμὴ ὑπερί
 σταν τὴν δέντην μου·
 τὰ ῥέχματα καὶ εἶσα
 κοῖτον μου· ἔχυσαν θηρ
 ἔμτη ἄδυσχίαν μου·
 καὶ ἔβραχθη ἄλλο
 φωνῆς ἄθροῦ καὶ ἄλλο
 ἔχεν εἰς ἀμαρτοχόου·
 ὅτι βέβηκα ἄβωσέ με
 ἀνομία· ἔβροχὴν βρε

κοτόσωμοι· ἢ καρδοί αμ
εταραχθῆν ἔμενοι· καὶ δὲ
λίαν θανάτου ἔπε· πεσει
βῶσέ με· φόβος καὶ τρέ
μος ἢ θερβῶσέ με καὶ ἐκα
λίη ἔμε σκοτός· εἰπω
τίς δόσει μοι πτέρυγας
ᾧσει· πωβρίτερας καὶ πε
τασθήσομαι· σκοταπαι
σο· ἰδοὺ ἔμακρῶσαι φύγ
δύσωρ καὶ ἠὲ χιόθω ἐν τῇ
ἐρήμῳ· πρὸς εὐχρημίστορ
θῶ· τὸ ἄζορ τὰ με ἀπὸ
ὀχίω ψυχίας καὶ ἀπὸ κατὰ

ἴδεις καταγοῦν τῶν
 κέκαστα δὲ εἶχε τὰς ἰσ
 αὐτῶν· ὅτι εἶδομαι
 μὲν καὶ τὴν ἰσὴν ἡμέρην
 τῶν ἡμερῶν καὶ ἡμέρας
 καὶ ἡμέρας αὐτῶν ἐπι
 τῆν αὐτῆς καὶ ἀνομιᾶς
 καὶ ἰσῶν ἐν μέσσοις αὐτῆς
 καὶ ἐκείνῃ καὶ οὐκ ἔ
 χι· ὅτι εἶδομαι τῶν ἰσῶν
 αὐτῆς τὸ καὶ δόχος·
 ὅτι εἶδομαι ἄλλοις αὐτῆς
 σε μέντοι καὶ ἄλλοις καὶ
 εἰ ὁμοίως μέντοι μέντοι

λορρημόμησεν, ἐκρύβην
ἐμ' αὐτῶν. οὐδέ αὖτε
ἴσοψυχε ἡγεμόν μου καὶ
ἠροφῆ μου. οὐκ ἔπειτα αὐτο
εὐχέσασθε μοι ἐδέσματα
ἐμ' τῷ οἴκῳ τοῦ θυέτωρα
θημερῶ μοι αὐ. ἐχθε
τωδὴ θάνατος βασιλοῦ
καὶ καταβήτω σαμείσας
δουλοῦντες. ὅτι πορνη
εἶαβη τῆς παροικίας
αὐτῶν ἐν μέσσο αὐτῶν.
Επὶ τῶν πρῶτον θῆ ἐκέκρα

ζα και ος εισηκοισε με
 εσπερας και τω ροι και
 μεσημβριας ετηνησο
 με και ατρω με και
 εισακοισε τη φο
 ρη μου. χυτροσε τα
 βρειρη τω ψυχη με
 απο του ψυχομ των
 μοι, οτι βρωσχοις η
 σαμω εμοι. εισακου
 σε τα οθς και τασει
 μου σε αυτοις, ο τω αρ
 χομ τω των αμω μου.
 εγαρ ετηρ αυτοις αμ τα

λαγωμα ὅτι οὐ κέφον
θησαυτοῦ θῆ· ἔβειρε
τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ ἄσπε
Διδόμα· ἐβέβηχουσα
τὴν διαθήκην αὐτοῦ· διε
μερίσθησα ἀπὸ ὀργῆς
τοῦ πρῶτου αὐτοῦ.
ἔηπισσα αἰκάρδιαν αὐτοῦ.
Ηταχύνθησα μοι λόγοι αὐ
τοῦ ὑπὲρ ἔχου. ἔαυτοι
εἰσι βολίδες· βωίριφοι
βωί κρ· τὴν μέριμναν σου.
ἔαυτος σε διαγράψῃ· οὐ
δοῦσεῖς εἰς τὸν αἰῶνα σάου

τῶν καὶ σὺ δὲ ὁ θεὸς καὶ
 τὰς εἰς αὐτοὺς εἰς φρέαρ
 διαφθορᾶς. ἄνδρες αἱ
 μῶν καὶ δοχίότητος.
 οὐ μὴ ἡμῶν σωσῆταί
 ἡμέρας αὐτῶν. ἔγωγε
 κέβρωτοῦ σοῦ σε.
 καὶ τοῦ βουνοῦ θεοῦ
 ἡψίτου. βρωσέτω τοῦ
 τοῦ οὐνοῦ ἀρχιστάται.
 βρεῖται καὶ ἀπὸ τῆς
 μου εἰ καὶ καταφυγή μου.
 ὁ θεὸς μου καὶ ἐπιπέσει
 πᾶσι. ὅτι αὐτοὺς ῥῖψε

ταίσε ἐκ παλίδος θηράσ
τοῦμ. καὶ ἀπολόγουτα
ραχόδου. ἐμ τοῖς μήσ
φρεμοῖς αὐτοῦ ὅσκιαι
σεισοι. καὶ ὑπὸ τὰς πτε
ρήμασ αὐτοῦ ἐχ πτεῖς.
πλοκὺ κλώσεισ ἡ ἀλῆ
θεια αὐτοῦ. οὐ φροβηθῆ
ση ἀποφρόβου μὺκτερεῖ
μου. ἀποβέχου πλο
μῆρου ἡ μῆρασ. ἀπο πρῶ
ματὸς βρσκό τεῖδισαπο
ραρμέμχ. ἀπο σὺ μωτῶ

ματος καὶ δαυμορίου
 μεσημβρίου. πρὸς
 ταῖς ἐκ τοῦ κλίτους σου
 χιλιάς. καὶ μυριάς κ
 ὀξιδρύου. πρὸς ἐδὲ
 οὐκ ἔμει. πρὸς τοῖς
 ὀφθαλμοῖς σου καταγο
 ἦσεις. καὶ ἅπαντα ποδοστῆρ
 ἄμφοτερόν σου. ὅτι
 σὺ κεν ἔχῃς τὰς μου.

Ψομὺψιστοῦ ἔθου καὶ
 φωνῆ σου. οὐ πρὸς
 λάσεται πρὸς σε κακὰ.

Ἐμαρτίξου κ' ἡμείν τὸ
σκληρόματι σου. ὅτι τοῖς
ἡμέλοις αὐτοῦ ἐν τελευτῇ
περίσου. τοῦ διαφυλάξαι
σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς
σου. ἕτοι χεῖρά ἡμ' ἀρούϊσε.
μη ποτε πρὸ σκοπῆς
πρὸς χίθον τὸν ποτασού.
πῶσασι δὲ καὶ βασιχίσκει
ἕτοι βήση. καὶ καταπαύ
τησεῖς χέροντα καὶ δρυ
κορῆα. ὅτι ἕτοι με ἤχη
σε καὶ ἔρομα αὐτοῦ.

σκεπασσο αυτομ, οτι
 υιοτο ορομαμου κεκρα
 ζβη τος με και πακου
 σομα αυτομ. μη αυτομ
 ειμι ερθχι ψα. ζβηου
 μα αυτομ και δοξασσα αυ
 τομ. μαχρο τη τα η με
 ρου βρωσχη σα αυτομ. υ
 δειζοσα αυτομ το σελουμ
 ο και η. η γ. η γ.
 και μαμοι γ. τρο της
 ημερας. ει δε ερι με.
 βρε κτη ημερας τε και
 ωρα τω φρω. σερση χω
 σα.

τῶν ἐμῶν παραδείσῳ
τοῦ μὴ θείσῃ ἄδαν δ'
μαρτίαν. Ἐτοῦ τῶν
μαρτυρησῶν τοῦ Χερ
υρφοῦ. διαρρηξοῦ Χε
ὁ θς καὶ σὸ σὸρ ἡ μῶ. 97
μὸ τίσῃ ὁ θς τῆρ ποροσα
γῶ πρὸς τὸ μῦ ἐκ Κρα
Εἰ τὰ τοῦ αὐτοῦ. Εἰ θούτος.
Ποῦ ἐχόμεν παρρησι
Διὰ τὰ ποχαι ἡ μῶ ἄμα
τῆ ματῶ. σὺ τὸρ ἐκ σὸυ
μῆν θβῦ τὰ δῖο τῆ σὸρ
θκε παρθέρε. ποχαι μῶ

ἰσχυεῖ δὲ ἡ τὴς κερσ^{ος} τωρ
 ἀμερειαυ δεσποτου.
 κη παριδης αμαρτοο
 χωρι κεσι ας η παρσε
 μμος. οτι εχην μορ ε
 τι και σο ζειμ δω αμερος
 ο και παθειμ υπερ η
 μορ καταδξαμερος:
 αχυ τωρ καταχεβ ετωα
 ηματ οι οκτιρ μοισου
 κε οτι ετωα χροσ αμρ
 φοδρα. βοηθη σου η
 κειμ οθς οσηρ η μορ.
 ερεκν της δοξης του

Π

ὀνόματός σου. Τὸ τέλος

παρθενίας **Π**ερὴ μῶν.

αὐτὰ παρ' ὄτατρο πάριαι.

Γ

εὐαγγελισσο ἐρμέσσο

τῆς γῆς χε' ὁ θ' σ' βωίτρου

τατάχραμ τοιο σου χάρ

β' βειμας. ε' ποι σω φρομ

παρ ταυτῶν ἔθρη κραζομ

τα δόξα σοι. **Δ** ὁ ξα:

Π

η' ἄχραμ τομ εἰ κόμα σοι

πρ οσ' κυου μερ φραδε

α' του μεροισι χωρ η' σ' τ' ρ

τωρ πατασ μασ τωρ η' μῶν.

βουχνησει αρνησθησας
 αμβλυθειμ εν τω φρω.
 ιμαρ υη οω ε τω κασασ
 εκ της δουλειας του αθρ.
 ο θερ αχαρι φως βοω μερ
 σοι χαρ ες τα παρ τα
 βουχνησας οσηρ ημωρ
 παρ φρομερος εις το
 σωσασ τον κοσμου και.
 βουχνησας υπαρχου
 σαπη η συμπαθει
 αβισσορη μας θεε.
 βουχνησας χαορ τον αι
 μαρτησασ τα. δειζορ

ὡς αἰ τῶ δὲ παρὰ αἰμα.
ἔς σε γὰρ ἔχουσιν ἄνθρωποι
χαίρε βόω μερ σοι. ὡς
ποτε ὁ γαβρίηλ ὁ τῶν
ἀσσωμάτων ἀρχιερῆς
τῆος: **κ** ἔχουσιν **μ** ἡ **ε**
ἐμπροσθεν τῆ καρδίας καὶ πα
ση ὡρα βρόχῳ καὶ βου
γῆς προσκυνοῦμενος
καὶ δοξαζόμενος. ἔς ὅχ.
ὁ μακρὸ θυμὸς καὶ σο
χὺ ἔχειος. ὁ τοῦ δικαίου
γασῶν. τοῦ δ' ἄμαρ

το λοιπὸν ἔλεον· ὅτι πάντων
 τὰ καλῶν πρὸς σε
 διατάσσονται ἕνεκα τῶν
 μελλόντων ἀγαθῶν μου
 θεῶν· αὐτὸς κέ· πρὸς δε
 ξαί καὶ ἡμῶν ἐν τῇ πόρ
 τῇ ταύτῃ τὰς ἐπιτάξεις
 εἰθίωσθε τὴν κρίσιν ἡμῶν
 πρὸς τὰς ἐπιτάξεις σου·
 τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἄλαστον·
 τὰ σώματα ἡμῶν ἰσοῦσθε· ὅτι
 τοῖς λογισμοῖς διορθώσθε
 τὰς ἐπινοίας καὶ τὰ ἔργα
 εἰς ἡμεῖς ἀποστολάς

ΘΗΣ ΔΙΨΕΩΣ, ΚΑΚΩΝ
ΚΑΙ ΑΔΩΝΗΣ. ΤΕΙΧΗΣ ΟΡΗ
ΜΑΤΨΥΔΟΙΣ ΑΓΓΕΛΟΙΣ. ΪΡΑ
ΤΗ ΠΑΡΕΜΒΟΛΗ ΑΙΤΩΝ,
ΦΡΟΥΡΟΙ ΜΕΡΟΙ ΚΑΙ ΟΔΗ
ΥΟΙ ΜΕΡΟΙ, ΚΑΤΑ ΤΗ
ΣΑΜΒΡ ΕΙΣ ΤΗ ΕΡΟΤΗ
ΤΑΤΗΣ ΠΙΨΕΩΣ. ΚΑΙ
ΕΙΣ ΤΗ ΕΨΥΡΑΣΤΗ.
ΤΗΣ ΑΠΟΡΟΙ ΤΟΙΤΑΙ
ΔΩΞΗΣ. ΟΨΕΥΧΟΥΝ
ΤΟΣ ΕΙ ΕΙΣ ΤΟΙΣ ΑΨΩΡ
ΑΔΗΝ. **Ϊ** ΚΑΙ ΡΗΘ.
Τ ΗΡ ΤΙ ΜΩ ΤΕΡΑΨΩΡ

χερουβιμ. εμορομα
τικυευχογησομπερ

Θς οικτειρησαιηματ.
καιτην ευχην μουφικως
εκαυδετοτοταυτης ζουησιν

Καυαριασ. περριερ
γειασ. φιχαρμριασ.
φιχαρχιασ. καιαργο
λογιασ. μημοιδος. πητα
δεσποφροσιωης. τα
πειροφροσιωης. υσο
μορνης καιφρασησ. χαρι
σαιμοιτωστωδουχω.
ραυκεβασιχευ. δωρη

σαμοι του οραυ ταυ
μασ ταυς ματα και μη
κατα ριμειν του αυ
δεχ φορμου οτι ευχο
μητος ει εισ τοις αιωρατ
του αιωμου αιμη
ε ιταταε ιβ' μην^{ιας τη} με
αιη αιη
ει και κε του δυαμειν
και πασησ κτισεωσ
δμηκουριε οδωσ τη
χρησται και του εχε
ου σου του μορο γρη

σου ψοῦ τοῦ κρημῶν
 ἡμῶν ἕως φείχας
 ἐπὶ σπλάχνου γένου ἡ
 μῶν. Ἐδὲ αὐτοῦ τιμῶν
 αὐτοῦ φέρῃ ὀχρῶν
 φῶν τῶν ἀμαρτιῶν
 ἡμῶν διαρρήξας· καὶ
 θραμβάσας ἐν αὐτοῖς
 τὰς ἀρχὰς καὶ βουβίας
 τοῦ σκοτοῦ. αὐτὸς δὲ
 ἔσται φιλίχαιε, πῶρος
 ἰσχυρῶν καὶ ἡμῶν τῶν
 ἀμαρτωλῶν, τὰς ἀ

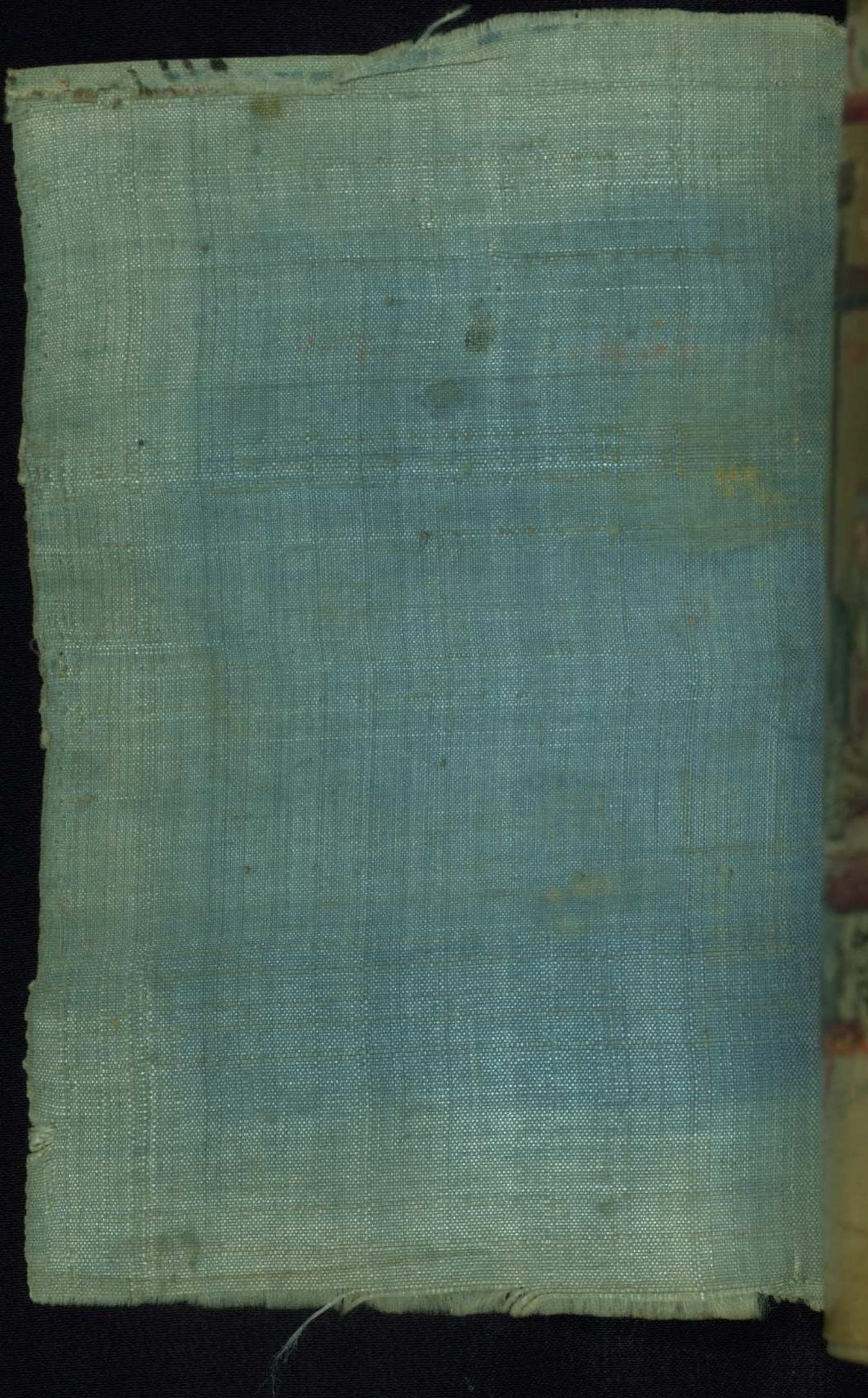
χαριτηρίοιο ταύτας
και ικετηρίοιο βρυτεύ
ξος. και ρύσαι ημάς
απο παντος ολεθριου
βοκοτειμου παραπονο
ματος. και παντων των
κακων σαημάς ζητούω
των ορατων και αορα
των εχθρων. και τηχο
σομεκ του φόβου σου
τας σαρκας ημών. ε
μη εκ κληνης τας καρ
διας ημών εις χοροιο
ημεις μοιο ποιηριας.

ἄλλὰ τὸ πνεῦμα σου τρώ
 στήθειμάς· τὰς ψυχὰς.
 ἰμάντορος σε διασπάρ
 τος ἄτερ ἰζορτες· καὶ
 τὸ πνεῦμα σου φωτὶ
 ὁδῶν μου, σε τὸ
 ἰμάντορος τὸν καὶ αἰδί
 ορ κατὰ τὰς ἰζορτες φωτὶ.
 ἀκατασπάρτος σοι
 τὴν βομολόγησιν εἰς
 ἀχαρίστια ἀμαρτίας
 ἡσσομεν· τὸ ἀρχὴ
 τὸν σὺ τὸ μορφε
 μῆ σου ἰσὺ· καὶ τὸ

παρθένω καὶ γυναικί
καὶ ἅσποσι ὡσποσιν
μυῖν καὶ αἰετῶν εἰς τοὺς
αἰῶνας τοῦ αἰῶνος,
ἀμήν.

¶ γέρον, ὅτι εἰ ἐπίθῃς κέ,
ἄλλοι τὰ ταῦτα καὶ
συνάματις τῆς ἕκτης
ἔργου εἰδοῦν μεθυσί
της ἐμῆς

106

Quintus

106

106

106

106

106

III Σταυτο̄ ευχο̄ηταῑ το̄ ρ̄ῑ
ερεω̄, αρχο̄μεθᾱ η̄με̄ις,
Δοξᾱ σο̄ῑ ο̄ θ̄ς̄ η̄μο̄ν̄ δοξᾱ
βασῑλεῡ ο̄ω̄ῑε̄. παρα
τεῑο̄ν̄ παρ̄ᾱλᾱτρε̄ιᾱς.
πε̄ρ̄ η̄μο̄ν̄ κε̄ε̄λε̄ν̄το̄ν̄,
ιβ̄. **Δ**ευτε̄ πο̄ρο̄σκη̄νη̄

σο̄με̄ν, **τ**ρεῑς.
Ως̄ γ̄ρᾱση̄ τᾱτᾱ σκη̄ρο̄
μᾱτᾱ σοῡ κε̄ το̄ν̄ δῡνᾱ
με̄ο̄ν̄. βο̄η̄ πο̄θεῑ καῑ
ε̄κ̄χ̄ω̄εῑ η̄ ψ̄χη̄ μοῡ
εις̄ τᾱς̄ ᾱλ̄χ̄ᾱς̄ το̄ῡ κῡ.

μακαριος αμην, ω ετις
απληψισ αυτο σωτηρι
σοι. αναβησισ σου το
καρδια αυτο εδιδου
εις τω κορυδατου
κλαυθμο, ερε του
τοσομορ εθρο. και
μερ αλοβιασ δωσει
ομοιωτη του. και εν
σορτα εκδωαμεωε
ερε δωαμιν. οφθησε
τα οθη ταυ θεσμεν
οι αυ. κε οθη ταυ δυ

Εἰσακὲ
 σου τῆς καρδουχῆς
 μου ἐν τὴν σπῆραν
 σου καὶ ὑπερασπίσω
 ἡμῶν ἰδεὸς θεῶν καὶ
 βοῆσον ἐν τῷ φόβῳ
 σου τῷ κυριώτερον
 ὅτι κρείσσον ἡμερᾶ
 μαύρ τῆς αὐχῆς
 σου ὑπερ ἰχιάδας
 ἔβραμην παραρ
 ρισσῆσαι ἐν τῷ οἴκῳ
 τοῦ θεοῦ μου μαχόν
 ἡοὶ κείρ με ἐν σκηνῷ

μαστράμαρ τω χωμ· ο
τι εχεισ κααχνηθφαμ
φωσαι κς· οθς χερην
καυδοζαμδωσει· κς
ου φερησει τα φρωτα
τοις πορδωμενοις
ερακακία· κε οθς
τωμδωμεσων· μακα
ριος αμωσ ο εχτωζωμ
βωισε:

 Βδοκησας κε τηρην
σου· ασε φραφασ· τηρ
αχμαχωσταμ· ιακωβ·
αφηκασ τας αμωμιασ

τῶν χαλῶσόν σου· ἐκαχύψας
 πάσας τὰς ἀμαρτίας
 αὐτῶν· καὶ τὴν πᾶσαν
 πᾶσαν τὴν ὀργὴν σου·
 ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀρ-
 γῆς θυμοῦ σου· ἀπέστρε-
 ψήματα ὅθι τῶν σω-
 τῆν ἡμῶν· καὶ ἀ-
 πέστρεψόν τὸν θυμὸν
 σου ἀπὸ ἡμῶν· μή τις
 τοῦ σώματός σου ἰδῆται
 ἡμῶν· ἢ ὀδύνη εἰς τὴν
 ὀργὴν σου· ἀπὸ ἡμῶν

εις βρεαφ', ο θς σου βω
τραφας ζωσεις ημω.
και ο χαος σου ευφραν
θη σε τα βω σοι. δεξομ
ημιν κε το ελεος σου.
στο σελου σου δω ης
ημιν. ακουσα μα τι
λαλησει βρεμοι κς ο
θε. οτι λαλησει ερη
μω βω του χαου αυτου
και βω τοιω ο στω
αυτου. και βω τοις βω
ερεφου τα καρδια

βουλήν σου· τὴν ἰσχυρίαν
 τοῦ φόβου μεμνημένον
 σου, τὸ σὸν ἔλεος ἡμῶν
 τοῦ κατακνηρῶσαι δὲ
 ξαυθὺ τὴν ἡμίαντον
 ἐχέου καὶ ἀκνηθίαι σὴν
 τὴν σαρδίαν καὶ σὴν
 καὶ εἰρήνη καὶ φιλία
 ἀκνηθίαι ἐκ τῆς ἡμῶν
 ἀμετέλλει καὶ ἡμῶν
 σὴν ἐλπίου σου οὐδέ
 κίβδη· καὶ γὰρ ὁ ἴσος
 δώσει ἡμῶν τῆς καὶ

ἡ ψὴν μαρτυροῦσιν τὸν
καρπὸν αὐτῆς δικαιο
σύνης ἐνώπιον αὐτοῦ
καὶ ἡ καρπὸν ἄρεται καὶ
θῆσει εἰς ὄδον ταύτης
βημάτων αὐτοῦ.

Κλίμωκε τὸ οὐσόν καὶ ἐ
παύω μου ὅτι ἴστω
χὸς καὶ ἔφημι ψῆ
φύλαξομαι ψυχῆ μου.
ὅτι ὅσοι ἐμὲ σῶσον
τὸν δούλο σου ὀφθαλμοῦ
τὸν ἐχθρὸν ταύτης
σε ἔχουσιν μεκέ, ὅτι

III

Προς σε κραβομαχοχίω
την ημεραν ευφρονον
την ψυχη του δουλοσου
οτι προς σε ηρατην ψυ
χω μου οτι ου κεχηρη
τος και βωτεικησ και
πολυεχεος πασι τοις
βωταχου μεμοισσε
Ερωτισα κε τησ προς σε
χω μου και προς χεσ
τησ φορη της δεησεως
μου βρημερδω χιψεως
μου εκεκραβασ προς σε
οτι βωηκοισατ μου ου
κεσημομοσσοι βυθεοις

κε· καὶ οὐ κε· ἔτι κατὰ τὸ ἔρ
μα σου· πᾶν τὰ τὸ ἔθρη
θῶν ἄβυσσὸς ἀσκήζουσι· ἐ
περροχὴν ποιῶσιν ὅτι
οὐ σοὺ κε· καὶ δοξασίαι
τοῦ ὀνόματός σου ὅτι ἡ ἀ
γία σου καὶ τοῦ ἁγίου πνε
ύματος· ἡ ἐξουσία σου·

Ο ἤνυσόν με κε βῆθ ἡ ὁδὸς
σου· καὶ πορεύσομαι βῆ
θῆν ἡ ἄχνη σου· εὐφραν
θήτω ἡ καρδία μου τοῦ
φωβέσθαι τὸ ὄνομα σου·

Εξομολογησάσοις ε
 θε μου το γόη καρδια μου
 και ομολογήσω τα ομιλήσου
 ως το μαθημα οτι το ελε
 οσου με εν τω θυμω σου
 ερρησθη ψυχη μου
 βαδου κατω ταυτου
 οθς παρανομοι βασιλε
 ησ αντιστοι με και σιωπη
 λωτη καρδια μου εζητη
 σαι την ψυχη μου ε
 ρησθη θυμω σου σε βουλη
 σου και σου εθεος
 μου ο κτηνη και ελεη

μοῦ μακροθύμοσ καὶ
πολυέλεος καὶ ἀληθί
μος· σοὶ ἔρχομαι πρὸς
καὶ ἐλθέσσομαι· δός το
κράτος σου τῷ καρδίῳ σου.
Ἐσὺ σὺ τὸν ἦν τῆς
καρδίας σου· ποίησον
μετ' ἐμοῦ σημεῖα καὶ
σημεῖα καὶ ἰδέτωσαν οἱ μί
σημαίτες με καὶ ἀσχηθῶ
τωσαν· ὅτι σὺ κ' ἐβόη
σάν με καὶ πρὸς
καρδίαν μου· Δόξα σοὶ
καὶ μεγαλοῦ, ἅ :

Ο ΕΡ ΤΗ ΕΡΜΑΤΗ ΟΡΑ ΔΙΗ
 ΜΑΣ ΟΡΚΙ ΘΑΡΑΤΟΥ Μ
 ΣΑ ΜΕΡΟΣ, ΜΕΚΡΩ ΟΣΟΥ ΤΗΣ
 ΟΡΚΟΣ Η ΜΩΡ ΤΟ ΦΡΕΝΗ
 ΜΑ ΧΕ Ο ΘΣ ΚΑΙ ΟΣΟΥ Η Μ
 Ε ΠΙ ΟΥΤΩ Η ΔΕ Η ΟΙΣ Μ ΒΡΩ
 Ε Ι Α Ε Χ Θ Η Τ Ο Α Ζ Ι Ο Μ Α Μ Ο Υ
 Κ Α Ι Π Α Χ Ι Ρ Ο Ε Ρ Τ Η Ε Ρ Μ Α Τ Η
 Δ Ο Ξ Α Ι Κ Α Ι Ρ Η Μ Μ Ε Τ Α Δ Ε Χ Ο Ι Α

Ο ΔΙΗ ΜΑΣ ΥΡΡΗΘΕΙΣ ΕΚ ΤΑΡ
 ΘΕΡΟΥ ΚΑΙ ΤΡΩ ΟΙΥ ΤΡΟΜΑ
 ΜΑΣ ΓΑΡ ΔΕ Ο ΘΑΡΑΤΟ ΤΟΥ
 ΘΑΡΑΤΟ ΡΟΚΥΧΑΣΑΤ Ε
 ΨΕΡΟΙΥ ΔΕΙ ΞΑΣ ΟΣ ΘΣ

μη παρίδης οὐσ' ἐτοχά
σας τῆ χειρὸς σου δείξου
τῷ φίλῳ σου ἐχέμεν.
Ὁβρα τῷ τεκούσῳ σε
ἔμεν τὸν εὐάλοισιν ἔσοι
ἡμῶν καὶ τοῦ σὸν ἡμῶν
ἔσοι τὸν ἡμῶν.

III ἡδὲ παραδόντες ἡμῶν
εἰς τὸ ἔσοι τὸν ἡμῶν
καὶ μηδὲ δακρυόσιν τῷ
δαδῆ κῆσόν σου. ἔμῃ τῷ
ἔσοι τὸν ἡμῶν ἔσοι τὸν ἡμῶν.
ἔσοι τὸν ἡμῶν ἔσοι τὸν ἡμῶν.
ἔσοι τὸν ἡμῶν ἔσοι τὸν ἡμῶν.
ἔσοι τὸν ἡμῶν ἔσοι τὸν ἡμῶν.

μετο· ἀλλ' ὅταν τὸν ἀμε
χόμενος μνήσθῃ τίμου·

σὴν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου· **Κ.**

Κυριε σὺ δὲ ἡγήσῃς τὴν
κακοσύνην εὐρέθῃ ὄφρ᾽ ἵ
σου· τοῦ μετὰ τὸν μετὰ
τὸν ἀδὴρ, τὸν βαρὺ τῆς βλα
φηνίας· τοῦ δὲ κουφί
στομέρου τῶν ματῶν·

τὸν ἄστυ μὴ σὶν θεοχόρῃς·
ὁ θεὸς δὲ ζῆσσι· **Ω. η̅.**

Ω ἡμερῶν καὶ ποσὶ μέρα·
καὶ οὐρανὸν κόσμου ἐν τῷ
πνεύματι θεορῶσαι, ἢ τεκνοῦ

σαι ἔχθρα κρυύουσαι· ὁ
 μέν κος μος γὰρ ἔστι
 ἀχρήμενος τὴν λυτρωσίην·
 τὰ δὲ αὐτῶν ἡμεῶν φλέ
 γον τὰ ὄρωσα σου τὴν
 φροσύνην· ἢ ὑπερτασά
 των ὑπομέμεις οὐχός
 καὶ θέμου· κ' ἔχθη σου μ
 ἐρτασά τ' κ' αὐτῶ καὶ πα
 ση ὄρω· ἐρτασά καὶ βουί
 ἡντ' ὄρω κ' αὐτῶ κ' αὐτῶ
 ἔδοξαζοίμηνος φροσύ
 ὄμα κ' αὐτῶ κ' αὐτῶ
 Δι' αὐτοῦ φροσύνην ἔτοιο

ἀμφὶ τοῦ χροῦ χροῦ οὐρανῶν
ταῦτα καὶ πνεύματα αἰθέρα
Διατάξαι τὴν ἰσχύαν τῶν
μελλόντων τῶν βασιλευμένων
θῶν· αὐτὸς κε πνεύματι
ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου
ταῦτα τὰ ἐκείνου ἐκείνου
ἰδιωτικῶν τῶν ἐκείνου
πνεύματι τῶν ἐκείνου
ταῦτα τῶν ἐκείνου ἐκείνου
τοῦ ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου
σοῦ τὰ ἐκείνου ἐκείνου

ρυμ. και υμωσιν μαζ αλλο
 τωσιν ορθοψευδωσ κακοψυ
 και οδωσιν. τειχησων η
 μαζ ομοιοσ ψευδοισ. ιμα
 τησ παρεμβουη αυτωσ.
 φρουρουσ και οδωσ
 ουσ και καταστησων
 εστωσ ομοιοτησ αληθεσ
 ψευδωσ. και εισ τωσ ομοιο
 στωσ της αληθεσ τοσου
 δοξωσ. οτι ευχομησ εσ
 εισ τοσ ομοιοσ τωσ
 τησ τιμωσ τε ραυτωσ υμωσ
 Εμοσ ματτωσ.

ο ἰεὺς τοῦ ἁγίου πνεύματος
ἡμῶν καὶ τοιοῦ μερτὰς
μερτὰς τρεῖς μερτὰς
λεφρτες στὴν ἀχ' μουτικῶς.
Κεκαδέ αὐτοῦ τῆς ζωνῆς με
πρῶν ἀρρείας. ὁ πλερῆ.
φιχαρχίας καὶ ἀρχολογίας
μημοιδός. πρῶν δὲ σοφο
σιῶν ταπειροφροσῶν
ὑπομορῆς καὶ ὑποσῶν. χα
εἰσαίμοι τὸ σῶμα δούλω. μα
κε βασιχῶ. δόρνοσῶμοι
τοῦ ὄργου τὰ ἔμασ τὰς
ματῶν. καὶ μη κατῶν.

κεινριμ τομαδεχφορμου
 οτι ευχομη τοσ εις τοισ
 αμαρτασ του αμαρτανω
 αυθις αιβ μαροι. *και η*
*Ε*σποτα κειυχε οθενημ
 ο μακροθυμησασ βα τοις
 ημων παρατωμασι
 εαχρι της παροισης ω
 ρασημασ γετων. βρη
 βαι του ζωοποιου ζυχου
 κρεμαμενος, ω αμαρ
 μοριχητη. τω εις τον
 παραδεισον οδο ποι
 ησασ εισοδον. εθαυατα

τορθαράτοραχέσα
Ιχασθιτήνμυτοίσα
ταχοίκαμαβίσιδου
λοισσου ημαρτομερ
καρκαηηρομνοαμερ
σουκεσμβραβίσιαρχ
τιομραταημορκα
βχαψαειςτουφουτου
οισου. Διοτιβκατα
χιτομβρτηνοδορτης
δικαιοσινηςσου και
βαοραθημβρερτοις
τηνμασττουκαρδισ
ημορ. αχικααμερ

τῆς οὐρανῶς τῆς τα
 φείσῃς ἡμῶν κέκαται
 τὸ σῆθος τοῦ ἔχουσ
 σου. Σὺ σορὴν με
 διὰ τὸ ὄραμα σου τὸ ἴον
 ὅτι βρέχῃ σου ἔρμα
 τῆς οὐρανῶς ἡμέραν
 ἡμῶν. βρέχῃ σου
 τῆς οὐρανῶς τῆς μερῶν
 χεῖρες. Σὺ ἔχῃς ἡμῶν
 τὰ ἀμάρτηματα. Σ
 υὲκρυσσοῦ τὸ σαρκεῖ
 καὶ ἡμῶν φρένημα.

Ἰβρατοῦ παλατιοῦ ἀποθε
μεροῖ ἀγοῦ, τοῦ ἡγεμόν
δυσόμεθα. καὶ σιμζή
σομερ τῶν ἡμετέρων δε
σποτη καὶ κηδεμοῦ
ζούτος τοῖς σοῖς ἔβα
κοχουθούτες παρρη
μασιν. εἰς τὴν ἀγοῦ
ἀμύσασιν κατὰ τὴ
σομερ. ἐμθαπαῦτον
ἔστιν ἀφρομομοῦ
ἠκατοκία. συμαρεῖ
ἡοῦτος ἀληθινὴ ἀφρο

σπην καὶ ἡ χι ἀσὶς τῶν
 ἡμῶν καὶ σοὶ τῆν δόξαν
 ἀρετῆς ἐπιτομῆν. σπιν
 τῶν ἀρχῶν σου παρὶ σ
 τῶν παύσῃ καὶ ἡ δόξα
 σου ποιεῖ σὺ παρὶ
 ἡμῶν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὴν
 αἰῶνα τῶν αἰώνων.
 ἀμήν.

Decorative flourish in red ink

ἐρχῆται τῶν τιμῶν σου.

ΕΥΧΟΒΕΙΗ ΨΑΛΗΜΟΥ ΤΟΥ ΨΚΥ.
ΕΥΧΟΓΗ ΤΟΣ ΕΙ ΚΕ:

ΕΥΧΟΒΕΙΗ ΨΑΛΗΜΟΥ ΤΟΥ
ΚΥΚΑΙ ΠΡΩΤΑΤΑ ΕΡ ΤΟΣ
ΜΟΥ ΤΟ ΟΥΡΟ ΜΑΤΟΨΟΡΩ
ΤΟΥ. ΕΥΧΟΒΕΙΗ ΨΑΛΗΜ
ΤΟΥ ΚΥΚΑΙ ΜΗ ΣΤΙΧΑΡ
ΕΡΜΟΥ ΤΑ ΣΑΤ ΤΙΣ ΕΥ
ΤΑΤΟ ΟΔΟΣ ΕΙΣ ΑΥΤΟΥ:

ΤΟ ΜΕΥΙΧΑΛΤΑΡΟΥ ΤΑΓΙΑ
ΤΑΣ ΤΑΣ ΑΥΟ ΜΙΑΣ ΟΥ
ΤΑΤΑΡΟΥ ΜΕΡΟΥ ΤΑ ΣΑΤ
ΤΑΣ ΟΥΟ ΟΥ ΟΥΟΥ. ΤΟΥ

ἡμεροῦ μεροῦ Κεθε
 ἡμεροῦ τῆς ἡμέρας τῆς
 τε φαρμακῶν ἡμεροῦ
 λέγει καὶ οἱ ἄλλοι μεροῦ τῆς
 ἡμεροῦ τῆς ἡμέρας τῆς
 ἡμεροῦ τῆς ἡμέρας τῆς
 ἡμεροῦ τῆς ἡμέρας τῆς
Ανακαρτίσθησε τὰ ἄσπερα
 ἐτοῦ ἡμεροῦ τῆς σου. τῆς
 ἡμεροῦ τῆς ἡμέρας τῆς
 ἡμεροῦ τῆς ἡμέρας τῆς
 Δίκου μεροῦ τῆς ἡμέρας
 οὐταὶ οὐταὶ αὐτοῦ τῆς
 μοῦ τῆς. τοῖς ἡμεροῦ τῆς

τῆς τῶν θελήματων αὐτοῦ·
οἰκτιρῶσα καὶ ἐλεησῶσα
ὁκός· μακρὸς θυμὸς καὶ ἄπο
λύεος· οὐκ εἶς τέχος
ὀρθοθῆσθαι· οὐδὲ εἰς
τοῦ ἀνομιῶν ἡμῶν· οὐ
κατατὰς ἀνομίας ἡμῶν
βροίνοσερῆμῃ· οὐδέ και
τάτας ἀμαρτίας ἡμῶν
ἀρτασέδακβρῆμῃ·
ὅτι κατατοῦτος τοῦ ὁσίου
ἀπο τῆς γῆς, ἐκρυσταίω
σεκός τοῦ ἐλεος αὐτοῦ βροί

τοῖς φόβοις αὐτοῦ.
Καθὼς οὐρανὸς χριστῷ ματα
 λαίαν τὸ δόξαυ, ἐμάκρυν
 μερὰ φήμαυ τὰ ἀνομι
 ατήμαυ. καθὼς οἰκτῆρει
 τὸν ἥλιον, ὡς κτεῖρ ἡσέκ
 τοῦ φόβου μένοισ αὐτοῦ.
 Ὅτι αὐτὸς ἔρω τὸ πλάσ
 μα ἡμαυ ἐμνήσθη ὅτι
 χροῖ ἔσμεν. ἄμωσ ὡσεὶ
 χορτὸς. ἀνήμερα αὐτοῦ
 ὡς ἄμωσ τοῦ ἔρωου
 τὸς βλάστησει. ὅτι τὸ
 δὲν χερσὶ αὐτῶ. Καί.

οὐκ ἔπαρξεν· καὶ οὐκ ἔβω
μωσὶ· τὰ ἐπὶ τὸν τόπον
αὐτοῦ· τὸ δὲ ἔλεος τοῦ κυ-
αυτοῦ τοῦ ἀγαθὸς ἕως
τοῦ ἀγαθὸς ἐπὶ τοῖς φο-
βου μέμοις αὐτοῦ· καὶ ἡ
δικαιοσύνη αὐτοῦ, ἐφ'
ἤοις ἡμῶν τοῖς φυλάσσου-
σι τὸν δόξα τῆς κληρῶν αὐτοῦ·
ἐμνησθῆναι μέμοις τῶν ἐν-
τοχῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι
αὐτὰς· καὶ ἐμνησθῆναι
τοῖς μασε τὸν θρόνον αὐ-
τοῦ.

Ἐν βρασίχρῳ αὐτοῦ ὑπὸν
 τωνδεσποζζ. εὐχογεί
 τε τορκρ. παμ. τες ἡε
 λοι αὐτοῦ. δυνατοὶ ἰς
 χη ποιῶντες τορκρ
 γομ αὐτοῦ τοῦ ἀκ οῦσα
 της φωνης τοῦ λόγου
 αὐτοῦ. εὐχογείτε τορκρ
 κρ. πασ αἰ δυναμεις
 αὐτοῦ. λειτουργοισα
 του ποιῶντες το θε
 χημα αὐτοῦ. εὐχογεί
 τε τορκρ. παμ. τατα εο
 γω αὐτοῦ. ἐμ. παμ. τῆ.

το ποτησδεσσο τας
αυτου, ευλογει η ψυχη μου
τομ κμ. Δοξαυτω περι
και του υω και του ρωωω
ιμει η ψυχη μου τομ κμ
αιμεσο κμ βρζωη μου
ψαωω του θωω μου εως
υπαρχω μη πε ποι
θαυτεσπαρχομ τας
βωι υωω αμωω, οισ
υκερισρωω. βζβω
σγλω το πμωω αυτου,
δωωω ρρδωω εις τημ βημ

αὐτοῦ· ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέ-
 ρᾳ, ἀποχόωνται πάντες
 οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ·
Μ ακάριος οὗτος θεὸς Ἰακώβ
 βοηθὸς αὐτοῦ· ἠέλπις
 αὐτοῦ· ἐπὶ κῆντρον θυ-
 αὐτοῦ· τὸν ποιήσαν-
 ταν οὐκ ἔσται τὴν
 ἡμῶν· τὴν θέλασάν καὶ
 πάντα ταῦτα αὐτοῖς· ἀν-
Π ομφύχαστον ταῖς χεῖ-
 ρεις τοῦ ἀνομιᾶ· ποιή-
 σαν ταῖς κρίμασι δικῶν
 μέγιστοι· διδοῦντες ὄφνη

τοῖς πειρασῶσι· κέχρηται
πενήθειαι· κέσο
φύτῳ φλοῖ· κέσμορθοῖ
κατεργασμένοι· κέ
ἄρσενος καίου· κέφύ
λάσει τοῖς πρῶτοις
ὀρφανῶν καὶ χηρῶν
λήψεται· καὶ ὁδοῦ ἀμαρ
τωχῶν ἀφαιεῖ· βασι
λάσει κέστω ἀγαθῶν·
ὁ θεὸς σοῦ σῶσιν· εἰς ἄβυσσον
καὶ ἄβυσσον· καὶ ἀρμύνη ἀγά
θη τῶν ἀγαθῶν τῶν ἀγαθῶν·

μοροβρής υός και υός
 του θυ' α' θ' α' ματος ε' παρ
 χου· και καταδ' ζ' α' λ' ος
 Δ' α' τ' ω' η' μ' ε' β' ρ' α' μ' ο' ρ' τ' α' μ'
 σαρκω θ' η' ρ' α' ε' κ' τ' η' σ' υ' λ' α' s
 θεου και αει παρ θερου
 μαριασ· α' τ' ρ' ο' τ' ο' s' β' ρ'
 αμ θρω' κ' η' σ' α' s· τ' ρ' ο' θ' ε' i' s
 τε χ' ε' ο' θ' s· θ' α' μ' α' τ' α' θ' α' i'
 ρ' α' τ' ο' ρ' ο' α' λ' τ' η' s' a' s· ε' i' s' ο' ρ'
 τ' η' s' υ' λ' a' s' τ' ρ' i' a' d' o' s· ο' i' ω'
 δ' ο' ζ' α' λ' o' i' μ' o' s' Ω' π' α' i'
 s' τ' o' υ' Ω' π' i' o' t' o' s' ο' ρ' η' μ' i'

ειπα ε' σ' i' ο' i' α' λ' o' t' o' s' τ' η' μακ' ρ' i' s
 ε' ρ' τ' η' βασι' λ' ε' α' s' ο' u' μ' η' ε' θ' η' t'
 η' μ' α' ρ' κ' e'

21
III μακαριοὶ οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι
ὅτι αὐτοὶ ἐρεῖν ἡ βασι-
λεία τῶν οὐρανῶν:

III μακαριοὶ οἱ περθεῖς,
ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται:

III μακαριοὶ οἱ πρᾶξ, ὅτι αὐ-
τοὶ κληρονομήσουσιν τὴν γῆν.

III μακαριοὶ οἱ πεινῶντες
καὶ ψάλλοντες τῷ κυρίῳ
συνήρ, ὅτι αὐτοὶ χορτα-
σθήσονται:

III μακαριοὶ οἱ ἐλεημοῦνες ὅτι
αὐτοὶ ἐλεηθήσονται:

III μακαριοὶ οἱ καθαροὶ τῆς καρ-
δίας, ὅτι αὐτοὶ τὸ ἅγιον
φωτισθήσονται:

Μακαριοι οι ερημοποιοι
οι πλιυτοι υοι θυ κηθησορ

Μακαριοι οι δεδωγκεμοι
εν εκβριδαοσηης οτι
αυτωρ ετηρη βασιχρα
τωρ ουραμων:

Μακαριοι ετε οταμορειδη
σασικαδωζωσι καει
σασι τωρ πορηρορη
μακαθιμορ ψαδομορ
εμεκβεμου:

Χαίρετε και αγαθιαθε οτι
ομισθοι υμων ποχισ

Δοξαρις υωσρη σμη:

καὶ ἔρχεται καὶ εἰς τοὺς οὐρανοὺς

Μνησθῆτι ἡμῶν ὅτι ἐλάλησεν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου:

Μνησθῆτι ἡμῶν ὅτι ἐλάλησεν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου:

Μνησθῆτι ἡμῶν ὅτι ἐλάλησεν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου:

εἰς τὴν ἐκκλῆσιαν τῆς ἡμετέρας

Χορὸς ὁβωπιῶν ἡμῶν

ἐσθλαὶ ἡμῶν ἅγιοι

καὶ ἡμῶν τῆς ἐκκλῆσιου

Προσελθετε πρὸς αὐτὸν
ἐφωτίσθητε ἐν τῷ

στα παύματα οὐμνηκα

τασχηθῆ:

Χ ορος ἄσπερος καὶ ἄσπερος

καὶ ἄσπερος καὶ ἄσπερος

τασχηθῆσιν ἄσπερος

μεσσηνίαι καὶ ἄσπερος.

ἄσπερος ἄσπερος ἄσπερος

ἄσπερος ἄσπερος ἄσπερος

ἄσπερος ἄσπερος ἄσπερος:

Π ἄσπερος ἄσπερος ἄσπερος

μορογενή· τὸ μὲν ἐκ τοῦ πνεύματος
γεννηθὲν τὰ πνεύματα πάντων
τοῦ ἀέρος· φῶς ἐκ
φωτός· θῆρα ἀχνηθίμου· ἐκ
θῆρα ἀχνηθίμου· ἰβρηνθὲν
ταύτην ποιηθὲν τὰ· ὁμο
οιωτοῦ τὸ πνεῦμα· ὁμοιωτοῦ
πάντα ἔβη· τὸ μὲν
ἡμᾶς τοῦ ἀέρος· καὶ τὸ
τῆρ ἡμετέρου μοσχαρ· καὶ
τεχθὸν τὰ ἐκ τοῦ ὕδατος·
ἐσαρκωθὲν τὰ ἐκ τοῦ
ἕλου· ἐσαρκίαις τῆς σαρκ

θερου καὶ ἐραμθροσση
 σαμτα φρ^ωθευτατε
 ὑπερ^ημου. ὑποσσητι
 ποιχ^ατου καὶ σσηδουτα
 σταδ^βτου. καὶ ερασαφ
 τατη τριτη ημερα κατω
 τας γραφας. εραβ^βτου
 ταιεις τοιοσηοιο. καὶ
 καδελομερομ εκδ^βτου
 τουωρς. καὶ σαχιμερ
 χ^ομουμ κ^αδ^βτου. κει
 μαζω^ρτας καμμεροιο
 ουτης βασιχ^ατου κ^ετα
 τεχος. καεις το^αται
 το^αου. το^αου. το^αου

ποιοῦ. τὸ ἐκ τοῦτοῦ εἰς
πορὰ μέρον. τὸ σὺν τοῖς
καὶ ἰσὺ ποροσκινοῦ
μέρον καὶ σὺν δόξασθό με
ρον. τὸ χαλῆσαυδῶν
ποροφῆτοῦ. εἰς μῆαν.
ἴλαρ καδοχικὴ καὶ αὐ
ποροχικὴ ἐκκῆσιαν.
ὄμοχοτὸ βυβῶντις μα
ἴσασθῶν ἀμαρτίῶν. πορ
δοκῶ ἀμαρτία σὺν κερῶν.
ἔκων τοῦ μέλλοντος ἀφ
μος ἀμελῆ:

Α νες· εφεσ· συχορησων
 μοι οθς τα παραγοτα με
 ταμου· τα εκουστα και
 τα ακουστα· τα εμμενω
 τα εμμενω· τα εμμενω
 σει· τα εμμενω· τα εμ
 ρρυκτι και εμμενω· τα
 καταροιν και διαμοιδα·
 τα παραγοτα μοι συχορη
 σωνος υαδος και φριχας·
Π ερνημοι οβυ τοις ουνοις·
 υλασθητω το ορομα σου·
 ερνητω η βασιχια σου·

ΓΕΡΗΘΗ ΤΟ ΘΕΧΗΜΑ ΣΟΥ.
ΩΣ ΒΡΟΨΩ ΚΑΙ ΒΩΤΙ ΤΗΣ ΓΗΣ.
ΤΟ Ῥᾶ ΤΟΡ ΗΜΩΝ ΤΟ Ῥᾶ ΒΩΤΙ
ΟΨΙΟΥ. ΔΟΣ Η ΜΗΡ ΣΗ ΜΕΡ
ΚΑΙ ἈΦΕΣ Η ΜΗΡ ΤΑ ὉΦΘ
ΛΗΜΑ ΤΑ ΗΜΩΝ, ΩΣ ΚΑΙ
ΗΜΕΙΣ ἈΦΕΙ Η ΜΕΡ ΤΟΙΣ Ὁ
ΦΘ ΛΕΒΕΤΗΣ ΗΜΩΝ. ΚΑΙ ΜΗ
ΕΙΣ ΤΕΡΨΥΧΗΣ ΗΜΑΣ ἴσπει
ΡΕΣ ΜΟΥ. ἈΧΑΪ ΡΙΩΤΗ Η
ΜΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΟΡΜΗΡΟΥ.
ΕΙ ΤΑΥΤΑ ἘΜΕΚΟΝ ΤΟΥ ΚΑΤΑ
ΤΗ ΗΜΕΡΑ Ἰούλιου. ΕΙ ΔΟΥ ΚΕ.

Λέγομεν τὸ πάρον τῆς
 ἀρχιερατικῆς ἐθελήτου
 θείας δόξης τῶν ἁγίων
 ὁδῶν καὶ ἀρχιερατικῶν
 τῶν τοῦ μὲν ἁγίου
 πνεύματος ἐν τῷ
 ἁγίῳ πνεύματι ὅτι
 ἀσσοματῶν ἀρχιερατικῶν :

τῆς

Προφῆτα ἡ καὶ ἁγίου
 μετῆς χάριτος τῶν
 ἁγίων, ὅσοι ἁγίου
 πνεύματος ἐκ τῆς
 εὐραμφοῦ τῆς ἁγίας
 τοῦ τε χαμβάου. ὅτι γὰρ

παλιμωσ-σρρ-τρρ-βρ-αν
κοσμοκρηυτης τω μηθρσι
ηρωθεις βρ-τω φρρ εκουσιως
τη βρωμυ μωσου και η
ποχιτειω. τοιωσι κτηρ
μωω σου δωρρησα χεοθς.
αφρομοερ τηδω αμδου
τοιω τοιω βασιχρς ημωρ.
ρικασ χρηωμ αυτοις κατω
τωρ ποχεμωρ. τω συμ
μαχιαμ χρητες τηρσηρ.
οποχομειρ ηρ ης αντη τον
τρρ-σασομ: **τη ε:**

τη η δ

Ποιῶ ἀφ' αὐτοῦ καὶ θεοφθο
 ἦοιο κήρυκας· τὴν κορυ
 φὴν τῶν μαθῆται σου
 κέ· τὸν σεχάβου εἰς ἀπο
 λουσίμ τῶν ἁμαρτιῶν σου
 θάμνω παυσίμ· τοῖς πο
 μοισ γὰρ ἐκείμων καὶ τοῦ
 θάμνωτος, ἐδύξω ἵππερ
 πᾶσα ἀνοχὸν καὶ παυσίμ
 ὁμορὸς ἡμῶν σκαρτυ
 ἀκάρδια· **ε** τριτὸν δὲ μῆκος·

Εμ τοῖς μύθοις ἔλε· ἱερουργ
 ἰοῦ ἀμεδίχθης τοῦ χυῖ γὰρ
 ὅσπερ τὸ ἀνοχίον· ὡς

ρωσας· ἔθνη κας τῶ ψυ
χίω σου ὑπερχαίου σου· ἔ
σωσας τοὺς ἀδύοις κτὸ
θαλάτου· διατοῦτο ἡ γὰ
οθης οὐ μὲν φησὶς θύτης
χαριτος· τῆ παρασκεῆ.

Πύθοθεις ἐν τῷ πνεύματι· τῶ πνεύματι

Ως ἀρχαὶ τῆς φύσεως·
τῶ φύτου ἡ κτίσεως·
ἡ οἰκουμένη τῶν φέρ
σοικέ· τῶ θεοφύτου μὲν
τύρας· τῆς αὐτῶν ἡμετέρας·
ἐρείρημη βαθεῖα· τῶ ἐκ
κνησίου σου· τῶ σοχίτεια.

διατησθῆσθαι σὺν τῆρῃ σου
 ποχὺ ἔχει· **λ**όξω.

III Γαυτῶν ἄλλοι ἀμύτωσιν
 χεῖρας ψυχὰς τῶν δούλων
 σου· ἐμθαλοῦ κέσσι πομος
 οὐχ ὑπὸν φερῶμοσ ἀλλὰ
 ζῶν ἄτεχ ἄτητος· **κ** αἴνη·

II ροφασί αὐτῶν χεῖρας αὐτῶν
 ἀκατασχίσητε· μεσί τείω
 πρὸς τοῦ ποιν τῶ ἀμύτω
 θετομ· μὴ παρίδης ἀμάρ
 τῶν ὀφθῆσιν σου φωμάσ·
 ἀλλὰ τῶν ὀφθῆσιν σου φωμάσ
 εἰς τῶ βον θείων ἡμῶν·

τοῦ πνεύματος κραυγαζοῦ
τοῦ σοι· ταχίως οὐ εἰς,
πρὸς θεόν· καὶ ἀπο-
σομεῖς ἵκεσί σου ἡ πρὸς
φωτῶν ἁπάντων αἰθέτων
τιμῶν τοῦ θεοῦ· **Δ** / **Σ**

ἡ τιμωτέρα σου· **Κ** ἔχει
ἡσυχίαν, **Μ**· **Μ** ἡσυχίαν ἡ
ἡσυχίαν σου· **Μ** ἡσυχίαν ἡ

Ψυχολογήσω τὸν κέντρον σου
τι καρπὸν διασωτηρίας,
ἡ ἀρεσίαν αὐτοῦ ἐν τῷ πο-
ταμίῳ μου· ἐν τῷ κέντρον
μεθήσει τὴν ἡσυχίαν μου·

Εἰς τὸ ὄρον αὐτοῦ ἡσυχίαν ἡσυχίαν

ακοιπατωσαν τωραεις
 εσαφραθητησαν με
 βαχια ατε το ρικρ σιυ ε μοι
 και υψοσω μεν το ογο
 μα αυτου βα το αυτο
 ζεζητησατο ρικρ και ει
 ση κοισ μου και εκ ταυ
 σου του ρικρ ψω μου
 ερριπιτο με τωρα σε
 θετε τωρα αυτο ρικρ και φω
 τιθητε ε τα τωρα σε
 τωρα υρω ου μη κατα
 σχωθη ουτος ο τωρα σε
 εκεκραξε εσαφραθη

κοιτησαυτου. και εκ παυ
σων των θλιψεων αυτου,
εστω σεραυτον. παρεμβαι
χει ημελος κυκλωστων.
φοβου μερσων αυτον. και
ρυρεται αυτοις. υμω
σθε και ιδετε οτι χρηθος
οκς. μακαριος ανηρ, ος
ερωζει παυτον. φο
βηθητε τον κυριον παντες
οι φοβοι αυτου. οτι ου κεν η
υπερημαντοις φοβου με
ροι αυτον. τοιοιοι ε
παυτασων εβσει μασαμ.

οἱ δὲ ἐκλήθησαν οἱ τῶν τεσσοῦ κμ.
 οὐκ ἔχασαν τὴν θήσων τὰ
 παρ τὸς ἄρδου. δευτετέ
 κμα δ' κοισατέμ. φόβομ
 κύδιδάξω ἡμᾶς. τίς ε
 στήμας ὁ θεῶν ζωνή.
 ἄρδου ἡμέρᾳ δειρ
 ἀγαθῶς. παύσων τῶ
 ἡλῶσων σου ἀγαθῶ κακοῦ
 καὶ χείρη σου τοῦ μήχα ἡ
 σαυδοχῶν. ἔκκλιπον ἀγαθῶ
 κακοῦ. ἔσπῳ ἡσων ἄρδου.
 ἔστησων εἰρήνην καὶ δόξαν
 αὐτῶ. ὁ φθακμοί κύ

ἔσθι δὲ καὶ οἶον. ἕωπιον αὐ
τοῦ, εἰς δὲ ἔνοιμα ἑαυτῶν.

Πρόσωπον δὲ κύεσσι πο
οἰήσας κακῶν. τοῦ ὄχλο
θράσος ἐκ γῆς τὸ μνημό
σιν ἑαυτῶν. ἐκέχρη
ξάμοι δὲ καὶ οἱ καὶ ὁ κῆρ
κοῖσε ἑαυτῶν. καὶ κῆρ
σῶν τῶν ἄλλων ἑαυτῶν,
ἔρριπτο αὐτοῖς.

Επίσκι τοῖς σῶντε ἑμμέ
μοις τῆς καρδίας. καὶ τοῖς
ταπεινοῖς τῶν ἁγίων σου.
πολλὰ αἰθλίψας τῶν δὲ

και αυτην και εαυτην αυτην
 των ριψεταυτοις οκς.
 ψυχαις αυτων
 οφθαλμων αυτων εν βραχιαυτων
 ουσιν εν βησηται.
 θανατος αμαρτωλων εν
 πορνεις και οιμισουσι
 τον δεσμον των με
 λησιν αυτων. λυτρωσεται
 ψυχαις αυτων αυτου. ου
 μη των μελησιν αυτων
 παντες οι βραχιαυτοι
 εν αυτου: **Ε**ν πορνεις

ΕΙΣΕΡΧΟΜΕΘΙ ΔΕ ΕΣΤΙΝ ΤΡΑ
ΠΕΡΑΝ ΧΡΟΝΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟΟΥ

ΥΠΟΣΦΕΘΕ ΜΟΥ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΜΟΥ· ΚΑΙ ΕΥΧΟΛΗΣΩ ΤΟ ΟΜΟΛΟΓ
ΣΟΥ ΕΣΤΟΝ ΑΓΩΓΑΙ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ
ΑΓΩΓΑ ΤΟΥ ΑΓΩΓΟΣ· ΚΑΘΕ
ΚΑΤΗΡΗ ΜΕΡΑ ΕΥΧΟΛΗΣΩ
ΚΑΙ ΑΜΕΣΩ ΤΟ ΟΜΟΛΟΓ ΣΟΥ
ΕΣΤΟΝ ΑΓΩΓΑΙ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΩΓΑ
ΤΟΥ ΑΓΩΓΟΣ· ΜΕΛΑΧΕΣ ΚΑΙ
ΑΜΕ ΤΟ ΣΑΦΟΔΡΑ· ΚΑΙ ΤΗΣ
ΜΕΛΑΧΟ ΣΙΩΗΣ ΑΥΤΟΥ· ΟΥΚ ΕΦΙ
ΠΕΡΙΑΣ· ΝΕΡΕΑΙ ΚΑΙ ΝΥΡΕΑΙ
ΚΑΤΗΜΕΣΕΙΤΑΙ ΕΡΓΑΣΟΥ.

Ἐπισημασθησὶ σου ἄσπε
 βελόσι· τῷ μὲν δὲ ὁ πρε
 σβυαριτῆς δόξῃς τῆς
 ψωσῆς σου χαλῆσου
 σί· Ἐταθαυμασάσου
 ἀνηήσονται· Ἐπισημα
 σθησὶ τῶν φοβερῶν
 σου ἐροσῶν· καὶ τῷ μὲν
 χαλῆσου ἀνηήσονται·
 μὴ μὴ τῶν χαλῆ
 σῶν τῆς χρηστότητος
 σου βεραῖζονται· Ἐ
 πισημασθησὶ σου ἄσπε
 μῆσονται· οἱ κτίρμα
 καὶ ἐξήμαρτος μακρο

Θυμὸς καὶ σοχὺ ἔχεις·
χρηστὸς ἐστὶς τοῖς σύμψασσι·
καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπι-
πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ·
βοηθοῦσά σοι πάντα
ἐπὶ πάντα ἔργα σου·
ὅσοι οἱ σοὺ εὐχομένη
πᾶσαι· δόξα τῆς
βασιλείας σου ἐροῦσι·
ὅτι δυνάμει σου
κατήσονται· τοῦ ἰσορρε-
ῖσαι τοὺς ἄνθρωποι·
τῆς δυνάμει σου· ὅτι
τῆς δόξης σου μεγαλο-

οὐ φθαλμοὶ πάντων
εἰς σέβητιζοῦσι. καὶ σὺ
δίδοσ τὴν τρυφήν αὐ
τῶν ἑνὶ καρτίᾳ. ἔμοι
γεῖ σὺ τὴν χεῖρ σου. ὅ
σῳσι πάντα πάντων
ἀδοκίας. δικαιοσύνη
ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς
αὐτοῦ. καὶ ὅσιν ἐν πά
σι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
Επίσκεψάσθαι τοὺς βλαβ
λουμένους αὐτῷ. πᾶσι
τοῖς βλαβλουμένοις

αὐτοῦ ἐν ἀληθείᾳ· θελήμα
 τῶν φόβου μέμωρ αὐτοῦ
 ποιήσει· καὶ τῆς δεήσεως
 αὐτοῦ εἰσακοίσεται καὶ
 σώσει αὐτοὺς· φυλάσσει
 καὶ πάντα τοὺς ἁμαρτω-
 τὰς αὐτοῦ· καὶ πάντα
 τοὺς ἁμαρτωλοὺς ὀλο-
 θράσει· ἀνεσίμκυστή
 σεις τὸ νόμα μου· καὶ ἀλο-
 γείτω πάσα σὰρξ· τὸ
 ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ ἕς
 τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν
 αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· οὕτως·

αἰμῶν. κέελένησον κέε
λένησον. εὐλογήσον.

Κεἰς τὸν ἕτερον τοῦ θῦ, εὐλο
γήσον τὴν βράσει καὶ πο
σει τοῦ μδοῦ χορσοῦ. Ὅ
τις ἄνθρωπος εἶπαμ τότε
μὴ καὶ αἰεὶ. ἔξο τοῦ ἀγ
αμασ τοῦ ἀγώμου ἀμνή.

Καὶ μετὰ τὸ ἀριφῆσαι, ὕ
ψου μετ τῆς παρὰ φλαρ.
Καὶ τὸ φρεῖ βράσει τῆς παρ
μυτὸ ἐράλο γημέρη
δε τοῦ ἰμνησῆ μου θκοῦ.

καὶ αἱ παρθέροι μαρ
 κείνῃ χεῖρ ὁ θεὸς ἡμῶν ἐχέ
 ησομένηματ ἁμῶν:

Δόξα σοι ὁ θεὸς ἡ ἐχούσις ἡμῶν

δόξα σοι. **Δ**όξα σοι ὁ

ξυπῶν καὶ ὑψοῦ καὶ ὑψοῦ

σοῦ. καὶ ἡ καὶ αἱ καὶ

ἐν τῷ αἰῶματ τοῦ αἰ

σοῦ ἁμῶν: **Κ**εῖ ἐχέσῃ

Κεῖ ἐχέσῃ **Κ**εῖ εὐχόβησοῦ:

Εὐδοκίαν τοῦ θεοῦ ὁ θεὸς ὁ θεὸς

σοῦ καὶ τρέφωμένηματ

ἐκμερότητος ἡμῶν. ὁ θεὸς

Ἰδοὺ τρεφῶσά σοι σὰρκα,
καὶ ἡρῶ σου χεράσ καὶ ἀ-
φροσύνησ τῆσ καρδίᾱσ
ἡμῶν· ἴμασ σὺ το τε-
πᾶσ αὐτὰρ κφαρ ἔχομ
τες, περιτάλοι μενέσ
σὰμ ἔργου ἁδοῦ βρ χῶ
ἰὺ τοῦ καὶ ἡμῶν· μεθ' οὔσοι
σὺ βεῖδ' ἔλαι κρέτος·
τίμη καὶ στροσχίησ
σὺ ἄλλω σὺμῖ εἰσ τοῖσ
ἀσ ἡσ ἀμνή:

Α ἄσ ἡσ ἀμνή:
ἄσ ἡσ ἀμνή:
ἄσ ἡσ ἀμνή:
ἄσ ἡσ ἀμνή:

ὅτι ἐδοκασήμι μὲν βρο
 ματα εἰς ἄφροσύνην
 τῆς ἰσσορῆμας καὶ
 τῆς σφῆλι. Ἰμαεὺρεθῶ
 μβρῆμῶ τῶν σου ἀμ
 ρετοι καὶ μὴ ἀσχυῶ
 μενοι. Ὁ τὰ ἀποδόσης
 ἔκαστω κατὰ τὸ ἔργον
 αὐτοῦ. **Δ**ὲ καὶ ἡ

Κε ἐχένομεν. κε ἐχέ^{σομ} ἀλογη

Καὶ ἡ φωνὴ τῶν σαρκῶν, λε:

Μεταδόμομα καὶ ὄχλος

Τῆς σφῆλι τελευτῆς:

Εἰ τὰ ἀποτῆξῃ ἀρῆμῶσιν

8, 1
του πατρὸς μακαρίων
ἐξ ἡμερῶν αὐτοῦ. ἕως

II αὐτῶν ἐν τῷ θένει.

αὐτῶν ἐν τῷ θένει
ἐν τῷ θένει ὅσοι τὴν αὐτῶν
σὺν αὐτοῖς. ἕως ἄλλοτε.

III μακαρίων ἡμερῶν αὐτοῦ
αὐτῶν ἐν τῷ θένει
ἐν τῷ θένει ὅσοι τὴν αὐτῶν

ἐν τῷ θένει ὅσοι τὴν αὐτῶν
ἐν τῷ θένει ὅσοι τὴν αὐτῶν
ἐν τῷ θένει ὅσοι τὴν αὐτῶν
ἐν τῷ θένει ὅσοι τὴν αὐτῶν

ἡμέρας μαρκαίου κτος
 σφρες βαδς ὑπερῆμομ.

Σταύσην τῆς ραυτῆς βασι
 λῆας, τῆς σαῖς ἰκεσίαις
 κρατυομταυ. διό αμῦ
 μμοῦτες βοῶμεβρσοι.

Χαίρε καρί τοο μέμη ος:

ξιομέφτῆμοσ ἀχνηθῶσ μα
 καρίζειμοσετημθκομ. τημ

αειμακαρίφομ καυ παμῶ
 μομμητομ. καυ μεράτοῦ

θῦ ἡμομ:

ἡμτῆμῶτεράμ τοῦ χροῦ
 βῆμ. εβυδοξοτεράμ

αὐτῶν κρείττους τοῦ μέρους
φίμ. τῶ ἀδελφότητος
θῆχό γοι τε κοῖται τῶ ὄρ
τος θκοῦ σε μδραχῶ μεμ.

εξερχομῆοι τῆς τραπέζης,
λφ μερ οὔτος

Εχέμωρ καὶ οἱ κτίρ μωρ ὀ
κς τρ φῶ ἔδωκε τοῖς
φου μέμοις αὐτοῦ.

Φρῆ μθ ημ βσι τοῖς εἰρη
κόσμοι εἰσοῖ κομ κῆ πορα
σο μεθα. ἔγώ τε σῆ σαμοῖ
πόδεσ ημ ωῦ βυ τὰς αἰ
λαῖσοι ἰχῆμ. ἱεροισαχῆμ

οἰκοδομοῦ κ' ἔνεως ποχίς
 ἢ ἡμυχὸς ἡ αὐτῆς βασιδαυτο.
 ἐκείν' ἀμέβητα μαίφυχαι.
 φυχαι κ' μαρτυρίον
 ὡϊήλ. τοῦ βρομοχοῦν
 σαδα τῶ οἰοματικῶ.
 ὅτι ἐκείν' ἀπομαθροί
 εἰς κείν' ἀπομαθροί βασιδα
 κορδαδ. ἐρωτήσατε δὴ
 τὰ εἰς εἰρημωτην ἰχνη
 ἑσθημια τοῖς ἀπομαθροῖς
 ἰβρέσθω δὴ εἰρημωτην ἰβρέ
 μαμδου. ἑσθημια ἰβρέ
 τοῖς ἀπομαθροῖς ἀπομαθροῖς.

βρεκατωρ ἀδεχθωρ μὲ
καὶ τωρ σπλησθωρ μου.
ἔχαλοσθὴ εἰρημωτρε
σου. εμεκατωρ οἴκου εὔ
του θῦν μου. βρεζήτησθ
φραδασο. **τ**ο τρεσθωρ.

παρφλατρεας. **π**ερήμωρ
κακορ τρεσθ **τ**ησθ μέρσθ

βηρι του μερσοι χεσθ
ημουρ, οτι βρεσθσθ
μερτωρ βσθωρ σου φρι
θωρ. μη υφερησθσθ μασ
ε της βσθωρ σου βασθ

Φ ρομ τῶν πνευματικῶν καὶ ἐκ
 τῆς ἡσυχίας καὶ ἀρε
 τῶν σου οἱ ἐκζητοῦντες
 αὐτοῦ. **Δ**όξα καὶ αἰνή
 καὶ ἐξουσία καὶ ἔλεος σου

Χ εἰς τὸν οὐρανόν σου εὐχόμενοι
 τῆς βρώσεως καὶ ποσεύσεως
 τοῦ σώματός σου. ὅτι ἡ χάρις
 σου πάντα τὰ ἔργα καὶ αἰεὶ καὶ
 εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.
Εἰς δεξιῶν σου χάρις

Γ ἡμερῶν καὶ νυκτῶν σου
 τῶν ἁγίων σου. ἡ χάρις
 σου πάντα τὰ ἔργα καὶ αἰεὶ
 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

σκεῖ. ὡς ἔφησε μοῦ τοῦ παρ
τος θεοῦ ῥημητορ τε
ἡ γὰρ ἡσυχία τοῦ ἁγίου πνεύματος
ἡσυχία τῆς ἡμῶν κε ἐν τοῖς
πονημασί σου καὶ ἐν τοῖς
ἔργοις τῶν χειρῶν σου
ἡσυχία σώμεθα. ἔση
μειώθη ἔφημας το
φως τοῦ ἁγίου πνεύματος
κε. ἔδοξεν ἡσυχία
ἡσυχία τῆς καρδίας μου.
ἡσυχία σου ὅτι τοῦ οἴ
μου καὶ ἐλάου αὐτῶν
ἡσυχία ἡσυχία ῥημη
μη ὅτι τοῦ αὐτοῦ κοιμηθῆσο

μα και ἕως ὅσον· ὅτι
 συκέκαται μορας βωεχ
 ποιδικατω κισαε με:

ὄξα και η̄: ε̄ε̄χ̄ε̄υχο

μητορ: ο̄ιερ̄ᾱσ:

εθ̄η̄μορ̄ ο̄θ̄ς̄ τη̄ ᾱυτο̄υ

χ̄ε̄ῑτῑκᾱῑ φ̄ῑχᾱμ̄ῑᾱ

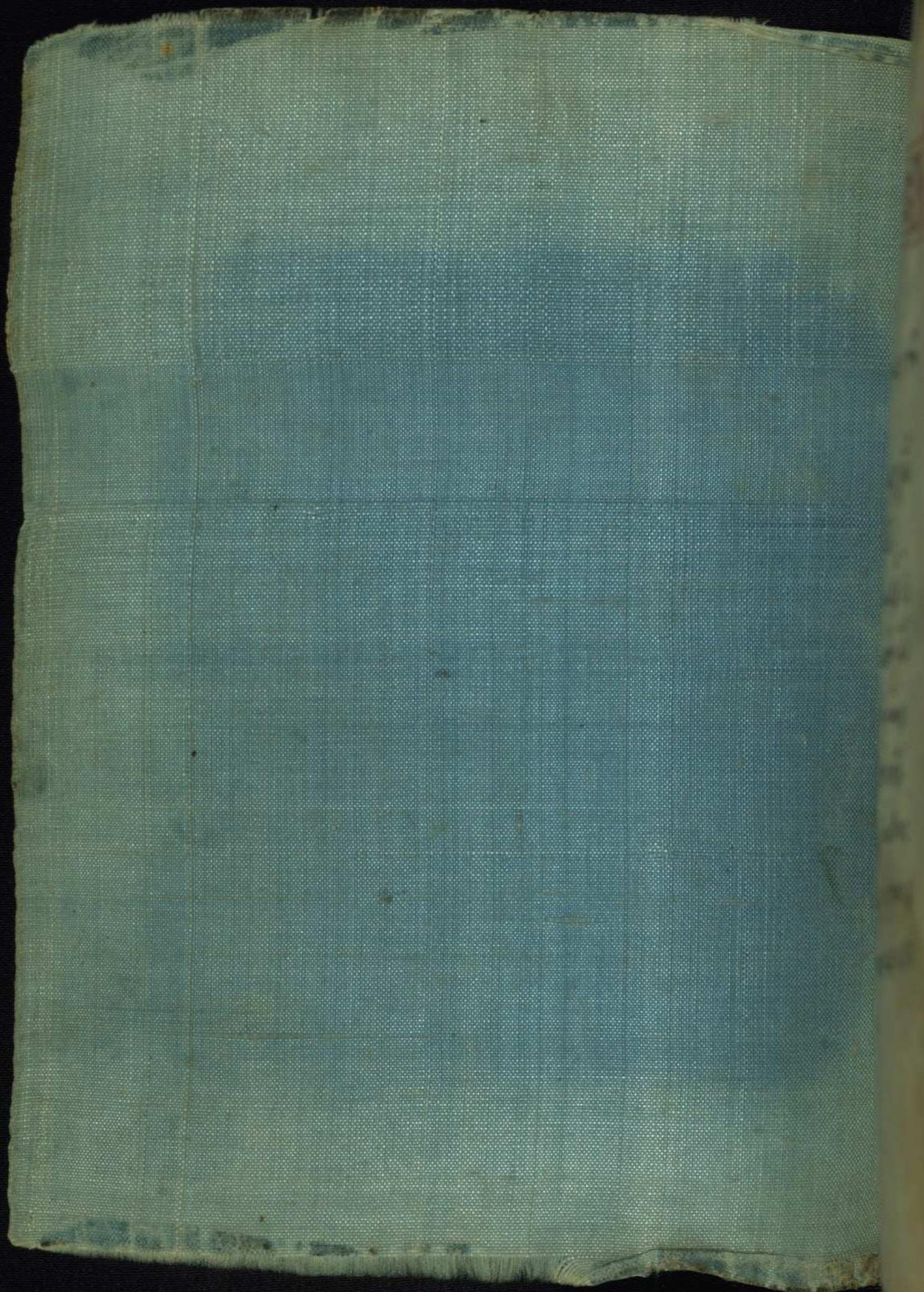
πᾱμ̄τ̄ο̄ τε̄ρ̄ω̄ῑ δ̄ᾱεῑκᾱῑ

ε̄ῑς̄ το̄ῑσ̄ ᾱγ̄ω̄ρᾱσ̄ τ̄ω̄ρ̄

ᾱγ̄ω̄ρο̄ρ̄ ᾱμ̄η̄ρ̄:

κ
αυτου εσπεριου:

Δευτε προσκνηστο μεν τω
βασιχει ημων θω:

Δευτε προσκνηστο μεν χω
τω βασιχει ημων θω:

Δευτε προσκνηστο μεν ε
προς σε σαμβρα αυτο χω
τω βασιχει και θω ημων:

Ε

υχογει η ψυχη μου σοικη
κε ο θς μου εμδραχη θης
αφοδρα. βομοχογοησιν
και εμδραχο ο αρβασε αμερε
δωσω:

ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς
ἰμάτιον ἐκτείνων τὸν
οὐρανὸν ὡς δερρῖν· ὅτε
ἰσχυρὸν ἔδειξεν ἐν τῷ
πνεύματι αὐτοῦ· ὅτι τίθεται μέθην
τῷ βασιλεὺς αὐτοῦ· ὅ
τι περὶ τῶν ἰσχυρῶν
ἰσχυρομένων· ὅτι ποιῶν
τοὺς ἰσχυροὺς αὐτοῦ ἰσχυρῶν.

ὁ τοιοῦτος τοῦ ἰσχυροῦ αὐτοῦ
ἰσχυρὸν ἔδειξεν· ὅτι μετὰ τὸν
πνεύματι αὐτοῦ ἰσχυρῶν
αὐτοῦ· οὐκ ἔστιν ἰσχυρὸς
τὸν ἰσχυρὸν τοῦ ἰσχυροῦ.

Αβυσσος ὡς ἰματίου το
 πρὸ βόχου αὐτῆς· ὅτι
 τῶν ὀρέων ἤσομα ἔ
 λειπται· ἀπὸ ὅτι τῆς
 ὡς σου φάβουται· ἀπὸ
 φωνῆς βρυμτῆς σου ἔ
 λείψουται· ἀναβαίμου
 σὶν ὄρη· καὶ καταβαίμου
 σὶ πεδία· ἕσονται ὅσοι
 ὄμειθε μεχίωσατα αὐτά·
 ὁ ἔομεθου· ὁ οὐ παρεχέ
 σεται· οὐδέ ὅτι γραφου
 σὶ καχύφαι τῶν ἡμ· ὅβρα
 πορὸ ἔχωρ· πηγαί βρ

φάρμακον. εμαμέσσο
τοῦ ὀρέου διεχάσομαι
ἔδαται. ποτίοισι παρ
ταῦθην ἰατοῦ ἄρτου.
πρὸς ὄρον τὰ ὄμνησις
διψαστοῦ. ἔσασται
ταῦτε τειματοῦ ὀμου
χρῆσται σκηρῶση. ἐκ μέ
σοι τὰ ποτῶν τῶν ὀροῦ
σι φασμένη. ποτίοισι ὀ
ρη ἐκ τῶν ἄσπερ ὀροῦ αὐτοῦ.
ἔσασται ποτῶν ἔργου
σοι χροτῶσθαι τῆν ἴν.
ὄρον τῶν ἄσπερ ὀροῦ

τοῖς κτηνεσι· σὺ δὲ ἰσχυρῶν
 τῆς θυγατρὸς σου ἀμφοτέρω.

Ποῦ δὲ φωνήσῃ· ἀρτομέκτις
 ἡσυχία καὶ οἶμος ἀφραγμῆ
 καρδίας σου ἀμφοτέρω.

Ποῦ δὲ χαρῶσιν· ἄρτοσσω
 βρέχασ· καὶ ἄρτος καρ
 διά σου φησὶ.

Χορτασθήσονται ἄνθρωποι
 τοῦ πεδίου· ἀκέραιοι τοῦ
 χιβάμου αὐτοῦ ἐφύτασαν·
 ἐκεῖ φρουθήσονται ἄνθρωποι
 σοφοί· τοῦ ἐρωδίου ἡκασ
 τὸ κίον ἡγεῖται αὐτῶν.

Θρηταυνηχατασελα
φοις. πετρα κατα
φυη τοις χροοις.
βωοι ησε σεληνη εις
καρδια οηχιοσμο
τω δωτηματο εθου
σκοτος και φουχομυε
Εματη δεχασε τα σαμ
τα ταυτη του δρυμ
σκυμοι ωρυομεροι
του αρτασα και ητη
σα παρωθω βροση
αυτοις. ημει χρονη
στηνη χθησαμ ες τα

μαρδρασ αυτομκοιτασδη
 σομτα. βεχασηκααμτος
 βωι το ερμουαυτου. και βωι
 τω εργασιαυτου, εως
 εσπερας. ως βηβαλιωθη
 τω εργασου κε τω τω ερ
 σοφια βωι ησας. βωι ηρω
 θη η η της κτισεως σου.

Αυτη η θαλασσα η μεγαλη ε
 ευριχωρος. εκει ερτασθη
 ωμου κε τιμαριθμος.
Ως μικρα κη αμφορομ.
 εκει ταχοιαδ τα πορτασ
 τη. δρακομ ουτος ο βε
 τασασ εμτασ χειμαυτω.

Π αμ' τα τερρα σε τερρα δοκω
σι· δουλω αμ' τω τερρα φημ αυ
τουμ εις ευκαρρη· δου
τος σου αυτοι συμ βροισιμ.

Α μοι ξαμ' τος σου τω χειρα
τω συμπαμ' τα ταχνη
σομ' ταχρη ποτη τοσ
απο φραγμ' τοσ δε σου τα
τερρασομ' τα ταχνησομ'.

Α μ' ταμ' εχε τοσ π' αυτων
κα' εκ χ' ψοισι· κα' εις τομ
χοιμ' αυτωμ' βωσ' φραγοισιμ.

Ε ξαμ' οτε εχε τοσ π' αυσου
κα' κ' τι σθησομ' τα· κα'

ἀμακαμίεις τὸ πρῶτον
 τῶν τῆς γῆς ἢ τῶν ἡδύων
 καὶ εἰς τοὺς ἀσώβους

Ἐφραμθήσεταί τις βουί
 τοῖς ἔργοις αὐτοῦ ὅτι βχε
 πρῶτον τῶν γῆς καὶ τῶν
 ἀσώβων τρέμειν ὁ δὲ
 πῶτον μέρος τῶν ὁρέων
 κατακίονται ἄσπαστον
 καὶ βυτῆσῶν μου ψαχῶ
 τῶν θῶν μου εἰς ἕναρχῶν
 ἡδύων θείων αὐτῶν ἡδύων ἡδύων
 Ἐγὼ δὲ ἄφραμθήσομαι
 βουί τῶν καὶ ἐκ χειρῶν
 ἀμαρτωλοῦ ἀπὸ τῆς γῆς

καὶ ἀνομοιοῦστέ μιν ἕταρ
χειρῶν αὐτοῦ· εὐχομένη ψῆ-
χη μου τὸ κῆρ· ὁ ἡλίος ἔνω-
τὴν δόξαν αὐτοῦ· ἐθου σκο-
τος καὶ ἔβη τὸ ῥῆξ· ὡς ἐ-
μδραχίωθη τὰ ἔργα σου ἐ-
πὶ τὰ ἐν σοφίᾳ ἀποίνης·

Δόξα καὶ ῥῆξ· ἀλληλοῦσα
δόξασοι ὁ θεός, τρίς ἑκατοῖς
ἐπιτασῶσιν αὐτῆ τῶν ἀποῦ ἱερέ-
ων καὶ ἀνθίστησιν ἐπιχοροῖα·

Τὸ κε ἐκέκραξεν εἰς τὸ ῥῆξ·
Κε ἐκέκραξεν ἄνωρ ὅς σε ἔφα-
νον μου· εἰσακοισοῦ μου κε·
κε ἐκέκραξεν ἄνωρ ὅς σε ἔφα-
νον μου·

καυσοῦ μου. πρὸς χεῖρας τῆς
 φωνῆς τῆς δεξιᾶς μου.
 ἐν τῷ κεκορυθμένῳ πρὸς
 σε εἰσακοῦσοῦ μου κέ :

Κ αὐτεὺθὶ ἠθήτω ἡ προσευ
 χή μου ὡς θυμίαμα ἐνώ
 πτιόμου σου. βάρους τῶν
 χειρῶν μου θυσία ἐσθρῆ
 ρη. εἰσακοῦσοῦ μου κέ :

Θ οὐκ ἐφύλακῶ τὸ σῶμα
 τί μου. καὶ θύραμ περὶ
 χῆς περὶ ταχείη μου.

Μ ἢ ἐκ χίμης τῆς καρδίας
 μου εἰς λόγῳ φωνῆς
 τοῦ πρὸ φασὶ ζεῦται προ

φάσεις βυ ἀμαρτίας.
Συνάροίς ἐργαζομένοις
τῷ ἀρομίῳ. καὶ οὐ μὴ οὖν
διαστομῆσάντων ἐκ
τῶν αὐτῶν:

Παυδεύσει με δὲ καὶ βυ ἐχέ
ει καὶ ἐχέξ με. ἔλασον
δὲ ἀμαρτοχού, μὴ χίτων
μαστο τῷ κεφαλή μου.

Οτί ἐτί καὶ ἡσυχία μου
ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν
κατεποθῆσαν. ἄμερνα
πὲρ τῶν αὐτῶν.

Ακοισοῦται τῶν ῥημάτων
ὅτι ἡ δὴ ἠθροῦν. ὡσεὶ τῶν

χος υης ερρημ βσι της
 υης διεσκορπισθη τα
 οφθαλμων παρα τομ
 ανηρ. **Ο**τι προς σε κε
 κε οι οφθαλμοι μου βσι
 σοι ηχισσα. μη αν τα
 μεχης τω ψυχω μου.
Φυλαξομαι απο καρδ
 ης σωτηρια τοι μοι. ε
 αποσκαρδαχου των
 εργαζομενων τω ανο
 μιαρ.
Ηεσοι υπαβραμ φιλχηρ
 αντων οι αμαρτωχοι.
 κατω μορας εμιν
 εως αν παρελθω.

Φορη μου σαρσικη εκεκρα
ξω. φορη μου σαρσικη ε
δενθω.

Εκχεσ βρωσ πορ αλτ τω
δενοτη μου τηρ θλιψιμ.

Εβρωσ πορ αλτουδ πορ βρω.

Εμ το εκ χει ποιμ βρε μου το
πρωμου, κατου θυμωσ
τας τειβοισ μου.

Εμοδω ταυτη η βαπορα ριμη
εκριμα πορ δαμοι.

Κατεμοσ ωδσ ταυδ ζισ και
βαε βχοσ. σου κημοσσι

Ακιμωσ κερμε:
ποχτο φυη ασε μου.

σου κέετιμ ὅ ἐκ λητῶν τῆν
ψυχῆ μου.

Ε κέε κραβα πορροσε κέε φῶτα
σου εἰν ἔχτισ μου. μερίς
μου εἰ ἐμ γη λῶν τῶν; με

Π ροσ χεσ πορροσ τῆν δένησι
ὅ τῆε ταπειμῶ θημ φῶτα.

Ρ ἴσα με ἐκ τῶν καταδίσω
κομ τῶν με. ὅ τῆε κραβα πο
θησαμ ὑπερ ἐ με.

Ε ξφραγε ἐκ φυχικῆς τῆν
ψυχῆ μου. τοῦ βρομοχογι
σαδα τῶ ὀμῶ ματῆ σου.

Ε με ὑπομεμῶσι δικάμοι.
ἕως σου αἴτα ποδοσ μοι.

Ε κβαθεσ με κέε κραβα σοι.

κε κε φακοισμ της φορμης ^{με}

Γ βηθητω τω οτατου. πορο
σχυρτα εις τω φορμη της
δενσεως μου.

Ε αμομιασ παρατηρη
ση κε κε τις υποψησεν
οτι παρασοι ο ιχασμος
εστιμ. **Ε** με κεμ του ομο
ματος σου υπο μειρασε
κε υπο μειρβη η ψυχη
μου εστωμ χορο σου. ηλ

Α ωτι σεμ η ψυχη μου βωτομ κη
ωπο φυχακης αρρδιασ ^{ησ}
μαχελμυκτος. ωπο φυκακ
αρρδιασ βωτομ κη
βωτομ κη.

Οτι παρ' αὐτῶ κ' ὡ τὸ ἔχει
 ὁ πολὺ παρ' αὐτῶ χύτρο
 σίς· καὶ αὐτὸς χύτρον σε
 τῆ τοῦ ἰηλ' ἐκ πασσῶν τοῦ
 ἀνομιῶν αὐτῶν.

Αιμείτε τοῦ κ' ἀμ' αὐτῶ
 ἔθρη' ὅσα μέσσητε αὐτῶ
 ἀμ' ἔσοι χαοί:

Οτι ἐκρυσταλλώθη τὸ βρεῖος
 αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς· ὁ ἡλ' ἡ
 θεῖα τοῦ κυμβρῆ εἰς τοῦ ἀ
 ὄρου· **Ε**ἰτω, **Ν**αχρη

Τὸ σφροσὸ τῆς ἡμέρας.

Δόξα· εἰ ἔχ' ἰδιό μ' ἔχ'.

Εἰδοῦ· **Δ**όξα καὶ ἡ, θ.

65

Φ

τὸς ἰχάρου ἡσδοξῆς.
 ἀδελφὰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν.
 ἡμῶν μακάρος ἰὺ χε.
 ἐχθὸν τες βσι τῶν ἡλίου
 δίστη. ἰδοῦτες φῶς εἰ
 ἀπεριμὸν ἡμῶν μεν
 παρὰ ἡμῶν καὶ ἡμῶν παρὰ
 ἡμῶν. ἀβίος εἰ πασὶ καὶ
 ροῖς ἡμῶν εἰ ἀγαθῶν φωνῆς
 ἀσπίας. ἡμῶν ἡμῶν ὁ
 δίδωσι δὲ ἡσδοξῆς ὁ κόσμος
 σὲ δὲ ζάει: **Ε** ἰταῖα
 παροκλήμα. **Τ** ὡσα ἡσδοξῆς
Κ εἰ βασιλῆα σὲ μ. ἀσπὲρ

πεισμένεδισατο. **Σ**π^χ

Εμεδισατοκς δυνάμην
περιεζώσατο: **Σ**π^χ

Καί γάρ εφερέσσε τω οικου
μέμηνη τις ούσα χυθήσεται:

Τη ^{πυ} ^{ζεις} **Ι**δούδη ευχολείτε
τομ κη πάντες οιδούχοικυ: **π**^χ

Ού εσώτεσ βροίκω κυ έμ αυ
λαίς οίκου θυήμορ: **τη β** ^{πυ} ^{εστ}

Κς είσακοίσε ται μου βρ τω
κεκρηβίαι μεσπορ σάυτορ:

Εμ τω βω καλεί θαι μέση
κουέμου οθς: **τη γ** ^{πυ} ^{εστ}

Το έχεός σου κέ καταδωζαι
μεσποσας τας ήμέρας της
ζωής με:

Εξελούμας ἐκ τοῦ ἁφροῦ
 μου ὁ θεός· εἰ ταχέως μὲν·

αὐταξίω σοῦ κέ τῆ ἐσσε
 ραυτῆ, ἀμαρτη τοῦ

ψυχῆ ἡμῶν·

εὐλογητός ἐκ ἐοῦ τῶν

τοῦ ἡμῶν, καὶ ἀρετοῦ

καὶ δεδοξασ μένον τοῦ ὄμο

μισου εἰς τοὺς αἰῶνας

ἀμήν· γένοιτο κέ το

ἐχέος σου ἐφ' ἡμῶν καὶ

θαυσερῆ χριστιανῶν

σοῦ· εὐλογητός ἐκ ἐοῦ

δαξοῦ μετὰ δὲ καὶ ὁματιοῦ·

ΕΥΧΟΓΗΤΟΣ ΕΙΔΕΣΘΩ
ΣΩΕΤΙΣΟΜΕΤΑΔΙΚΑΙΩ
ΜΑΤΑΣΟΥ. ΕΥΧΟΓΗΤΟΣ ΕΙ
ΦΛΕ. ΦΩΤΙΣΟΜΕΤΟΙΣΔΙ
ΚΑΙΩΜΑΣΙΣΟΥ. ΚΕΤΟΕ
ΛΕΟΣΟΥ ΕΣΤΟΡΑΦΩΜΑΙ.
ΤΑ ΕΡΓΑΤΩΡ ΧΕΙΡΩΜΟΥ.
ΜΗ ΠΑΡΙΔΗΣ. ΣΟΙ ΠΡΩΤΗ
ΑΙΜΟΣ. ΣΟΙ ΠΡΩΤΕΙΟΥΜΗ.
ΣΟΙ ΔΟΞΑ ΠΡΩΤΕΙ. ΤΩ ΠΑ
ΚΑΙ ΤΩ ΨΩ. ΚΑΙ ΤΩ ΘΛΩ ΠΡΩ
ΜΩ ΚΑΙ ΑΕΙ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΦΩ
ΜΑΣ ΤΩΡ ΑΦΩ ΜΟΡΑ ΜΕΛΩ.
ΕΙΤΩ. ΛΕΓΕ ΤΑ Δ' ΑΠΟΦΙ. ΕΠΙ

ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ ΚΑΙ ΟΙΣ ΤΟΙΣ ΤΕΛΕΧΑΙΣ

ΠΡΟΣ ΣΕ ΗΡΑΓΩΣ Ο ΟΦΘΑΛΜΟΣ
 ΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΚΟΙΛΩΣ
 ΤΩ ΟΙΩΣ ΙΔΟΥΣ Ο ΟΦΘΑΛ
 ΜΟΣ ΔΟΥΧΑΡΕΙΣ ΧΕΙΡΑΣ ΤΩΡ
 ΚΥΡΙΑΣ ΜΟΥ. ΩΣ Ο ΟΦΘ
 ΜΟΣ ΣΑΡΔΙΟΚΗΣ ΕΣ ΧΕΙΡΑΣ
 ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ ΑΥΤΗΣ, ΟΥΤΟΣ
 ΟΙ ΟΦΘΑΛΜΟΣ Η ΜΟΥ ΠΡΟΣ
 ΚΥ ΤΟ ΜΕΘΥΝΗ ΜΟΥ. ΕΩΣ ΟΥ
 ΟΙ ΚΤΕΙΡΗ ΟΥ Η ΜΑΣ. **Π**
ΕΧΕΝ ΟΥ Η ΜΑΣ ΚΕ ΕΧΕΝ ΟΥ
 Η ΜΑΣ. ΟΤΙ ΒΑΙ ΠΟΧΥ
 ΒΑΙ Η ΟΥ ΜΕΡ ΒΡΟΥ ΔΟΥ
 ΟΣ ΕΩΣ ΒΑΙ ΠΟΧΥ ΟΥ ΜΕΡ

σθη η ψυχη ημων. το ο
μειδος τοις ευθημοισι.
ση βουδρωσισ τοις υπε
ρη φαροις: **2** ο **ε** ι **ε** χ **α**.
ε ι **δ** ο **υ**, **λ** ο **ξ** ω **κ** α **ι** η **υ**, **θ**.
Η ω **α** **π** ο **κ** υ **ε** ι **ς** **τ** ο **μ** ε **δ** ο **υ** **χ** ο **μ**
σ ο **υ** **δ** ε **σ** ο **τ** α **ι**. **κ** α **τ** α **τ** ο
ρ η **μ** α **σ** ο **υ** **β** ρ **ε** ι **ρ** η **μ** η. **ο** **π** η
ε ι **δ** ο **ρ** ο **ι** **ο** **φ** θ **α** **κ** ο **ι** **μ** ο **υ**.
τ ο **σ** ο **τ** η **ρ** ο **μ** ο **υ**. **ο** **η** **τ** ο **ι**
μ α **σ** α **ς** **κ** α **τ** α **τ** ο **ρ** ο **σ** ο **τ** ο **ρ**
ω **μ** **τ** ο **ρ** **τ** ο **μ** **χ** α **σ** ο **μ**. **φ** ω **ς**
φ ε **α** **π** ο **κ** α **λ** υ **ψ** ι **μ** ε **θ** ρ **ω** **μ**.
κ α **ι** **δ** ο **ξ** α **μ** **χ** α **σ** ο **ι** **τ** ο **υ** **ι** **η** **λ** **α**
τ ε **σ** ο **μ**. **π** α **ρ** η **τ** ε **ι** α **ς**.

Ερημοῦ. ἠποχυστικῶ

της ἡμέρας. **Ν** 5, 9.

Σοφίᾳ. **Θ**οῦ ἐυχόμεν^{ος}

ἡσῆμοῦ, πᾶν το τεμῶν

ἑαί κη εἰς τοῦ αἴω τῶν

ποῦ ἰε βασιλεῦ τοῦ

παι τοῦ βασιλεῦς ἁρῶ

σοῦ. τῶν πᾶσι τῶν ἡμερῶν.

τῶν ἔθνη πᾶσι τοῦ

κόσμου εἰρήνη σοῦ. τῆν

ἡμῶν ἡμερῶν ταῦτην, καὶ

ἡσῆμοῦ τοῦ

πᾶσι τοῦ κόσμου τῶν ἡμερῶν.

ἑαδέχθω ἡσῆμοῦ, ἡσῆμοῦ

ἡσῆμοῦ τῶν ἡμερῶν.

Ἡμᾶς ἔχευτορ, ὡς ἄρα
καὶ φίλας. **Τ**ὴν τιμὴν
τῶν τοῦ χυροβίμ.
Κ αὐτῶν ἀποχρῆσις: **Ἐ**

Ε ἰδέεσθι ἀλλήλους
τὸ τεύχος, **τ**ὸν **χ**υροβίμ.
Θ κε παρθεῖτε χεῖρες χαρῆ
στομῆν μαρίου ὁ ἐσμῆ
σοῦ. εὐχομῆν βρῆ σου βρῆ
ραζι. εὐχομῆν μέρος ὁ
καρπὸς τῆς κοιχίας σου.
Ὅτι οὐαῖ ἔτεκες τοῦ ψυχῶν
ἡμῶν: **Λ**

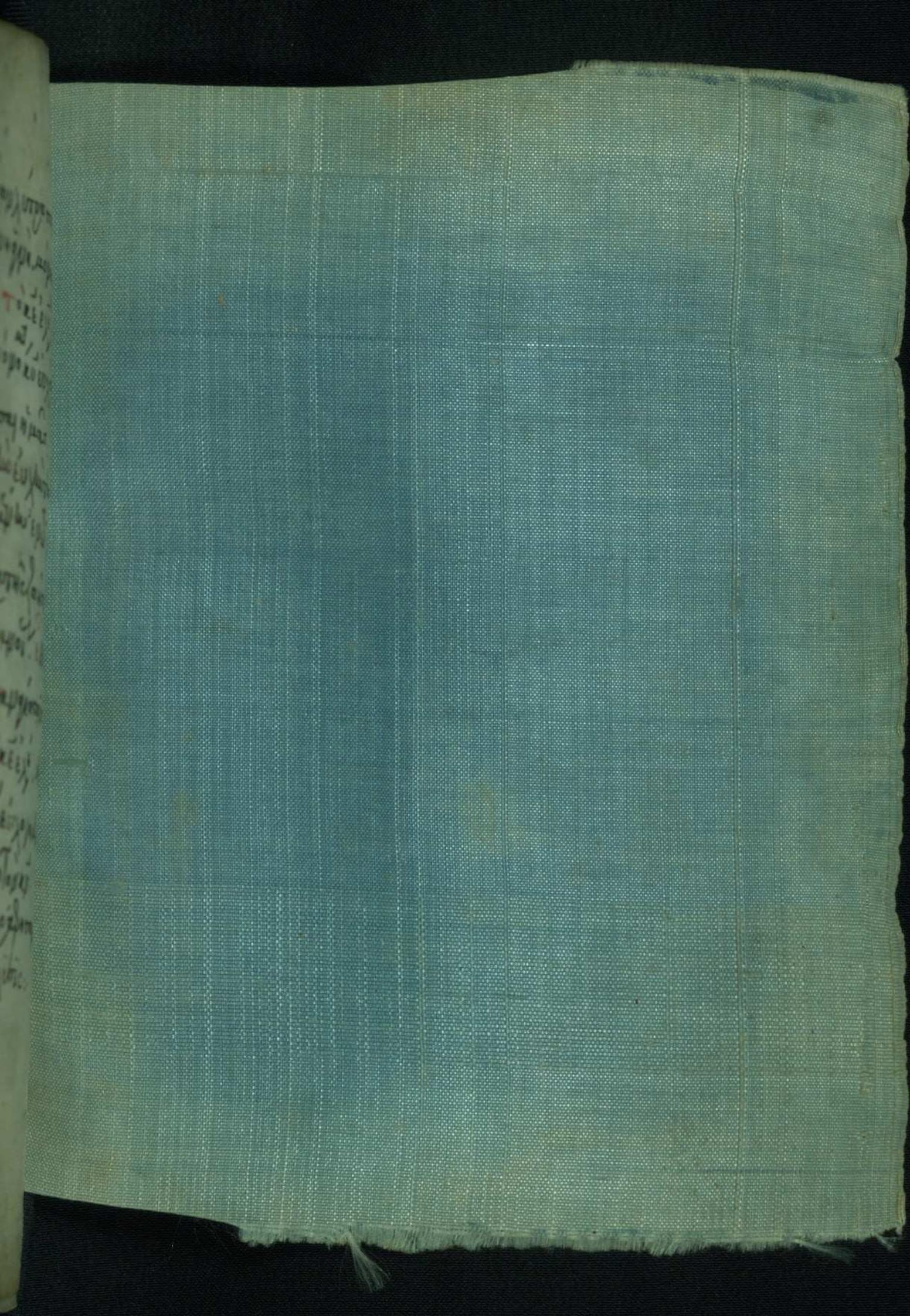
Β εἰς τὸ ἴνα τοῦ χυροβίμ
ἡμῶν μῆνθητι: ἴρα

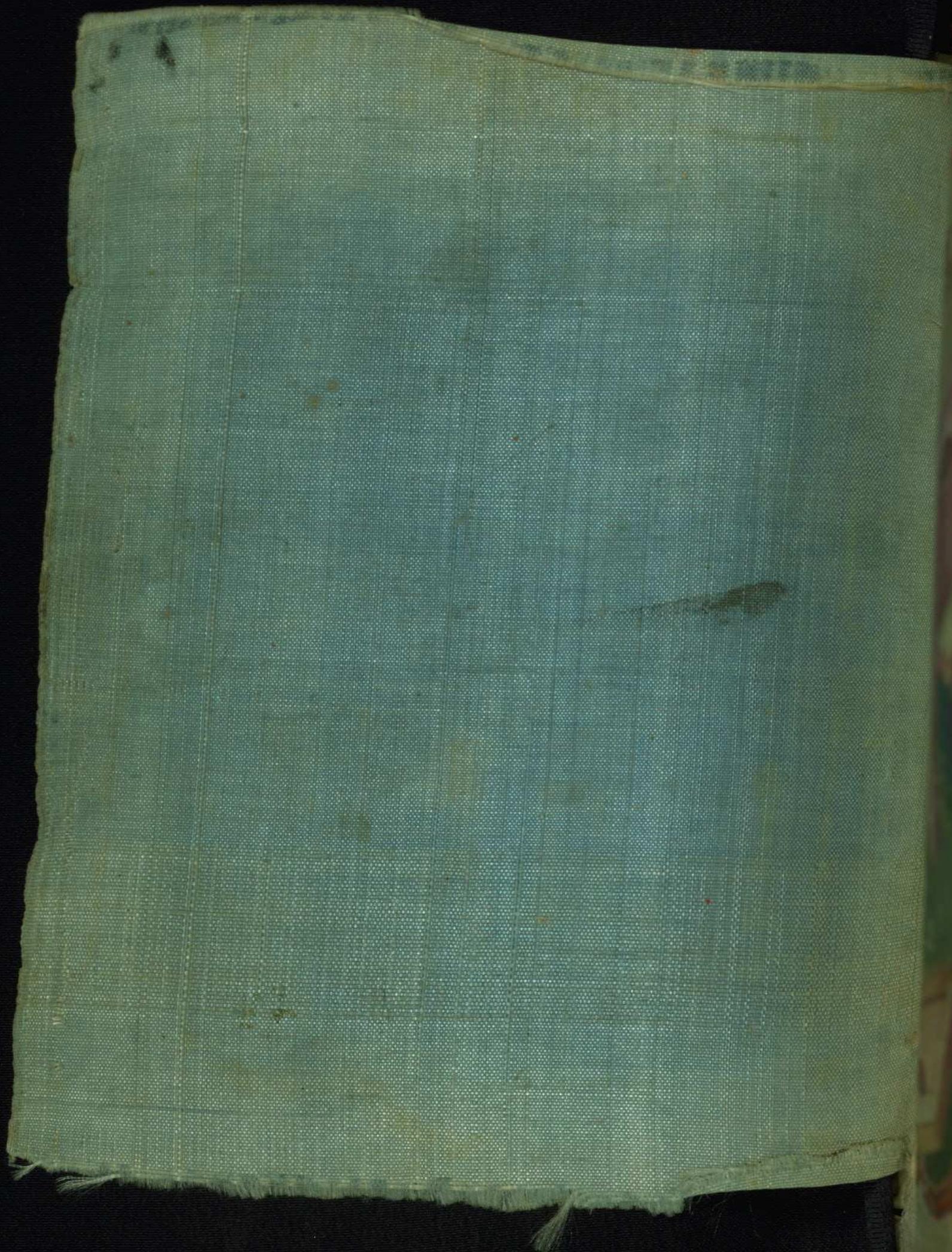
ρ' υθω μερ τοορ αμο μι
σορ ημορ σπι γαρ εδο
θη χαρις αρεσ βαβη
υπερ ημων:

Κετα σατε υπερ ημων
υλοι ασο τοχοι και υλοι
σαυτεσ ιμαρ υθω με
κιρδω σορ και θλιψωρ
υμασ γαρ θερμοισ αρεσ
φατασ αρεσ τορ αρεσ
κεκτημεθα: **α** αι ημι

Υπο τηρ σην ευαγγυμ
κατα βαρμερ θεε: τα
ημορ ικεσιασ μη σαρι
δης εν περι φασει αχ

κίμδω σου χύτροσά η
μας, μορνηρι, μορνευ
χομηρη: **Τ**ο κε εχ, μ
λοξωσιν **Ε**μοροκυευχομητ:
Οθς οι κτειρησά ημας:
Και χυμ στω ευχιστω
πορραμυλω ερωμοι.
Κε κα δε απο τα ης ζωντμ: ως
ειτα, τα μνημοι. **Ε**ιθουτ,
τροσολορ **Π**αμδαπριος.
Περ ημορ. **Τ**ο κε εχ, ιβ:
Ειη το ομοκυευχομηρορ:
Τρις. **Ε**υχομητορ κη.
Ταυτα μαρ πορ εγραψασα:
Και ημετα απο χις:

Handwritten text in a non-Latin script, possibly Arabic or Persian, located at the top of the page.

8158

Handwritten text in a non-Latin script, possibly Arabic or Persian, located on the left side of the page.

Handwritten text in a non-Latin script, possibly Arabic or Persian, located on the right side of the page.

αρχιεπισκοπῶν τῶν ἁγίων καὶ
μετὰ τοῦ εὐλογησῆσαι τοὺς ἱερεῖς

ἀρχομένους. **Δ**όξα σοι ὁ θεὸς

ἡμῶν δόξα σοι. **Β**ασίλευ

ὡσπερ. **Τ**εῖνον. **Π**ατρι

αρχαί. **Π**ερὶ ἡμῶν. **Τ**ὸ

ἔχοντες. **Τ**ὸ, **δ**άτε

αὐτοὺς κλησῶμεν. **Τ**ρίς.

ἡμῶν ἀποίαν. **Τ**ρίς.

ἡμῶν ἀποίαν. **Τ**ρίς.

κοιπέ μου ὁ θεὸς τῆς δικαιο

σύνης μου. **β**ραχίονά

πυχαιώσασθε με· οὐκ εἶ
 ρησού με καὶ εἰσακούσω
 τῆς πρὸς σέυχης μου·
 χεῖρά μου ἕως ποῦτε
 βαρῦκαρδοὶ· ἰματί
 ἤρωσάτε μάταιότητάς
 καὶ ζητεῖτε ψαῦδος·
 ἔγνωτε ὅτι ἔθαυμα
 τώσε καὶ τὸ ὄσιον αὐτοῦ·
 καὶ εἰσακούσε τὰ μου
 ἐν τῷ κρηθρῷ αἵματι
 αὐτοῦ· ὀρμίζετε καὶ
 μνησθήσεσθε· αἰεὶ
 ἔτεθον τὰς καρδίας
 ὑμῶν· ὅτι τὰς κοίτης

ἡμῶν καταμύνητε.
θύσατε θυσία καρδιο-
σπύνης, καὶ ἐχθίσατε
βοτάνην. πολλοὶ χόρτοι
τίς δὲ εἴξῃ ἡμῶν τῶν ἁ-
θῶν. ἐσημειώθη ἐφ' ἡ-
μᾶς τὸ φῶς τοῦ σπυ-
ρίτου σου κέ. ἔδωκας
ἀφροσύνην ἡμῶς τῇ
καρδίᾳ μου. ἀπόκαρ-
του σίτου οἴμου καὶ ἐ-
λάου αὐτῶν βόταν θύ-
θησαν. βρεῖρ ἡμῶν βότα
αὐτὸ καὶ μὴ θήσονται

ἔπιπροσώπου σου· ὅτι οὐκ
 καταμάρασθ' ὄψεται
 δικαιοκίσησ με·

Κ
 ἔμνη· τὸ ἄθυμῶ σου ἐχ
 ρησ με· μὴ δὲ τῆ ὀργῆ
 σου ὑπαδέσθης με· ἔχε
 ἡσού με κε ὅτι ἄσθε
 ρησ· εἰ μὴ ἰαση με κε
 ὅτι βραχὺ θη τὸ ὄφθαλ
 μόν μου βραχὺ θη
 φρόδρα· καί σου κε ἔσθ
 ὅτε· βραχὺ φορέ
 ρ' ἴσθ ὅτι μὴ ψυχὴ μου·
 σοῦ σού με βρεκεβυ τὸ ἔ

γ

λέωσ· ὅτι οὐκ ἔστιν
ἐν τῷ θαλάτῳ ὁ μνη-
μονά σου· ἐμδὲ ὡ-
σὲν, τίς βοήθησεν
ταῖς σὺν· ἐκοιτάσσω ἐμ-
τὸν ἄνεμόν μου· χόωσ
καθὲν ἐστὶν μύκτω
τὴν κήλην μου· ἐμ
ἀκροῦ μου τὴν ἄνε-
μῶν μου βρῶ· ἔσθ
ἐξ ἄνεμόν μου ὁ
φθαλμός μου· ἔσθ
ὡς ἐν τῷ πᾶσι τοῖς ἄνεμοῖς
μου· ἀπὸ τῆν ἄνεμόν

πάντες οἱ ἐργαζόμενοι
 τῷ ἄρτομαρ. ὅτι εἶση
 κοίσε ἐς τὴν φωνὴν τοῦ
 κλαυθμοῦ μου. ἢ κοίσε
 ἐς τὴν δέησέν μου.

Κ Ἐς τὴν πρῶτον μου πρῶτον
 σε δὲ βαλὼ. ἀσυχίαν θῆν
 σαμ καὶ ταραχθεῖν σαμ
 πάντες οἱ ἄθροισμοί μου.
 ἀποφρεθθεῖν σαμ. Καὶ
 κατασυχίαν θείη σαμ φῶ
 δρυδαλαχρῶ. ὕ
 ως ποτε ἐβώλησεν
 ἐς τέλος. ἕως ποτε ἀπο
 φρεθῆς τὸ πρῶτον

Υ
σου ἀγαπῶ με· εὐστίασ
θῆσομαι βουχὰς ἐν ψῦ
χῆ μου· ὁδὸν αὐτῆς καρ
δίας μου ἡμέρας ἐρυθ
τας· εὐστίασ ὅτε ὑψωθῆ
σεται ὁ ἄνεός μου ὡς με
βαίβη φορεῖ σακοὴν με
κροῦσός μου· φῶς τῶν
τοῦ ὀφθαλμοῦ μου·
μήποτε ὑπάρξω ὡς
θαύματος· μήποτε ἔστη
ὁ ἄνεός μου· ἰσχύσῃ
πρὸς αὐτοῦ· οἰθίβου
τες με ἐν χερσὶ αὐτοῦ

ἔα μοι σαχάρω. ἦν δὲ
 ἔπι τῷ ἐχέει σου ἤχη
 σα. ἡραχία σου καὶ ἡ καρ
 δια μου ἔπι τῷ στίω σου.
 ἄσσο τῷ κῶ τῷ ἀεργε
 τή σου τί με. Ἐψαχῶ
 τῷ ὀμόματι κῦ τοῦ ἕψ.
Επί βλάφορ εἰσακουσῶ
 μου κἔ ὄθς μου. φῶτι
 σου τῷ ὀφθαλμοί
 μου. μή σο τεύχομαι
 σου εἰς θάνατον. μή
 σο τε εἰς τὴν ὀχθρόσ μου.
 ἰσχυρα τῶρς αὐτόν. **Δ**

αινη. ^{αλλη} ^γ ^α ^β ^γ ^δ ^ε ^ς
ροσσεχε ηρωτηω ψυχην
μου. ο θες μου βιωσιν σε
τωσθα. μη κατασχυν
θεινεις το βαθρον. μη
δε καταβρασωτασαρμε
οι θυροί μου. και γαρ σωθη
τες οι υψομεροντες σε,
ου μη κατασχυνθωσιν.
αποχυνθητωσαρ οι αρρομοι
τες ετακρηνε. τας οδοσ
σου κερω εισουμοι. και
τας τειβοσ σου διδαξου
με. οδιντορ με βωιτην

ἀχθείᾳ σου. Καὶ ἴδω
 ξοῦ με ὅτι σου εἰς ὁ θς ὁ
 σπέρμου. Καὶ σε ἵππεμα
 μου ὀχλητῶν ἡμέραν.
 μνησθῆτι τῶν οἰκτιρ
 μου σου κεκαταχέχεν
 σου. ὅτι ἄσπο τοῦ αἵμα
 εἰσῆ. ἁμαρτίας με ὁ
 τητος μου καὶ ἡμοίας
 μου μνησθῆτι. κατὰ
 τὸ ἔχεος σου μνησθῆτι
 μου σου. ἐρεκβυτῆς χρῆ
 φότητος σου κε. χρῆ
 εἰσθῆς ὀκς. Διά τούτο

μομοθῆ καὶ μαρτάρου
τασβυόδα. ὀδημῶσι
πορδεῖς βυκρῶσι. διδα
ξῆ πορδεῖς ὀδοῖσ' αὐτοῦ.
ἀσπαῖ ὀδοῖκῦ, ἔχρος
καὶ ἀχῆθῶ. τοῖς ἐκζη
τοῖσι τῶ δαθῆ κῆσ' αὐτοῦ.
Ἐμαρτυρῶ αὐτοῦ ἔ
μεκβυ τοῦ ὀροματοσ σου
κε. καὶ ἰχάσθη τῆσ
μαρτιαμουσ ὀχῆσ γαρ
εσῆ. τίς ἐσῆ γὰρ ὀσοφο
βούκῆσ τὸ κῆ. μομο
θε τῆσ αὐτῶ βυόδα η.

ἤρχισατο· ἡ ψυχὴ αὐτοῦ
 ἐν ἄρδοις αὐχισθῆσεται·
 ἐπὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρο
 νομήσει ἡνὺ· κραταίω
 μακς τοῦ φόβου κυρίου
 αὐτοῦ· καὶ ἡ δαδὴ κη αὐ
 τοῦ δὴ χόσει αὐτοῖς· οἱ ὄ
 φθαλμοὶ μου δαδασαμτος
 πρὸς τὸν κῆρ· ὅτι αὐτὸς
 ἐκπέσει ἐκ τρυφῆς τοῦ
 σπέρματος· βῶσι βλάφορι
 βῶσι με καὶ ἐχέη σπέρμα,
 ὅτι μοι οὐβρὴς καὶ πῶ
 χος ἐμὸς· ἀθχίψας

τῆς καρδίας μου ἐπέ-
θῆθησαν. ἐκ τῶν ἀμυ-
κῶν μου ἐξήραγέ με. ἴδε
τὴν ταπεινωσίν μου
καὶ τὸ κῶπον μου καὶ
ἀφέσθαι πάσαις τὰς ἡμέ-
ραις μου. ἴδε τοὺς ἐχθροὺς
μου ὅτι ἐπέθῆθησαν.
καὶ μίσος ἀδικοῦ ἐμί-
σησάν με. φύλαξον τὴν
ψυχὴν μου καὶ ῥύσασθαι με.
μη κατασχίω θῆνη ὅτι
ἤχησάν σου ἐπὶ σέ. ἀκακοὶ
καὶ ἀθεοὶ ἐκοχῶσάν τοι.
ὅτι ἔπλεθον ἡμέρας σου κύριε

Χυτρουσαι ο θς τομινχε ουρ
 πασων των θχι ψεωραυτ :

τωι σοι κε η χι τωι σα μη και

τα σχιω θει η ρεις το ρα σω

μαι. εμ τη δικαιο σινη σου

ρυσαι με και βζεχουμαι.

εχιρον πορς με το οιο σου.

τα χιω ομ του βζεχουμαι με.

υβρου μοι εις θη υπερ ασι

στω. εις οικον καταφυ

γης του σωσαι με. οτι κρα

τα σω μαμου και κατα

φυγη μου εις. και βρεκερ

του ονοματος σου οδωγη

σεις με καὶ διαδράψας με.
Ἰδέσθε με ἐκ τῆς ἁγίας τοῦ
τῆς ἡσέ κρυψάμε. ὅτι
σὺ εἶ οὐ πέρασπῆς μου
κε. εἰς χεῖρας σου παραθή
σομαι τὸ πῦρ μου. ἐχύτρο
σομαι κεὸ θς τῆς ἀληθείας.
ἐμίσησας τοὺς διαφύλα
στον τὰς μαλαγὸτητας
διαβρῆς. φῶδε βῶι τῶ
κῶν ἡπίσσω, γαλλίασομαι
ἑδρα φραμθῆσομαι βῶι τῶ
ἐλέγσου. ὅτι βῶιδες ἐ
πῶ τῶ τῶ πείρω σῆρ μου.

Ἐποίησας κτῶν ἀγγέλων
 τὴν ψυχῶν μου. καὶ οὐ σὺ
 με κήσασ με εἰς χεῖρας
 ἄδου. ἔφησας ἐν εὐρύ
 χωρῶ τοῦ ποταμοῦ μου.
 ἔχεν τὸν με κέ ὅτι θλί
 βουμαι. ἔφραχθη αὐτὸ
 ἐν θυμῷ ὁ ὄφθαλμός μου
 ἢ ψυχῆ μου καὶ ἢ γαστήρ
 μου ὅτι ὄρεχί περ. ἐν ὄ
 λω ἢ ἔσση μου. καὶ τοῦ
 ἔτη μου ἐν τερφμοῖς. ἢ
 ἀδερν σερβρ. ἔφραχθη
 ἢ ἰσχύ μου. ἔφραχθη

ἔταρα χθνοσιν. παρὰ
παρτάς τοῦ θυροῦ με
βρῆθη ῥομείδος. καὶ τοῖς
πίτοσι μοι φόδον, καὶ
φόβος τοῖς ἰσοτοῖς μου.
Θιθεοροῦντες με ῥα ἔφυ
γοῦν ἄπο μου. ἔπειθ' ἴδω
ὡσεὶ με κρῦσ' ἄπο καρδίας
βρῆθη ῥομείδος ἰσοτοῖς ἀπο
χασός. ὅτι ἠκούσα φόρον
πολλῶν παροικῶντων
κύκλῳ θύμῃ. ἐν τῷ βῆσι σιωπῶ
χθῆρα αὐτοῖς ἀμαβῶσιν

με τοῦ χερσὶν τῆς ψυχῆς
μου ἐβουλόσαμτο· ἦ
Δε βωί σοι κενή ἦσται.

Εἰ ποῦ σου εἰ ὁ θεὸς μου· ἐμταῖς
χερσὶ σου οἱ κήρυκοί μου.
ῤῥοσά με ἐκ χειρὸς ἄθροον
μου· καὶ ἐκ τῶν καταδύ-
ωκόντων με· βωί φάγοι
τὸ σπέρμα σου βωί
τὸν δούλον σου· σῶσον με
ἐκ τῶν ἐχθρῶν σου· κέμη κα-
τασχίω θείην ὅτι βωί κα-
λεσάμω σε· ἀποσχίω θείησάν
ἐσε βῆς καὶ κατασχίω θείη

σαφείς αἰδου· ἀλαλαγὸν ἡ
θῆ· τὸ ταχὺ τὸ δόξια·
τὰ λαλοῦνται κατὰ τοῦ δι
καίου ἀγομῆ ἀβνύ· τὸ φηφω
ρίω καὶ βουδρῶσει·
ω· σποχὺτὸ πλῆθος τῆς χρη
φότητος σου κε· ἡς ἐκρύ
ψας τοῖς φροβουμένοις
σε· βρειγῶσαι τοῖς ἐπι
λοισίμβασί σοι· βραβύτιον
τῶν ἡσῶν τῶν ἁσῶν· κατὰ
κρύψας αὐτοῖς βραβύτιον
φωτοῦ πρῶτον σου
ἀπὸ ταραχῆς ἡσῶν σκῶσαι

σεις αὐτοῖς· βυσσὶν δὲ
 πῶς ἀπὸ τῆς χόρας ἠδὲ
 ὑλοῦντος κς ὅτι ἔθαυ
 μαζοσέ το ἔχεος αὐτοῦ.
 βυσσὶν δὲ περὶ οὐχίς· ἦ
 δὲ εἰ πῶς βυσσὶν ἐκφασει
 μου, ἀπὸ ἑρριμμάδ' πῶ
 πρὸσσω πῶστω μὲ ὄφθαλ
 μάσου. Διὰ τοῦτο ἔσθ
 κοίτας τῆς φωνῆς τῆς δὲ
 σεός μου ἐμὲ ὡς κεκρη
 γαί με πρὸς σέ· ἔρωσῆσθ
 τε τὸν κῆρ πῶστω τες οἱ ὅστω
 αὐτοῦ· ὅτι ἀχθείας κς ἔσθ

τείκε· καὶ ἀνταποδίδο
σὶ τοῖς πλεῖστοις ποιούσιν
ὑπερῆ φανίαν· ἀνδρίζε
σθε καὶ κραταγούσθω ἡ καρ
διά μου· πάντες οἱ
ἐχθροί μου· ἐπιβήτω
κατακώμ ἐν βοήθειᾳ
τοῦ ὑψίστου·
ἐν σκέπῃ τοῦ θύου καὶ
τοῦ οὐρανοῦ αὐχί
θήσεται· ἐρεῖ αὐτο
κτὸ ἀπὸ τῆς σφύρας
μου εἰ καὶ καταφυγῆ
ὄθς μου ἐχθροὶ ἐπιβήτω.

Ο

τὸ αὐτὸ ἔρωτα σε φωνή
 ἀσθενῶν καὶ ἀπο
 λυτῶν ἀρχαῶν ἐν τοῖς
 μετὰ φρονήσις αὐτοῦ ἐπι
 στήσισι σοι. καὶ ἵππο
 τῶν ῥυμῶν αὐτοῦ ἐχθίεις.
 ὅτι καὶ κώσσει σε ἡ ἀκ
 θεία αὐτοῦ. οὐ φοβηθή
 σι ἀπὸ φόβου ῥυμῶν.
 ἀπὸ βέλου καὶ ἀπὸ μέ
 ἡμέρας. ἀπὸ ἰσχυροῦ
 βυσσοῦ τε ἀπὸ ῥαρυμῶν
 ἀπὸ σὺμψάματος καὶ
 ἀπὸ μορίου μεσημβρίου

πρὸς τὰ ἐκ τοῦ κλίτου
σου χιλίας· καὶ μυριάς ἐκ
δύω σου· πρὸς σέ δε
ἰκέσθαι· πλὴν τοῖς ὀφ
θαλμοῖς σου κατανοήσας·
ἔαυτά σοι δὸς ἡμῶν τοῦ
χρῆσθαι· ὅτι σὺ κεν ἐχ
ώρισται μου· τὸ μῦθον ἔθου
καταφύλω σου· οὐ πρὸς
σε χάσεται πρὸς σέ καὶ
καὶ· ἔμαθι γὰρ οὐκ ἔμει
νεν ὡς κηρύματα σου·
ὅτι τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ ἐν
τελείται πρὸς σου· τοῦ

Διάφρασσαί σε βρ παλ
 σαις τῆς ὁδοῦ σου βρ π
 χειρῶν ἄρρωσίσε μή πο
 τε πρὸς κόψης πρὸς χί
 θομ τὸν ποταμὸν σου βρ π
 ἀσπίδα καὶ βασιχίσκομ
 βρ βήση καὶ καταπαι
 τήσεις χέουτα καὶ δρυ
 κομ τὰ ὅτι βρ π με ἤ χ π
 σε καὶ ῥύσομαι αὐτὸν σε
 πασο αὐτὸν ὅτι ἔγωγο τὸ ὄ
 μομάμου κε κρῶ βρ π
 πρὸς με καὶ βρ π κοίσομαι
 αὐτὸν με αὐτοῦ ἔμι ἐμ χί
 ψε.

Βεχούμα αὐτοῦ καὶ δο
ξασο αὐτοῦ μακροῦ τη
τῆν μερῶν ἐμπαχνοῦ αὐτοῦ.
καὶ δεῖξο αὐτῷ τὸ σῶμα
αὐτοῦ καὶ ἀλλή γ' ἐμπαχνοῦ
εἰθούτος ἀρχὴν ἀμπαχνοῦ
ἐμερὶ ἐκείνου γι, μεβροί α:
Μεθνημορῶθς ἡ ὡτε ἔθρη
ζητῆσατε ὅτι μεθνημορῶθς:
Επακοῦσατε ἕως ἐσχατοῦ
τῆς γῆς. Ὅτι μεθνημορῶθς:
Ισχυρότερος ἡ τῆσατε. Ὅτι
μεθνημορῶθς:
Εμπαχνοῦ παχίρ ἰσχυρότερος

καλίην τὴν θήσασθε.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ θεός.

Καὶ ἡ ἄρβουχὴ ἡ βουχάση
καὶ δε, διασπεδάση ἕς ὅτι με:

Καὶ λόγον ἔσχησθητε,
οὐ μὴ ἐμμείρη βρῦ μῦρ ὅτι

Τοῦδε φόβου ἡμῶν, οὐ μὴ
φοβηθῶμεν, οὐδ' οὐ μὴ τα
ραχθῶμεν. Ὅτι μεθ' ἡμῶν:

Κυ δε τοῦ θρῦ αὐτοῦ γλάσαστε
ἑαυτοῦ ἑσση μῦρ φόβος.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ θεός: ὡς

Καὶ ἐσση ἑσση τοῦ ποιοῦ
ὡς ἑσση μοι ἑσση μοι ὅτι

Καὶ ἑσση ποιοῦ ἑσση μοι ἑσση

τοῦ καὶ σὺ θῆσομαι δάσ
τοῦ. **Ο** τί με θῆσομαι ὁ
δοῦξο καὶ τὰ σπυδαῖά
μοι ἔδοκμο ὁ θς. **Ο** τί με θῆ
Μλαοὶ πορρομεροσερ
σκοτεῖ εἶδε φως με **Ο** τί
Ο καλοὶ κοῦτες ἐν χώρα
καὶ σκίασάντων, φως
λάμπει ἐφῆμας. **Ο** τί με θῆ
Ο τί σπυδαίου ἐβρῆθη ἡμῖν
ῥος καὶ ἐδόθη ἡμῖν. **Ο** τί με
Ο ἡ ἀρχὴ ἐβρῆθη βωὶ τοῦ
μου αὐτοῦ. **Ο** τί με θῆσομαι
καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ ὑκέτι
ἴδω. **Ο** τί με θῆσομαι ὁ θς.

Καὶ καλεῖται το ὄνομα αὐτ
μαρχης βουχης ἰβρις ὅτι:

Θαυματος σου βουχος ὅς ἴ
σχυρος: ὅτι μεθ' ἡμαρ ὅς:

Εξουσία της ἀρχῆς εἰρημ: ὅτι
πῆρ τοῦ μελλοῦτος αἰῶνος ὅτι

Μεθ' ἡμαρ ὅς ἰσώτ' ἔθνη ἔ
ἡτῆσθε. ὅτι μεθ' ἡμαρ ὅς:

Εκείτη. εἰπατ' ἡχος ὅς:

Πῆρ ἡμέρα ἀδελφῶν, ἀχρῆ
φῶσε κέ. πῆρ ἔσσερα αἰ
τοῦ μα. σὺ τῆρ ὕε τῆρ ἀμε

σῶ βουχομ. παρασχομοι
σῆρ καὶ σῶσομμε:

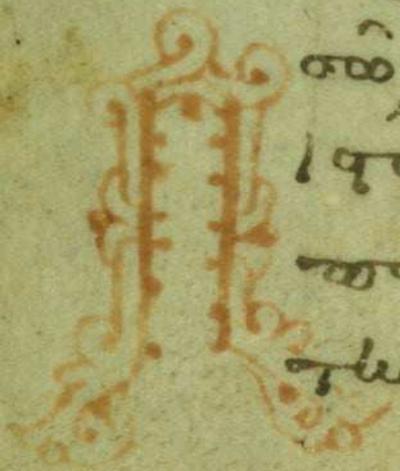
Τῆς ἡμέρας παρβλθωὶ δὲ
ξολογῶσσι δέσποτα. τῆς
ἑσπεράμας τοῦ μασιγῆ
μυκτὶ ἀσκαρδαχίφου. πα
ράσχοι μοισὴρ καὶ σῶσοι με:

Τῆς ἡμέρας λαβασ, ἕμο
χογῶσσι φε. τῆς ἑσπεράμα
αὐτοῦ μασιγῆ τῆς μυκτὶ
αμαρτητοῦ. παράσχοι
μοισὴρ καὶ σῶσοι με:

Η ἀσώματος φύσις τῶν χε
ρρυνίμ. ἀσῆν τοισε
ἕμοισι δοξογοεῖ. ὅραστε
ρῖμα ζῶα τῶσε ραφίμ.

ταῖς ἀποστολαῖς φωναῖς
 σὲ ὑπερῖφοι. τοῦ ἡλέου
 δὲ πάσαι ἀγαθῆσαι. τε
 σῆλοις σε ἀμασιν ἀφῆ
 μεῖ. πρὸ γὰρ πάντων ὑ
 παρχεῖς ὁ ὡμῶν. ὁ σὺ δὲ
 μαρχὸν ἔχεις τὸν σὺν ἡοῦ.
 ὁ ἴσο τι μὲν φέρων πᾶσι
 ζῶντι. ἡς τελέαδος δεικνύ
 εις τὸ ἀμερες.
Π αμνησάσθαι θέμεν ἡρθῶ.
 οἱ τοῦ λόγου αὐτοῦ πᾶσι καὶ
 ὑποουρῶν. πρὸ φητῶν
 καὶ μαρτύρων πάντες
 χοροί.

ὡς ἀδελφοὶ ἀγαπᾶτε τὴν
ζωὴν ὑπὲρ πάντων τῶν
βάσαντε ἐκ τέρους· ὅτι
πάντες ὑπάρχοντες ἐν
δειροῖς· ἰμῶν χαμηλοῦ
θεῖς τοῦ πορνῆρου, τῶν
μέλων βοήσων μερτῶ
ωδῆν· ἀγίε· ἄγε· ἀγίε
τεῖσθε κε ἐχένητο καὶ
σὺ σορῆμας.

ἰσάσθεις ἐμῆν πρῶτον
παντοκράτορα· ποιη
τῶν οὐρῶν καὶ γῆς· ὅρα

τῶν τε πατρῶν ἑαυ
 ρῶν καὶ εἰς βίβλιν
 χριστοῦ τοῦ θυτοῦ μο
 νογενῆ τοῦ ἐκ τοῦ πατρὸς
 γεννηθέντα παρὰ
 τῶν πατέρων
 φῶς ἐκ φώτος θῆσιν
 θίμον ἐκ θῆσιν θιμου
 γεννηθέντα οὐσὶν θῆ
 τα ὁμοσίον τῷ πατρί
 διούσαν τὰ ἄβυσσος
 τῶν δὲ ἡμῶν τοῖς ἀλλοῖς
 ἑδαιτῶν ἡμῶν ἄρσεν
 κατεχθόντων ἐκ τῶν

οὐρανὸν καὶ σαρκαθεύται
ἐκ τῆς γῆς καὶ μαρ^α
τῆς παρθένου καὶ βραμ
θροῦ τῆς σαυ^α τῶν. ἄρ^α θ^α
ταῖς ὑπερῆμοις ὑπο
πορτίου σιχαίου. καὶ
παθούται καὶ ταφύται.
καὶ ἀναστῆται τῆ τρίτη
ἡμέρᾳ κατὰ τὰς γραφὰς
καὶ ἀμβρόσιον τὰς τοῖς
οὐρανοῖς καὶ καθεζόμενον
ἐκ δεξιῶν τοῦ πατρὸς καὶ
σὺν ἡμέρᾳ ἔμβρομ^α
δοξῆς, κέλευσόντας ὅ

ἡε κροῖσ. οὐτῆς βασιχθας,
οὐκ' ἔφα τέχος.

Καί εἰς τὸ πρῶτον τὸ
κύριον. τὸ ζῶσ ποιῶν.
τὸ ἐκ τοῦ πρῶτος ἐκ πορὰ
μῦθον. τὸ σὺν τῶν καὶ ἄλλων
συντοροσκῶν μέθον καὶ
σὺν δοξαζομῦθον. τὸ λαχῆ
σαρδιατῶν τῶν φητῶν.
εἰς μίαν ἕλαν. καθοχικῆν
καὶ ἀποφοχικῆν ἐκ κησῶν.
Ὁμοχοτῶν βίωσις μα.
ἕς ἀφροσιμαρτίων. πορο.
δοκῶ ἀφροσιμαρτίων.

και (σση) του μελλοντος
αγιου πνευματος. και τα φρονιμα

Π αγγελια δε απομαθητε. τωρες
βαλε υπερ ημων τον αιμα
του λαου: εκ δευτερου:

Π ασα αιουγια διωαμεις
του ανω και του κατω και αρ
χητων. τωρες βαρυντε

Α υπερ ημων τον αιμα του
αγιου πνευματος τω φηται
και τω δευτερο με και βαρυντε
εαυτου κυ ημων εν χυ. τω
βαλε υπερ ημων τον αιμα
Α γιοι ενδοξοι αποστοχοι.

ορθοφνηται και μαρτυρες

εσμεντες οι υιοι. ορθο

βαλατε υπερ ημων των.

Οσιοι και θεοφοροι ορθο

ημων. ποιμνες και δι

δασκαχοι της οικουμνης.

ορθοβαλατε υπερ ημων

των αμαρτωλων.

Ημνηστητος εσκαταχνητος.

θειαι δυναμεις του τιμιου

εξουσιοποιου φρου. μηδ

καταχίτωνς ημων τοις α

μαρτωχοις τα εχεν σου.

Οθει εχουθητη ημων τοις

αμαρτωχοις κα εχεν του

ημων. **ε**κτα.

α
Τεσσάρων παση τελευ
πέρημορ. και τρυ με

Φωτισορ τοιο οφθαλμοσ
χε οθς μη ποτε τρωσ
εις θαυατορ μη ποτε ε
ποη οφθροσ με ισχυσα
πορσ αυτορ. **Δ**οξα:

Αμτιχη πορ της ψυχης
μου βροου οθς οτι μεσορ
διαβαίμορ παρ δαυτα
μορ, ρυσαι με βροου,
και σοσορ με φραδε οσφι
χαμθροσ ποσ: και ρω: **Δ**ω
τιου κρο μερ παρρησι

Διάτασσο χαί ημωρ αμρ
 τη ματω· συτορ εκ σου
 υβρμη θβρ τα, δυωωωησση
 θεε παρ θβρε· ποχα ος
 γαρ ισχυειδε ησισ μρσ αρ
 αμερειαν δεσπο του μη
 παριδης αμρτα χωρικε
 σιατη παμσεμμος· οτι
 εχεν μαρ εφικα σο ζειν
 δυωαμερος, ο κα παθηνος
 υπερ ημωρ καταδζαμεν:

κε εχ... ετη...

Π

ωυαορ ατωρ εθρωμμου
 το α...

8
καὶ τῆς ἀρχίας σαρκὸς καὶ
τὸ αὐτομορφῶσθε ὁ παλαιός
με· διὸ ἔσχεῖρας σου παρὰ
τίθημι τὸ πρῶτον μου· σκέ
πασοῦ με πτέρυξι τῆς
σῆς χάριτος· ἱραμὴ ὕ
πνοσσο εἰς θαλάσῳ καὶ
τοῖσ μοεροῖσ ὀφθαλμοῖσ
μου φωτισοῦ με τῆ τρυ
φή τοῦ θείου λόγου σου·
καὶ διὰ χεῖρ ῥῦ με ἐν καρῶ
ἀθῶν· πρὸς σὺ δόξο^{λος}
μίαν ὡς μόμος χάριτος σφίχα^{λος}.

σφοδρῶς ἢ κρείσσις σου κε.
 τῶν ἔργων παριστάμεν.
 τῶν ἁγίων εἰσφορῶν.
 τῶν βίβλων ἀμεσογμε
 ῶν. τῶν ἐργῶν ἐράμου
 ἡμῶν. τῶν χορῶν μου
 ἔβραζομεν. ποῖα
 κρείσσις ἐστὶν ἐμοὶ ὡς ἴλη
 φθέρτι βράμαρ τίαις.
 τίς μου τὴν φλόγα κατα
 σβέσει. τίς μου τὸ σκότος
 καταχαμῆς. εἰ μή σὺ κε
 ἐχέσεις με ὡς φίλος.
 ἀχρῦ ἀμοιβῆς ὅθι ὡς

ποτε τῆν ἡσυχίαν τῆς ἀμαρ
τοχῆς· καὶ ἀβίωσον με ἐν
βράχῃ τοῦ ποταμοῦ σου· τ
εμε ἐκ τοῦ βυθού τῆς πηλ
μῆς ἐχάδρυσά μου· καὶ
μύρρα ἄσπασσον ἐν
φέρων βίον καὶ δαυρῶν· ἐν
μυσταίοις μοι κτίθηται.
Ἰμαδίον ὡς κέντρο τῆς εὐκταί
ας φωνῆς σου· ἡ κρίσις
σε σοκέσε· ποταμοὶ εἰς
εἰρήμην·

ἡ κατὰ στήθην τὸν ἄνεμον
τοῦ ποταμοῦ σου ἄνεμον ὁ θῆσόν μου.

τὴν πρῶτην ἡμέραν σου κε
 κτη μένος παραχρῆτε
 οὐ φοβήθησάν με κατὰ
 διόξω τοῦ ἔθρου μου
 ἔστρωσάν με μορῶν
 ἀπὸ τῆς μέρας τῆς θώρα
 κατὴν σκώπῳ σου κατὰ
 τὴν τοῦ δῶα μου βοήθη
 ἄσου κατὰ τὴν ἀνομο
 σοι δεσποῖναι σὺ σὺ με
 τὰς πρῶτες βῆμας σου. Ἐ
 ἀπὸ τῆς σὺ με ἐκ ζοφῶ
 δοῦ τῶν οὐρανῶν σὺ με
 λοῖαν δὴ ἀμεί τῶν Κόου

σαρκωθῆντος χυ: **ΕΕ**
λεητορ. **μ** **κ** αη δ χη:

Κ

Εκεορυσάμενος ημας
απο παρτος βεχουα πε
ταομερου ημερας, ρισα
ημας και απο παρτος
παρτατος βροσκο τειδου
πορδου βου. παρδε
ζαθωτα με περηνω. Τα
τωμ χη ρου ημομ βσαρ
σεις. καταζωσομ δε ημ
ετομ κτεριμου ταδου
διδου ημ επειρα φοισ και
κομ. εχυτροσα ημας

ἀπο πάσης ταραχῆς
 καὶ δειχίας τῆς ἐκ τοῦ
 Δαβόχου ἡμῶν τῶν
 νομῆν· χάρισται τῆς
 ψυχῆς ἡμῶν κατὰ μῦξιν·
 ἐν τοῖς μυσταῖς ἡμῶν με
 ρίμην· τῆς βυτῆς φove
 ρα καὶ δὲ καὶ αὐτοῦ κείσε ἴζε
 τάσεος· καὶ τῆς οὐκ
 τοῦ φόβου πτασσερ κατ
 ἡμῶν· ἐν ἐκροσσοῦται
 μέχ ἡμῶν ταῦτα τῆς γῆς·
 ἴρα καὶ βυτῆς καὶ τῶν οὐ
 κῆ οὐχί αὐτῶν ἀδρῆ μὲν βα

τῆθεωρίᾳ τῶν κριμάτων σου
ἀπό τῆς σωματικῆς καὶ
σαρκίαντασίου ἀπαρβωμῆ
ἐβασίθυμια μὲν χαβεραμ.
Διαμάτῃ σου δὲ ἡμαῖ ἐμτῶ
καρῶ τῆς προσευχῆς ἐστὶν
ρίγμῃ σου ἐμτῆ πῆσει.
Ἐπὶ τὸν κόπον τὰς βῆτοίς
παρρησίμασί σου. Ἄδο
κία καὶ ἄραδότητι τοῦ μο
μοβροῦ σου ἡοῦ μεθού εὐ
χοῦντος εἰς τὴν πῆσει
ἐστὶν καὶ ἄραδότητι σου
πῆσι. μὴ ἐστὶν ἐστὶν ἄραδότητι σου.

ΔΕΙΤΕ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΟΜΕΝ
 ΛΕΗΣΟΜΕΘ' ΕΚΑΤΑ ΤΟ ΜΕ
 ΓΑΛΕΧΕΟΣ ΣΟΥ. ΕΚΑΤΑ ΤΟ
 ΠΑΡΗΘΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΤΙΡΜΩΝ ΣΟΥ
 ΒΡΑΧΕΨΟΝ ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ ΜΑΤΙΟΥ
 ΒΟΤΙ ΧΕΙΡΩΝ ΧΩΡΟΝ ΜΕΔ
 ΤΩ ΤΗΣ ΑΡΘΡΟΜΑΤΙΟΥ. ΕΑΓΩ
 ΤΗΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ ΜΕ ΚΑΘΑΡΙΣΟΜΕ
 ΟΤΙ ΤΩ ΑΡΘΡΟΜΑΤΙΟΥ ΦΩΝ
 ΜΑΘΕΩ ΚΑΙ Η ΑΜΑΡΤΙΑ ΜΟΥ
 ΒΡΩΠΙΟΝ ΜΟΥ ΕΣΤΙ ΔΙΑΣΑΡΤ
 ΣΟΙ ΜΟΝΗ ΜΑΡΤΟΝ. ΕΩΠΟ
 ΜΗΡΩ ΒΡΩΠΙΟΝ ΣΟΥ ΒΡΩΠΙ
 ΣΑΙ. ΟΤΩΣ ΑΜΑΡΤΙΑ ΚΑΘΗΣ ΒΡ
 ΤΟΙΣ ΧΩΡΟΙΣ ΣΟΥ. ΕΜΙ ΚΗΝΟΜΕ

ερτα κριμεταυσε· ιδου
γαρ βρανομια σωεχη
φθω· και βραμαρτιας·
εκιοση σε μενη μηρμου·
ιδου γαρ αχη θραυη γαστη
σας· τα εδηλα και τα
κρυφια της σοφια σου
εδηλωσασμοι· ραυτι
εις μεν υατω ποκα και
θαρισησομαι· τω σωφς
με και υπερ χιορωλα
καρθησομαι· ακουτιεις
μεγαλια σοι και αφερ
σηνηρ μεγαλια σοι ταυο

γενησθε πειρασμοί μου.
 ἅπο' ἧρ' εἶπον τὸ πρῶτον
 πονησὺν ἀπὸ τῶν ἀ-
 μαρτιῶν μου. καὶ πα-
 σὰς τὰς ἀνομιὰς μου
 ἔβαλε εἰς ἐμὲ καρδίαν καὶ
 θάρσυναν. ἵσοι ἔμην ὁ
 θεὸς. καὶ τὸ πᾶν εὐθεὶς ἔγ-
 καίρι ἵσοι ἔμην τοῖς ἀγα-
 τοῖς μου. μὴ ἀπορρι-
 ψῆς με ἀπὸ τοῦ πρῶτον
 ποιῶν. Ἐπὶ τῶν ὀφείλων σου
 τὸ ἔλεος, μὴ ἀνταμέχῃς
 ἔλεός μου. ἀποδοῦ μοι

κησεις. θισι τω θω, απω
 σιπτε τρι μερον. καρδιαμ
 σιπτε τρι μερη και τρι
 πειρω μβρη ο θου κε
 ζουδ βρωσει. φραθω ορ κε
 βρητη ευδοκία του τω σιπ
 ζαι κοδομηνη τω ταλη χη
 ιχημ. το τε εδω κησεις
 θισι απδ και σιπης. τρι
 φορ και οχο και τω
 τα το τε ελω σιπ σιπ
 το θισι απδ ηδω σου μοσρω
 ε εσα κοισω της σιπ σιπ
 χης μου. και η κραση μου

Κ

προς σε βρωμα. μη απο
τραψης το προσωπον
σου απε μου. βρη αμ ημε
ρημ θλιβομαι, κχι μου αρ
με το ουσου. βρη αμ ημε
ρημ θλιβομαι, κχι μου αρ
χυσαι κοιμου μ. οτι βρε
χι μου ωσει καταμοσ αιη
μερα μου. κχι του οφθαλ
ωσει φρινον σιμε φρινον
σαι. βωχη μω ωσει χορτ
ς βρη αρ θνη καρδια μου.
οτι βρε χατο μου του φα
κη του αφοτου μου, απο

θωρηξ του σφυρι μου.
 εκοχηθη το οσση μου τη
 σαρκι μου. ωμοι ωθημωτε
 λεκαρι ερημικω. εβρη
 θηρωσει μυκτη κεραιβυ
 οικοπεδα. ηυρυμισσα
 και εβρομωως ερρυθιομ.
 μοραζωρβωιδωματος.
 οχητη ημερωμωδω
 ζουμεοι εθρημοι. σοι ε
 παρωιτες μεκατεμου
 ωμυομ. οτι αποδωωσα
 αρτομ εφρη. Στο πομα
 μου μη ακχαιμου εκιρ.

μου· ἀποπρῶτον
τῆς ὀργῆς σου καὶ τοῦ θυ-
μοῦ σου· ὅτι ἐπάρασκα
τὴ γῆν ὡς ἡμέραν
ὡσεὶ σκία ἐκχίθησα· καὶ
ὡσεὶ χόρτος ἐξηράθην·
σὺ δὲ κέρας τοῦ ἀνομιῶν
ἐπὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς
ἡμέραν καὶ ἡμέραν· σὺ ἀνά-
στα ὀκτεῖρήσεις τὴν σῆσιν·
ὅτι καρρὸς τοῦ ὀκτεῖρήσαν-
τος· ὅτι ἡ καρρὸς·
ὅτι ἡ ὑδὸς ἐκχέουσα ὀδοῦχοιο
καὶ ἐκχέουσα αὐτῆς· καὶ τὸν

χροῖα αὐτῆς οἰκτεῖρη σοιοῖ.
 εὐφρονηθῆσομεν ταῦτ' ἔθνη
 τοῦ ῥομακῦ, εὐχαριστεῖς
 οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τῶν δό-
 ξασσῶν. ὅτι οἰκοδομήσει
 κς τῶν σῶν. εὐφρονησῶμεν
 ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ. ἅπασι
 ψαλλοῦσιν τῶν ῥομακῶν
 τῶν ταπεινῶν. καὶ οὐκ ἐ-
 ζουδύωσεν τῶν δένδρων αὐ-
 τῶν. γραφῆται αὐτῇ ἡμε-
 ρεῖς τέρων. εὐχαριστοῦσιν
 ὁ ἄγιος, ἡμεῖς τὸν κς. ὅτι
 ἔξ ἐκείνου ἔξυψώσθαι αὐτ.

εξ ἑοῦ σου ἐπὶ τὴν γῆν
ἐπέβλεψεν. τοῦ ἀκούσαι
τοῦ φεμῶν μου πεπε
δημέμων. τοῦ χύσαι τοῖς
ῥοῖς τῶν τε θαλάσσης μέ
μων. τοῦ ἀμφιπέλαγος
στῶν τοῦ ὄμομα κῦ. καὶ
τὴν ἀρεσὶν αὐτοῦ ἐν
ἰχθύ. ἐν τῷ ἔσπισσας
χθῆρα καὶ οἰσ ἐπὶ το αὐτό
καὶ βασιλεὺς τοῦ δουχάμ
τῶ κῦ. ἀπὸ κείθεν αὐτῷ
ἐν ὄδο ἰσχύος αὐτοῦ. τῶ

ὀλίγα τῆ ταύτης ἡμερῶν
 μου ἀμάρτανος. μήνας
 γὰρ με βρῆμισυ ἡμερῶν
 μου. ἐν τῷ αὐτῷ ἡμερῶν τῶν
 ἔτη σου καταρχὰς καὶ τῆν
 ἡμέθε μεχίωσας. καὶ
 ἔργων χερῶν σου ἔστιν
 οἰκῶσι. αὐτοὶ ἀποσοχοῦν
 τῶν. σὺ δὲ διαμέμεις. ἔ
 πάντες ὡς ἱματίον πα
 λαφθῆσονται. καὶ ὡς
 ὡς ἰβόχαιον ἐλίξῃς αὐ
 τῶν καὶ ἀλλῆσονται.

πυδὲ ὁ αὐτὸς εἶ. καὶ τὰ ἐ-
πιθου οὐκ ἐκχέψοισιν.
οἱ ψοὶ τοῦ δόχου σου καὶ
ταρ κημοσοιοί. Ἐ τοῦ σπέρ-
μα αὐτοῦ εἰς τὸ μῦθον
κατευθύνθησεται.
Ἐ γὰρ τακροτοροῦ τοῦ
τοῦ σπέρμα αὐτοῦ τοῦ ἄβρα-
μ. καὶ ἴσα ἀκκαίω.
καὶ ἔ. Ἐ τοῦ σπέρμα
τοῦ αὐτοῦ τοῦ ἄβραμ.
ὅσοι ἴσα τοῦ σπέρμα καὶ
τῆ γῆ σιωσῆσῃ τί τὸ κος

μωαυτῶν. ὅσοι δὴ σαστην
 θαλασσαν ὠρῶν τῶν τῶν
 σφματός σου. ὁ κλεισας
 τηρ' ἀβυσσοῦ καὶ φρησῶν
 μέρος αὐτῆρ' τῶ φουερῶ
 κηέρ. Δόξω ὀνόματί σου.
 ὦ πάντες φρεσῶν καὶ
 τρέμει ἅπλο τῶρ σῶ πῶ
 τῆσ δὴ σῶ μέσῶσ σου. ὅτι
 ἀφελος ἡ μαχο τῶρ βῶσ
 τῆσ δόξῆσ σου. Σάν τῶ
 φανος ἡ ὀρῆ τῆσ βῶσ ἡ μῶ
 τῶ χου ἡ σῶ σῶ χῆσ σου. αἰ
 μέ τῆ τῶν τε Σάν βῶ χῆνι

αφορμὸν τὸ ἔλεος τῆς βουνοῦ
χίαν σου· σὺ μαρτυρεῖς· ὁ
ψιφός· ἀποχρηστικός· μακρὸν
θυμὸς καὶ ἀποχρηστικός· ὁ
μυθιστοῦν βουνοῦ κακίαν σου.
Εὐκεία τὰ τοῦ ἀποχρηστικού τῆς
χρηστικότητός σου· βουνοῦ γεί
λοομὴ καὶ ἀρκάριον
τοῖς ἡμέτερον κήσιν· καὶ
τὸ ἀποχρηστικὸν οἰκτιρῶν
σου· ὡρῖσας καὶ ἀρκάριον
ἀμφοτέρωθεν εἰς σὺν σου
οὐκ ἐστὶ τῶν δυνάμεων,

οὐκ ἐθέλουμεν οὐδὲ κείνοις
 τῶν ἀβραμῶν καὶ ἰσαακ καὶ
 ἰακώβ τοῖς οὐχ ἡμερτη
 κόστοσι. ἀλλ' ἐθέλουμεν
 βῶε μοι τῶν ἀμφοτέρων
 διότι ἡμερτη ὑπερβαρῆ
 μου ἐμμορθαχάσθη.
 βῶσὴ θωραγῆ ἀνομία
 κέ. βῶσὴ θωραγῆ ἀνομία
 μου. καὶ οὐκ εἰμι ἄβιος ἀ
 τερίσας καὶ ἰδεῖν ὄψος τοῦ
 οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ σπηθίου
 τῶν ἀδικημάτων μου. κατὰ
 καμνὸν τὸ μένος ποχῶ

δεσμοῖσ' ἰδρῶ· εἰς τὸ μὴ
ἀμαρῶσαι τὴν κεφαλὴν
μου· καὶ οὐκέτι μοι ἄνεσις·
διότι παρῶρρησάτο
θυμὸς σου· καὶ τὸ πνεῦμα
ἐμὸν ἐπὶ τοῦ σούβωσίν σου·
μὴ ποιήσῃς ὀθεύημα σου·
ὅτι φῦλα ἔσται τὰ ὄρα
ἐν μεσότησού· καὶ ἡ κλί
μαρ μου καρδίαν δέομεν
τῆς φράσεώς σου· ἡμεῖς τὸ
ἡμάρτηκα καὶ ἡμάρτηκα
καὶ τὰς ἀνομίας μου ἴδω

ἡρώσῃ· ἀλλ' αὖ τοῦμα δε
 ὄμνος, ἄρες μοι κέ ἄρες
 μοι· καὶ μὴ σὺν ἄποχε
 σης με τὰς ἀνομίας μ.
 μὴ δὲ εἰς τὸ ἄσῳρα μὴ ρί
 σαι τήρησις τὰ κακά μ.
 μὴ δὲ καταδικάσης με βύ
 τοῖς καλοῦταῖς τῆς γῆς.
 Διότι σὺ εἶθ' ἔτ' ἔτι με
 ταρσοῦντων· καὶ βῆ μοι
 δείξας πᾶσαν τὴν ἁμαρ
 τήν σου· ὅτι ἁμαρτίαν
 οὐκ ἔγνων, σῶσέ με κατὰ
 τὸ ἄποχ' ἔλεός σου· καὶ
 ἄμεσσε διασωσέ με.

ΕΡΤΑΙΣ ΗΜΕΡΑΙΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ
ΜΟΥ. ΟΤΙ ΣΕ ΨΗΦΙΣΑΝ
ΗΔΩΑΜΙΣ ΤΩΝ ΟΥΡΩΝ, Ε
ΣΟΥ ΕΓΓΙΝΗ ΔΟΞΑΙΣ ΤΟΙΣ ΑΓ
ΩΜΑΤΑ ΜΗΡ: ΤΕΙΣ ΔΟΥ
ΑΡΧΗ ΤΕΛΟΣ. ΕΡ Η ΜΟΥ:
ΑΥΤΑ ΤΑ ΑΡΟΥ ΤΑ ΤΡΕ

ΕΛΕΝ ΤΟ ΡΗΜΑΤ ΚΕΒΛΕΝ ΤΟ ΡΗ
ΜΑΤ. ΠΑΘΗΣ ΓΑΡ ΑΠΟ ΡΗΜΑΤ
ΑΠΟΡΟΙΩΤΕΣ, ΤΑΥΤΩ ΣΟΙ
ΤΩ ΙΚΕΤΙΑ ΜΟΙ ΔΕ ΤΩ ΤΗ.
ΟΙ ΑΜΑΡΤΟΧΟΙ ΤΩ ΡΟΙ ΦΕΡΟ
ΜΕΡ, ΕΛΕΝ ΤΟ ΡΗΜΑΤ
ΕΒΛΕΝ ΤΟ ΡΗΜΑΤ ΤΩ ΣΟΙ
ΚΑΡ ΤΩ ΤΩ ΘΑ ΜΕΡ ΜΗ

34
σὺ γὰρ εἶσαι τοῦ βροῦ τοῦ

χειρῶν μου: τὸ κεεχέ μ

λὸς δὴ τὴν τιμὴν: ἐμο

εἰς ματικὴν εὐχόγητον περ

Δι' εὐχῶν τοῦ ἁγίου πνεύματος

μου. καὶ ἡ ἀρχή:

Εἶσοι αὐθὲ περ παντο

κράτου καὶ κεεχέ μοι με

μεσὶ ὑχέ κείνου πνεύματι

θεοῦ τῆς μεσσηνίας, ἐχέ

ἡσυχίαν με τὸν ἁμαρτωλόν

καὶ οἰς βίβλασιν κείμασι

σωσον με τὸν ἀμαρτωλὸν

λόγου σου. ὅτι εὐχόγητος ἔ

εἰς τοὺς ἁγίους ἀνθρώπους:

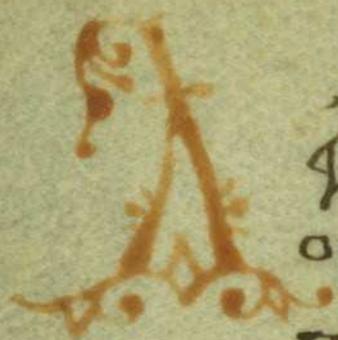
βαῖσι πάντες οἰκνητοὶ
τες σε ὁ θεός· καὶ ἔρωσάν
δαλαρτος μάχης θητο
ὄκς οἰδρωσάντες τὸ σπ
οῦ σου· ἔγω δὲ πτωχὸς ἐμὶ
καὶ πεινῆς· ὁ θεός βοηθῆτο
μαι· βοηθός μου καὶ ῥύτης
μου εἰσὺ κέμη χερρῖσθς·

Κ εἰσακοισοῦ τῆς πρρθευ
χῆς μου· βρωτίσαι τῶν δὲ
νητῖρ μου βρωτῆ ἀληθῆσθς σου·
εἰσακοισοῦ μου βρωτῆ δικαιο
σύνης σου· καὶ μὴ εἰσεχθῆς
εἰς κείσθς μου τοῦ δούλοισθς σου

ὅτι οὐδὲ καὶ ὠθήσῃ ἀβρῶν
 πῶς οὐ σου πᾶσι ζῶν. ὅτι
 κατεδίωξέ με ὁ ἄχθρος τῆς
 ψυχῆ μου. ἔβλαψέ μου
 σπέρμα τῆς ἰσχυρῆς μου.
 ἕκαστος ἐμέ βροτοτέλειοις.
 ὡς με κρούσῃ ὄψομος, καὶ
 ἠκνήσια σπέρμα ἐμέ ὄψομα
 μου. βρῆμοι ἔβλαψάν
 ἠ καρδίαν μου. ἐμνήσθη
 ἠ με ῥῆμα ἄρχαίων. ἐμέ
 ἔχθησαν βρῶσσι τοῖς ἐρ
 γοῖς σου. βρῶσιν ἡμασὶ
 τῶν χειρῶν σου ἐμέ ἔβλαψάν.

διότι βουλομαι σε ταυ
χειρας μου. η ψυχη μου
ως γη υδρουσσι. ταχυ
εισακοισυ μου κε. βρεχι
πε το πηαιμου. μη αλω
φραψης το πορσο πορσο
αλωε μου. και ομοιωθη το
μαυ τοις καταβαίμοι τω
εσχακκορ. ακουφορ ποί
ησορ μοι το πορσο το εχε
οσσου. οτι βωισοι η χω
σαι. η πορσο μοι κε οδορ
βρη πορσο μαυ. οτι πορ
σε η ραυτω ψυχη μου.

ῥεχούμαι κ' τῶν ἀφρώων
 μου κε. πῶρ ῥέσε κατέφϋ
 γον. διδάξοί με τοῦ σοι
 εἰμ δ' ἐχέμα σου. ὅτι σου
 εἰός μου. τὸ πᾶσ σου
 δ' ἄρα δὲ, ὁδηγήσει με βρ
 γηάθει. ἔμε κβρ τοῦ ὄμο
 λωτος σου κέχσεις με.
 ῥαβρ κ' καθίψωσ τῶ
 ψυχῆ μου. καὶ βρ τῶ ἐχέ
 σου ῥολοθράσεις τῶ
 ἄθροισ μου. Καὶ ἄνω
 λρσ πᾶρ τὰ τοῖσ θλίβου
 τὰ τῶ ψυχῆ μου. ὅτι

φωδούλος σου εἰμι.
οὐκ ἀβύσσοις θῶ. καὶ ἐ-
πιγῆς εἰρήμη βράβοις
ἀδοκίαι. ἤμερσέ
εὐλογοῦμερσέ. τρυφε-
ροῦμερσέ. δοξολογοῦμερ-
σέ. ἀγαθῶν μερσέ δια-
τλήματι σου δοξασ-
κέ βασιλῆα σου ἰε. θε-
πέρ τω κρῆτορ. ε-
κεῖ ἐμοι ἡμερσέ. ε-
γλορ τῶ. κε ὁ θεός. ὁ ἀ-
μρσέ τῶ. ὁ ἦος τῶ. ὁ ἀ-
ὁ ἀρσέ τῶ. ἀμαρτῶ.

τοῦ κόσμου, ἔχεν σὸν ἥματ.
 ὁ ἄρσος τὰς ἀμαρτίας τοῦ
 κόσμου πρὸς δὲ ζατὴν δὲ
 ἠσὶ ἡμῶν. ὁ καθήμενος
 ἐν δὲ ζατὸν πρὸς καὶ ἔχεν
 σὸν ἥματ. ὅτι σου εἶμορ
 ἦλος. σου εἶμορ κς. ἔς
 χς. εἰς δὲ ζατὸν πρὸς ἀμῶ.
 καθὲν ἐκ τῶν ἐσπεράμ, εὐ
 λογησώσε. καὶ ἀμῶ σὸν
 ὄμομα σου ἔς τὸν ἀσὸν.
 ἔς τὸν ἀσὸν τοῦ ἀσὸν.

Κ ἔκατα φῶν ἄβρῆ θησὶ ἡμῶν
Β ἄβρῆ καὶ ἄβρῆ. φῶν
 εἰπὼν κὲ ἔχεν σὸν ἥματ. ἴασθαι

τῷ ψυχῷ μου ὅτι ἡ μαρτυ-
ροῖ. καὶ πρὸς σὲ κατέφυγον.
Δίδαξόν με τοῦ ποιῆναι τὸ
θέλημα σου. ὅτι σὺ εἶ ὁ θε-
οῦ μου. ὅτι παρασὸν τῆς
ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὄψομαι
θαυμάσια. παρατίθει μοι τὸ
ἔλεος σου ὡς τὸ σκῆμα τῆς
σκιάσεως.

Καταξίωσον κέ τῆς ἡμετέρας
ταύτης ἀμαρτητοῦ
ψυχῆς ἡμετέρας. εὐχο-
μῆτοσὶ καὶ ὁ θεὸς τῶν πατέρων
ἡμῶν. καὶ ἀμετόρητα
δοξάζει μοι τὸ ὄνομα σου
εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμὲν.

γέμοιτο κέ το ἔλεος σου ἐ
 φημάτων, καθάπερ ἡ χάρις σου
 μεμβραῖσσί. Ἐλογητός εἶ
 κέ. Δίδαζοῦμε τὰ δίκαια
 ματῶ σου. Ἐλογητός εἶ δέ
 σου τω, σὺ ἐτίσοῦ με τὰ
 δίκαια ματῶ σου. Ἐλογη
 τός εἶ ἡμε, φώτισοῦ με τοῖς
 δίκαια ματῶ σου. κέ το ἔλε
 ος σου εἰς τὸ ἄνωμα. τῶ
 ἔργων χειρῶ σου μὴ πα
 ρέλθῃς. σοὶ ὑμνοῦσιν ἄνθρωποι.
 σοὶ ὑμνοῦσιν ἄνθρωποι. σοὶ ἰδο
 ξασοῦσιν. ὡς πᾶσι τῶ ἡμέ
 ρῃ τῶ ἡμέρω σου. μὴ ἔσθῃς
 ἔλεος σου ἡμέρω σου.

αὐτοῦ κατὰ τὸ ἔσθηθος

τῆς μετὰ τὴν σὺν αὐτοῦ:

ἔ- τὸ ῥῶμα μεσορ μεθ' ἡμῶν:

Αἰρεῖτε αὐτὸ ῥῶμα ἡχοῦ ἡχοῦ

ἡχοῦ. αἰρεῖτε αὐτὸ ῥῶμα ἡχοῦ

ἡχοῦ καὶ κίθαρα: ἔ- τ:

Αἰρεῖτε αὐτὸ ῥῶμα τῶν ἡχοῦ

ἡχοῦ καὶ ἡχοῦ. αἰρεῖτε αὐ

τὸ ῥῶμα ἡχοῦ καὶ ἡχοῦ:

ἔ- τὸ ῥῶμα μεσορ με:

Αἰρεῖτε αὐτὸ ῥῶμα κίθαρα ἡχοῦ

ἡχοῦ. αἰρεῖτε αὐτὸ ῥῶμα

κίθαρα ἡχοῦ.

πασαγορηνη μεσαυτω
τορ κμ. **κ** ε' τορ δωαμεωμ.

Διμειτε τορ θμβμ τοις γμοις
αυτου. αμειτε αυτο μερθε
ρεωματι δωαμεωσ αυτου.

κ ε' τορ δωαμεωμ.

Δοξαυτω περι και του ψωκαυ
του γλωσση.

Κεειμη τοιο γλωσ ειχομεν
πορεσ βαλας. ετιω γαδο
τητασου ουμπαδοισαν
ημιν. πως βροχμωμ βρ
σερ υμνησασε. ομ ευχο
γοισι βαλασ αωσ γμεχοι.
Καρδιομω φαφεισαι

τοῦ ψυχῶν ἡμῶν δεόμεθα:

II Ὁλοκαύτωσιν ἦθ' ἡ τῶν ἡμεῶν
θῆκε πταίσματων. πρῶτος
σε κατέφυγεν ἡ σὺν ἅσ
δεόμενος. βασιλεῖσιν
'αδερφοῖσιν μου ψυχῶν. ὅ
αἴτησάν τοι ὕψους καὶ θῶ
δοθήναι μοι τῶν ἀφροσύ
μῶν ἔσθ' ἀδερφοῦ μοι ἡ
γρημοῦν ἄλογοι μέρη:

III ἀνδρῶν τῶν χροῦ μοι τῶ
ζῶνός μου μὴ ἔκαταχίτωνος
με. ἀμθροσίμω πρῶτος
σῶμα. μὴ καὶ τῶν γάσων.
'αὐτὴ ἀμτίχ' ἀβ' ἔχεν.
σορμε:

8
Τὴν πάσασ ἐχούσας· ὅς
σε ἀνατίθηκί· μὴ τοῦ
φωτός, φύλαξομένε
τὸ πνεῦμα σκέψου σου.

Τὸ κεῖν ἐχέσασ, μετὰ καὶ
ἐν ταρτί καρῶ καὶ πάσῃ
ἔργῳ· ἐν ὧ καὶ βίῃ ἡ
προσκύου ἡμέρος καὶ δο
ξαζόμενος· ὁ ὀχρητός,
ὁ μακρὸ θυμός· ὁ τοῖς δικα
ιοῦσιν ἡμῶν· ὁ τοῖς ἀμάρταν
χοῖς βρεῶν· ὁ πάντας καλῶν
προσέσχεσεν· διὰ τὰς βίας
μεχίαν τῶν μελλόντων
ἡμῶν· αὐτός κε· προσδέ
ξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ἔργῳ

ταύτην τὰς βρυτεύξας· καὶ
 ἰθὺς οὐκ ἔστιν ἡμῶν τὴν ἰσχυρίαν
 τὰς βρυτοχὰς σου· τὰς ψυ-
 χὰς ἡμῶν ἔχασον· τὰς σὺ-
 ματὰς ἔριπον· τοὺς ἰσχυ-
 ρισμοὺς διόρθωσον· τὰς ἐμ-
 ροίας καθάρσον· καὶ ῥύσαι
 ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλί-
 ψεως κακῶν καὶ ὀδύνης·
 τείχεσον ἡμᾶς ἑξ ἑσθλῶν
 λόγων σου· ἰμνήσθησαν
 ἐν βοῇ αἰγῶν, φρῦου
 μεροὶ καὶ ὀδύνης μεροὶ,
 καταρτίσσομεν εἰς τὴν
 βρότην ταύτην σίφεως·

καὶ εἰς τὴν ἐπιρροήν τῆς
ἀγαθῆς οἰκουμένης ὅτι

εὐχομένητας εἰς τοὺς αἰῶνας
καὶ εὐχ. γ. δ. ο. αἰμω.

τὴν τιμωτέραν ἐμοῦ καὶ
καὶ εὐχομένητας πρὸς οὐρανὸν

Ο ἅς οἱ κτερίσῃς ἡμᾶς καὶ
λογησῃς ἡμᾶς. βωφάρμαδ
πρὸς τὸν αὐτοῦ ἐφῃμας
καὶ ἐχέσῃς ἡμᾶς. *ψ* τρεῖς

μυχαμυχαροὶ. *μ* χατ' αἰχῆς.

Κ εἰ καὶ δὲ τὰς τῆς ζωῆς μου.
καρὰρκαρῆας. *π* βερν.
φίχαρῆας καὶ ἀρροχῆας,
λεῖ μοι δός. *π* αὐ δέσσοφρο

σιώνος. Ταπεινοφροσύνης.
 ὑπομονῆς καὶ ἰσχύος,
 χερσὶ μοι τῷ σπῆνδα.
 μακροβασίλει, δόξασαί
 μοι ὄραται ἐν ταῖς
 ματαί. Ἐμὴ κατακρίμην
 τὸν ἀδελφόν μου. ὅτι ἐν
 λογιστοῖς εἰς τοὺς αἰῶνας
 ἐστάτας ἰβ. καὶ παχίμ
 τὴν αὐτὴν ἀχίμ καὶ αὐθίς
 τὸ σῆμα. ~~παρὰ~~ ἀστέρας.
 πῆρ ἡμῶν. καὶ ἔχεν ὁρῖβ.
 καὶ ἡ πόρτισα ἀχίμ τὴν
 ὑποβρίασθου.

τῶν χειρῶν σου τὸ κατα
 φῦλον, μὴ ἐδέχῃς μετ' οὐ
 ἁμαρτωλοῦ τοῦ βρυχῆ.
 τὸν αἰσχροὺς τοῖς μοῖς
 καὶ ῥογοῖς καὶ τὸν ἄνετον,
 ὅχι ἐμαυτοῦ ἀχρῶσθαι
 ται. ὁ ὑπο τῆς τῶν ἡδὲ
 σου ῥαθυμίας ἴσμεν
 ἀεὶ μὴ δὲ ὁμοῦ με
 νοῦ. ἄλλως τοῦ φιλίου
 τοῦ ἰουμῆρ, φιλίως
 ἀσχηρῆσθαι τί βωεῖ μοι
 τὸ ἁμαρτωλῶ. καὶ ἴδεν
 μου τὴν ἐκ τῶν σου χει
 ρῶν σου φερόμενον

σοι δὲ ἡσὶν· καὶ τὸ ῥοῦμ' ἡσὶν
καὶ ἡμῶν δὲ τὸ σὸ τὴν καὶ ἐν,
τῆς κρήσου παρρησί, χρῶ
μὲρ ἡδὲ τὸ σὸ τὴν σὸν· ἰμαδῶν
ζηκάμοι τὰ φιλὰ μθρο
πασα χροματῆς αὐτοῦ
ἡδὲ τὴ τὸ σ. ἡσὶν παρῖ
δοῦ μου τὰ ἀμαρὶ θμηται
τὰς ματα, βῶσι φράψ
με τὸ ρο μὲ θμοι αμ. καὶ
τὸ ἡ αὐτοῦ ἐμ τοχοῦ ἐρμα
τὴν δοκίμο μαδ εἶξ
με. καὶ παρ ἐσο μα εἶ
ἡ ἐχὲν μου σὸν σὸν παρῆς

και φιληγρος· εμμεν
 τω παρορτιβίω, θερμη
 πορρσάτις και βοηθος·
 τας τωμ βραμτίσμεφθ
 λουσασοτειχιζουσα, ε
 πορρσέλαμκαδοδητου
 σαμε· εβμ τω καρωτ
 βόδουμου, τλω αθχιαμ
 μουφιχλωπορρβουσα·
 ε τας σκοτειμασ οψαστωμ
 πορρμωρδαμωμωμ, πο
 ρρω αωτησ αωσεχαμωωα·
 βυδε τη φοβερω ημερα
 της κεισεως, της αωμίου
 μερνομνηκοχασεως·

5 ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ ΤΗΣ ΔΟΞΗΣ
ΤΟΥ ΣΟΥ ΨΟΥ ΚΑΙ ΘΥ, ΚΛΗΡΟ
ΜΟΜΟ ΜΕ ΑΓΑΠΟ ΔΕΙΚΝΥΟΥ
ΣΑ. ΗΣ ΚΑΙ ΤΙΧΟΙ ΜΕ ΔΕΙ
ΨΟΙΜΑ ΜΟΥ ΨΕΡΡΑΧΑ ΜΟΥ
ΘΚΕ, ΔΙΑ ΤΗΣ ΟΗΣ ΜΕ ΣΤΕΙ
ΚΑΙ ΑΥΤΙΧΗ ΨΕΟΣ. ΧΑΡΙ
ΤΙ ΚΑΙ ΦΙΧΑΡΙΑ ΤΟΥ ΜΟΜΟ
ΜΟΙΣ ΣΟΥ ΨΟΥ. ΤΟΥ ΚΥ
ΚΑΙ ΘΥ. ΚΑΙ ΟΡΣ Η ΜΟΡΙΑ
ΧΥ. Ω ΑΡΒΩΣΙ ΠΑΣΑ
ΔΟΞΑ. ΤΙ ΜΗ ΚΑΙ ΟΡΣ
ΚΙΩΝΟΙΣ. ΟΙΩΣ Δ' ΑΡΧΩ
ΑΥΤΟΥ ΟΡΙ. 5 ΤΩ ΣΑΡΑ

τιω και φραδω. και κο
πορω αυτου επι ριων και
αι. και ες το ισχυρα
του ανθρωπου.

Καιδος ημιν δεσποτατος
υπομομασι οισιρ. αιμα
πασιρ σωματος και
ψυχης. και διαφυλαξομ
ημας απο του ζοφερου
υπομουτης αιμαρτιας
δαπο πασης σκοτει
νης και ρυκερητης ηδυ
παδειας. παυσομτα
ορματ του παδου
οθεσομτασε κυρωμνα

βέχνη του πορνήου. τα καθή
μορδοχίως κίρου μερα.
τας της σαρκος η μορ ε
παμαρταβεις κατὰ φειχον.
και παρμεωδες και υχικον
η μορ φερνμα κοιμησον.
εδωρνοση η μη οθς, η η
γορρρηου. σοφρρηω
μεμορ. καρδιαρρηφου
σαρ. υπομορ εχαφρη. και
πασησ σαταρικησ φα
τασιασ δασηχη μερορ.
μαρταρνοση η ματ βρ
εωκαρω της πορροσηησ,

ἔφη εἰ γένοιτο τῶν τῶν
 το χαίρου σου καὶ τῶ μὴ
 μωτῶν σου κρείματῶν ἐν
 ἑαυτοῖς ἀπαράθραστον
 ἄχρητες. πανμύχιον ἡμῶν
 τῶ σὴν δόξα ἰσχυρὰ χεῖρα.
 εἰς δὲ ἡμῶν καὶ εὐχοβίῶν
 καὶ δόξα ἄλλῃ. τὸ πάντιμον
 ὁ μὴ χροσῶσε ὄνομα
 σου. τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ
 ὁ τοῦ ἁγίου πνεύματος. μὴ καὶ
 αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
 τῶν αἰῶνων ἀμήν. ὡς
 εἶπεν μετὰ ἀποστόλους οὗτος:

ἔστω τῶ πολυεχέειυχε
 ὁ θς ἡμῶν. πρεβήσας τῆς
 παραχρῆν τουδε ποιμητ
 ἡμῶν θεου σαφ. παρ μηρ.
 τῶν τιμῶν καὶ σωπίων
 διωαμῶν ἀσοματων. του
 τιμίου ἡδδ' ἰου πρρ φητου
 πρρρ μου καὶ βασιτῆου
 ἰωάννη τῶν ἡμῶν ἡδδ' ἰω
 ε. παρ ἀφ ἡμῶν ἀποστολ
 τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων
 πρρ ἡμῶν. τῶν ἡλίων
 καὶ δικαίων θο. πατρῶν,
 ἰωάννη καὶ ἄμνης. ε. παρ
 τῶν τῶν ἡλίων. ἀπρρ ε. δε

κ̄τορ̄ πο̄ῑη̄τορ̄ τ̄η̄ν̄ δ̄ε̄η̄σ̄τη̄ν̄ η̄μ̄
 δ̄ω̄ρη̄σ̄αῡ η̄μ̄ῑν̄ η̄μ̄ᾱφ̄ε̄σ̄τη̄ν̄ το̄ῡ
 πᾱρᾱ το̄τω̄μᾱσ̄τη̄ν̄ η̄μ̄ω̄ν̄
 ο̄κ̄ε̄β̄ασ̄ᾱσ̄τη̄ν̄ η̄μ̄ᾱσ̄ β̄ρ̄τη̄ν̄ ο̄κ̄ε̄
 π̄η̄ το̄ῡ π̄ε̄ρ̄ῑω̄ρ̄ο̄ῡ σοῡ. ✠
 ᾱπ̄ο̄δ̄ῑω̄ζ̄ο̄ῡ ᾱφ̄η̄μ̄ω̄ν̄ π̄ᾱν̄
 ε̄θ̄ρο̄ῡ κᾱῑ π̄ο̄χ̄ε̄μ̄ιο̄ῡ ε̄ῑρ̄η̄
 η̄μ̄ω̄ν̄ τ̄η̄ν̄ ζ̄ω̄η̄ν̄ σοῡ
 ζ̄ε̄η̄τορ̄ η̄μ̄ᾱσ̄ το̄ῡ κο̄σ̄μο̄ῡ
 ε̄σ̄ω̄σ̄τη̄ν̄ τᾱς̄ ψ̄ῡχ̄ᾱς̄ η̄μ̄ω̄ν̄
 ὡ̄ς̄ θ̄ᾱδο̄ς̄ κᾱῑ φ̄ῑλᾱνο̄ς̄:

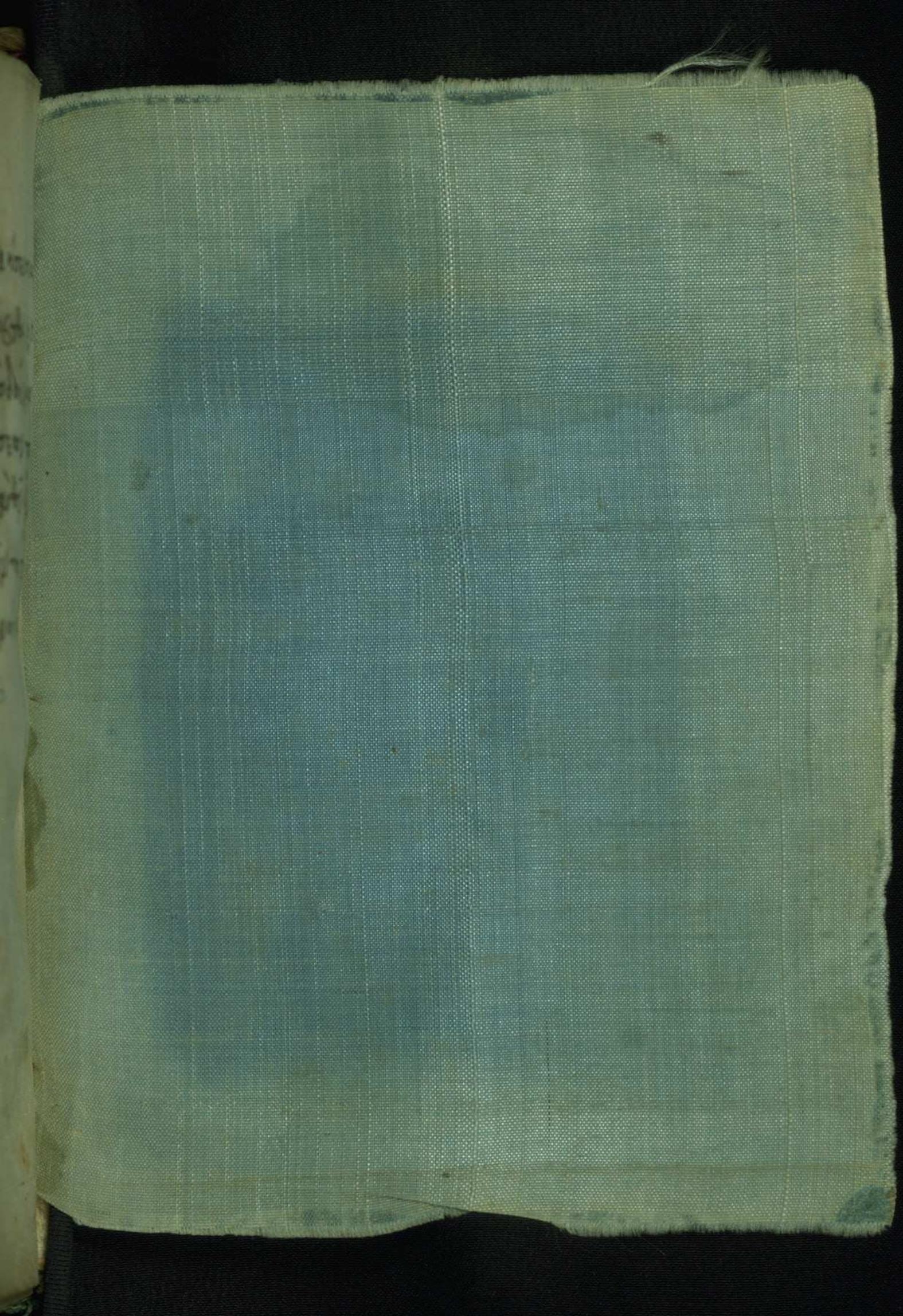
✠ ᾱμ̄ῑν̄ β̄η̄ τε̄χ̄η̄ σ̄ῡχ̄ω̄ρη̄σ̄ῑς̄

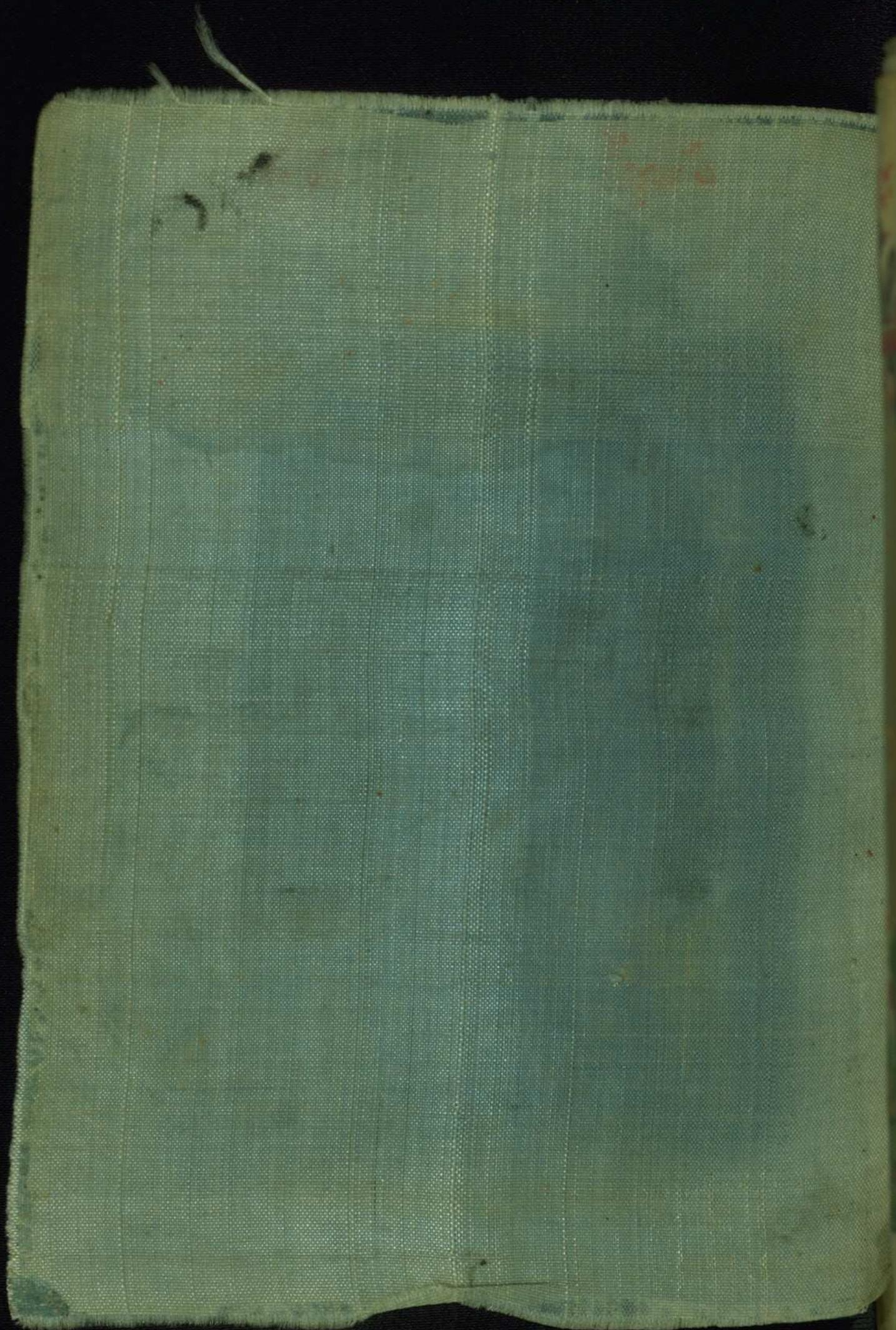
Πάντων πνευματῶν ἀρχαὶ καὶ
πάντων καταφάσεων πάντων ἐπι-
φειτῆ κραταιά σου σέβασθαι.
ἄλλω γὰρ οὐκ ἔχομεν ἄμαρ-
τωχοὶ πνεύματι ἔργων ἡμῶν
ἐθλίψασθαι. αἰεὶ μεσότητι
οὐ κατακαμύψασθαι. ἡμῶν
πᾶσι καὶ πάντων ἡμῶν. ἡμῶν
τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου. ὁ θεὸς οὐ
πνεύματι πᾶσι μερῶν ἡμῶν
πᾶσι πνεύματι πᾶσι πνεύματι πᾶσι
δούλοισ σου:

Αἰξοῦ. τὰ βουχάματα ἡμῶν.
πάντων ἀρχαὶ καὶ καταφάσεων
κατοῦ δούλοισ σου. καὶ

ἄρυστον οὐδέ τις οὐκ ἔστιν
παύσησθε τὸν ἄνθρωπον. οὐ
δέσται τοιοῦτο δουλοσχε
ἐκ τῆς γαστρίδος. πάντων
ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος. ἄνθρωπος
ἀντίχρησιν πάντες.
οἱ χεῖροι αὐτοῦ καὶ κάτα
φύσιν.

206
الله
بني
مسيح
٩

Ἀρχὴν (σὺ) θῶ τοῦ μεσορῦχτικ.

ἡ βραχὺ ἀρῶνται τ' ἱερε.

ἡρχόμεθα, δόξα σοι ὁ θς ἡμ

δόξα σοι. Βασίλειον ὡσε.

εἰσὶν ἡμῶν παρρησιασ.

Ἐφ' ἡμῶν ὅτι σοὺ ἐφίμῃ

Βασίλειον. ὅ κε ἐχ' ἰβ.

ἄτε πορσε κληνοσ μβυ γ.

Ἐλεησὸρ με ὁ θς κατὰ τὸ με

μαελεος σου.

Μακάριοι ἰσχυροὶ βροδῶ
 οἱ πορὰ μέτροι ἐρρομο
 κὺ μακάριοι ἕξεραι
 τες τὰ μαρτύρῃ αὐτοῦ
 ἐπόλη καρδίαν ἐκζητήσου
 σιμαυτοῦ. οὐ γὰρ οἱ ἐργα
 ζόμενοι τὴν ἀνομίαν βύταῖς
 ὁδοῖς αὐτοῦ ἔσονται ἄθνηται.
 φεχον κατευθάνθει ησῶν
 αἰ ὁδοῖ μου. τὸ φῦλα ἔσ
 αθαι ταῖς καὶ ὡ ματασοῖ.
 τὸ τὸ οὐ μὴ ἀνοχηθεῖτε
 ἐν τῷ μέτροι καὶ βύταῖς
 πᾶσαι τὰς ἐν ταῖς ἔσ
 ἕξομοχορήσομαι ἐν.

ασ. τ.
ἀδύπτη καρδίᾳ βρωμε
μαθῆκε βρωμε τὰ κρίμα
τα τῆς δικαιοσύνης σου.
τὰ δίκαια ματῶσά σου φῦ
λα βρομῆ με ἐκ κατακ
τῆσιν ἕως ἀφ' ὄψεως. ἐν τῇ
γῆ κατὰ τὸ θέσει με ὡς τε
ρεσ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ. ἐν
τῷ φῦλα βρομῶσά τοις
ὄψεσιν σου. ἐν ὄχνη καρδί
αμου ἐξέζητησά σε μη
ἀποσῶσιν με ἀπὸ τῶν ἐμ
πολέων σου. ἐν τῇ καρδίᾳ
μου ἐκρύβεται ἡ ψαῖσός σου

ὅσοι ἀμνηστῆρες τοιοῦτοι.
Εὐλογητός εἶκε δὶ δαζοῦ
 μετὰ δὲ καὶ ὁματῶν σου.
 ἐν τοῖς χείλεσί μου ὄρη
 πειλασάμτα ταυκε
 ματατοῦ φόματος σου.
Εμτῆ ὁδῶ τῶν μαρτύρων
 σου ὅρα φθίω ὡς ἔτσι
 παρτὶ πούτα. ἐμταῖς
 ἐν τοῖς σου ἀδοχεσὴ
 σωκακαταμονήσαστα
 ὁδοῦ σου. ἐμτοῖς δὲ κα
 ὡμασί σου μελήσῃσω
 οὐκ ἔτσι λήσοματῶν ἰχό
 γω σου. ἀμτασὸ δος.

ἐπὶ δούλω σου ἦσθε μαρτυ
ρῶν φιλία τοῦ ἔργου α
ποκαλύψον τοῦ ὄφ
θαλμοῦ μου καὶ καταμον
σας ταῦθα μαστὶ ἀκ τοῦ
νόμου σου. παροικος
ἐγώ εἰμι ἐν τῇ γῆ. μή αὖτις
κρύψῃς ἅπασι μοῦ ταῦτα ἐν
τοχάσ σου. ὅπως σὸ θησὶ
ἡ ψυχὴ μου τοῦ βῆθ θύμη
σαι ταῖς κροῖματά σου ἐν
σασί τῆ καρῶ. ὅπως ἔμεν
σας ὑπερὸν φάμοις. ὅπως
καταραστοὶ οἱ ἐκ χειρῶν τῶν

αγαπο τωμ βρ το χωρ σου.

ΤΙ θελε εαγατ με ομ φ δε

κα ε ζου δε ω σι μ. οτι

τα μαρ τυρ α σου οτε

ζητησαι. και γαρ εκαθ

σαρ αρχοιτες και και

τε μου κατεχεσθε ο

δε δουλος σου η δε χεσθη

βρ τοις δικασμασι σου.

Και γαρ τα μαρ τυρ α

σου με λβη μου εστι.

α σου βουλια μοι τα

δικασματα σου. ε εο

ληθη τω εδερ ε η φηχ

μου ἤσορ με βρωχέεφ
σου. τὰς ὁδοὺς μου ὄξη
πειχὰ καὶ βροχέεφ
μου. Δίδαξοῦ με τὰ ὄξη
καὶ ὄματὰ σου. ὁδοῦ δὲ
καὶ ὄματῶν σου σιωπῆ
ὄξη δεσχέσῃ βρωχέεφ
θαυμασίοις σου. βρωχέεφ
ξβρωχέεφ ψυχῆ μου ἀποδῆ
Διάσ. βρωχέεφ σορ με βρω
τοῖς ὄξη σου. ὁδοῦ δὲ
κί αὖ ἀποδῆ σορ με
μου καὶ τῶ ὄματῶ σου ἔχ
ησορ με. ὁδοῦ ἀχέεφ

ἤρχῃ σάμω. τὰ κρίμα
 τάσου ἔκβασε χατόμω.
 κοχθήθω τοῖς μαρτυ
 ρείοις σου κέ μή με κατα
 σχώης. ὁδοῦ βρ τοχῶρ
 σου ἐδραμομόταμῆ
 φαπτιῶατ τῆ καρδί
 αρμου. βομοθῆσῶ
 με κέ τῆ ὁδοῦ τοῦ δικα
 σματῶρ σου. καί ἐκ
 ζήτησῶ αὐτῶ διασταρ
 τός. σωζήσοῦ με καί
 ἐξερῶρήσω τοῦ νόμου
 σου. καί φύχῶ αὐτοῦ βρ

ὄχη καρδίας μου. ὁ δὴ ἦσόν μου
με βυτὴ τρέβω τῶν βυτο
χῶρ σου. ὅτι αὐτὴ ἡθέλη
σαι. χεῖρον τῆς καρδίας
μου ἄς τα μαρτυρίᾳ σου,
καὶ μὴ ἄς σχεορβίαν.

Απόφραστο τοῦ ὀφθαλμοῦ
μου τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαῖο
τῆ ταύβρ τῆ ὁδοῦ σου ἤσων
με. φῆσόν τῶ δουχῶ σου
τοῦ ἰοῦ σου ἄς τὸ φόβον
σου. περιεχε τὸν ὀργῶ
μου μου ὅμ ἕσῶ τὰ δῶαι
ὅτι τὰ κῆματα σου ἤρησα.

Ιδου βωε θυμησατε εν το
 λασσου εν τη δικαιοσυνη
 ζησομε και εχθοι βωε με
 το εχεο σου κε το σελος
 κατα το ρηγο σου και α
 πο κει θησομαι τοις ορει
 διζουσι μοι ρηγο οτι η
 πωσω βωι τοις ρηγοι σου
 και μη περιεχησε εκ του
 ροματος μου κρηνη θη
 εως οφρα οτι βωι τοις
 κρημασι σου βωη πισω

Και θυχαλω τον ρομον
 σου διασπαρτος εστι τον
 ορον. εστι του αγου του

αἰσῶρος. καὶ ἄπορα ῥίμω βρ
τοχατισμῶ ὅτι τὰς βρ τοχὰς
σου ἐζήτησαν. καὶ ἔλασαν
βρ τοῖς μαρτυροῖς σου. ἐ
μαρτύρου βασιλέων καὶ οὐ
κὴν οὐκ ὄμω. καὶ ἐμελέω
βρ τὰς βρ τοχὰς σου ἀπὸ
μαρτυροῦ σφόδρα. καὶ ἦραν
τὰς χροῦ μω πορστὰς
βρ τοχὰς σου ἀπὸ μαρτυροῦ.
καὶ ἦδο χροῦ βρ τοῖς δὲ
καὶ ἠμασί σου. μνήσθητι
τῶν μωρ σου τῶν δούλων σου
καὶ ἐμελέω. αὐτὴ

με παρεκάλεσθ' ἐν τῇ
 ταπεινώσει μου, ὅτι τὸ
 λόγόν σου ἐξήνευξέν με. ὑπερῆ
 φανος παρηγόμοσ' ἔως
 φόδρα. ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου
 σου οὐκ ἐξέκλιμα. ἐμνή
 σθη τὸ κερδίματόν σου ὅτι
 αἴματός κε καὶ παρεκλήθην.
 θυμὸν κατέσχε με ἀπὸ
 μαρτύρων τῶν ῥέκταξίμ
 των ὁμῶν τῶν νόμων σου.
 Ἐκταῖ ἡσυχία μοι τὰ ἰχθῦσ'
 ματά σου, ἐν τῷ πνεύματι
 κίαντος. ἐμνήσθη ἐν

ρυκτι τοῦ ὀνόματος σου κε
καὶ ἐφύλαξα τὸ ἄνωγόν σου.

Αὐτὴν ἄβηθ ἠκούσθη τὰ ἴδια καὶ
ὄμματα σου ὄρεξήνησαι.

μερίσμου εἶκε. εἰπάτω

φύλαξα τὸ ἄνωγόν σου.

ἐδὲν ἠθῶ τὸ ἄνωγόν σου.

σου, ἐβόλη καρδίαν ἐχέ

ἡτοίμα κατὰ τὸ ἄνωγόν σου.

Δὶ βροχίαν ἠθῶ τὸ ἄνωγόν σου

καὶ ἠθῶ τὸ ἄνωγόν σου.

μου εἶ ταὶ μαρτυρίαι σου.

Ἡτοίμα τὴν καρδίαν σου καὶ οὐκ ἐβόλη

τὸ ἄνωγόν σου. ἐβόλη τὰ ἄνωγόν σου.

σου. σχοιμίαι ἄνωγόν σου.

τοχού περιβόηται σαμμοί
 ε του νόμου σου ούκ έβασε χαί
 θόμηρ. μεσορύντιομ' ββ
 ρύμω του βρομοχογείδα
 σοι βωίται κεί ματαλτης
 Δικαιοσύνης σου. μεσορύν
 φροέμι τωμ' του φοβ
 μερσορύν και του φυχασορ
 τωρτασ βη τοχασ σου. ^β
Τ ου έχέου σου κεί τω ηρισήη.
 ταυδίκαιόματα σου δ. δαβ
 με. χρησότη ται βωίησας
 με βωίτου δουχοσου κεί και τω
 του λογού σου. χρησότη ται
 ε τωμ' δαβ και ιωσφ.

Δίδωμι με οτι ταυσει το
λαος σου βωπι φεισας. τωρ
του με ταλαιπωθηρα φω
βωχη με χησας. δια του το
λομο σου εφυχαλα.
Xρητος εισυκε. και βρητη χρη
τοτητισου Διδωμι με
ταυδι και οματα του. ε
τωχη θωθησσε με αδικια
τωερη φασου. φωδε βυ ο
χη καρδια μου βρη αρνησω
ταυ βρη το χατου. τωρω
θησσε γαλαχη καρδια αυτου.
φωδε το μομο σου εμεχε

ΤΗΣΑΙ. Ἐραδοῦ μοι ὅτι ἔσθ
 πείρασάς με ὅσως ἀν
 μάθω τὰ δίκαιά σου.
 Ἐραδος μοι ὁ νόμος τοῦ στό
 ματός σου, ὡς ἐρχή ἀδελφ
 ἠρωτοῦ καὶ ἀργυρίου.

Δὲ καὶ μὴν. ἀλλ' ἔμνησται γ.

ΑΙ ΧΕΙΡΕΣ ΣΟΥ ἔβασαν με
 ἔβασαν με. συνέτισόν με
 καὶ μαθήσομαι τὰ βήτο
 λὰς σου. οἱ φόβοί σου ἐ
 ὄψοντά με καὶ ἀφραμθη
 σοντά. ὅτι εἰς τοὺς λόγους
 σου ἔβασαν με. ἔμνησται

ὅτι δικαιοσύνηται κείμα
τάσου καὶ ἐλήθειά σου
ῥωσάσμε· ἔβρηθη τὸ δὴ τὸ
ἔχεός σου· τοῦ σαρκὸς καὶ ἔσση
με κατὰ τὸ ῥῆμό σου τῶ δου
χού σου· ἐχθρῶ σαρκὸς οἱ
οἰκτιρῆμοί σου καὶ ζήσσημα.
ὅτι ὁ ῥόμος σου μελέτη μου
ἐστίν· ἀσχηθῆτωσαν ἕστε
ρή φωνοί, ὅτι ἀδικῶς ἠρόμην
σαρκός ἐμε, φῶ δὲ ἀδοχεύη
σὺ βρταῖς βρτοχά σου· ὅτι
φράστωσαν με οἱ φόβου
μεβροί σε καὶ οἱ ἠρώσκαρτες

τὰ μαρτυρία σου. Ἰβρὴν
 θῆτο ἡ καρδία μου ἀλλοίω^{ος}
 βρυτοῖς δικαίωμασί σου, ὅ^{ως}
 ἀρμὴν αὐχὴν θῶ ἐκλάσας
 εἰς τὸ σωτηρίου σου ἡ ψυχή
 μου, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπέτη^{λη}
 πῶσαι. Ὡς ἰσχυροὶ ὄφθαλ^{μοι}
 μοί μου εἰς τοὺς λόγους σου λέ^{γει}
 γοργός ποτε παρακαλέσθης
 με. Ὅτι ἰβρὴθῶς ἀσθεὺς
 βρυτοῦ ἡ τῶν δικαίων ματα^{ρι}
 σου οὐκ ἔβασε χάρις σου
 εἰς ἡμέραν κέραι τοῦ δούλου σου
 ποτε ποιήσεις μοι κ^{αὶ} πο^{τε}
 κατὰ δίκον τῶν μερῶν σου

Ληγήσαμτο μοι παρὰ μοι
αδοχεοχίας ἀλλοῦ ἕως ὄμο
μος σου κε. πᾶσαι αἰβητο
λαίσου ἀνήθαι ἀδικας και
τεδία ξάρ με βοήθησο μοι.

παραβραχῆ σιωπῆ εἰσεσάρ με
βη τηνῆ. φῶδε οὐκ εἴχατε
λίπορ τας βητοχας σου.

ατατο εἰσεο σου ζήσο με,
σφύλαβω ται μαρτυρία
του φάματος σου. εἰς τορ
αφώμα κε ὄργου σου δια με
μει βη τὰ οὐπῶ. εἰς ἕρμαρ
καί βρεαίη ἀνήθας σου.
εθε με χίω σαρ τηνῆ σ

Διαμέρει τὴν διαταξίν σου.
 Διαμέρει ἡ ἡμέρα, ὅτι
 τὸ σὺ μωσαίου τοῦ δουλοῦ σου.
 Ἐμνήσθη ὁ νόμος σου μετὰ
 μου ἐγὼ, τὸ τε ἀνώμαλον
 μέλη τῆς σαρκὸς μου.
 Ἐστὸν ἡμέρα σου μὴ βροχῆ
 θομαί τοῦ δικαιοματίου
 σου, ὅτι ἐβλάστη ἐξ ἡσασ με.
 Ὅς εἰμι ἄνομος σου με, ὅτι
 τὰ δικαιοματά σου ἐζη-
 τῶσα. Ἐμετὰ σέ μετὰ
 ἀνθρώποι τοῦ ἀνομήσου
 με τὰ μαρτύριά σου σὺν
 καὶ πᾶσι σὺν τελέσει.
 εἶδομαι πέρασ πλάταιαι ἡμέρ

το λησου φέρει· ως η
μαθησασαυρομομου κε
οχλητη η μερρη μεχη
μου ετηρ· υπερ τοιο αθροισ
μου εσοφισατ μετην ορυτο
λησου· οτι εκ τω μαθηται
εμνη ετηρ· υπερ παρτα
του δαδακουτατ μεση η κδ·
οτι τυ μαρτυ ελασου μεχη
μου ετηρ· υπερ αρεβυ
θρου σπη και· οτι τατ
ερτοχατ σου βεζητητα
εκ πασης οδου πορηθητ
εκαχισατω ποδατμου·
οπως ανφυχαζωτυ ηρωα

πρὸ τῶν κρίματων σου ὅ
 κ' ἐξέλιπον ὅτι σὺ ἐροῦ μο
 θέτησάν με ὡς χυκὸν
 τὸ χάρισμα τοῦ ἁγίου σου.

ὑπὲρ μέλι τὸ στόματι μου
 ἀπὸ τῶν βῆτοχόν σου σικκ.

Διὰ τοῦτο ἐμίσησαν πάντες
 ὁδοὶ ἀδικίας χυκὸς τοῖς

ποσί μου ὁμοῦ σου. καὶ
 φῶς τῆς τρίβοις μου.

Ω μωσαὶ καὶ ἔγνησα τοῦ θυγα
 ζαδά τὰ κρίματα τῆς δι

κακοσύνης σου. ἐβλάστησάνθη

ἕως ἀφ' ὀφθαλμοῦ. ἤσομαι κα

τὰ τῶν ἁγίων σου τῶν ἐκείνων

8
τοῦ φόματος ἐδόκησάν
δὴ καὶ ταῖς κρίματά σου
δίδαξοῦ με· ἡ ψυχὴ μου
ἐν ταῖς χερσί σου διασφα
τός· καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐ
πέλαθό μιν· ἔθρυτο ἀμφο
τελοὶ τῶν ἰσχυρῶν, καὶ ἐκ τῶν
ἐν τοῖς ἰσχυροῖς σου οὐκ ἐβόηθησαν.
ἐκ κηρομένησά τα μαρτυ
ρίαι σου ὡς τὸ ἄσπερον· ὅτι
ἐκ χιματῆς καρδίας μου
εἰσὶν· ἐκ χιματῆς καρδίας
τοῦ ποιήσαντάς τα καὶ ὄμα
τά σου διὰ τὰ μέλη μου.

Παραφύλαξέ με, ἰσχυροτάτη
 δεξιό μου, ἡ γὰρ ἔστι
 βοήθειός μου καὶ ἡ ἰσχύς μου
 ἐκ τοῦ ἰσχυροῦ σου
 βωχέω· ἐκ χειρῶν σου
 ἔσται μοι σωτηρία ἡ ἀγαθή σου
 ἡ βοήθειός σου τὰς ἡμέρας
 τοῦ θυμοῦ· ἡ ἰσχύς σου
 κατατρυφήσει τὸν ἰσχυρὸν
 με καὶ ἡ καταστροφή σου
 ἀπὸ τῆς ἐξουσίας μου.
Βοήθειός μου καὶ σωτήριός μου
 ἐκ χειρῶν σου τοῖς δίκαις
 ὁμοίος σου διασώσει τὸν
Εξουδένωσάτωσαν τὰς τοιαύτας
 ἀγαθὰ ποιήσας

8
αποστορδίκασμαστα
οτι αδικοσ το βρυμνα
αυτωσ. παραβαρματα
υμσαμωσαστασ τοσ
μαρτοχοσ τησ ησ διασ του
το ημεσαστασ μαρτυριασ

Καθηχοσ μεκ του φοβοσ του
τασ σαρκασμου. αποσ μαρ
τωσ κριματωσ με φοβηθησ.

Εποισασ κριμασ και δικασο
σινηρμησ παραδοσ με τοισ
αδικοισ με. εκδυσασ του δου
χοσ ουσ εμασ, μησ κο
φασ τησ αστασ σαρμεσ τησ
φαροι. οιοσ φθαμοι μου εζε

λίπομεις ὅσα τέρμις.

Καίεις τολόμ της δικη

σση σου. ποιησομ με

τα του δουχοισου κατας

το εχεος σου. και τα δικαω

ματα σου διδαζομ με.

Δουχος σου εμψωσιση ητισομ

με και ησομα τα μαρ

τυρλα σου. και ρε τουτοι

ησα τα κω διεσκεδασαν

το μωμο σου. δια τουτο

ηραση σατα εβτοχασ

σου ητερ χρισιομ και το

παζιομ. Δια τουτο προς

πασα τα εβτοχασ σου

κατορθούμην. πάσα ὁδοῦ
ἀδικοῦ ἐμίσησα. θαυμα
σάτων μαρτυρέασου, Δία
τοῦτο βῆ ῥά μιν σεραῦται ἡ
ψυχὴ μου. ἠδὲ ἕως τῶν ἰσ
χυρῶν σου φώτισε καὶ σὺ ἦ
μνησίω. τὸ ἄμα μόνῃ
μοι ζῆα καὶ εἶχ κωσαστῶ, ὅ
τι ταῦτ ἐν τοῦ αὐτοῦ βῶσε πο
θοῦν. **Δὲ** καὶ **ψ** **λ** **γ**
πὶ βλάφορ βῶμε καὶ ἐχεν
σορ με, κατατὸ χεῖμα τῶν
ῥατῶν τῶν τῶν ὄρομα σου.
ταῦτα βῆ ματαμοῦ κατεῦ
θῆσορ κατατὸ ῥῆμο σου.

ὅμηκατακῦρῃ δασατομ
 πᾶσαι ἀνομίαι· χυτρωσαί
 μέγα πὸ σὺκο φαρτῖας ἀν
 θρώπων καὶ φύλαξοι τὰ ἐμ
 τοχάσσου· τὸ πρῶτον πομ
 ἔσσι φαρμῶσι τοῦ δούλου σου
 καὶ διὰ βούμμε τὰ δίκαια
 ματᾶσου· διὰ βούμμε τὰ
 πομκατεδῶσα μοὶ ὄφθαλμοί
 μοὶ μοῦ βουνοῦ καὶ φύλαξοι
 τοῦ νόμου σου· δίκαιος ἔ
 κέ· καὶ ἀφείσεις ἀκρίσεις σου·
 ἐμείχω δίκαιο σὴν τα
 μαρτυρίᾶσου καὶ ἀχίθος
 ἀφ' ὅθεν ἔβη ἔμεο

ἤχος σου ὅτι ἐπελάθοντο
τῶν λόγων σου οἱ ἀχθρήμου.
Κεῖ ποῦ μεμνητο λόγῳ
σου ἀφ' ὄψεως καὶ ὄδου λό-
σου ἠγάπησεν αὐτό με ὡ-
τερος ἄνθρωποι καὶ ζουδνῶ
μέρος τῶν δικαιοματίων
οὐκ ἐπελάθον. ἠδικασί-
α σου δικαιοσύνης τῶν
ἀγγέλων καὶ ὄνομα σου ἀλη-
θεῖα. ἠλίφει καὶ ἀργαί καὶ
εὐροσάν με ἀπὸ τῆς χάρι-
τός σου. Δικαιοσύνη τῶν
μαρτύρων σου εἰς τὸν ἄγγελον

σὺν ἐπισημοῦ καὶ ἡσυχίᾳ.
Εκέκραξεν ἡ καρδία
 μου ἐπὶ τὸν ὄνομα σου κε-
 ταῖδι καὶ ὡματά σου ἐκζη-
 τήσω. ἐκέκραξεν ἡ ψυ-
 χή μου καὶ φωνήεντα
μαρτυρίᾳ σου. ὡς ἐφθά-
 σα βράχια καὶ ἐκέκρα-
 ξεν εἰς τὸ ἰσχύριον σου ἐ-
 πὶ τὴν ψυχήν σου. ὡς ἐφθά-
 σα μοῖο φθαλμοὶ μου ὡς
 ὄρθρον τοῦ μελέθου τῶν
λογίων σου. τῆς φωνῆς
 μου ἡ σάλπιξ ἠέβησεν
 τὸ ἔλεός σου κατὰ τὸ κρη-

μασου (ήσορμε. τωρρ
σηπίσταμοίκαταδοκορ
τεςμεαρομια. ασοδε
τουρομοσουεμακρση
θησαρ. φησείσουκεκαί
πασαγαοδοισουαηθα.
Καταρχατφωρεκτορμρ
τυρσομου. οτειςτορ
αωραεθεμεχίωσαταυ
τα. ιδετιωτασείρωση
μουκαίβεχούμα. οτι
τουρομοσουεχβσεχασο
μω. κείμουτιωκείση
μουκαχίτεφσαμε. οτι

Διαπορεύου (ήσορ με:

III κερύατος αμαρτωχών
οὐδὲν, ὅτι τὰ δικαιώμα
τάσου οὐκ ἐβζέ (ήτησαν.)

O ἰοικτίρμοισου πολλοὶ κέ
κατὰ τὸ κρίμα σου (ήσορ με

πολλοὶ οἱ ἐκδωκοῦτες
με καὶ θίβοῦτες με

τὸν μαρτυροῦ σου
ἐβζέ χίμα. εἰδουαση

τοῦ τας καὶ βζέτηκόμω.

ὅτι τὰ δικαιώμα σου οὐκ ἐφύ

λαβαντο. ἰδε ὅτι τὰ περ

τοχέσου ἠγαθονα κέ

ἐρ τὸ ἐχέσου (ήσορ με:

Αρχὴ τῶν λόγων σου ἀληθῆ·
καὶ ὡς τὸ ῥαῖον τῶν
τῶν κρίματων τῆς δικαιοσύνης.

Αρχοὶτες κατεδίωξαν με
δωρεὰν ἔλαστο τοῦ λόγου
σου ἐδείχισεν ἡ καρδιά μου.

Αγαπήσονται ἡμᾶς τὰ λό-
για σου, ὡς οὐρίσκου σκυ-
λάτου λαοῦ· ἀδικίαν ἐμίση-
σαι καὶ ἐβδελύξαι τὸν δε-
ρόμο σου ἠγάπησας, ὥστε
εἰς τῆς ἡμέρας ἡμετέρας
ὡς τὰ κρίματων τῆς δικαιο-
σύνης σου· εἰρήνη πολλὴ
τοῖς ἔργοις τοῦ νόμου σου.

και ουκ εστιν αυτοις σκαμ
 λαχομ. παρροσεδοκαμ
 το σωτηριου σου κε. ε
 στατ εν το χαρ σου η γαση
 σω. εφυλαξα εν η ψιχημ
 τα μαρτυρια σου. και
 η γαση σεμ αυται φοδρ
 εφυλαξα τα εν το χαρ
 σου και τα μαρτυρια σου
 οτι πασα αι οδοι μου
 εν αντιομου κε. εμσα
 του ηδε ητισ μου ενσω
 παρομου κε κατα το λο
 γου σου ουνε τι ουμε

Εἰσελθοῖτο ἀβυσσῶν μου
ὄψωπιόν σου κέκαται
τόχομό σου ῥύσαι με.

Εξέρχεται τὰ ἄκρα
μου ἕμμο ὅταν διδά-
ξῃς με τὰ δίκαιά σου
τά σου. φθάσει τοῦ ἡλίου
ἀναμύτα τόχομό σου ὅτι
σώσασαί με τὸ χάρισμά σου
δικαιοσύνη. ἔβλεψον
ἡ χεῖρ σου τοῦ σῶσαι με
ὅτι τὰς ἐπιτοχάς σου
ἠρῶ ἴσα μιν. ἕσπεσθη
σατοσὶ τόχομό σου κέ. καί

ὄροσ σου μελήνη μου
ἐστὶ. ζήσυχαιή ψυχή μου
καὶ ἀμείσεισε. καὶ ταὶ
κρίματα σου βοηθήσασ
μοι. βλαφήθως πορ
βατοῦ ἀποχολός. ζήτη
σορ τοῦ Δούχορ σου. ὅ
τι ταὶ βρυτοχάσ σου ἔχε
πεχάθωμω. *2. 5. 11.*

II

ἰσάως ἐμαθῆ πορτασ
το κρῶτορα. παιντιω οὐσ
Συης. ὄρατορ τε παρταρ
δαορατορ. Σῆς βρυαχῆ.
ἰμχῆ. τομχῆορ τοῦ θῦτορ
μεμοχῆ. τομἐχτοῦσρ

πν

μεμνηθεὶς τῶν παρτωμάτων
ἐνώμων. Φως ἐκ φωτός.
Ὁ ἀληθὶν ἰσχυρὸς ἐκ τοῦ ἀληθῆν
μεμνηθεὶς τῶν οὐρανῶν ἰσχυρῶν.
Ὁ μακάριος ὡς πάλαι. Διούτων
παρτωμάτων. τὸν δὲ ἴσχυρὸν
τοῦ αἵματος. καὶ δακτύλων ἡμε
τέρων ἐλάττω κατεχόμενα
ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἐσάρκω
θεύματα ἐκ τῆς φύσεως. ἐμπε
της σαρκὸς καὶ βλάστησιν
σησαίτα. Ἐμπεθεύματα ἔ
στὴν ἡμετέραν ἐπισημασίαν
χάριτος. Ἐσαφάρτα. Ἐταρ

φέρω. καὶ ἀναγαγὼν τὴν
 τρίτην ἡμέραν κατατάσσας
 γραφὰς. ἑαυτὸν δὲ ἔταξε
 τοῖσιν οὐνοῖς. καὶ καθέλοιμε
 νομὲν ἐκδοξίῳ τοῦ πατρὸς. ἑ
 παχίμερον μενομμεν
 δόξης. κελμὰς ζωντὰς καὶ
 μεκρῖν. οὐ τῆς βασιλίας
 οὐκ ἔσται τέλος. καὶ ἔσται
 πάντα τὸ ἔθνος. τὸ κύριον. ὁ
 ζωοποιῶν. ὁ ἐκ τοῦ πατρὸς
 ἐκπορεύμενον. τὸ πνεῦμα
 ἑνώσιον. πατρικῶν οὐ με
 νομὲν ἐκδοξίῳ μενομμεν

το λαλήσαυτοῦ πορρ
φητοῦ. εἰς μίαν. ἡμίαν.
καθοχικὴ καὶ ἀποστοχικὴ
ἐκ κησίου. ὁμοχονῶν
βασίς μετὰ ἀφ᾽ ἑμᾶν
τίων. πορρ δοκῶ ἀμάου
σιμμεκρῶ. καὶ ζῶν του
μέλλοντος αἰῶνος. ἀμήν.

Τρισάγιον. Παναγία τριάς. πε
ἑρνήμων. καὶ ταῦτα τῶν τριῶν.

Ιδοὺ ὁ κύριος ἔρχεται
ἐν τῷ μέσῳ τῆς κύκτος
μακαρίος ὁ δούλος
ὁ εὐρήσθη βοροῦτα

ἀνάξιος δὲ παχίμοις εὐρη
 σεῖ ῥα θυμώτα· βλάβος
 οὐκ ἔστι μοι μη τοῦ ἕτερου
 κατεμάχθαι· ἰραμὴ τοῦ
 θαυμάτου παραδοθῆς· ἡ
 τῆς βασιλίας βλάβος κλάθει·
 ἀλλὰ ἀνὰ μὴ φορ κρῆζουσα·
 ἄλλος· ἄλλος· ἄλλος εἰς ὅθ' ἴδω
 τῆς θεοῦ· ἐχένοσση μὲν
Π ἠὲ μὲ ῥαμ ἐκέρμη τῆρ φο
 βερῶν· βρροῦσα μὴ μὲ
 ἡρῆρῆσομ· ἀμὰ τοῖσι
 λαμπαδαοῦ· βρέχεω
 φαδρῆσοισα· οὐ μὲρ οἰδω

Λοξοί

πῶς τε πρὸς σέβασμα
ἡδωμένη ἡχρῶσαι, ἰδοὺ ὀρῶ
μῆριός σου, ἔχθε οὐ ψυχὴν
μου μὴ ἠυφάνης καὶ μείρης
ἔβαθρον κρούουσα ὡς αἰπῶς
τε παρθύοι, ἀλλὰ ἔρυσσας
καρτερησάμεναι δ' αὖτε
σῆσιν ἐμὲ χάσασσιν ὀρῶ
δοῦσαι τοῦ μὲν φῶρα
τοῦ θείου τῆς δόξης αὐτοῦ.
Επὶ τὸ ἀσπρῆτον τείχεσ,
τοτὴν σὺν ὀχρῶμα
θεῶν ἡμερ, τὰς τῶν
βυαρτίων βουχάτταρε

δασυρ. του χαοιου του χυ
 ωτι, θε χαρην βαλε
 του κοσμου αμαρτια
 σα. τοις βασιχεσιν
 χροσιν. υπερ ειρηνης του
 κοσμου βαλε. ο ουραν
 θε η εχουσι ημων. κ εχουσι
 εμωσιν. καρδια και πνευμα
 ωρα. βρωσιν και βρωσιν
 ποροσιν. προς εδοξαλο
 μος. θεσ ο χρηθος. ο μακρο
 θυμος. ο τοις δικαιοσυναι
 ωσιν. τοις αμαρτωλοσιν
 ο παντα κακουσιν. οτι
 διατασ βουλησ του μελλου

τοῦ ἁγίου. αὐτοῦ κε, ^{οι} τῶν
ἀρετῶν καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὄρα
ταύτῃ τὰς ἐπιτάξεις. Ἐπιθῶ
μοῦ τῶν ἁγίων ἡμῶν τῶν
ταῦν τοῦ λαοῦ σου. τὰς ψῆ
χας ἡμῶν ἁγίων. τὰς ὁμι
λίας ἡμῶν. τοῦ ἁγίου μου
ἀποστόλου. τὰς ἐπιτάξεις
καὶ τῶν ἁγίων. Ἐπιθῶ ἡμῶν ἀπο
στόλου ἁγίου. ἁγίου καὶ ἁγίου
ὁδῶν. τῶν ἁγίων ἡμῶν
οἱ ἁγιοὶ σου. ἡμῶν τῶν
ἐπιτάξεων ἁγίων φερούμε
νοι καὶ ὁδῶν ἡμῶν, καὶ

στο φρονησι. Ταπεινο φρο

σινης. υπομορησκαίρα

τωνς. χαρισαιμοι του ου

δουλω. μαχε βασιλευ.

δωρησαιμοι του οραται

εμας ταυς ματα, σμη και

ταχειρειν. του αδεχ φορμι.

οτι ευχομητος εεις του αψω.

ει βουτως πορουμ. ταις δωδε

καμεγαλας μυθαις. **μ**ετα

της αυτης αχ. **ε** αιωνις.

Α

εσποτα θε. περ. παρ το

κραιτορ. κε. ηε μορο υβρες

του χε και φλορ. παρ. μια

θεοτης με δυναμις, ελεη
σορ με τον αμαρτωλον ε
οις βωι φασα κριμασι, σω
σορ με τον αμαρτωλον ουχου
σου. ο ττευχογητος εεις
τοις αιωμα των αιωμων.

ευτε προσχηνησω μεν. γ.

Η ρα τοις οφθαλμοις μου
εσται ορη, ο θβρη ε ε η βο
η θραμου. η ε σ η θραμου
παρα κητη ποιησαυτος
τομ ουνο κη τη γη. μη
δωης ες σαλον τον ποδω
σου. μη δε μυ φαινη οφυ
λαστωρ σε. ιδου ουμυ φαι

ξερὸν δὲ ἔπιτομοῦσιν ὀφθαλμοῖς
ἀπορτομῆν ἔσφυλαζα
σε· ἔσκαβασε, σκίβασε χεῖρ
ἀβυσσοῦ· ἡμέρας ὀφθαλμοῦ
οὐ σὺ κλάσασε, οὐδ' ἔησε
λήρη τὴν μύκτην, ἔσφυ
λαζα σε ἀπὸ πάντων κακῶν.
φύλαξαι τὴν ψυχάν σου
ὅτι ἔσφυλαζα τὴν εἰ
σοδοῦ σου καὶ τὴν ἔξοδο
σου, ἀπὸ τοῦ μύκτου εἰς
τοὺς ἀστέρας.
δοῦδὴ εὐλογεῖτε τὸν κύριον.
πάντες οἱ δούλοισιν κυρίου.

οἱ ἐσθώτεσ βρωοίκω κὺ βρω
 αὐχαισὸίκου θυήμορ βρω
 ταισ μυξίμ. βωαρά τετασ
 χείρασ ημορ εἰσ τὰ ῥα,
 καὶ εὐχογείτε τομ κμ. εὐ
 λογησασε κς ἐκσίωμ, ὅ
 ποιήσασ τομ οἰωμ καὶ

τὴν γημ. **Δ**ὲ **Σ**ηΐ
Τροσλομ **Π**αφρμ **Τ**ελασ **Π**ερ
 ημορ. **Κ**αὶ τρωσάρια.

III μνοθητί κε ὡσ φραδοσ τομ
 δουχορσου. καὶ εἰ τὶ βρω
 ημαρ τομ σὺχορκοσ. ὅ
 δὲσ γαρ ἀμαμαρ τητοσ

ΕΙ ΜΗ ΣΥ ΟΔΩ ΑΜΕΡΟΣ· ΚΑΙ
ΤΟΙΣ ΜΕΛΑΤΑΙΟΙ ΔΟΥΛΑ ΤΗ Δ
ΜΑΤΩΝ ΣΥΜ·

Ο ΒΑΔΕΙ ΣΟΦΙΑΣ ΦΙΧΑΜΟΣ
ΠΑΥΤΑ ΟΙΚΟΜΟΜΟΣ· ΚΑΙ ΤΟ
ΣΥΜΦΕΡΡΟΝ ΠΑΤΗΡΑΤΩΝ
ΜΟΣ· ΜΟΡΕΔΗ ΜΕΘΡΕ· ΑΜΑ
ΠΑΥΣΟΜ ΚΕ ΤΑΣ ΨΥΧΑΣ ΤΩΝ
ΔΟΥΧΩΜΟΣ· ΕΡΣΟΙ ΓΑΡ ΤΩ
ΕΧ· ΠΙ ΔΩ ΔΝ ΕΘΕΡΤΟ, ΩΣ
ΠΟΙΗ ΤΗ ΚΑΙ ΠΑΧΑ ΗΘΩ·

III ΕΥΤΩ ΜΗ ΧΩΜΑΤΩΝ ΣΟΜ
ΧΕ ΤΑΣ ΨΥΧΑΣ ΤΩΝ ΔΟΥΧΩΜ·
ΕΡΘΩΟΥ ΚΕ ΠΙ ΠΟΣΟΣ ΗΧΥ·

των ημερων αλλωσον
 αυτην ετητος.

III ακαριζομεν τε πασαυτε
 μεσθε και παρθενε εμσοιυρ
 οαχωρητος ο θεος. χωρη
 θημαυ αδοκασεν μακραιοι
 ες μεν και ημεις παρυσαι
 σιαμοε εχουτες ημερασ
 μαρ και ημετεσ παρεσ βαθε
 υτερ ημων και τασ κει
 παρταυτην βασιχασ. ταυ
 σαισ ικεοταισ κρητιωου
 ται. Διο αμυμροιωτεσ
 βοωμεμοσι, χαιρε και

III

ΕΙΤΟ ΜΕΡΗ Ο ΚΟΜΜΟΣ
ΤΟ ΚΕ ΕΧΕΝ ΤΟΡ. 16. ΚΑΙ Η Α
ΜΗΘΗ ΤΙ Ε ΤΟΥ ΒΟΥΧΟΥ
ΔΙΑΜΑΤΑ ΣΕΟΣ ΣΩΝ Η ΑΥ
ΜΙΟΥ. ΚΑΙ ΚΕ ΚΟΙ ΜΗ ΜΕΡΩ
ΤΑΡ ΦΥ ΚΑΙ Α ΔΕ Χ ΦΟΥ Η Μ
ΚΑΙ ΤΑΥ ΤΟΥ ΤΟΥ ΒΟΥ
ΣΕ ΒΗ ΤΑΙ ΤΙ ΤΗ Χ ΘΟΥ
ΤΟΥ. ΚΑΙ ΟΥ ΧΩΡΙ ΤΟΥ ΑΥ
ΤΟΙΣ. ΤΑΥ ΤΑ Χ Η Μ Ε Χ Η Μ
Ε Χ Ο Ι Ο Ρ Τ Ε Κ Η Α Κ Ε Ι Ο Ρ
Β Η Ρ Η Ο Η Ρ Ο Ο Η Κ Α Τ Α
Δ Ι Α Μ Ο Τ Α Υ Τ Α Χ Η Μ Ε Χ Η Μ

Ἰσχυροῦ. Σκατασκηνω
 σομαυτοῦ ἐν τοῖς ποιεῖσθε
 τειμοῖς ἐν τοῖς χροῖσθε.
 ἐν τοῖς ἀμαψυζέως.
 ἐν θάλασσάδρασάσασα ὁ
 δυνή και χύση και ἡμῶν
 μος. ὅπου ἔσθισκρῶσι ὁ
 φως τοῦ ἔργου σου.
 χερῶν αὐτοῖς και ἡμῶν.
 τῶ βασιλέα σου και
 τῶ μέθῃ τῶ ἀφῆσθ
 ἑαυτοῖς σου ἑαυτοῖς. ὁ
 τῆς σῆς ἀφῆσθ του και
 μακρῶς ἑσθ τῶ ἀφῆσθ
 σῆς.

συγγενειῶν ἀγαθῶν· ἡζουῖν
καὶ ἡ ἀγαθῶν· τῶν κερκοῖ
μη μέμωρον δούλωσον ἕ
ὄθ' ἡμῶν· καὶ σοὶ τῶν δὲ
ξαναμ αὐτὸ ἐμπομεν· ὡ
ἀρχῶ σου τῶν· ἑστῶ τῶν
μῆνῶν καὶ ἡμῶν καὶ ἡμῶν
ὡσον τῶν· μῆνῶν καὶ ἡμῶν· ἑστῶ
τοῦ ἀνῶν τῶν ἀνῶν ἡμῶν·
καὶ ἡμῶν ἀνῶν ἡμῶν· καὶ ἡμῶν
ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν· οὕτως·

Εὐξουλίαν· ὑπερ τῶν ἡμῶν
βεβαίαν βασιχέων ἡμῶν·

Υπερ τοῦ φιλοχίτου ἀνῶν
αὐτῶν·

Υπερταρχεπισκοπῆς ἡμῶν

Υπερτου σφραγισῆς ἡμῶν, καὶ
πρωτοεπισκοπῆς ἡμῶν ἀδελφῶν

Υπερτου μεσοπρωτοεπισκοπῆς
καὶ πρωτοεπισκοπῆς ἡμῶν

Υπερτου κοπρωτοεπισκοπῆς καὶ
πρωτοεπισκοπῆς καὶ πρωτοεπισκοπῆς
σήμερον βριτηνῶν μερῶν τῶν

Υπερτου βριταννικῆς καὶ
καὶ μερῶν:

Υπερτου ἐμφυλίου ἡμῶν
καὶ πρωτοεπισκοπῆς ἡμῶν

Υπερτου βριταννικῆς καὶ
πρωτοεπισκοπῆς ἡμῶν

Υπερτου ἀμερριώσεως τῶν ἐκκλησιῶν

Υ πρὸς τῶν δι' εὐλογοῦσά τι
ἀποχειφθῆντων, καὶ ἐν
ἀποδημίᾳ ὄντων:

Υ πρὸς τῶν ἐν τειχεῖ μισση
μὴ τοῖς ἀμαρτίαις ἀχε
δαῖν ὑπὲρ αὐτῶν. καὶ
ὑπὲρ πάντων τῶν ὀρθο
δόξων χριστιανῶν:

III ἀκαρίσσο μὲν τοῦ ἀσβῆς
βασιλεῦς:

II οἰοῦ ὀρθοδόξοιο ἀρχιερεῦς:

II οἰοκτῆτορας τῶν ἁγίων τῶν

II οἰοπρασ καὶ ἀδελφώσων ἡμῶν:

τῶν ἐμθὰ ἐκ μέσων καὶ
ἀσπασταχοῦ ὀρθοδόξων:

ε τρυμεσορϋκτικρητσαρβα.

μ βυτοεϋχορηατορϋερε
αρχιμβα. Δόξα σοι ο θς ημεσν

Δόξα σοι. Βασιλᾶ οὐσιε.

τοσορϋορ. Παμρ τελασ.

περηνωρ. κβέεχ. ιβτο.

ατε τρδσκισησων. γ.

λενορμεοθς κατατο

μδρᾶλεος σου. ε κατα

το τωηθοστ οικτιρμεσν.

οι καρβωλ υμνος οθς βμ σι
ωμ. και σοι αλωδοθη σφ η
αλη βμ ελημ. εισακουσθ
πρωσευχης μου. πρωσε
πασα σαρξ η ξθ. λησισμο
μου υπερ εδω αμω σαρη
μαυ. ετας ασε βθας η μου
συ εχαση. μακαριος ο υβρε
λεξω και πρωσεχευ. και
τα σκηρωσει βμ ταυς αυχαις
σου. ταχνησθ με θω βμ
τοις φρεσιν του οικου σου.
υλος ομαος σου. θαυματος
βυθι και ο σιμη. βατακουσθ

ἡμῶν ὁ θεὸς ὁ σὴρ ἡμῶν.
 ἡ ἐχθρὸς πάντων τῶν τῶν πε
 ραύτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν
 θαλάσῃ μακρῶν. βρομα
 ζοῦ ὀρῆ βρ τῆ ἰσχυρία αὐτοῦ.
Περὶ ἐξ ἑσ μένος βρ δωαγει.
 Ὁ σὴν τὰ ράστων τὸ κῦτος
 τῆς θαλάσσης. ἡ χρο κῦ
 μαύτων αὐτῆς τίς ἴσσοι
 σὴν. παραχθῆσοι τὰ τ
 ἔθρη καὶ φονηθῆσοι τὰ.
Οὐ καλοὶ κοῦπτες τὰ τῶν
 αὐτῶ τῶν σημήσοι σου. ὅσο
 δου τῶν ῥοῖατ Σε ἄσπερ
 τέρψας.

Επεσκέψατο τὴν ἡμέραν καὶ
ἐμέθισεν αὐτήν· βωχὴ
θῆσεν τοῦ σπυγίου αὐ
τῆς· ὁ ποταμὸς τοῦ θυ
βωχῆσθην ἰδύσασθαι.

Ητοίμασεν τὴν τρυφὴν
αὐτῶν, ὅτι οὕτως ἔτοι
μασία· τὰς ἀνὰ κατὰ
τῆς μέθισον· βωχὴ θῆσεν
τὰ βρῆματα αὐτῆς· βρ
ταῖς φθῶσιν αὐτῆς ἀβραμ
θῆσεν τὰ ἀματέλλουσα
εὐχομένης τοῦ φέφαρον
τοῦ βρῆματος τῆς χρησῆ

τῆς τοῦ σου. Καὶ τὰς πεδί-
 ασοὺς καὶ ἡδίστου τὰς κτί-
 ούσας. καὶ ἀμθίστου τὰς
 τὰς ὄρειας τῆς ἐρήμου.
 καὶ ῥαχίαι στροφαί βοῶσι
 περὶ ἑσσοῦ τὰς ἐνεδύ-
 σαμ τοὺς κροῖοι τῶν τρω-
 βάτων. καὶ αἱ κοιλίδες
 καὶ ἡ θύοισι σίτον. καὶ
 κροῖοι τὰς ἐν τῇ ἐρήμῳ σίτην.
 λαχάβατε ὡς ὡς πᾶσα
 ἡ γῆ. ψαλατε δὴ τὸ ὄρος
 τῆς αὐτοῦ. Δότε δὲ ἄνθρω-
 πῶν αὐτοῦ. εἰπάτε τῶ

του αμαρτος. οιο φθαλμοι
 αυτου βωπι τα εθνη βωπι βχε
 ποωτηρ. οι παρκατοι κραι
 μορτες. μη υψουσθωσαρ
 βρε αυτοις. ευχογειτε ε
 θρητορ θρημων. σακου
 τισαυτε τλω φωρλω της
 αμεσεως αυτου. του θε
 μερου τλω ψυχω μου ες
 ζωνη. Σ μηδ ορτος εσσα
 λομ τοις ποδατμου. οτι
 εδοκίμασασ ηματ οθς.
 παυρασασ ηματ, ως παυ
 ρουτα το αρμυριον. ειση

πρὸς τὴν ματρῶν τὴν τριτοῦ γένους.
Εθουθλίψας βῶσι τὸν μῦθον
τὸν ἡμῶν. ἔπειθ' ἴβαν
σας αὐτοῖς βῶσι τὰς κεφαλὰς
ἡμῶν. Διήχθη μερ
διὰ τὸ ὑρὸς καὶ ὕδατος.
Ἐβήθη γὰρ ἡ ματρῶν ἄμα
ψυχῶν. εἰσελάσασα
ἄς τὸν οἶκόν σου ἐβόλο
καὶ τὸ μαστὶν. ἀποδοῦ
σοσοὶ τὰς ἀχρᾶς μου,
αὐτὸς δὲ φείλεται ἡλῆμ.
Ἐβήθη γὰρ τὸ φῶμα μου
ἐν τῇ ἐθλίψῃ μου.

Ὁμοιωσάτωματά με μὲν
 ἡμέραν ἀμοίωσόν σοι.
 μή φθῆματός και
 κρισῶν ἀμοίωσόν σοι βόας
 μή φθίμαρσων. δευτε
 ἀκούσατε καὶ δὴ νῆσοι
 ἤμῃ πάντες οἱ φο
 βού μῆροι τοῦ θῆ. ὅσα ἐ
 ποιήσῃ ἐν τῇ ψυχῇ μου.

πρὸς αὐτὸν τὸ φῶματὶ
 μου ἐκέκραξα καὶ ἔψω
 σα ὑπὸ τῷ ἁσπῆ.

Δικίαν εἶθε σὺ ῥωῆν
 καρδίας μου, μή βλαβῆς

σταυρωμ. κς. δια τουτο ε
σηκουσε μου ο θς. τωρ σε
σχετη φωρη της ελεσεως
μου. ευχουητος ο θς, ος
ουκαταεφησε τω τωρ
σευχιω μου. και το υεος
αυτου ασε μου:

θς οικτειρησαι ημας και
αλορησαι ημας. βασιφαι
μας το τωρ σου πομαυ
εφημας και εχρησαι ημας.
του μωραυ βρητη τω
οδω σου. εμ πασιν εθνεσι
το σπυρι σου. βομοχο.

· γησαύτωσάμσοι λαοὶ ὁθς.

Εξομολογησαύτωσάμσοι

λαοὶ πάντες· εὐφραν

θήτωσάμ καὶ ἡλιόωσάμ

σάμ ἔθρη· ὅτι κείμεις χα

οῖσ' ἐν εὐθύτητι· καὶ ἔθρη

ἐν τῇ ἡὸδῇ ἡσείσ· ἔξομο

λογησαύτωσάμσοι λαοὶ ὁθς.

· ἔξομολογησαύτωσάμσοι

λαοὶ πάντες· ἡ ἐδοκετοῦ

καρποῦ αὐτῆς· εὐχογῆσ

ἡμᾶς ὁθς ὁθς ἡμῶν·

Ευχογῆσα ἡμᾶς ὁθς· ἔφο

βηθήτωσάμ αὐτοῦ· πάντα

ταῦτα ἔρατα ἡσείσ·

Δὲ σὴν· ἀλλ' ἔ

Αμαρην τω οθρε εδισκορ οση
πιδη τω σαμοι αχθροι αυτ
εφωγω σαμ απο τωρ σω
του αυ του, οι μισουωτες
αυτομ. ως εκλη πεικω
τομοε κλι τωω σαμ.

Ως τη κη μακρηε απο
τωρ σω του αυρε ου
τωε αυ το λοιωτα οι αυ
μαρτωχοι απο τωρ σω
του αυ του. και οι δικαιοι
αφραμθη σομ τα. ερα
λι εσθησαν ενω ποτιομ

τοῦ θυ. Τερφθήτων
 βυβροφροσων. ἀσατε
 ὄθω. ψάχατε ὄρο
 ματι αὐτοῦ. ὄδοσων
 σατε τῶσσι βεβηκῶτι
 βυβροφροσων. κς ὄρομα
 αὐτοῦ. καὶ ὄρομα
 αὐτοῦ. ταραχθῆτων
 σαμῶσσι ταραχθῆτων.

Ποῦ ταραχθῆτων ὄρομα
 καὶ τῶσσι ταραχθῆτων. ὄθω
 βυβροφροσων αὐτοῦ.

Θς καλοὶ κίβρομοσων

στομαφορείεις ὁ θς τῆ
 κληρονομίας σου ἡ δέ
 μνησε σὺ δὲ καυτηρτίσω αὐτ.

Τω ζῶα σου Κατο: κοπιῶν
 αὐτῆ. ἡ τοίμασά βρ τῆ
 χρηρότητί σου ὡστω
 χυῶ θς. κς δώσε ἱρήμα
 τοῖς ἀφριζομένοις δὲ
 μαμει ποχῆ ὀ βασιχά
 τῶν δωάμεων τοῦ γυ
 τῶν τοῦ. τῆ ὀργότητι
 τοῦ οἴκου δὲ χε ἀδυσκ
 χα. ἐὰν κοιμηθῆτε ἄνα

μέσοι τοῦ κλήρου, τῆς
ριβῆς πρῶτη ραββί
πρῶτο μέγα. ἕταίμυ
φρβρα αὐτῆς ἐμχλορό
τητὶ χρίσι. ἐμ τῷ διαφῆ
μῆμ τοῦ βρωῶνι ομβασί
λῆς βρωῶνι. χιομοθῆ
σομταῖ ἐμ σεχμοῦ. ὅρρ
τοῦ θῦ ὅρρσ πῶομ. ὅρρσ
τηῦ ρομῆομ ὅρρσ πῶομ.
Iματὶ ἕταμ βἀμῆ εὐρη
τηῦ ρομῆα. τὸ ὅρρσ ὀ
ἀδὸ κησῆ ὁ θῆ καποικῆμ
ἐμ αὐτῶ.

Κ αὐτὰρ ὅκ' κατασκηνοῦσιν
 σείθεσ' τέλοσ' τὸ ἄρμα
 τοῦ θυμῷ ῥιόσχασιον
 χιλιάδες ἀθῆνοῦτων.

Κ ἔρ' αὐτοῖσ' ἐρσιμαῖσ' ἐρ
 τοῦ ἄλλω. ἀμέβησ' ἔσ' ὕψος.
 ἠχμαχότασ' ἀσάχημα
 λφσίαν. ἔλαβεσ' ὀματ
 ἑλπίοις ἐγὰρ ἀσσειθούω
 τὰ τ' τοῦ κατασκηνοῦσαι.

Κ σὸ θ' ἀργητός. εὐχογήτ^{ος}
 κ' ἠμῶν καθ' ἡμέραν.

Κ ατὰρ ὀσάη ἠμῶν ὄθ' τῶν
 σὺ δ' ἠμῶν. ὄθ' ἠμῶν.

ὁ θεὸς τὸ σὸζῶν. ἡ δὲ κῦκῦ
αἰδέξοδοι τοῦ θαλάτου.
πληρὸς ὁ θεὸς σὺν χάσει κεφα
λαὶ ἄθροισμα τοῦ κορυφῆ
τρίχρῳ ἀλασορα μῆσιν
ἐμὲ πλημελῆσαι αὐτοῦ.
Εἰπε κς ἐκ βασιμῶσι γράψω.
ἄσπι γράψω ἐμβυθοῖς θα
λάσσης. ὅπως ἀνβαρῆ ὁ
ποῖς σου ἐμῆ ματι. ἡ γὰρ
αυτοῦ κῦκῦ σου. ἡ δὲ
θροῦ παρ' αὐτοῦ. ἐθεωρή
θη σαμῆ πορείᾳ σου ὁ θεός.
αἰ πορείᾳ τοῦ θυμου τοῦ

βασιλῶς τῶν βασιλέων. ὅτι
ἐφθασαν ἄρχοντες ἄρχοι
μακαροὶ τῶν ἐμμέσων
μεαρίδων τῶν ματαριγέων.

Ενέκκησιν αὐχογεῖτε
τοῦ θῆ. κῆ ἐκ τῶν ἰσχυρῶν.

Εκεί ββριαμῆμεσ τῶν
ἐμ ἐκ τῶν ἄρχοντες τοῦ
δαυὶ μεσ αὐτῶν. ἐν
τειχῶν ὁ θς τῆ δυνάμεσ σου.

Δυναμῶσ σου ὁ θς τοῦτο ὁ
κατεργασσῶν ἡμῶν. ὡσὸς
τοῦ βασιλοῦ. ὅτι ἰσχυρῶν
σοι οἱ σοὶ βασιλῶς δῶρα.

Επιτίμησον τοῖς θηλοῖς
τοῦ καχάμου. ἢ σὺ φωνή
τοῦ ταύρου ἐν ταῖς δα
μάεσι τοῦ λαοῦ. τοῦ ἔ
κρηθηνα τοῦ δεδοκί
μας μέμου ὡς ἄρ ἰρίω.

Διασκέρτισσον ἐθνη τὰ
τοῦ ποθέμου θέου τῶ.

Ηξοπιστρεσβεσβε ἀγῶ
τοῦ. ἀθιο πῶσφθ
σει χεῖρα αὐτῆς ὡς ὡ.

Δὶ βασιχέια τῆς γῆς ἄσαι
τε ὡς ὡ. ψάχατε τὸ κῶ.

Τὸ βῶσι βεβηκὸς τῆ βῶσι

το μόνον του οπίου κατ^α
 αματοχας· ἰδοὺ δώσει τ^α
 φαρμὴ αὐτοῦ φαρμὴ δὲ
 μαμεως· δότε δὲ ζαρ^α θω^ω.
Επί τομ^α ἰη^α χ^α ἡμ^αραχο^α πο^αρε^α
 πει^α αὐτοῦ· καὶ ἡ δὴ αμ^αις
 αὐτοῦ ἐν ταῖς με^α φ^α β^α αις·
Θαιματος ὁ θ^ας ἐν τοῖς γ^α λ^α
 οῖς αὐτοῦ ὁ θ^ας ἰη^α· αὐτος
 δώσει δὴ αμ^αι^α κ^α κ^α κ^α
 τ^α σ^α σ^α μ^α δ^α χ^α αὐτοῦ·
 εὐχογητος ὁ θ^ας· **α**^α
 ὡσον με ὁ θ^ας· ὅτι ἴσ^α η^α θ^α
 σαμ^α ἰ^α δα^α τα^α ἕως ψ^α χ^α η^α σ^α μου.

Ε μεσσηνείσι χιων βουδου,
σου κ' ετην υπο φασις. ηλ
θουεις ταυ βαθη της θαλα
σσης και κατα γης κατε πορ
τι σε με. εχο πασασα κρη
ζου. εβραχιασμο χαριζιμι.
Ε ζεχι πομοιο φθακμοιμου,
απο του εχτι ζειρ με βοι
τορ θημου. εσχηθω θη αν
υπερ ταυ εμας της κεφω
λης μου οιμισωντες με
δωρε αν. εκραταω θη αν
οι εθροι μου οι εκδοκοι
τες με αδικως. ουχηρ

Εἰώθε τὴν πρῶτην ψυχὴν μου
 πρῶτος ἐκείνη πρῶτος ἀδοκί.

Θεὸς βῆ τὴν ψυχὴν τοῦ ἐχέ
 οἰσσοῦ βασιλοῦ μου.

Εἰ μὴ ἦθε αὐτὴς στέλας σου
 στοῦ μου ἀπὸ τῆς ψυχῆς σου.

Ἰμαμὴν βροχῶν· ῥῆσθην
 ἐπὶ τῶν μισοῦντων μου.

Ὑψώθησαν τὰ ἴδια
 τῶν μου κατὰ τὸν

μου· μὴ με καταγοῦν

τὸ αὐτὸ κατὰ τὴν ἴδαν

ἠδὲ κατὰ τὴν βροχὴν μου.

Μὴ δὲ οὐχὶ βροχὴν με φρε

αρτὸ τοῦ μου αὐτοῦ.

Εἰσακούσου με ^{σοῦ} κέ οτι χρη
Θέλεός σου κατὰ τὸ ἔπι
θος τῶν οἰκτιρῶν σου ὅτι
βλαψοῦμαι. μή αὐτο
γράφῃς τὸ ἔργον σου
ἀπὸ τοῦ πατρὸς σου ὅτι
θλίβομαι ταχὺ ἐπὶ κροτάφ
μου. ἄρξαι τὴν ψυχὴν
ἐπιτρόφου αὐτῶ. ἐν και
ρῶν ἀθροῦ μου ἵστα με.
Ὁ γὰρ ἰμῶν σκεῖτο ἄνθρωποι
ἀδικου μου καὶ τὴν ἀ
σχήνη μου ἐπὶ τὴν ἐπιτρο
φήν μου. ἐμαρτίον σου

πάντες οὐχί βούτεσ με·
 μειδίς μου· ὄργου σε δόκησιν
 ἡ ψυχή μου σταχάσσορι·
 εἴ ποτε μεῖμασὺ χυγασὺ με
 μου καὶ οὐχ ἴσῃρ ζε· Καὶ
 παρακαλοῦντας εἰς χεῦρ·
Καὶ ἔδοκα κερεῖς θυρῶμασιν
 χολῶ· καὶ ἔς τὴν δίψασιν
 ὅσσο τίσασ με ὄξος· μνη
 θήτωσ ἡ τράσσε ζώσαστων
 βροσάστων αὐτῶν ἔς πηλ
 λασ· εἰς αὐτῶν ὄδοσιν
 εἰς σκαμδαχον· σκοτί
 θήτωσ αὐτοὶ ὁ φθαχμοί αὐ
 τῶν τοῦ μὴ βλῶσασιν· Καὶ

το μῦθόν σου αὐτῶν διαλάσσει
το σὺν κελῶν. ἔκχεο ῥῆμα
αὐτοῖς τὴν ὀργὴν σου. ὁ
ὄθυμος τῆς ὀργῆς σου
καταχάσσει αὐτοὺς. ἤδη
θῆται ἡ βία αὐτῶν
ἡ ῥημοσύνη καὶ βῆτοίς
σκηνώματι αὐτῶν, μὴ
ἔσται ὁ κατὰ κῶρον. ὅτι
οὐ σὺ βία καταλάσσει αὐτοὺς
κατεδίωξαι. ἔσται το
ἄχος τῶν τραυματῶν
μου παρ' ὅσθην καμ. παρ' ὅσθ
θεσ' ἀνομία ἔσται τῆν

δν.
 αρομ αὐτοῦ. Σμῆνησε
 θεῶσιν ἐν δίκαιοις ἰουδαίῳ.
 ἐκείνη θῆ. τὸ σὸν ἐκ βί
 βλου ἰσχυροῦ. ἐκείνη δὲ
 καὶ οὐ μὴ ἴσχυρη τὸ σὸν.
Π τὸ σὸν καὶ ἀκροῦ εἰ μὴ
 ἡ σὸν αὐτοῦ ἀντιχρῆστον.
Α ἰμέσσο δὲ ὄμομα τοῦ θυμῶ
 ἐκείνη δὲ. μαχίω αὐτοῦ
 ἐν αἰμέσει. θάρσει δὲ θῶ
 ὑπὲρ μόσχον μέσον. κέρυ
 ται ἐκ φέρωνται ὁ σὸν.
Ι ἀποσάτω χροὶ καὶ εὐφραν
 θή. τὸ σὸν. ἐκζητήσατε

τοῦ θμ̄ς ἡσυχία ἡ ψυχὴ ἡμ̄.
○ τί ἐποίησεν ἡ καρδία σου
ὅτι ἐστὶν ἡ καρδία σου ἡμ̄
αὐτοῦ οὐκ ἐβόησεν ἡ καρδία σου
ἡμ̄ σαύτω σαύτω οἱ οὐνοὶ
ἡμ̄. θάλασσα καὶ πάντα
τὰ ἕρποντα ἐβόησαν
○ τί ὁ θεὸς σώσει τὴν ψυχὴν σου
ὅτι ἐστὶν ἡ καρδία σου ἡμ̄
λας τῆς ἰουδαίας. ἡ καρδία σου
ἡμ̄ ἡμ̄ ἐξέσται καὶ κληρονομήσει
ἡμ̄ ἡμ̄. ἡ καρδία σου ἡμ̄
καὶ τὸ πνεῦμα σου καὶ
ἡ καρδία σου ἡμ̄. ἡ καρδία σου ἡμ̄
καὶ τὸ ὄνομα σου καὶ ἡ καρδία σου ἡμ̄

ἡσυχία ἔστω ἐν αὐτῇ·
 ἡσυχία τῆς βοῆς ἁγίου μου
 ἡσυχία ἔστω· καὶ εἰς τὸ βοῆθῆ
 ἡσυχία ἔστω σου· ἡσυχία ἔστω
 τῶν καὶ ἐν τῶν ἁγίων σου
 οἱ ἡσυχίαι ἐστὶν ψυχῆ μου·
 ἡσυχία ἔστω σου εἰς τὰ
 ἡσυχίαι σου καὶ κατὰ ἡσυχίαν
 ἡσυχίαι σου οἱ βουχόμενοι μοι
 καὶ ἐν αὐτῇ ἡσυχίαι σου ἐν
 ἡσυχίαι σου καὶ ἡσυχίαι μου
 οἱ ἡσυχίαι μου εὐχόμενοι
 γαλλία σου καὶ ἡσυχίαι σου
 ἡσυχίαι σου ἐπὶ σοὶ ἡσυχίαι σου
 οἱ ἡσυχίαι σου ὅθ' ἔστω

πειρασὶς μου. Σοῦσά με
σάς με εἰς χεῖρας ἁγίας
ἀλλ' ἔσωσάς με ἐκ τῶν ἀδικῶν
τῆς ψυχῆς μου. Σημείωσον
σοῦτα, σκεψάσασθαι με τὸ
σοῦ. Καὶ ἔχθοι βῶσέ με τὸ
θεός σου. ὅτι τὴν ἀδικίαν
τῆς ψυχῆς μου, καὶ κατὰ δίκην
ἐστίν. ἐμ τῶ ἐκπορά κἀδὴ
αὐτῶ ἐκ τοῦ ἀδελφίου μου σώ
ματός; μή ποτε ἡ πόμνη
ραστοῦ ἀντικείμενου βουχῆ
σωσθήσεται καὶ παρεμ
πεδώσει αὐτῶ ἐν τῶ σκοτῆ
... Διὰ τὰς ἐν ἁγίοις καὶ

ἰσώσιν ἄνομος μοι
 ἀμαρτίας ἀλλ' ἰχθῆμοι
 ἰσούδ' ἐσώσεται ἰχθῆμοι.
 καὶ μὴ ἴδ' τοῦ ἡμίχθῆμοι
 τῶν ζεζοφωμερῶν ἰχθῆ
 τῶν πορνεῶν λαμῶ
 μοι ἀλλ' ἄσφαρα βέτω
 σαμ αὐτῶν. Ἰσούσου φα
 λροὶ καὶ φατειμοί. Δας
 δόξαμ ὡς ὁ νόματί σου ὡ
 ἴω. Ἐτήσῃ δὲ πάλιν ἀρε
 ματέ με ἴσ' τὸ θῆορ σου βῆ
 μα. ἐμῶ κείρεσθαι με
 μη καταχάφῃ με ἡ χάρ

τοῦ ἀρχιεπισκόπου τῆς ἐκκλησίας
τούτου. Εἰς τὸ κληρικόν
σπασμὸν μετὰ τὸν ἀρχιεπίσκοπον
ἀρχιεπίσκοπον Βυθούρου ἀδελφὸν
παράκλητον καὶ ἡγουμένον
ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας τῆς πόλεως.
ἔχοντες κετὴν ἡμετέραν
θεῖαν τὴν ἐκκλησίαν τῆς
βίου τούτου καὶ τῆς
καθάρσεως αὐτῆς. διὰ με-
τριοτάτην καὶ ἱσομοχονί-
αν πρὸς τὸν ἑαυτοῦ. ὅτι ἐν
ἀρχιεπισκόπῳ εἰς τὸ ἑαυτοῦ
ἀμελή.

αυτομεις ψυχου ρουσητ.
οιημα. εμ φρεου γρη της

αα. η αβ. εβρη η σερ:
αυτε σιωα χθητε σαρ

τες οι αρεβας βυτοω
βιοζησαστες εθρηνη

σατε ηηω. βαυα θησαρ
δξησ τωθυ. εαυου χευ

σασασ ηο χουις παρ
οι παση ζση. εω

ω δε ο χουις παρ
ο της ζση. εω

τητο ροι. εω
αεμ θερτα ο χουι.
τηω αη χιαμ οηηη

Ζητοῦσθε τὸ σῶμα τοῦ κυρίου
Ιδοὺ βωβὴ καὶ ὄχος
τοῦ πνεύματος· παρακα-
τῶν κατὰ ἄρματα τοῦ ἐμ-
ῆς ἀμαρτιῶν· ἡρωαζέτω
κράβωτοι ἀδρόως ἐκζη-
τοῦσθε τὸ σῶμα τοῦ κυρίου
ταπεινή μου ψυχῆ·
Αοὐ πνεύματι τὸ σω-
τῆς μου χαλκῶν· ὅτι
δύναμις ἔστι ἐν ἐμοί· καὶ
δύναμις ἐστὶν ἐν ἐμοί·
ἐν τῇ ἐκείνῃ ἀρχῇ
ἐν τῇ ἐκείνῃ· καὶ ἐν τῇ ἐκείνῃ

ἁμαρτωλῶν. ὧ γούκετίνα.
Κ αχρίμου φίλοι καὶ ἠμοσφοί.
 ἱματιῶν φημί τε. ἱματι
 οὔσθητε. τὸν ποστέ
 ἄραση τὸν καὶ φίλον
 καὶ ἀδελφόν. μὴδέξε
Α μου. ἐκθῦ καὶ πάντοσμε
 ἄραση τοίμου ἀδελφοί.
 τὰς ἐμας καὶ ποσρτες.
 ποσρτες ἀδελφῶν μέρασ.
 βρτηγαθμη τοῦ ζῆρου.
 χῆ τὸν πάντοσμε θῦ δῦ
 ποσπέ τε. ἴχεσμε μέ
 ἀγαμοί.

III μνησθέντες μετὰ τὴν ἰστορίαν
τῆς ἐπιπέσεως μου φιλί-
στον ἕλθωσθε πρὸς ἐμοί·
ἐλάθετε μετὰ ἐμὲ· τὸ ἔλεος
τῆς ζωῆς· φέρη-
θεύτω· καὶ βασιλεύσω ὑμῶν·

Kλίμα τὸ οἶκος σου ἔστω ἐμοί·
τοῦ θυμοῦ μου ἡ μήτηρ· καὶ τοῦ
ὑψώσεως τῆς δόξης· τῆς πο-
λλῆς σου χάριτος· εἰσακού-
σον φωνῆ μου· τελευτήσω
καὶ χεῖρα μου ἰσχύσω·

O ἡ δὲ ἰσχύς μου δυνάμις
ἐμοί· τίς ὑψώσεται μετὰ ἐμὲ

ὁ ἀρχὴς ὅτι χεῖρας
 ἐκτεῖνω πρὸς τοὺς ἐ-
 μοῖς. φίλοι τε καὶ δε-
 κρυαὶ. ἕξ ὀφθαλμοῦ
 μου πρὸ χέου, ἀβόηθη
 τος, πορὰ μαί.
 τῶν βῶσθη μοι. ψυχῆς πα-
 μόχεθρος. καὶ τὰ ὄμμα
 τὰ ρεῖ πρὸς τοὺς θεοῦ.
 φωτεινοῦ ἡ βροῦ βοῶ.
 μί κρῶν ἐσάσατέ με ζήρ.
 ἀλλοῦ δεις ὄφθαλμοῦ μου.
 με σερθήσατε. ἐμε
 θρηνησατε. τῶν ἡμέων
 οἰδή μοι καὶ τῶν βροῦ μου.

πάντες οἱ φίλοι χεῖροι.

αὐτῶν πᾶσι γάρ μου

ψυχὴ ἐκ τοῦ σώματος

χωρὶς ἔσται:

Αὐτοὶ μακάριοι μὲν ἀρτί

βοήθησον. ^{αὐτῶν} ψυχῶν αὐτῶν

ῥυμὲν ^{εἰς} τῶν ^{αὐτῶν} τοῖς ἀδελφοῖς.

σκέψου μὲν βλάβωσάν.

καὶ μὴ παρίστησάν.

δαίμοσι βρέσάν ἐδο

τορ: **Ω** **Ε** **Τ** **Ω** **Θ** **Ω** **Φ** **Ψ** **Ω**:

Φ ὡς αἴσθητορ χαμφο

ῥωσέ με ἰδοσεταρῶν

παρὰ βραχὺ οὐκέτι

ἔαρσε θεάσομαι μέφος

γαρ δαμόρων ἀφροῖ
 τῆλθε μοι. Σοχότος
 τῶν ἀσχηρῶν μου ἔργων
 καλύπτει με.

Γ ὦ ζεθε πάντες ἄνθρωποι
 ἀσχηρῶν φαμεντες

ὅτι μοι τὸν δὲστυχῆς
 παρὰ δχίου. πάντας

γαρ ἑμὴν φωνῶν ἔ
 φθάζατε. πορευτοῦ

ἐμοῦ δεσποτῆς οὐ
 καὶ ἀπασέ τυχόν.

Δ ὦ ζουόμμεσ ἀρχαῖθ
 μήχαν ἄνελφρχαῖθ.

οὐκ ἐτί γαρ σουτοθμοῦ.

ὄμομα καλέσω τοὺς βόη
θῆσαι μοι. σιγῶσιν γὰρ
μου χεῖλη καὶ κλώσασα
λέξωμαι.

Εὐλόου καὶ σὺ ἀχρηστε
ψῆν. μήρ του χυμου ε
θυ. οὐκ εἶ γὰρ σου πω
ραμο με ἀχρηστορ
εἰ κόμα βλάτω οὐαχ
εσβέσθη γὰρ τὸ φῶς μου
ερυξ καχυστει με.
ω, ε. του βίου τῆθα.

Κλίματε τοὺς οὐρανούς.
καθεξέφου μου καὶ ἠρώσοι.

ψυχῶν φόβου ἐκ
λατρίοις οὐρανῶν
τὸ δὲ σὸ μαμουφάγε
δαυδ ἡμῶν ἔασα
τεῦτα φρον. ὅπως
φρον σὶ κύμα τῷ
καρδίῳ μου.

Iσως διερχόμενοι. ξέ
μοι βλάπτουτες ὄφθα.
ὑποκινῶν σὺρόμενα
καταμυγνύτες ἐρα
ξοσὶν ἐκ ψυχῆς. ἦσαν
θησορδὸσσιμα. τῷ

ψυχῆς τοῦ ἀδελφοῦ
 σώματος καὶ πνεύμα-
 τω θρόνοι τε θωσὶν
 χειρὶ σὺν κέ εἰς τὸ βί-
 ματι σου παρασῶμι
 αἶψοι, οὐ σὺρ τιμάσται
 Βασίλευσ ἀρχιεπισκοπῆς
 ἡχὺ πνεύματι ὁ δεσπότης
 τῆς τοῦ δουλοῦ ἐκεί-
 νου γὰρ ἐκ τῶν ἰσοστα-
 βρῶν, ἡ δὲ βασιλεύσται
 ταί, ἡ αἰσχυνθῆσται
 τὸ τε φείσται χεὶρ θε-
 τῶν ψυχῶν ἡμαρτῶν.

τομ φραδορ. ἀντιφασει
σαι τῷ ζῳ τῶν φαν.
λορ. ἀρ. ζεωμ.

Επεχθοντες οὖν σαρκ
οι μου φησιν. παραστα
θησαι βημαχῶ. ἰομῶ
κλίματες. φρημοδοσ
βοήσατε αὐτῶ. ἐχέντου
δέσποταθε, ἐργον χει
ροῦ σου φησιν, σιμη δ
πώση ἐκ σου.

Προσκλήνησαρτες τῶ α
χρηστον καὶ σαρκον.
μερῶ του θυήμων. Δισο
πώσητε. ὅπως κλίμα

κερδισμασιν ^{οις} πικρ
 δ' εμου δεσμοσιν ^{ωμ} αμοι
 τω και ποση ^{εμνησ}
 ποκαμης ^{περ εμου}
 πορβασιν
 περ δ' ηδ' ομοιωσιν
 σιν εκδοτος, καεις δ'
 λουσαιθ μερ αυβιακα
 τρωσιρ διδω οτιρ
 παπτες μου βωχαδορτο
 ουδ' εμνησθητι μου
 ωρβεκυ
 ματι εκκοιχιατμερσβη
 θορβω ^{εμνησθησιν} αθχισ

οὐκ ἔσχατον ἐμὴν ἀδίστατον
μέλλομαι ἐπιείκην
ἐχέειν ἡμῶν οἱμοί τισι
ἐχέει ἡμῶν τισι
σέτα μου:

Ποῦ χυμῶν ἡμῶν ποσὸν
λαθούμ. ποσὸν ἕκαστον
μῶν ἀπὸ τῆς ἀφ᾽ ἑαυτοῦ
κέρωσας τὸν ἄμακτον
πολάρας ἡμῶν ποσὸν
ἕκαστον οἱμοί ποσὸν
ἐχέει τὰ ἀπὸ τῆς ἀφ᾽ ἑαυτοῦ
χυμῶν: ὡς ἡ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ
Χυμῶν ἐπιείκην ἡμῶν ποσὸν
Ποῦ ἐπιείκην ἡμῶν ποσὸν

τομῆν· ἀλλ' ἐμοὶ σκοτῶσαι
 μὴ καλῶς τοῦ μῦθου καὶ
 θήμα, τοῦ μέρου· τῶ
 ἔξ αἰματάσιν, πάντων
 τῶν βροτῶν, μακρὴ θῆς,
 εἰς σπύρ βληθῆσομαι.
 Χρῆστος κέ τί μοι μνησθῆ
 ἔσθαι· οὐδέ τι κηθῶ γὰρ
 χωρὰρχῆν ἐλθῶ μὴ γὰρ
 ρίς· τὸ φησὶ τῶν ἁπο
 στολοῦν σὺ λέγεις· τὸ
 θῆτε τῶν μαρτύρων τῶν
 τῶν καὶ σὺτε· μαρ
 τῶν τῶν καὶ καὶ
 οὐκ αἰ· τῶν καὶ καὶ
 αἰσθῶν σὺ βλάσφημοι

με
ρημνησατε μὴ ἵσασθε
θνησατε ἀδουσιθ μὴ,
Σάββατος ἐσκέτος ἐστὶν
προς ἀκοχασεισὼν
πᾶσαι γινέσασθε μὴ
Χριστιανῶν γὰρ γινώσκ
θίος ὡφθίως ἡμᾶς
παράδοθίς τοῦτι μὴ
ρεῖσαι πικρῶς,
ἡμῶν ἐχθροίς ἀβύ
στον ἰδεψίως, βασα
μοίς κλοθίσαρ κολα
ρεῖσαι. καὶ ταῦτα
κλίμασα δακρῖσων.

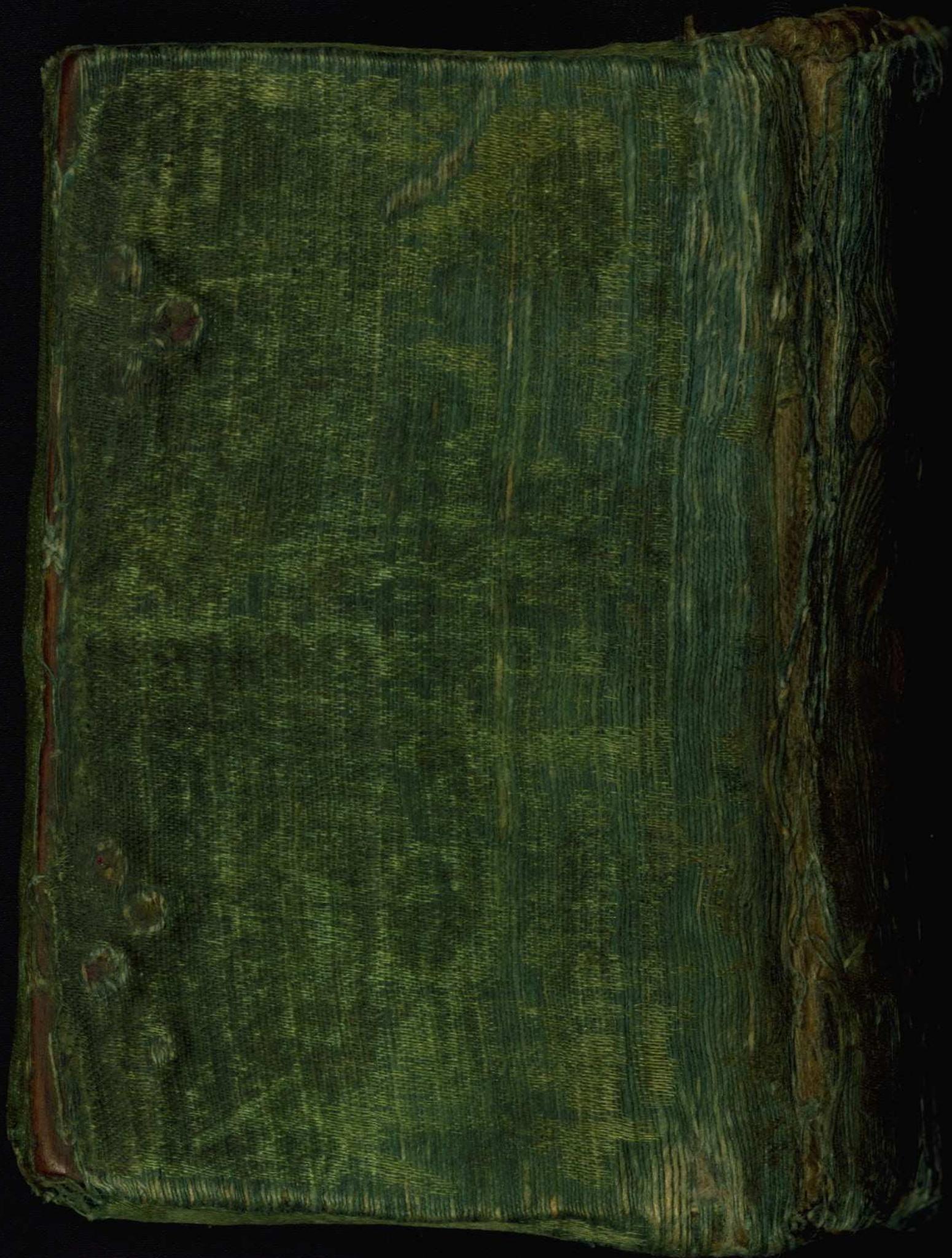
260

ἴσως ἐστὶ καὶ φθόρος
ταῖς ἀπορροαῖς
ὅτι ἀμαρτία
ἐμὴ ἀνακατέσθαι

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is written on aged, yellowed paper and is partially obscured by a dark green binding material on the right side. The script is dense and difficult to decipher due to its cursive nature and the condition of the document.

16.

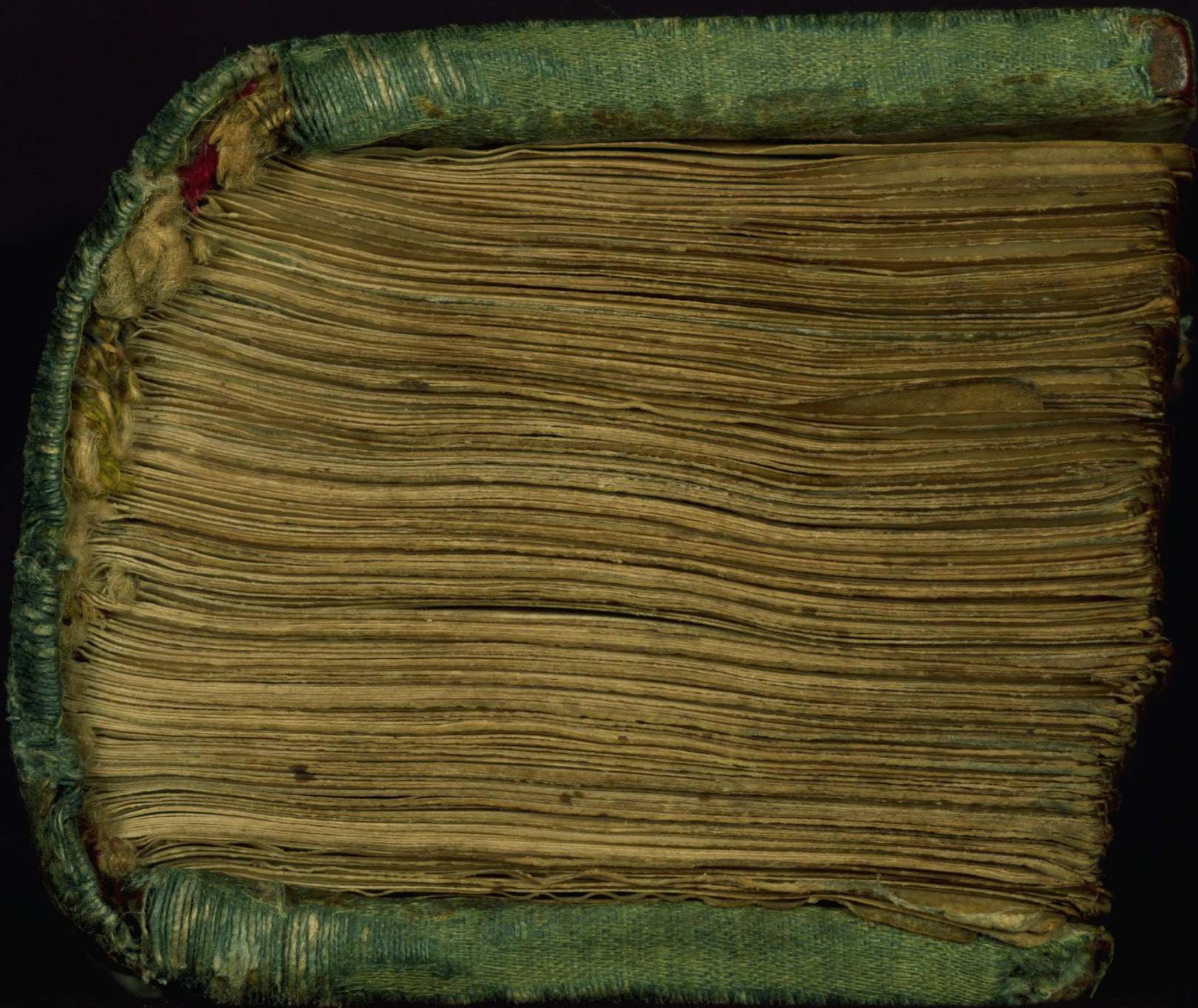

W

534

This document is a digital facsimile of a manuscript belonging to the Walters Art Museum, in Baltimore, Maryland, in the United States. It is one of a number of manuscripts that have been digitized as part of a project generously funded by the National Endowment for the Humanities, and by an anonymous donor to the Walters Art Museum. More details about the manuscripts at the Walters can be found by visiting The Walters Art Museum's website www.thewalters.org. For further information about this book, and online resources for Walters manuscripts, please contact us through the Walters Website by email, and ask for your message to be directed to the Department of Manuscripts.

The Walters Art Museum
600 N. Charles Street
Baltimore, Maryland
21201
<http://www.thewalters.org/>

Released under a Creative Commons Attribution-
NonCommercial-ShareAlike 3.0 Unported license
<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/3.0/legalcode>
Published 2013